මෙස්තර

Life is a pattern

Free Library
Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB : www.facebook.com/FreeLibrarySC

I go..., With you...behind you...and beside you...to protect you...

සුජීව ප්‍රසන්න ආරච්චි
SUJEEWA PRASANNAARACHCHI

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC
Free Library

01

පීරිස් කළමණාකාර අමරසේකරගේ කාමරයෙන් මලී පිටතට ආවේ තෙත්වූ දෑසින්. ඇය අඬන්නේ නෑ. ඒත් මලීට මේ සිද්ධවූ කිසිවක් දරාගන්නට බැහැ. තමාගේ පපුව අසාමාන්‍ය ලෙස ගැහෙනවා ඇයට දැනෙනවා. තළ සායට සුදු බ්ලවුස් එකක් ඇඳගෙන උන් ඇගේ පෙනුම අද අන්ත අසරණයි. පීරිස් කළමණාකරුගේ කාමරයේ සිට ඇයට එන්නට සිද්ධ වුනේ ෆැක්ටරිය හරහායි. අරලිය ඇපරල් ආයතනයේ හැමෝම ඇය දිහා බලාගෙනම උන්නා. සමහරු මුව කොණකින් හිනාවුණා. තවත් සමහරු මුමුණ මුමුණා මොනවද කිව්වා. ටික දෙනෙක් ඇය දෙස අනුකම්පාවෙන් බැලුවා. ඒත් මලී කිසිවෙක් දිහා බැලුවේ නෑ. බලන්නට තරම් ආත්ම ශක්තියක් ඇයවෙත ඉතිරිව තිබුණේ නෑ.

අද උදේ නමයේ සිට දවල් එක දක්වාම මලී උන්නේ ඇගේ අභ්‍යන්තර විනය පරීක්ෂණයේයි. ඇය අරලිය ඇපරල් ආයතනයේ පැටර්න් මේකින් අංශයේ සේවිකාවක් ලෙසයි

web: downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

සේවය කළේ. මීට අවුරුදු හතරකට පෙර ඇය මේ අරලිය ඇපරල් ආයතනයට ආවේ උසස් ඇඟලුම් පාඨමාලාවක් නිම කිරීමෙන් පසුවයි. මලී ඇගේ මේ පුංචි රැකියාවට හරියට ආදරේ කළා. ඒ වගේම රැකියාවට ගොඩක් අවංක වුණා. ඒත් මීට මාස දෙකකට පෙර අරලිය ඇපරල් හී සිදුවුණු විශාල සාම්පල් වංචාවකට ඇයගේ නමත් ඇදිලා තිබුණා. මුලින්ම එය ඇසූ දා මලීට අදහාගන්නට පවා බැරිවුණා. ඇය අරලිය ඇපරල් හී කළමණාකාර අධ්‍යක්ෂතුමා දෙස දෑසින් නොවැලපුන එක විතරයි. ඒත් කෙල්ලගේ අවංකමට ඔහු විශ්වාස කළේ නෑ.

දින ගණනාවක් පැවති අභ්‍යන්තර පරීක්ෂණයේ අවසාන දිනය උණේ එදයි.

"මට බොහොම කණගාටුයි මලීනා.. අපට සිද්ධ වෙනවා ඔයාව සේවයෙන් ඩිස්මිස් කරන්න... ඔයාගේ සේවය අත්හිටුවන්න... ඔයාට පුළුවන් මේ සම්බන්ධයෙන් කම්කරු උසාවියට හරි නැත්නම් සාමාන්‍ය උසාවියකට හරි යන්න... ඔයාගේ නිර්දෝෂීභාවය ඔප්පු කරන්න... ඒත් එහෙම කරනවානම් අපිටත් සිද්ධවෙනවා මේ වංචාව සම්බන්ධයෙන් ඉහළ අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ගයකට යන්න.. මොකද මේක ලක්ෂ ගාණක වංචාවක්...තීරණය ඔයාගේ... අද ඉඳලා ඔයාගේ සේවය නවතිනවා...තව දුරටත් ඔයා අරලියා ඇපරල් එකේ සේවිකාවක් නෙමෙයි...අයම් රියලි සොරි..."

මිරිස් කළමණාකරු මලීට දැනුම් දුන්නා. ඇය හිරිවැටී සිය දෙනෙතින් ටික වෙලාවක් බලාගෙන උන්නා. මෙතුවක් කල් දේවාලයක් තියා දුටු අරලියා ඇපරල් ආයතනය අද ඇයට පෙනුණේ වැලිකඩ සිරගෙදරටත් වඩා අන්ත මුසල විදිහටයි.

"මා..ව නොහොමටවත් විශ්වාස කරන්නේ නැද්ද මිස්ටර් අමරසේකර...මෙ..ච..ච..ර අ..ව..ං..ක..ව වැ..ඩ..ක..ර..පු මා..ව...මෙ..හෙ..ම.."

ඇගේ දෙනෙත්වල තිබුණේ කියාගන්න බැරිතරම් අසරණකමක්.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"සොරි මලීනා... අපි හොඳටම පරීක්ෂණ කළානේ... ඒ දවසේ විශේෂම ඔයා තමා ඇවිත් මැෂින් සෙක්ෂන් එකේ නයිට් උන්නේ... නිරෝෂා ඒ දවස් සිහිපයෙම නිවාඩු ගිහින් උන්නේ... මේක ඇමරිකාවලින් අපිට ආපු රුපියල් ලක්ෂ පහළොවකත් වටිනා සාම්පල් සෙට් එකක්... ඒක බරපතල වංචාවක්... මේ සාම්පල් සෙට් එක වෙන ගාමන්ට් එකකට රුපියල් ලක්ෂ විසි පහකට ලේසියෙන් දෙන්න පුළුවන් කියලා අපි දන්නවා... මට කණගාටුයි..."

මලී මනුගේ කාමරයෙන් පිටතට ආවේ ඉන් පසුවයි. තව දුරටත් කතාකිරීම කිසිම තේරුමක් නෑ කියලා ඇය තේරුම් ගත්තා. හද සාක්ෂිය කියන දේ නීතිය ඉදිරියේදී හොඳ සාක්ෂියක් නොවෙයි. ඇය අරලිය ඇපරල් ආයතනයේ අන්සිය ගණනක් සේවකයන් බලාගෙන සිටිද්දී ඒ මැදින් ආවේ. දෙනෙත් බරකරගෙන. ලැජ්ජාවකටත් වඩා මහා දුකක් ඇයට තිබුණා. 'තේ එකටත් වැඩිය අවිශ්වාසිකම් ගැන කතාකරන ඔයාලා මං ගැන එක වචනයක් අද කතාකරන්නේ නෑ... කමක් නෑ...' ඇය සියලුම සේවකයන් දෙස බලාගෙන සිතින් කිව්වා. අරලියා ඇපරල් එකේ දොරකඩ ඇති බුදු මුනි රුව දෙස තෙල්ල මොහොතක් බලාගෙන උන්නා.

"මං හැමදාම රස්සාවට ආවේ ඔබ වහන්සේට දෝතම එකතු කරලා වැඳලා.. අදත් එහෙමම වැඳලා යනවා...මම කොච්චර නිර්දෝෂිද කියලා ඔබ වහන්සේ දන්නවා... ඒත් අද මම යනවා... අරලිය ඇපරල් එකේ බුදු කුඩුවට හැමදාම එක මලක් හරි ගෙනත් පූජා කරපු මලී යනවා..."

මලී ආයතනයේ කළමනාකරණ අධ්‍යක්ෂක වූ සන්ජුල ජයවර්ධනගේ කාමරයට ගියේ ආයතනයෙන් පිටවී යන්න මොහොතකට කලිනුයි. ඇය මේ මනුව හමුවන දෙවන අවස්ථාවයි.

"ආ..ව මලී කියන්න.. මිස්ටර් අමරසේකර ඔයාට කියන්න ඇතිනේ කම්පැනි එකේ තීරණය ගැන..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

සන්තුෂ කෙල්ල දෙසවත් නොබලාම කිව්වා.

"ඔ..ව් සර්..."

"ඉතින් මෙහේ ආවේ... ඔයාගේ සර්ටිෆිකට්ස් ටික අරගෙන යන්න... කැමති වෘත්තීය ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්න... එකක් මතක තියාගන්න... එහෙම වුණොත් අපිත් කෝට්ස් යනවා... ඊකත් කරදර වෙයි..."

සන්තුෂ තමාට කළේ තර්ජනයක් කියලා කෙල්ල දන්නවා. ඇය බිම බලාගත්තා.

"මං ආ..වේ මේ කොළඹට්ටත් පය තියන්නේ නෑ සර්... ඒත් ම..ට කියන්න දෙයක් තියෙනවා..."

"කියන්න..."

"ම..ට ඉන්නේ මගේ දුප්පත් අම්මා විතරයි... එයා වෙනුවෙන් දිවුරලා මට කියන්න පුළුවන්... මම මේ වැඩවට කිසිම සම්බන්ධයක් නෑ... මේක සර් ලොකු රැවටීමක්..."

සන්තුෂ හිනාවුණා.

"මට දැන් ඒවා වැඩක් නෑ...ඔයා දැන් අරලියා ඇපරල් එකේ සේවිකාවක් නෙමේ... එච්චරයි..."

මලී සන්තුෂ දෙස බලාගෙනම උන්නා.

"සමහර දේවල් තියෙනවා සර් ඔප්පු කරලා පෙන්නන්න බෑ... ඒ..ක දන්නේ තමන්ගේ හදවත විතරයි..."

මලී අසරණව කිව්වා. සන්තුෂ හිස ඔසවා මූණ දෙස බැලුවා.

"ම..ට නවකතාවල තියෙන දෙබස් වැඩක් නෑ මලී... තේරුණාද... අපි බලන්නේ සාක්ෂි විතරයි... කරුණාකරලා පිටවෙන්න..."

"හො..ද..ම..යි සර්... අවුරුදු හතරක් මා..ව රස්සාවේ තියාගත්තට සර්ට ගොඩක් ස්තූතියි...මම මගේ ජීවිතේ පටන් ගත්තේ මේ අරලිය ඇපරල් එකෙන් මට ලැබුණු පඩියෙන් සර්...මගෙන් වැරැද්දක් වුණානම් මට සමාවෙන්න...ඒත්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

දැනුවත්ව මම කවදාවත් සර්ටවත් මේ අරලියා එකටවත් වරදක් කරලා නෑ...කවදාවත් නෑ සර්...මං යනවා සර්..."

"හොඳයි..."

මලී පිටවුණා. කිසිවෙක් ඇයත් සමඟ කතාකළේ නෑ. ඇය කිසිවෙක් සමඟත් කතාකළෙත් නෑ. දෛවයේ මේ මොහොත හරි අසිරුයි කියලා හෙල්ල දන්නවා. ඒත් අසාමාන්‍ය ලෙස ඇය දරාගත්තා. ඇයට මාස බාගයක වැටුපක් පමණක් පිටවෙද්දී ලැබුණා. පැය දෙකක් ඇතුළත ඇය කොළඹින් පිටවුණා. සදහටම කියලා හිතාගෙන. පිටකොටුව ගුණසිංහපුර ස්ටෑන්ඩ් එකෙන් නුවරඑළියට බස් එකට නගිද්දී ඇය පැතුවේ ආයේ කවදාවත්ත් මේ බස් එකෙන් කොළඹ එන්න නොලැබේවා කියලයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

02

"මොකද මැණික දැන් කරන්නේ..."

එදා ඒ කඳපොළ නිවසේදී අම්මා මලීගෙන් ඇසුවා. මලීලාගේ නිවස පිහිටා තිබුණේ නුවරඑළිය කඳපොළ පාර කිට්ටුවම වගෙයි. තාත්තා හැකිවෙද්දී ඔහුට පුළුවන් උනේ ගඩොලින් යන්නම් බිත්ති ටික නග්ගලා පරාල ටික උඩ උළු ටිකක් තියාගන්න විතරයි. තාත්තාගේ වියෝවෙන් පසුව කෙල්ලයි අම්මයි නිවසේ උළුවහු ජනේල ටික දාගත්තෙත් හරිම අමාරුවෙන්. අම්මා අමාරුවෙන් රෝස පැළ තවාන් කරලා ප්ලාන්ට් නර්සරි එකකට විකුණුවා. ඒත් ලැබුණේ පුංචි ආදායමක්.

"මම ආයෙත් කොළඹ යන්නේ නෑ අම්මා... කවදාවත් යන්නේ නෑ..."

"ය..ව..න්..නෙ..ත් නෑ මැණික මයාව... අපි මොනවහරි කරමුකෝ..."

"ම්... ජර්මන් මැඩම් කෙනෙක් රෙස්ටොරන්ට් එකක් කරනවා...මේ ග්‍රෙගරි වැව කෙළවරේම වගේ...රන්දිකා එතන දැන් වැඩ කරන්නේ... සමහරවිට එතන වැඩට මට යන්න පුළුවන් වෙයි... මම හෙට බලන්න ඉන්නේ..."

"ඒ වෙනවනේ පුතේ.."

Free Library

"නෑ අම්මේ.. එතන ඔෆිස් එකේ මට වැඩ කරන්න පුළුවන්.. හය වෙද්දි එන්න පුළුවන්... එහෙම බැරිවුණොත් බලමු මොකක්හරි...මම මැෂිමක් තියාගෙන ස්විටර්හරි මහනවා..."

"ම්... බලමු..."

එදා මලීට හරි දුක්බර දවසක්. නිවසේ ඉදිරිපස දොරකඩ පඩිය උඩ ඉඳගත්තාම කඳුපොල කඳු යාය ලස්සනට පේනවා. කෙල්ල එතන වාඩිවෙලා කෝපි පුට්ටක් බොනගමන් ගොඩක් දේවල් හිතුවා.

"මං ඔයා ගැන හිතුවේ හරි උතුම් විදිහට සන්තුස සර්... ඇත්තටම මම හිතුවා ඔයා හරි උසස් කෙනෙක් වෙන්න ඇති කියලා... ඔයාගේ තාත්තා හරි ලස්සනට මේ ගාමන්ට් එක පාලනය කළා... ඒත් අද ඔයාට ගොඩක් දේවල් වැරදිලා...ඔයාට ඔයාගේ පෞද්ගලික ජීවිතේ වගේම ව්‍යාපාරික ජීවිතෙත් වැරදිලා සර්....ඒ ගැන මට දුකයි...අරලිය ගාමන්ට් එක ඇතුළේ සිද්ධවෙන දේවල් ඔයා දන්නේ නෑ... හැබෑ වංචාකාරයෝ කවුද කියලා ඔයා දන්නේ නෑ... ඔයා ළඟට වෙලා සර් සර් කියාගෙන දෙකට නැමෙන ගොඩක් දෙනා රෙදි රෝල් පිටින් අරලිය එකෙන් පන්නන්නේ... ඒවා ඔයා දන්නේ නෑ... එහෙම ඔයා අද මාව විතරක් ෆැක්ටරියෙන් අයින් කළා... කමක් නෑ... දවසක් එයි සර්..."

කෙල්ල හිමින් කිව්වා. මලීගේ හිතේ සන්තුස ගැන කවදාවත් අපහැදීමක් තිබුණේ නෑ. ඒත් ඔහු නොමේරූ ව්‍යාපාරිකයෙක් කියලයි ඇයට හිතෙන්නේ. ඔහු ව්‍යාපාරික ජීවිතයේදී ගන්නා ගොඩක් තීරණ වැරදියි.

ජී එස් පී ප්ලස් සහනය අහිමිවීමත් සමගම ලංකාවේ ඇඟලුම් ව්‍යාපාරයට ආවේ නරකම කළු දසාවක්. ඒකට මුහුණදෙන්නේ කොහොමද කියලා සන්තුස දැනගෙන උන්නේ නෑ. මලී ආයතනයෙන් යද්දීත් ඔහු උන්නේ ඇවැන්ත ප්‍රශ්නයක කියලා මලී දැනගෙන උන්නා.

ආයතනයකුත් දරුවෙකුත් හදන්න ඕනා එකම විදිහටයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

තීරණ සමහර පුද්ගලයන් දෙමව්පියෝ දරුවෝ ගැන ගන්නා ඒ තීරණවලට එනවා. සමහරවිට දරුවන්ට තමන්ගේ අපේක්ෂාවන් වෙන්කරලා සහ ඔවුන්ට හැදෙන්න දෙනවා. එහෙම දරුවෝ කාලෙක ලෝකයේ වර්තමාන තැන්වලට එනවා. එහෙමවුණත් කරන්න ඕනා එහෙමයි. දරුවන්ට හැදෙනවා එහේ, අනාගතය ගැන හිතලා තීරණ ගන්න වෙනවා. අර්ලියා එක ඒ දේ කළේ නෑ කියලා මලී දන්නවා. ඇයගේ කොහොමවු මනසට දුකෙන දේවල් සන්තුක සට දැනෙන්නේ නැත්තේ ඇයි කියලයි මලී හිතුවේ.

"දැන් අර්ලියා එකයි මගෙයි ජීවිත සම්බන්ධය ඉවරයි...එයා අතීතේ මතකයන් අතරට හරි දුක්ඛිත විදිහට එන්නුණා...එහෙම සැනසීමක් තියෙන්නේ මටයි මගේ අම්මටයි දන්නවා මම හරි කියලා..මට ඒ ඇති..."

මලී තනිවම හිතුවා. එත් දැන් ජීවිතයට මුහුණ දෙන්නේනා.

"කොළඹදී මොනවත්ම හිතුනේ නැද්ද පුතේ..."

අම්මා අහන්නේ මොකක් ගැනද කියලා මලී දුකෙන උන්නා. ඇය දුක්ඛිත විදිහට හිනාවුණා.

"එහෙම කොහෙත් උන්නානම් අම්මේ එයාටත් අද මම කියන දේ විශ්වාස කරන එකක් නෑ..මේ ලෝකේ එහෙමයි...අපිට මෙහෙම හොඳයි..."

මලී කිව්වේ එච්චරයි. කවදාවත් මේ නැවතෙන් සමහර දොරවල් නිකමටවත් ඇරලා බලලා නෑ කියලා ඇයත් දන්නවා. ඒ ගැන අමුතුවෙන් හිතන්න යන්නත් ඇයට ඕන නෑ.

"අපි පතන දේම කොහොම ජීවිතේ තියෙන්නේ..අපිට ලැබෙන දේ..."

මලීට හිතුණා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

03

දවස් හරි වේගයෙන් ගෙවිලා ගියා. මලී ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එකේ වැඩට ගියා. කෙල්ල හරි අසාවෙන් එතන සේවයට ගියේ. එය කරගෙන ගියේ ජර්මන් ජාතික කාන්තාවක් විසින්. ඇය දැන් අවුරුදු විස්සක ඉඳලා ලංකාවේයි ජීවත්වෙන්නේ. ඇගේ ජර්මන් ජාතික සැමියා ඉඳහිට ලංකාවට ඇවිත් ඇයව බලලා යනවා. ජර්මන් ජාතිකයෙක් උනත් දැන් ඇයට ටික ටික සිංහල කතාකරන්න පුළුවන්. ඇය සේවයට ගත්තේ කාන්තාවන් පමණයි. මලීට සේවය කරන්න ලැබුනේ ඇගේ කාර්යාලයේ සේවිකාවක් ලෙසයි.

"ගො..ඩ ජේ න..ර..න්..න සිංහලට් ම..ලී...සෝ ම..ම ඔයාට ගිෆ්ට්න් ත..වු..ස..න්..ඩ් දෙනවා... ඉ..න..ෆ් ෆෝ යූ..."

"ඉට් ඩසන්ට් මැටර් මැඩම්... අයි කෑන් මැනේජ්... තැන්කියූ සෝ ම..ච..."

මලී කිව්වේ ගොඩක් ගෞරවයෙන්.

"සී..ස..න් ආ..වා..ම මම ඔයාට ත්‍රී තවුසන්ට් දෙනවා... ඕකේ..."

"ඕකේ මැඩම්..."

මලී හරි ආසාවෙන් එතන සේවය කරන්න ගත්තේ. වෙලාවකට ඇය ස්ටුවඩ් රස්සාවත් කළා. තවත් වෙලාවකට කැෂියර් ලෙසත් උන්නා. සේවිකාවන් හය හත් දෙනෙක් සමඟ මේක කරගෙන යන නිසා එහෙම කළ යුතුයි කියලා කෙල්ල හිතාගත්තා.

"ම..ලී හො..ඳ..ට වැඩ කරනවා... අ..යි ලයික් යූ..වෙ..රි ගු..ඩ..."

ජර්මන් ජාතික කාන්තාව ඇයට ප්‍රශංසා කළා. මලී නිහතමානීව එය පිළිගත්තා.

හැමදාම හය වෙද්දී මලී ජර්මන් අවන්හලෙන් පිටවෙනවා. කෙල්ල එහෙමම නුවරඑළිය මාකට් එකටත් ඇවිත් උයන්න දෙයක් එහෙමත් අරගෙන පා ගමනින්ම නිවසට යනවා. හවසට සීතල ටිකක් වැඩියි. මීදුම් පොකුරු ග්‍රෙගරි වැව ඉස්මත්තෙන් පහලට එනවා. ඒත් මේ කාලකර ජීවිතය කොළඹදී ගතකරපු නීරස බෝඩිම් ජීවිතයට වඩා හරි නිවනයි කියලා ඇයට හිතෙනවා. අරලියා ඇපරල් එකේ සේවය කරද්දී ඇය අද ගන්නා වැටුප මෙන් දෙගුණයක වැටුපක් ගත්තා. ඒත් මේ ලැබෙන දේ ගැන ඇයට දුකක් දැනෙන්නේ නෑ. නමුත් ඉගෙනගන්න දේවල් ගැන පුංචි දුකක් ඇයට තියෙනවා.

එදා සිකුරාදා දවසක්. මලී ගෙදර යන ගමන් ටිකකට නුවරඑළිය ටවුන් එකේ ඉන්න ලේඩි ඩොක්ටර්වත් හම්බවෙන්න ගියා. මීට සතියකට විතර කලින් ඇය අම්මාව ඩොක්ටර්ට පෙන්නුවා. ඒ අම්මාගේ අතපය ඇඹිරෙන හිරිවැටීම ගැන කියන්නයි. එදා ලේඩි ඩොක්ටර් බෙහෙතක් නියම කළා. දවස් දෙකකින් අඩුවුණේ නැත්නම් ඇවිත් කියන්න කිව්වා. කෙල්ල ඩොක්ටර්ව ටිකක් හමුවෙලා යන්න හිතුවේ අතේ හිරිවැටීමේ අඩුවක් නැති නිසයි. වෙන බෙහෙතක්වත් ලියාගන්න.

"ඩොක්ටර් හදිස්සි පේෂන්ට් කෙනෙක්ව බලනවා.. ඇතුළට ගිහින් ඉඳගෙන ඉන්න..."

"හා මිස්..."

මලී ඇතුළට ගියා. කිව්වත් වගේ ඩොක්ටර් උන්නේ හදිස්සි ප්‍රතිකාර කරන ඇඳ ළඟට වෙලා අමාරු ලෙඩෙක්ව පරීක්ෂා කරමින්. ඒ ලෙඩා උන්නේ ගොඩක් අමාරුවෙන් කියලා කෙල්ලට හිතුණා. ඔහු වේදනාවෙන් කෙඳිරි ගාමින් උන්නේ.

"මේ ඔ..ක්..කො..ම පේන්ස් එනවද..."

"ඔ..ව් ඩොක්ටර්... ඉවසන්න බෑ... හ..රි ඇවිල්ලයි..."

ඔහු කිව්වේ වේදනාවෙන්. මලීට ඔහුගේ දෙපා පමණයි පේන්නේ. නර්ස් කෙනෙක් ඔහුගේ සපත්තු ගලවා දමනවාත් ඇය බලාගෙනයි.

"මොනවද දවල්ට ලන්ච් ගත්තේ..."

"ම..ම ඩොක්ටර් කා..ම ලන්ච් ගත්තේ නෑ..."

ඒ කටහඬේ මොකක්ද පුරුදු බවක් තියෙනවා කියලා කෙල්ලට හිතුණා.

"මීට කලින් ගැස්ට්‍රයිටීස් තිබුණද.."

"ඔ..ව් ඩොක්ටර්...ඒ..ත් මෙහෙම ආවේ නෑ... අ..ද ම..ට හරි අමාරුයි ඩොක්ටර්...වූ සමීනි..."

"ම... ස..මී..සා මේ ඉන්ජෙක්ෂන් එක ගේන්න... අපි ඒක දීලා බලමු..."

"ඒකට අඩුවෙයිද ඩොක්ටර්.."

මලී දිගටම හිතුවා. මේ එන්නේ කාගේ කටහඬද...? ඇගේ හිතට මොකක්ද දැනුණා. එමෙමම ඇය නැගිටලා වෛද්‍යවරිය හදිස්සි රෝගීන් පරීක්ෂා කරන තැනට එබුණා.

"වෙට වයිල්ඩ.. අයේ නම්..."

වෛද්‍යවරිය කීවේ කරුණාවෙන්. ඒත් සමඟම ඇය ඔහුට එන්නත විදින්න ගත්තා. මලී ඔහුව හරියටම දැක්කේ එවිටයි.
'අනේ දෙවියනේ සන්තුස සර්... ඒ..ත් මෙහෙම..."

"ස..ර්..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

... ආවා. වෛද්‍යවරියත් හෙදියත් මලී දෙස බැලුවා. දෑස් වසාගෙන උන් සන්තුෂ දෙනෙත් විවර කළේ අමාරුවෙන්.

"ස..ර් මෙ..හෙ..ම..."

ඇය ඇහුවේ අදහාගන්නට බැරිවයි.

"ම..ම..ලී නේ...ද..."

"ඔ..ව් සර්... ම..ම මේ ඩොක්ටර් හම්බවෙන්න ආ..වා. ස..ර්..ට මොකද ඩොක්ටර්..."

"ගැස්ට්‍රයිටිස් ඇවිත්... ටිකක් ක්‍රිටිකල්... පේෂන්ට්ව දන්නවද..."

සන්තුෂ අසරණව ඇය දෙස බැලුවා.

"ඔ..ව් ඩොක්ටර්... මේ මගේ සර්..."

ඇය කිව්වේ අතීතයේ සිදුවූ සියල්ල අමතක කරමින්. සන්තුෂ අසරණව බලාගෙන උන්නා.

"පේෂන්ට් තනියම නුවරඑළියට ඇවිත් අන්නේ... එයාට මෙඩිකල් ට්‍රීට්මන්ට් දෙන්න පුළුවන්... ඒත් මේ තත්වයෙන් යවන්න අමාරුයි එයාව... ටිකත් වඩා තනියම...සෙන්ස් හොඳින් සිහිය විදිහට එනවා..."

වෛද්‍යවරිය කිව්වා. මලී වේදනාබරව ඔහු දෙස බැලුවා.

"ම..ම හො..ටෙ..ල් එ..ක..ක නවතිනවා ඩොක්ටර්..."

"යෙස්.. ඒත් සෙන්ස් ටිකක් සිහිය විදිහට එනවා නේද මිස්ටර්..."

මලී බලාගෙනම උන්නා.

"ඩොක්ටර් ට්‍රීට්මන්ට් කරන්නකෝ... මං ස..ර් ළඟ ඉන්නවා..."

මලී කියද්දී සන්තුෂට පුදුම හිතුණා. ඇය උන්නේ දම් පාට සාරියකින් සැරසිලයි. ජර්මන් ජාතික නාන්නාව මලීට සාරිය අඳින්න නියම කරලා තිබුණා. 'ඒ..ක..ට. මලී ලස්සනයි.' ඇය

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

කිව්වේ එහෙමයි. කෙල්ල අද හරි ලස්සනයි කියලා සන්තුසටත් හිතුණා. ඒත් මේ වේදනාව දරාගන්න අමාරුයි. ඔහු උන්නේ සාමාන්‍ය තත්වයක නොවෙයි.

"ආ...ඩො..ක්..ට..ර්..."

ඔහු යලිත් වේදනාවෙන් කෑ ගසන්න පටන් ගත්තා. මලී වේදනාවෙන් බලාගෙන උන්නේ.

"ඉන්ජෙක්ෂන් එක දුන්නනේ සර්... අපි ටිකක් බලමු..."

මලී කිව්වේ කරුණාවෙන්.

ඒත් පැය භාගයක් ඇතුළත සන්තුසගේ තත්වය දරුණු වුණා. අවසානයේ ඔහුව පුද්ගලික රෝහලකට ගෙනයන්න තීරණය වුණා.

"ම..ම ලෙටර් එකක් දෙන්නම් නර්සින් හෝම් එකේ ඩොක්ටර්ට... දැන්මම ගෙනියන්න... ස්පෙෂල් ට්‍රීට්මන්ට් ඕනෑවෙනවා...වී ආ අනේබල් ටු ඩු මේ..."

වෛද්‍යවරිය කිව්වේ මලීටයි. ඇය සන්තුස දෙස බැලුවා.

"අ..පි යන් සර්... ම..ම ඉන්නවනේ..."

ඔහු උන්නේ වේදනාවෙන් අසරණවයි. කිසිවක් සිතාග න්නට බැරි තත්වයක් ඒ.

"එක හොඳ නර්සින් හෝම් එකක් සර්... හරි ලස්සන තැනක තියෙන්නේ... දැන් ඇම්බියුලන්ස් එක ආවාම අපි යං..."

සන්තුස මොකක්ද කියන්න ගියා. ඒත් ඒ සමගම වගේ සන්තුසව සිහිසුන් වුණා.

"අ..නේ සර්..."

කෙල්ල ඔහුගේ අතක් ඇඩිව අල්ලාගත්තා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

04

සන්තුසට සිහිය එද්දී ඔහු උන්නේ වෛද්‍ය කුමාරස්වාමිගේ මවුන්ට් ගිල් නර්සින් හෝම් එකේ කාමරයක. මේ ශාන්තු නිවාසය වෛද්‍යවරයෝ විසින් ඉතාම ලස්සනට පවත්වාගෙන යන තරමක් ඉහළ පන්තියේ නර්සින් හෝම් එකක්. එය පිහිටා ඇත්තේද කඳු ඉහත්තාවකයි. කලින් වෛද්‍ය කුමාරස්වාමිගේ දෙමව්පියන් ජීවත්වූ මේ නිවස පසුව ඔහු ශාන්තු නිවාසයක් ලෙසට පරිවර්තනය කළා.

පැය දෙකක දැඩි සත්කාර වලින් පසුව සන්තුසව සාමාන්‍ය කාමරයකට මාරු කළේ මීට පැයකට විතර කලිනුයි. ප්‍රතිකාර අතරතුරත් ඔහු උන්නේ මද සිහියෙන්. ඔහුගේ බඩවැල් ආශ්‍රිත දරුණු තුවාල සෑදී තිබුණා. අසාමාන්‍ය ලෙස බඩවැල් තුවාල වීම නිසා හටගන්නා දරුණු වේදනා තත්වයක් ඔහුට ඇතිවී තිබුණේ. වෛද්‍ය කුමාරස්වාමී පුද්ගලිකවම පැමිණ ඔහුව පරීක්ෂා කළා. මලී සන්තුස කවුද කියලා වෛද්‍යවරයාට පැ[illegible] දුන්නා.

"මේ අරලිය ඇපරල් ඇන්ඩ් එක්ස්පෝට් එකේ එම් ඩී ඩොක්ටර්..."

Web: sinhalabooksfreestore.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

කොල්ලා කුහළ අල්ලන කෙනෙක් කියලා වෛද්‍යවරයා ඔහුව දුටුවනම හිතාගත්තා.

"ටූ ත්‍රී වීක්ස් විතර මෙහෙමම රෙස්ට් කරන්න වෙනවා... ඊට පස්සේ කොළඹ ගෙනියන්න පුළුවන්.. දැනට බෑ...කොලන්ස්වල සීරිය වුන්ඩ්ස් තියෙනවා කියලා හිතෙනවා...අයිට්ට කන්ට්‍රෝල් කරන්න වෙනවා..."

"ඔ..කේ ඩොක්ටර්..."

ඒ තරමටම සන්තුසගේ බඩවැල් තුවාල වී තිබුණා. සන්තුසගේ වම් අතට ගැලූ කැනියුලා එකට සම්බන්ධ කළ සේලයින් හරහා ඔහුට අවශ්‍ය ප්‍රතිජීවක බෙහෙත් සහ වේදනා නායක ලබාදුන්නා.

"ම..ම... මේ..."

සන්තුස අසරණව කතාකළා. තමා ඉන්නේ රෝහලක කියලා ඔහු තේරුම් ගත්තා. ප්‍රතිකාර අතරතුර වරින්වර සිහිය ආවත් ඔහුට හරියටම සිහියක් ආවේ දැන්. මලී දුවගෙන වගේ ඔහු ළඟට ආවා.

"ස..ර්.."

"ම..ම කො..හෙ..ද ම..ලී මේ..."

කෙල්ල හැමදේම කරුණාවෙන් ඔහුට පහදා දුන්නා.

"ඩොක්ටර් කුමාරස්වාමි ආවේ එයිට වලට ඇවිත් සර්ව බලනවා... මේ බඩවැල් කොටස් ඩැමේජ් වෙලාලු සර්.. ඩොක්ටර් කිව්වා සනීප කරලා දෙන්නම් කියලා... දවස් තුන හතරක් ඉන්නනම් වෙයි සර්..."

කෙල්ල ඔහුගේ ඇඳ ළඟටම වෙලා කිව්වේ කරුණාවෙන්.

"සා..ම..ක් හා..ම..ට හරි අ..මා..රු..වු..ණා මලී..."

ඔහු එහෙම කියද්දී කෙල්ලගේ ඇස් තෙත්ව ගියා. ඒ තෙත්බව සන්තුස අඳුරඳුරුවෙම දැක්කා. මේ ඉන්නේ තමා අනාතුමිකා විදිහට ඉවත්කළ ගෝමිකාවම්ද කියලා සන්තුසට හිතාගන්න බැහැ.

"දැන් බයවෙන්න එපා ස..ර්...මමත් ඉන්නවා... සර්ට හෙළවෙන්න හොඳ නෑ... ගොඩක් ඇන්ටිබයෝටික්ස් දීලා තියෙන්නේ...ටිකක් නිස්කලංකයේ ඉන්න ඕන..."

"ම... ම..ට ඔ..ප..රේ..ෂ..න් කරලා වගේ..."

"ඇ..ත්..ත..නේ...කොලන්ස්වල ඇසිඩිටි එක ගොඩක් වැඩිවෙලා...සර් ඩ්‍රින්ක්ස් ගන්නවද කියලත් මගෙන් ඇහුවා..."

සන්තුෂ අසරණව හිනාවුණා.

"ටි..ක..ක්..."

"ඒ..ක..නේ...ඒ නිසා තමා ලෙඩේ වැඩිවෙලා තියෙන්නේ..."

ඔහු මලී දෙස බලාගෙනම උන්නා. කොළඹින් බිය කෙල්ලට වඩා දැන් ඉන්න කෙල්ල ලස්සනයි. සාටයි.

"ම..ලී මො..කො..ද ඉ..න්..නේ..."

"ම..ට සර්..නුවරඑළිය නඳතොල පාරේ...පාර අද්දරම වගේ ගේ තියෙන්නේ... මම මේ මගේ අම්මගේ බෙහෙත් අලුත් කරගන්න සර් ආවේ ඩොක්ටර් ළඟට..."

ඇය ඔහු ළඟටම වෙලා සිටියා. එවර දෙයක් කරපු තමා සමඟ මේ තරම් මනුස්සකමින් කතාකරන්නේ කොහොමද කියලා සන්තුෂට හිතාගන්න බැහැ. 'මෙ..හ කෙනෙක් නම් මගේ මූණවත් බලන්නේ නැහැ.' සන්තුෂ හිතුවා.

"දැ..න් කො..හෙ..ද වර්ක් ක..ර..න්..නේ මලී..."

"අ..නේ සර්ට කතාකරන්න අමාරුයි... අපි පස්සේ කතාකරමු සර්... ම..."

"කි..ය..න්..න..කෝ මම අහන් ඉන්නම්..."

කෙල්ලටත් සතුටයි. 'ඔයා හරි හොඳ කොල්ලෙක්...ඒක එදත් මම දැනගෙන උන්නා.' මලී සිහින් සිනාවා.

"ම..ම සර් දැන් මේ නුවරඑළියේ එර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එකක කැෂියර් එකේ වර්ක් කරනවා... ඒක සර් නුවරඑළියට එන

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ෆොරිනස්ලට හොඳම ජර්මන් ෆුඩ් සර්ව් කරන රෙස්ටොරන්ට් එකක්...ජර්මන් ලේඩි කෙනෙක් කරන්නේ... කොලඹින් ආවාට පස්සේ මම එතන රස්සාවට ආවා...පඩිනම් සෑ අඩුයි.. ඒත් නිස්කලංකයි... මේ එහේ ඉඳලා ගෙදර යන ගමන්..."

මලී විස්තර කළා.

"මා..ලී..."

සන්තුස කතාකළේ වෙනස්ම හඬකින්.

"සෑ..ර්..."

ඔහු කෙල්ල දෙස බලාගෙනම උන්නා.

"මා..ත් එ..ක්..ක ත..ර..හ..ත් ඇ..ති..."

ඔහු එහෙම කියද්දී ඇගේ පපුව ඇවිලිලා වගේ ගියා.

"අ..නේ එහෙම සර් එක්ක තරහවෙන්නේ ඇයි මම... ඒ දේවල් අරලිය ඇපරල් එකේ වෙච්ච දේවල්නේ සර්... ඒවා වෙන්න අවුරුදු හතරකට කලින් සර්මනේ මාව ඉන්ටර්විව් කරලා ගත්තේ.. මගේ සැලරි එක වැඩිකරලා දුන්නේ... ම..ට කොච්චර කරුණාවෙන් සර් සැලකුවද.. ඒ..වා මට මතකයි සර්..."

සන්තුසගේ පපුවට නිවනක් දැනුනා. මේ ඉන්නේ තමාගේ හොඳම සේවිකාව වෙන්න ඇති කියලා ඔහුට හිතුණා.

"අ..පි සර් ලයිට් ටී එකක් බොමු.. ඩොක්ටර් දෙන්න කිව්වා...පස්සේ ඊට හිමිහිට ලයිට් දෙයක් කමු සර්..."

"හා..රි කියනයි ම..ලී.."

කෙල්ල හරි ඉක්මනට නර්සින් හෝම් එකෙන් ලයිට් ටී එකක් ගෙන්වා ගත්තා. ක්‍රීම් ක්‍රැකර් දෙකක් සමග. ප්‍රතිජීවක බෙහෙත්වලට එහෙම වෙනවා. දිවකට වේලිලා යනවා. ඒවා හරි ඉක්මනට ශරීරය තුළ ක්‍රියාකරන නිසයි එහෙම වෙන්නේ. ඇය ඔහුගේ ගිලන් ඇඳ අසලටම ළංවෙලා ඔහුට තේ එක හිමිහිට පෙව්වා.

"එ..පා සර්.. ඔහොමම ඉන්න... මම හිමිහිට පොවන්නම්..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

සන්තුස පොඩි දරුවෙක් වගේ ඇය පොවන තේ එක බිව්වේ.

"ම..ලී..ගේ ගෙ..ද..ර ම..ලී.."

"මම අම්මට කතාකලා සර්...සර් ස්පෙෂල් ට්‍රීට්මන්ට් එකට පැය දෙකකට ගත්තනේ... ඒ වෙනකොටත් සිහිය නෑ.."

"අ..ම්..ම විතරද ඉ..න්..නේ.."

"ඔ..ව් සර්...තාත්තා මීට අවුරුදු හතකට විතර කලින් නැතිවුණා... මායි අම්මයි දැන් ඉන්නේ..."

"වෙන ක..වු..ද..."

"වෙන කවුරුවත් නෑ සර්... අපි දෙන්නා විතරයි.. පොඩි මාමා ඉන්නවා... එයා අපිව බලලා යන්න එනවා.."

"බෝ..යි ෆ්‍රෙ..න්..ඩ්.."

මලී සාමාන්‍ය විදිහට හිනාවුණා.

"එ..හෙ..ම කෙනෙක් නෑ සර්..."

ඇය කියන්නේ ඇත්ත කියලා සන්තුසට හිතුනා. එත් ඒ දේම ඇයි එදා කෙල්ල තමා ළඟ අඬා වැටෙද්දී හිතුනේ නැත්තේ කියලා සන්තුසට හිතුණා.

"ම..ලී.."

"අ..පි පස්සේ කතාකරමු සර්...දැන් ටිකක් ඇස් පියාගෙන ඉඳු..."

"අම්මට මොනවද කිව්වේ..."

"ම..ට මේ පේෂන්ට් කෙනෙක් ළඟ ඉන්න වෙලා කියලා. ඒක ප්‍රශ්නයක් නෑ සර්... අම්මා මං ගැන දන්නවා..."

මලී කිව්වේ හරි පැහැදිලුවෙන්. සන්තුස අසරණව බලාගෙන උන්නා.

"කා එ..ක සර් තාම යුනිවර්සිටියේ කා පාක් එකේ.. මම ඒක වහලා සර්ගේ බ්‍රීෆ් කේස් එකයි ෆෝන් එකයි පර්ස් එකයි අරගෙන ආවා.. මේ තියෙනවා සර් ඒ ටික..."

සන්තුස හිස වැනුවා. ඇය මේ දේවල් කලේ කොහොමද..?

"කා..ට හ..රි පණිවිඩේ කියන්න තියෙනවානම් මම කියන්නම් සර්... සර් මෙහෙම හර්සින් හෝම් එකේ ඉන්නවා කියලා..."

සන්තුස එපා කියන්න වගේ හිස වැනුවා.

"එ..හෙ..ම කියන්න කෙනෙක් නෑ මැ..ලී.. මායි වයිෆුයි ඩිවෝස් උනානේ..."

මලී ඒක දන්නවා. 'එයාව සර්ට ගැළපෙන්නේ නෑ කියලා අරලිය ඇතරල් එකම දන්නවා..' ඇය දේශපාලන පවුලක කෙනෙක්. ඒත් අද ඔහු මෙහෙම 'කියන්න කෙනෙක් නෑ..' කියලා කියද්දි මලීට පුදුමේ හිතුණා.

"ෆෝන් එක වහලා දා..න්..න මලී..."

"හොඳයි සර්..."

"ඇට්මිෂන් එකට ස..ල්..ලි ගත්තද එයාලා.."

කෙල්ල හිනාවුණා.

"ඔ..ව් සර්.. ෆයිව් තවුසන්ඩ් ගත්තා.. මගේ ඩෙබිට් කාඩ් එකේ තිබුණා සර්..."

සන්තුසට දෛවය ගැන පුදුම හිතුණා. 'අන්තිමට මට හොස්පිටල් එකකට ඇඩ්මිට් වෙන්න වුනේ මං අස්සරපු කෙල්ලගේ සල්ලි වලින්...ඇයි එහෙම වුනේ..' සන්තුස වේදනාවෙන් හිනැවුණා. ඒත් සමගම කවුද කාමරයට ආවා. මලී ගිහින් දොර විවර කළා.

"අ..නේ නැන්සිපූ අන්කල්...මේක කොටින් නේද.."

ඇය කාත් සමගද දොර ළඟට වෙලා කතාකරනවා සන්තුසට ඇහෙනවා.

"මො..නා..ව..ද මැ..ලී.."

සන්තුස වේදනාවෙන් අහනවා. කෙල්ල හිනාවෙනවා.

"මේ සා..ර්..ට රෑ..ට වොෂ් එකක් දාලා අඳින්න කොටන් සරමකුයි ටී ෂර්ට් එකකුයි... මේ හිරවෙච්ච ඇඳුම් ඇඳගෙන ඉන්න බැහැනේ...තවත් අමාරුයි..."

සන්තුසට පුදුමයි. ඔහු බලාගෙනම ඉන්නවා.

"අපි තව පැයක් විතර මෙහෙමම ඉමු සර්... ඩොක්ටර් ඇවිල්ලා බලලා ගියාට පස්සෙම වොෂ් එකක් දාමු. ආයෙත් අරවගේම අමාරුවක් ආවොත් අමාරුයිනේ... මේ ඩ්‍රිප් එක ඉවරවෙනකල් ඉමු..."

සන්තුස බැලුවේ තමාගේ අතට සම්බන්ධ කළ සේලයින් එක දෙසයි. එයට බෙහෙත් වර්ග දමන්නට ඇති කියලා ඔහුට හිතුණා. අත දිගේ යද්දී මේ වේදනාවක් එන්නේ ඒ නිසයි.

"ඒ මං ළ..ග ඉ..න්..න එ..ක ම..ලී..ට ක..ර..ද..ර..ය..ක් නෙ..මේ..ද.."

සන්තුස ඇහුවා. කෙල්ල හිනාවෙනවා. 'මෙහෙම හිනාවෙවී විසයින් රූම් එකේ වැඩ කරකර උන්න කෙල්ලවගේ මම අත්කලේ...' ඔහුට තාමත් පුදුමයි ඒක කළේ තමාමද කියලා.

"කොහොමටවත් නෑ සර්... ඒක හිතන්නත් එපා... සර් හොස්පිට්ල් එකෙන් ඩිස්චාජ් වෙනකල් උනත් මට ඉන්න පුළුවන්..."

සන්තුස මොකක්ද හැඟීමකින් ඇස් වහාගත්තා. මලී ඔහුගේ වම් අතේ මැණික් කටුව අසල මොහොතකට පිරිමැද්දා. සන්තුස ඇස් ඇර බැලුවේ පුදුමයෙන්.

"මේ ඩ්‍රිප් එක වැටෙන වේගේ අඩුනම් මෙහෙම මේ තරං පිරිපස්සට අහගන්න කිව්වා සර්..."

කෙල්ල ලැජ්ජාවෙන් වගේ කිව්වා.

"අ..ත..ට හරි අමාරුයි.. අතගාද්දී සනීපයි.."

ඔහු කිව්වේ ඇස් වසාගෙන වගෙයි. කෙල්ල මූණ කරගත්තා.

Webdownloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

05

"තැන්කියු ඩො..ක්..ට..ර්..."

සන්තුෂ වෛද්‍ය කුමාරස්වාමිට ස්තුති කළා. ඔහු නොවෙන්නට මේ පාළු කඳුකරයේ තමාට වෙන්නේ මැරෙන්න කියලා සන්තුෂට හිතුණා.

"නො..ට් ෆෝ මී... තැන්ක්ස් කරන්න ඔයාගේ වයිෆ්ට... එ..යා තමයි මටත් වඩා ඔයාව සනීපකරගන්න ගොඩක් මහන්සිවුනේ... ඔයාව අරන් එනකොට මේ ගේල් අඬනවා... සෝ ලවින් වයිෆ්..."

වෛද්‍යවරයා කෙල්ලව පෙන්නලා කියද්දී සන්තුෂට ඇය දෙස බැලුණා.

"ම..ම ඩො..ක්..ට..ර්..."

කෙල්ල වෛද්‍ය කුමාරස්වාමි කියපු දේ නිවැරදි කරන්න යද්දී සන්තුෂ අතකින් ඇයව නැවැත්තුවා.

"ම..ගේ කිචන් එකෙන් ලයිට් මීල් එකක් එවනවා.. ඒක දෙන්න... ලික්විඩ්ස් ටිකක් ඊට පස වැටෙන්න ඕනා.. ගොඩක් හොට් දෙන්න එපා.. නිවලා දෙන්න..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ඔ..කේ ඩොක්ටර්..."

කෙල්ල කිව්වා.

"වො..ෂ් රූ..ම..ක් දැම්මට කමක් නැද්ද ඩොක්ටර්..."

ඇය අහද්දී වෛද්‍යවරයා හිනාවුණා.

"නෝ ප්‍රොබ්ලම්... ඊට පේන්ස් ආවොත් මම ඉන්ජෙක්ෂන් එකක් දීලා යන්නේ... ඔකේ..බයවෙන්න එපා... ටිකක් රෙස්ට් කරන්න... කලම්බු ගියාට පස්සේ අපි ටෙස්ට් ටිකක් තියෙනවා ඒක ගමු... එන්ඩෝස්කොපි එකක්..."

"ඔකේ ඩොක්ටර්..."

කොළඹ තිබිදු රෝහලක මූ වාගේ කාරුණාවන්ත වෛද්‍යවරයෙක් නෑ කියලා සන්තුසට හිතුණා. වෛද්‍යවරයා ගියාට පස්සේ සන්තුස බැලුවේ මලී දෙසයි. ඇය හරි දුකෙන් වගේ බලාගෙන උන්නා.

"අ..නේ මට ස..මා..වෙ..න්..න සර්...
ඩොක්ටර් මිස්අන්ඩර්ස්ටෑන්ඩ් කරලා..."

සන්තුස හිනාවුණා.

"ඒ..ක..ට කමක් නෑ... ඩොක්ටර් කිව්ව කතාව ඇත්තනේ.. ම..ලී..ට හො..ඩ..ක් පින් දෙන්න ඕන මම..."

"එහෙම කියන්න එපා සර්... අ..පි වොෂ් එකක් දාගමු සර්.. මම නර්ස් කෙනෙක්ට එන්න කියන්නම් මේ ඩ්‍රිප් එක ටිකක් ගලවන්න..."

"ම..."

"තා..ම අ..මා..රු..ද සර්..."

"බ..ඩ ක..ප..ලා වගේ ම..ලී... ඉ..න්..න බෑ... රිදෙනවාම නෙමේ.. පිච්චෙනවා වගේ..."

"දැ..ව..ස..කි..න් දෙ..ක..කි..න් අඩුවෙයි සර්... තාම බෙහෙත් වැටෙන්න ගත්තා විතරනේ..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"ම.. තමන් නෑ.. මම ඉඳලා කම්පැනියෙට ගියෙත්..මේ ජොබ් එක ආසාවෙන් පිළිගත්ත නිසා.."

සන්දුන කිව්වා.

"මි.ලී මේ සා.පී.ය පී.ටී.ත්ද ඉ.න්.නේ.."

"නෑ සා.ර්.. මම අම්මට කිව්වා ළඟ ඉන්න ශ්‍රී පිල් අන්කල් කෙනෙක් අතේ මගේ ඇඳුම් දෙකක් බලලා එවන්න කියලා. එයා ඒ වෙලා එවයි.."

සන්දුනට පුදුමයි. ඇගේ ජීවිතය හරි සාදුරුයි කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

සන්දුන වෙනිල් කාමරයටම යාබදව තිබූ තවත් කාමරයට ගියේ විනෙක් අමතාලුවෙනුයි.

"ඉ.න්.න සර්..මම අල්ලගෙන යන්නම්.."

"මේ ටික අල්ලගෙන ය.න්.න බෑ.."

ඇය ඔහුව වින්නන් කරගෙන එළෙයි තවත් කාමරයට ගියේ.

"ම..ම දොර ළඟ ඉන්නවා සර්..අමතාලුනම් කතාකරන්න සර්.."

"ම.. සා.ර්.ම බෑ.ලී.."

"සා.ර් වෙනේ එකක් දාගන්නකෝ.. ම.ම පොඩි වෙලාව ඇලා හිටියන්නේ.. වෙන් එක දාලා ඉවරවුණාම මම මෙතන දෙන්නම්.."

සන්දුන ඇය දෙස බැලුවා. 'අනේ ඇයි එහෙම බලන්නේ.' ඇය සිනුවා.

"හා..රි මි..සා..ල..යි බෑ..ලී.."

"ම..ම ජ්වරේ එකක් අම්මට එවන්න කියලා හිටියන්නේ සර්..දැන් එයි..අන්කල් අලුත් එකක් ගෙනත් දෙයි.."

හොඳයි කිව්වා. සන්දුනට ප්‍රශ්නයි. ඔහුට මේ ලෝකය

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ගැන පළමු වරට හුස්මියක් ඇහුණා. සන්තුෂ ඇය සෝදාගෙන යමින් ඒ කට්ට එකක් ඇඳගෙන ආයෙ වෙව්ලමින් වගේ. අද නුවරඑළියට එකක් සීතල දවසක්. මලී සන්තුෂ දෙස බැලුවේ වෙනස්ම දෑසකින්. මේ සීතල නුවරඑළියට අලුතින් ආ කෙනෙකුට දරාගන්නට බැහැ.

"මේ සී..ත..ල දවස්වල සර්... නු..ව..ර මම නේ වි..ක..ක් හුරුයි දන්නවා..."

"ලො..කු දෙ..ය..ක් ම..ලී..."

ඔහු එහෙම කියද්දී කෙල්ලගේ ඇඟුර ළය ඇකිළිගෙන යනවා. 'ඔයා මෙච්චර අහිංසකයි කියලා මම දැනගෙන උන්නේ නෑ...මගේ හිතේ තරහක් තිබුණේ දැන් නෑ...' මලී තනියම හිතනවා. සන්තුෂ නේ හදන කෙල්ල දිනාගෙන ඉන්නවා. 'කෙල්ල මට තරහෙන් සැලකුවානම් මීට පාඩුවක් තිබුණා...එක වචනයක්වත් කිව්වානම් මෙච්චර දුකක් නෑ. ඒත් මේ කාරුණ්‍ය දරාගන්න බෑ...එතකොට පලුව විදිනවානේ.' සන්තුෂ හිතුවා.

"මේ..ක අ..පි බොහු ස..ර්..."

ඇය දෝසිතම වාගේ නේ එක අරගෙන ආවා. ඇය බැලුවේ කතාව අඩු එල්ලේවයි.

"කි..රි නේ නෑ..දෑ..ද කි..ය..ල..ද අහන්න හිතේ සර්..."

මලී මඳව හිනාවෙලා ඇහුවා. සන්තුෂට පුදුමයි.

"කො..හො..මි..ද එහෙම හිතුවා කියලා දන්නේ..."

සන්තුෂ අසාරණව ඇහුවේ.

"ම..ට හිතුණා ස..ර්... මෙහේ එහෙදී එකෙනෙන් බොන්නේ සර්... ඒත් අද බෑ සර්...ගැල්වුම්වලට කිරි හොඳ නෑ සර්... අපි මේ දවස් ටිකට ලයිට් එල්ලේවියක් බොනු සර්... ලෙඩ හැදිලනේ...එක බලන්න බෑ..."

මලී කාරුණිකවෙන් කියාදෙනවා. ඒ වචන මීට පෙර

Web: downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ජීවිතේ කොයිවෙලාවක හරි අහලා තියෙනවා වගේ සන්තුසට දැනෙනවා.

"ම... මො..නා..වා කා..ර..න්..න..ද..."

ඔහු කියනවා. මලී දුකෙන් බලාගෙන ඉන්නවා.

"සිරිවල ඇසිඩිටි එක වැඩියිනේ සර්... ඒක ආමාශයේදී හරි ඉක්මනට ක්‍රියා කරනවා... ඒ නිසා හොඳ නැත්තේ..."

මලී පහදා දෙනවා.

"නා..ම වේ..ද..නා..යි ම..ලී..."

ඒක ඔහුගේ මුහුණින් පේනවා.

"රෑ..ට නිදාගත්තාම අඩුවෙයි සර්... සර්ට නිදාගන්න ඉන්ජෙක්ෂන් එකක් දෙනවා රෑ වෙලා..."

"ම..ලී ය..න්..නේ නෑ නේ..ද ම..ට නින්ද ගි..යා..ම..."

ඒ වචන ඇතුළේ මොකක්ද දෙයක් තියෙනවා වගේ මලීට දැනෙනවා. ඒත් මොකක්ද කියලා ඇයට හිතාගන්න බෑ. වෙලාවකට පොඩි පිරිමි ළමයෙක් වගේනේ. අරලියා එකේදී අලි බැල්වනේ..දැන් කෝ ඒක.."

"නෑ ස..ර්...මං කිව්වේ...මම ඉන්නවා..."

"ම..ට බ..ය..යි...ඒකයි ලී..."

ඔහු රස කරමින් වගේ ජෙලේනටි එකක් බොනවා. මලී එදෙස බලාගෙන උන්නා.

"ජ..ලේ..න්..ටි..න් හ..රි රහයිනේ..."

සන්තුස ලැජ්ජාවෙන් වගේ කිව්වේ.

"සරල දේවල්වලට දැන් පුරුදුවෙන්න එපා සර්... ලස්සනට තියෙන බත් චුට්ට කන්නේ නැතුව ෆ්‍රයිඩ් රයිස් කන්න යනවා... ඒකට තෙල් දානවා...සෝස් දානවා...අජිනොමොටෝ දානවා..ගොඩක් ලුණු දානවා...රෝස පාට නැතුව බත් වුනත් ඒව වගා හරි රහයිනේ සර්... මේ රස තේ තියෙන රටේ අපි

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

විකිරණ තියෙන පිටි ගොඩක් දාගෙන බොනවා...ඇත්ත තේ රස දන්නේ නැතුව... අපේ රටේ තියෙන තේ පිටරටවල අය අරගෙන ගිහින් රසට තේ බොනවා... එයාලා පිටි දාන්නේ නෑ...පිටි කියන ජාතිය ගන්නෙත් නෑ... මං වැඩ කරන ජර්මන් මැඩම් සර් පැයෙන් පැයට තේ බොනවා...සීනි දාන්නෙත් නැතුව...අපි සීනි දාගෙන පිටි දාගෙන බොනකොට එයාට පුදුමයි... අපි අහනවා ඔහොම බොනකොට මැඩම් රසද කියලා... එයා කියන්නේ ඒක තමා රස කියලා... සර් කියන්නේ මේ අවුරුදු විසි හතරේ අපිට ලෙඩ.. මැඩම්ට පනස් ගාණේ.. ආසාවට හෙඩෙක් එකක් නෑ... රෝග පාටයි... අපි ඇවිදින කොට මැඩම් දුවනවා..."

මලී කියාගෙන යනවා. සන්තුස ආසාවෙන් අහගෙන ඉන්නවා.

"අපි කන වි..දි..හ වැරදි ත..ම..යි මලී..."

"මං දකිනවා සර් ලන්ච් ගන්නකොටත් කොකා කෝලා එකක් ගෙන්න ගන්නවා පීට්සා එක්කලට කියලා... නේ."

"ම්...එහෙම කනකොට රහයිනේ මලී..."

"ඒ..ව..ල ප්‍රතිඵල තමා සර් මේ... මං ක..ට්..ට දෙයක් කියන්නද... කැමති හොඳද නරකද කියලා තෝරගන්න..."

"කි..ය..න්..න..කෝ..."

කෙල්ල ඔහුගේ ඇඳ ළඟටම එනවා. තාමත් ඇය ඇඳගෙන ඉන්නේ උදේ ඇඳගෙන උන් සාරියමයි. ඒත් කෙල්ලගේ මූහුණින් එහෙම මහන්සි පාටක් පේන්නෙවත් නෑ.

"කැමති ගන්න සර්..."

"ම්..."

"ඒක හදලා තියෙන්නේ මොනවා දාලද කියලා සර් බලන්න...පැකින් එකේ තියෙනවනේ...ඒක හදලා තියෙන්නේ මොනවා දාලද කියලා හිතාගන්න බැරි නම තියෙන්නේ.. ඉන්ග්‍රීඩියන්ට් මොනවද කියලා..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

"ආ..ව මලී..."

"එහෙම හදලා තියෙන්නේ මොනවා දාලද කියලා හිතාගන්න බැරි කෑම කන්න එපා සර්... ඒ වස...විස...ඒක තමා සර් ඇත්ත..."

ඒ කතාට සන්තුස ගොඩක් හිතුවා. ඈය කියන කතාව හරි.

"දැන් සර් කිරිබත් ටිකක් ගන්නකෝ කන්න...ඒක හදන්නේ හැකුරු හාලුයි පොල් කිරියි ලුණු ටිකකුයි දාලා... හොඳයිනේ... කන්න සර්... ටිකක් වැඩිපුර කෑවත් අලුණයක් නෑ...දැන් සර් ගන්නකෝ බොන්න කියලා පැණි බීම බෝතලයක්... ඒක හදලා තියෙන්නේ මොකකින්ද කියලා සර් දන්නවද..."

"නෑ..නේ මලී..."

"එහෙම දේවල් බොන්න එපා සර්... මේ ලෝකේ තියෙන ගොඩක් දේවල් හදන්නේ මොකකින්ද කියලා බෝතලේ හරි පැකින් එකේ හරි දාන්න ඕන...ඒත් සර් පැණි බීම බෝතල්වල ඒක දාන්නේ නෑ... ඇයි ඒ... දාන්නේ වසද විසද කියලා මොන අය දන්නේ නෑ..."

සන්තුස හිත වනනවා. ඔහුට එක දෙයක් ගැන දුකයි. මේ සියල්ල කියන්නේ තමා අරලියා ඇපරල් එකෙන් අමානුෂික ලෙස ඉවත්කල සේවිකාවයි. ඒ ගැන අහන්න සන්තුසට හිතෙනවා. ඒත් කෙල්ලටත් ඒක අමිහිරි මතකයක් වෙන්න ඇති කියලා ඔහුට හිතෙනවා. 'මේ අහිංසක කෙල්ල කවදාවත් ඒ සාම්පල් පැන්නුවේ නෑ...එහෙම කළානම් මෙහෙම ගමට ඇවිත් හාත්පසින්ම වෙනස් රස්සාවක් කරගෙන අහිංසකව ජීවත්වෙන්නේ නෑ...මේ පිරිසිදු පාට තියෙන්නේ ඒකයි...මේ බාල ජෝජට් සාරියක් මට ඒක එදා මේ ඇස්වලින් තේරුම් ගන්න බැරිවුණා... ඉන්නේ අම්මා විතරයි කිව්වා... එයා පල්ලා දවරලා කිව්වා... මම ඇහුවේ නෑ.. ඕන්.. මොනාවද අපි ඉගෙන ගත්තේ..' සන්තුසට ඔහු ගැනම දුකක් දැනෙනවා. ඒත් හරි අමිහිරි දුකක්.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ස..ර් ගොඩක් ඩ්‍රින්ක්ස් අරන් තියෙනවා... ලිකර්වල තියෙන ඇසිඩිටි එක සර් තුවාල වෙච්ච බඩවැල් වලට දරුණු විදිහට බලපාලා තියෙනවා... අපි සර් ඩ්‍රින්ක්ස් නවත්තලා වෙලාවට හොඳ කෑම ටිකක් කාලා ටික කාලයක් ඉමු... මේ තුවාල සනීපවෙයි...මෙහෙම දුකක් නෑනේ එතකොට..."

සන්තුෂ හිස වනනවා. දැන් වේදනා දෙන්නේ ඔහුගේ බඩවැල්වල තියෙන තුවාල නෙමෙයි. හිතේ තියෙනා තුවාලයකුයි. ඒක මේ කෙල්ලට කොහොම කියන්නද කියලා සන්තුසට තේරෙන්නේ නෑ.

Web: downloadbooksfree.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

06

නුවරඑළියට උදාවී තිබුණේ සඳ සීතල රැයක්. මලී අම්මාට කියා ගෙන්වාගත් අලුත්ම ස්වීටර් එක දෝතින්ම සන්තුසට දුන්නා. සන්තුස ඒක ඇඳගත්තේ පවා හරි අමාරුවෙන්. වම් අතට ගැසූ කැනියුලා එක අතරින් ස්වීටර් අත යවා ඔහුට එය ඇන්දවූයේත් මලීමයි. ඔහුට ඒ මෙරූන් පාට ස්වීටර් එක ලස්සනයි කියලා මලීට හිතුණා.

"ම..ම සර් පො..ඩි වොෂ් එකක් දාලා ඇඳුමත් දාගෙන එන්නද..."

සන්තුසට දුකයි.

"ම..ලී ය..න්..න...වෙ..ලා අරන් වොෂ් එකක් දාගන්න.. ම..ට ඉන්න පුළුවන්.."

"ඉ..න්..න..කෝ මං සර්ට ටී වී එක දාලා දීලා යන්න.."

ඇය ගියේ රෝහල් කාමරයේ වූ රූපවාහිනිය දමන්නයි.

"ඒ..පා මලී.. මෙහෙම ඇස් පියාගෙන ඉන්නකොට සනීපයි..."

සන්තුස කිව්වා.

"ඒ..ක හොඳයි තමා සර්... මේ වෙලාවට යන ටෙලි නාට්‍ය බලනකොට නැති ගැස් එනවා.. හවස ගෙදර ආවාම මාත්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

ෆෝන් එකක් අරගෙන අපේ ගෙයි පඩියට වෙලා කෝපි එකක් බිබී ඉන්නවා... ඒක හරි සනීපයි..."

සන්තුෂ මවාගත්තා.

"හ..ට..ස..ක..ට ෆො...න්..හ..රි ලෙමක් අ..න්..න හො..ඳ කොල්ලෙක් හො..යා..ග..න්..න එපැයි ඉ..කි..න්..."

සන්තුෂ ඔය වචන ටික කිව්වේ හරි අමාරුවෙන්. මලී හිනාවුණා.

"ම..ට ම..ගේ අම්මා ඉන්නවනේ ස..ර්... එහෙම කෙ..නෙ..ක් හම්බවෙලා නෑ..."

"ඇ..යි ඒ..."

"දන්නේ නෑ ස..ර්... මම හිතන්නෙත් නෑ..."

"ඔය මොනා කියන්නේ... මං කොලඹදී දැකලා තියෙනවනේ කොල්ලෙක්ගේ අතකින් අල්ලගෙන යනවා..."

සන්තුෂ බොරුවක් හදලා කිව්වා. කෙල්ල හිනාවෙනවා.

"මං ම..ගේ අප්පච්චිගේ අතින් ඇල්ලුවට පස්සේ පිරිමියෙක්ගේ අතක් ඇල්ලුවේ අද ස..ර්..ගේ සර්... එහෙම කාගෙවත් අත් අල්ලගෙන පාරවල්වල ගිහින් නෑ... ම..ගේ අම්මා පල්ලා..."

මලී කියද්දී ඈගේ ඇස්වල කුඩා තෙතමනයක් තිබුණා. කෙල්ල කියන්නේ ඇත්ත කියලා අද සන්තුෂට හිතෙනවා. 'ඒත් එදත් මේ අම්මව දිව්රලා කිව්වා...මම පිළිගන්නේ නෑ...' සන්තුෂ සුදු සිවිලිම දෙස බලාගෙන සිතුවා.

"ෆෝ..න් දාගෙන එන්න..."

මලී හිස වැනුවා. ඇය යන දෙස සන්තුෂ බලාගෙනම උන්නා. 'අනේ දෙවියනේ මං දිහාම බලාගෙන ඉන්නවා... මොනවා වෙලාද මන්දා...' මලී සිතුවේ පපුවට අතක් තියාග න්නා ගමන්මයි.

සන්තුෂ එහෙමම ඇස් පියාගෙන සුසුමක් ගත්තා. 'ජීවිතේ පළවෙනි වතාවට මම අද ගෑණියෙක්ව දැක්කා...මට හොඳ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

අම්මා කොහෙත් උන්නේ නෑ... හොඳ වයිෆ් කෙනෙක් උන්නේ නෑ... එයාලා දෙන්නාගෙන්ම මම දැක්කේ ප්ලාස්ටික් ගෑනු දෙන්නෙක්ව... ඒත් අද හැබැහින් ගෑණියෙක්ව පේනවා...' සන්තුස හිතුවේ ඇස් පියාගෙනමයි.

හොඳටම සනීපවෙනතුරු කොළඹ යන්නේ නෑ කියලා සන්තුස හිතාගත්තා. හදිස්සි මීජ්මන්ට් කිසිවක් මේ දවස්වල යෙදිලා තිබුණේ නෑ. ඒ නිසා හදිස්සියේ කොළඹ යන්න කාරණාවක් තිබුණෙත් නෑ. ඒ සියල්ලටම වඩා මේ නුවරඑළියේ ටිකක් රැඳෙන්න මොකක්ද ආසාවක් සන්තුසට දැනිලා තිබුණේ. ඒක විස්තර කරන්න බැරි ලාමක ආසාවක්.

ටික වෙලාවකින් මලී ආවේ චොකලට් පාට සායට මටර් පාට අත් දිග බ්ලවුසයක් ඇඳගෙනයි. ඇය ඊට උඩින් කෝපි පාට ස්වීටර් එකක් බොත්තම් නොපියවාගෙන දමාගෙන උන්නා. මේ සියල්ල සන්තුසගේ දෙනෙත්වල ඇඳෙන්න ගියේ තත්පරයයි. කෙල්ලට කලින් ඇගේ වතින් එන මිදු ලැවෙන්ඩර් පර්ෆියුම් සුවඳ ආවා. ඒක මහ පුදුමාකාර සුවඳක්. ඒක කොහොමටවත් ලංකාවේ බාල පර්ෆියුම් එකක් වෙන්න බෑ කියලා ඔහුට හිතුණා. පරිසරයේ ඇති සීතල බව නිසා සුවඳ විලවුන් වල සුවඳ ඉතාම ඉක්මනින් පැතිරෙනවා. ඒ කඳුකරයේ හැටියක්.

"ම..ලී..ට සී..ත..ල නෑ..."

ඔහු අහන්නේ හරි අහිංසකවයි. 'ඔයා මෙහෙම ඉන්නකොට අරලියා ඇතරල් එකේ මැනේජින් ඩිරෙක්ටර් සර් කියලා හිතන්නවත් බෑ සර්...'

"අ..ප..ට මේ සීතල පුරුදුයි සර්..."

මලී කියන්නේ ඔහු නාන කාමරයේ ගලවා දමා තිබූ ඔහුගේ යට ඇඳුමක් නවා ඔහුගේ ඇඳුම් සමඟ රැක් එකේ දමනා ගමනුයි. 'නෝනා කෙනෙක් නැති නිසාද කොහෙද කිසිම පිළිවෙලක් නෑ වගේ...' ඇය සිතන්නේ තරහකින් නොවෙයි.

web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"සො..රි ම..ලී...ම..ට අමතක වුණා..."

ඇය හිනාවෙනවා.

"මේ ම..ලී ගෑ..ව ප..ර්..ෆි..යු..ම් එ..ක මලී..."

"ඔ..ව් සර්..."

"ඒ..ක හ..රි සුවඳයිනේ... ලංකාවේ එ..ක..ක් වෙ..න්..න බෑ..."

ගුණ කතාකරන්නේ ටිකක් අමාරුවෙන්. කෙල්ල ලස්සනට හිනාවෙනවා. 'ඔයාට මගේ සුවඳත් ඇවිත්...අනේ ඉතින් මේ අරලියා එකේ සර්නේ මෙහෙම කියන්නේ..ගෑණු ළමයින්ගේ සුවඳත් ඔයා හොයනවද...සුදූමයිනේ...'

"ඒ..ක සර් ලංකාවේ එ..ක..ක් නෙමේ න..මා... ජර්මන් එ..ක..ක්... මගේ උපන් දිනේ ගිය මා..සේ තිබුනේ... මම රෙස්ටොරන්ට් එකේ ස්ටාෆ් එකට පැටිසුයි කිරිකෙයි ගෙනිච්චා...අ..පේ ජර්මන් මැඩම් මට ඒක තෑගි දුන්නා... මේකයි තව බොඩි ක්‍රීම් එකකුයි..."

මලී ආසාවෙන් ඒක කිව්වේ.

"කා..ලි..න් වැ..ඩ..ක..ර..පු තැ..න්..ව..ල උ..න්..න එම් ඩීලා මො..න අ..ම..නු..ස..යො..ද කියලා හි..තෙ..න්..න ඇති...නේද ම..ලී..."

සන්දුන කිව්වේ ලොකු වේදනාවකින්. කෙල්ලගේ මූණ දුකින් බැඳුණා.

"අ..නේ ම..ම එහෙම කවදාවත් හිතලා නෑ සර්..."

ඇය කිව්වේ පපුවට අතක් තියාගෙනයි.

"ඔ..යා හිතන්නේ නෑ... ඒත් ම..ට හිතෙනවා... ම..ට මතකයි ම..ලී එක බර්ත් ඩේ එකකට මටත් කේක් කෑල්ලක් පිරිසියක තියලා දි..යා... අද මගේ බර්ත් ඩේ එක සර් කියලා..."

'ඒක මතක තිබ්බට එකම ඇති...' ඇයට එහෙමයි කියන්න ඕන වුණේ. ඒත් කියවුණේ නෑ.

"මං..ට සර් කවදාවත් එහෙම හිතිලා නෑ සර්... ක..ව..දා..ව..ත් නෑ..."

"ඒ..ක..නේ මෙඩිකල් සෙන්ටර් එකේදි මේ මගේ සර් කියලා කිව්වෙ..."

සන්තුස කියනවා. ඇය කිසිවක් කිව්වෙ නෑ. සමහර දේවල් කියන්නම ඕන නෑ.

"මං ස..ර්..ගේ ඩි..නා..ර් එක ගේන්න කියන්නම්.. ඊට පස්සේ ඉන්ජෙක්ෂන් එකකුත් තියෙනවා කිව්වා දෙන්න.. තව මෙඩිසින් එක්ක..."

"ම..ලී..ට..ත් එක්ක ගේන්න කියන්න..."

"එ..යා..ලා එක්ස්ට්‍රා මීල් එකක් දෙනවා සර්..."

"ම..ලී..ගේ අම්මා රෑට උයනවා ඇති..."

මලී හිනාවුණා. හරි සිරියාවට.

"හැ..ම..ම රෑට අම්මා උයනවා... එයාට ඒවා හොඳට පුරුවන්..."

"ස..නී..ප වු..ණො..ම මං..ම එනවා මලීලගේ ගෙදර... මං..ට කන්න දෙයිද දැ..න්..නේ නෑ..."

"අ..නේ සර් එනවා..."

"ම..ට..."

"එහෙනම් මම දැන්මම අම්මට කියලා තියන්නම්...කාටහරි කන්න දෙන්න එයා හරි ආසයි..."

අපි අඟල් කෝදුවෙන් මනුස්සකම් මනින්න බෑ කියලා අද සන්තුසට හිතෙනවා. හැමෝගෙම හදවත එක සමාන නෑ. සමහරුන්ගේ හදවත උපතින්ම විශාලයි. මේ තමාට අද තනි රකින කෙල්ලගේ හදවතත් එවැනි අති විශාල හදවතක් කියලා සන්තුසට හිතුණා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

07

සන්තුසට ඒ කෑම ලෙස එවලා තිබුණේ එළවළු සුප් එකක්, බොයිල් වෙජිටබල් කප් එකක්, කුරක්කන් පාන් පෙති දෙකක් සමඟ කැතොල්ලා බටර් ටිකකුයි. කෑම ටික දකිනකොටම සන්තුසට වමනේ යන්න ආවා. මිනු මේ ජීවිතේ කවදාවත් තැම්බූ එළවළු කාලා නෑ. එළවළු සුප් බීලත් නෑ. මිනු බොනවානම් බොන්නේ ක්‍රීම් ඔෆ් චිකන් සුප්. නැත්නම් කොට් ලොබ්ස්ටර් ක්‍රීම් සුප් පමණයි. ඒවා කොච්චර රස වුණද කියලා දන්නේ ඒවා බොන අය පමණයි. කුරක්කන් පාන් දකිද්දී සන්තුසට ඒක අතට ගන්නවත් හිතක් තිබුණේ නෑ.

කෑම ටික දැකලා මිනුගේ මුහුණ අඳුරුවෙනවා මලී බලාගෙනයි. 'කවදාවත් මේ වගේ කෑම කාලා නැතුව ඇති. සැපට හැදිලනේ තියෙන්නේ... සර් කවදද කුරක්කන් පාන් කෑවේ...' මලී හිතුවා.

"මේ සු..ප් එක බීලා බ..ලු සර්..."

"අ..නේ ම..ලී මේ..ක බොන්න බෑ...කොහොමටවත් බැ...ම..ට ප..ස්..සේ වෙන එකක් හදලා දෙන්න..."

"අ..නේ සර්... මේ ගැස් ආපු වෙලාවේ නොකා ඉඳලා බඩේ තවත් ඇසිඩ් ගතිය වැඩිවෙනවනේ..."

කෙල්ල මලානෙන් ඇහුවා.

"ඒ..යි කියලා මේ මල ඒවා කන්නේ නොහොතිද, මලී..."

කෙල්ල දෙනෙත් පුදා නුඹා නෙත නිහොපුණා.

"ඒ..ක දේවල් හොයන් ඉඹ නැ නේ... ඉඹ දේවල් හොයන් රස නැ... කොලෙන් ඔතලා කිරෙන් අනලා පිසෙන රස දේවල් මින්කොටම අලා දෙන්නේ විත නේ..."

මලී කිව්වා. සන්තුස අහරකට මලාගෙන උන්නා.

"ඒ..ත් මෙහෙ කන්න බැ මලී... රටට ගෙට ස්ලැබ් එකක් තිබුණොතම බරර් ගහගෙන කනවා...මෙහෙ බැ..."

ඇයට නුහී පුහුනින් හිටුණා. ඔහු එහෙමම හේලැමින් ලැඹ අතක් කෙළුව දාගෙන කොට්ටයට හිටුණා. 'හරි.. දුක් ආයෙත් ඇමිට ගනිය වැඩිවෙනවා... කොහො මෙහෙන් විතක් නොන්නේ නොහොතිද...'

මලී බැල්ලුව ඇයව නැමට එවා ඇත්තේ මොනාවද කියලයි. එම නිබුණෙත් තාන් පෙම් දෙකක්. පිස් කට්ටක් කෙහෙ බරර් ගහ ඒැම ස්වල්පයකුයි. ඇයට මතක්වුණේ අම්මා ඇඳුම එවද් මොනාවද එවා තිබුණා ගෙද කියලයි. මලී ඇඳුම එවා තිබු බෑග් එක ඇරලා එම තිබු නැම පාර්සලය ගත්තා. අම්මා කෙහෙල් කොළයක ඔතා එවා තිබුනේ සුදු කැකුළු ඉඳි ආප්ප විතක් සමඟ පොළොස් මොරයකුයි. පැත්තකින් පොල් මැල්ලුම විතක් තබා තිබුණා. මේ අම්මා ඒට කන්න පඳුවා කියලා මලී දන්නවා. 'අනේ ඉතින් පුප් විත මොන්නේ නැති බයා මොබයිල්ට වෙච්චමල් කන්නේ නැති බයා මේ පොළොස් මොරයි ඉඳි ආප්පයි කයිද...' කෙල්ලට දිග සුසුමක් හිටුණා. ඒත් ඇය කෙහෙල් කොළය සමඟම ඉඳි ආප්ප මුල පුදු පිසෙනා මත තබාගත්තා.

"හා..ර..."

"ඔ... මලී හා..න්..නා.. කැලා මට පේ එකක් දෙලා දෙන්න..."

ඔහු කීරෙට ඇස්දෙක විවර කරන්නේ නැතුවමයි. 'මේ පාර වසරේ පුතෙක් වගේනේ...' ඇයට හිතුණා.

"එ..හෙ..ම කරන්නෙත් නෑ..නේ සර්... මේ බලන්නකෝ... අම්මා මට ඉඳි ආප්ප මුලක් එව්ලා තිබුණා... එයා එහෙමයි... ගෙදර තියෙන දෙයක් ඔය එව්ලා... ස..ර්..ට මේ..ක ක..න්..න පුළුවන්ද දැ..න්..නේ නෑ..."

මලී දෝතින්ම ඉඳි ආප්ප මුල සන්තුකට පෑවා. ඔහු හරි ආසාවෙන් කෙසෙල් කොළයක එතූ ඉඳි ආප්ප මුල දෙස බැලුවා.

"ක..ම..ක් නැ..ද්..ද මලී..."

"ඇ..යි සර්..."

"ම..ලී..ට ක..න්..න දෙයක් නෑ..නේ..."

කෙල්ල හිනාවුණා.

"අ..නේ මට මේ කුරක්කන් පාන් කන්න පුළුවන් සර්.. ඒවා රසයි.."

"කාලා තියෙනවද ඒ මළ ජරාව..."

"ම... ඒක රසයි සර්..."

"ම..ම මේ ඉඳි ආප්ප මුල කන්නම්...ඒක මට හොඳයි..."

ඇය ලස්සනට ඒක ලෙහලා ඔහුගේ බිල් ට්‍රේ එක ළඟින් තැබුවා. සන්තුක ඒක කන්න ඉස්සිලා වමත ගන්න බැලුවා. ඒකට හැඳිගුලා එකක් ගහා තිබුණේ. එයට දමා තිබූ ප්ලාස්ටරයේ උඩ බ්ලඩ් ක්ලොට් එකක් රැඳිලා තිබුණා.

"ම..ම ම..ලී ලොව්ව නැ..ත්..ථ..නේ... මේක වි..සා..ක් ම..ල..ව..ග..න්..න බි..නා..අනාගන්න බෑ..."

මලී මුව හැදකරගෙන බලාගෙන උන්නා. 'මේ නම් පොඩි කිරිබත්ව කලයි...' ඇයට කියන්න හිතුණා.

"හැඳිගුලා එක ගලවන්න බෑ සර්... දැන් රට ට්‍රිප් එකක් යන්න හිතනේ.. ම..ම ස..ර්..ට ක..ව..න්..න..ද..."

සන්තුසට පුදුමයි. මොනවා කියන්නද, කියලා මනූට හිතාගන්න බෑ.

"ස..ර් මගොම් ඉන්නහකෝ.."

ඇය මනූගේ ඇඳ අද්දර සිටගෙන ඉඳි ආප්ප මුල තිබූ මිල් ට්‍රේ එක ලඟට ගත්තා. ඊටත් පස්සේ අම්මාගේ පොලොස් බොරයත් පොල් මැල්ලුමත් දමා ඉඳි ආප්ප සමග අනාන්න ගත්තා. 'මන්න ඉස්ඉස්සෙල්ලාම කියලා කොල්ලෙක්ට කවන්නේ අද තමයි... ඒකත් ඔයාට සර්... මේවා මෙහෙම වෙන්නේ කොහොමද කියලයි මට හිතාගන්න බැරී...'

"ස..ර්..ට රස වෙයිද ද..න්..නේ නෑ..."

මනූ කිසිම කතාවක් නැතුව කෙල්ල කවපු ඉඳි ආප්ප මුල මුවට ගත්තා. ඇය මනූට කැව්වේ පුංචි පුතෙක්ට කවනවා වගේ නිකට යටින් අතත් තියලයි. දෙදෙනාගේම දෙනෙත් එකට හමුවුණා. මොකක්ද දේකින් කෙල්ලගේ පපුව පෙරළෙන්න වගේ ගත්තා. ඒක විස්තර කරන්න ඇයට තේරෙන්නේ නෑ.

"ම..ම කා..පු ර..ස..ම ඉඳි ආප්ප ක..ට තෑ..වේ දැන් ම..ලී... මලීට මී..."

මනූ කියද්දී අර පපුව දෙදරන්න ගත්තා. 'ඔයා බොරුවක් කියනවා කියලා මම හිතන්නේ නෑ සර්...'

"ස..ර් මේ කෑමවලට ආසත් නැතේ..."

"ඇ..නේ ඉඳි ආප්ප ටිකක් පොලොස් හොද්දක් මෙච්චර රසයි කියලා දන්නෙත් අදනේ ම..ලී..."

මලීගේ දෙනෙත් අගක් තැවෙන්න ගත්තා.

"පොලොස් නම් සර් අම්මා හදන්න ඇත්තේ දවල්...එහෙමනේ රස..පොල් මැල්ලුමයි ඉඳි ආප්ප ටිකයි දැන් හදන්න ඇත්තේ...මේ තාම රස්නෙයි..."

මනූ දෙවෙනි කටත් මුවට ගත්තා. ඊටත් පස්සේ දෙනෙත් බිමට නැඹුරු කරගෙන මොනවද හිතුවා.

"ඇ..යි සර්..හිරවෙනවා වගේද.. ඉන්න මම වතුර

දෙන්නම...හොඳින් නැතේ..."

"නෑ මැ..ලී..."

ඔහුගේ කටහඬ අමුතුයි. 'අනේ ඇයි මේ..'

"මැ..ගේ අම්මා මලී..."

"මැ..ඩ සර්..."

"මැ..ට අවුරුදු තුනේදී මා..ඩ..යි තාත්තයි අ..ලා මිනින් ක..බු..රු..ව..න් මට කවන්න උන්නේ නෑ... ප..ස්..සේ කාලෙක මැ..ම හිතුවා මැ..ගේ වයින් මා..ඩ අම්මා කෙනෙක් ව..ගේ බලා නී කියලා... ඒ..යා එහෙම වුණේ නෑ... වෙනස් විදිහක ගෑනු ළමයෙක්නේ ඒ..යා.. නරක නෑ...හරි හොඳයි වෙලාවකට... ඒත් අනේ මන්දන්නේ නෑ...ඒ නි..සා මැ..ගේ ජීවිතේ මට මතක ඇති කාලෙක මැ..ට කවුරුවත් ක..ව..ලා නෑ...සමහර විට කවුරුවත් කවලා නැතුව ඇ...ති.. මලී ත..මා මෙහෙම තැවිලේ වුනිත්..."

හෙල්ල මුව හදකරගන්නේ ඇයට ඇහෙයි කියලා බයටයි. 'ඔයා කොච්චර අහිංසක කෙනෙක්ද සර්...'

"කැ..න්..න සර්..."

ඇය අමාරුවෙන් කිව්වේ.

"ඊ..කැ..ට කවන්න දන්නේ කොහොමද..."

"මැ..ම ඒ..හෙ..ම කාටවත් කවලා නෑ සර්...මේ මා..ස්."

ඇය කියන්න ගියේ මොකක්ද කියලා ඔහු දන්නවා. සන්සුන බලාගෙනම උන්නා.

"අ..මී..මැ..ගේ පොලොස් හොද්ද හරි ර..හ..යි..."

"පොලොස් හොද්ද නෙ..මේ සර්..පොලොස් ඇඹුල-- පොලොස් හොදි හදන්නේ නෑ..."

"මැ..ම ද..න්..නේ නෑ..."

"ගෙදර උ..ය..න අය ඉන්නවනේ සර්.. එයාලා හදන්නේ නැද්ද..."

"උන්වත් පිස්සු මැ..ලී.. හදන්නෙනම ෆ්‍රයිඩ් රයිස් පොවර්

Webdownloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrary
Free Library

අල තෙම්දී මාර බැදලා වගේ... මා..ත් එවරම පුරුදුවෙලා..."

"මෙ..හෙ..ම කතාවනම් මඩවැල් තුවාල වෙන්නේ නෑ සර්... මේ පුදු කැකුළු ඉදී ආප්ප... පොලොස් හැමදේටම ලුණයි... පොල් මැල්ලුමත් මටට හරියයි.. මම ගෙදර උන්නානම් අම්මට කියලා මිත්තරයක් හමිලට දාගන්නවා...එතකොට තව රසයි..."

"එහෙම මිත නෑ..නේ..මෙක රසයිනේ..."

ඔහු කියනවා. තෙල්ල හිනාවෙනවා. එත් ඇගේ පපුව දිගටම දනවා.

"නුවරඑළියෙන් ය..න්..න කලින් ම..ලී..ගේ අම්මගේ බත් කටක් කා..න්..න ආසයි..."

"මම අදම කියන්නම්..."

"ම..යා..ව අරලියා එහෙන් අත්තරුපු අරලියා එකේ සං..ර් කිවවොත් ම..න් නෙ..මේ මට දෙන්නේ.."

"අ..නේ මගේ අම්මා එහෙම නෑ සර්...මම සර් ගැන කවදාවත් හරකක් කියලා නෑ...අහන්නකෝ අපේ අම්මගෙන්..."

සන්තුකගේ මඩ පපුව දනවා. ඒ ලෙන්ගුයිරින් වල වේදනාවට නෙමෙයි. වෙන දේකටයි. තෙල්ල අන්තිම කටත් කැව්වා. 'තව තිබුණානම් ඉදී ආප්ප විසිපහක් විතර කවන්න තිබුණා... පව්...'

"දැ..න් අ..ර මගේ දැවිල්ල ගතියත් විකක් අඩුයි..."

"අ..යි සර් හිමිහිට කට ජලේනඩියක් බොමු.. මම එකට හදලා දෙන්නම්..."

ඔහු කෑගෙට්දී විදිනට හිස වනනවා.

"මා..ලී..ට කන්නත් නෑ.."

'ඔයාට කවලා මගේ බඩත් පිරිලා...පුදුම දෙයක් එහෙන්.' ඇය හිතනවා.

"සං..ර් කා..න්..න ආස දෙයක් තව කියන්න. මම උදේට

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

අම්මට කියලා හදවලා ගෙන්නගන්න..."

කොල්ලා සුන්දරව සිනාසෙනවා. 'සිනාසෙනකොට ලස්සන වගේ..'

"කියන්නද එහෙනම්..."

"එම සිට්ටාම අම්මා උදේටම හදලා එවනවා සර්..."

"මේ පාරද කියලා බලයි..."

"අම්මා එවා සිතන්නේ නෑ...මම ගැන අම්මා හොඳට දන්නවා... සර් කියන්නකෝ මොනවද ඕන..."

සන්දුන සිනාවුණා.

"කිරි බතුයි මස් හොද්දයි..."

කොල්ලා දෙතොල් පට තදකරගන්නවා.

"ඒක රස නැමත්...හොඳ සර්..."

"මරු බලි..."

දැන් මෙතන ආයතන ප්‍රධානියෙක් හා සේවිකාවක් නැ ඉන්නේ සම වයසේ මිතුරෙක් හා සුන්දර මිතුරියකුයි.

"කොටින් කෙල් මිරිස් දාලා කන්නනම් හොඳ නෑ සර්... මම අම්මට කියන්නම් ඇටර් නැතුව මස් කරියක් එක්ක කිරිබත් හදලා එවන්න කියලා..."

"අම්මා එවයිද..."

"සර් බලන්නකෝ... අ.පි සර් විතරක් විතරයි නැතිවී ගේන්නේ..."

"එක කමක් නෑ..මම ආස මස් හොද් කන්න..."

"කෙල් මිරිස් නැතුව සර් හොඳේ... කිරිබත්නම් දෙකක් නෑ..."

"දුන්නම කියන්න හොඳේ..."

ඇය ලොකු සුසුමක් පලුවට ගන්නවා. 'මගෙ සුදර්ශනියගේ සිතට පත්තෙත් මගේ පලුව දන්න ගේ... සියානම් ටෙ..ව ජනේ මගේ මට පලුව දන්න ගේ...' ඇයට එහෙනම

හිතෙනවා.

"ම..ම නර්ස්ට එන්න කියන්නම් සර්... ඩ්‍රිප් එක ගහලා ඇන්ටිබයොටික් එක දෙන්න..."

"අර මහත නර්ස්නම් අත අල්ලන්නෙත් අඹරන්න වගේ..."

"ඔහු උස කෙනා හොඳයි නේද සර්..."

කෙල්ල අහන්නේ ලස්සනට හිනාවෙලා. සන්තුෂ හිම බලාගෙන හිනාවෙනවා. සන්තුෂට එන්නත් ලබාදෙන මොහොතේදීත් මලී ඔහු ළඟටම වෙලා ඉන්නවා. 'නින්දයන්න ඉන්ජෙක්ෂන් එක දුන්නට පස්සේ සර් නිදාගනී...' මලීට හිතෙනවා. ඊට පස්සේ පාළුවෙන් ඉන්න වෙන්නේ තමාට කියලා ඇය දන්නවා.

"මේ ඩ්‍රිප් එක කන්ටිනිව් වෙනවද මිස්..."

"ම... නෑ...සර්ට නින්ද ගියාට පස්සේ ටිකක් ඇවිත් කියන්න.. අපි මේක ගලවන්නම්..."

මලී හිස වනනවා. ඔහුට හරි ඉක්මනට නින්ද යයි කියලා ඇයට හිතෙනවා.

"පුළුවන්නම් මිස් අපට තව බ්ලැන්කට් එකක් දෙනවද..."

"මං එවන්නම්..."

ඔහුට මේ සීතල පුරුදු නෑ කියලා ඇය දන්නවා. අද නුවරඑළියේ උෂ්ණත්වය අංශක එකොළහයි. ඒ වගේ පහළ උෂ්ණත්වයක් කොළඹ කෙනෙක්ට දරාගන්න අමාරුයි.

"මං තේ එකක් හදලා දෙන්නම් සර්... බීලා නිදාගන්න..."

සන්තුෂ බලන්නේ කාමරයේ තිබූ කුඩා සෝෆාව දෙසයි. අද කෙල්ලට නිදාගන්න වෙන්නේ එතනයි.

"ම..ලී..ට මං නිසා අද නිදාගන්නත් නෑ..."

ඔහු කියන්නේ සමාව ඉල්ලන්නා වගේ හඬකින්.

"අ..නේ ඒක මොකක්ද සර්... ලෙඩෙක් ළඟ ඉන්නකොට එහෙම නිදාගන්නේ නැහැනේ.. රෑට අමාරුවක් ආවොත් කියන්න

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

සර්..."

"දැ..න් ටිකක් මට දැනෙනවා ඇති... මේ කිසිල තමා ඉවසන්න
බැහැ..."

"හැ..ර් කුවර්ලිගේ ආගේ නවතින්න කියාගෙන
ගෙනගියද..."

"නෑ මලී... හවස එකෙන්ම කුවර යනවා කියලා කියාගෙන
ආවේ..."

"මේ දවස්වල තවත්තවලා ලූයිව කරන්න බෑ සර්... ගාව
දිගේයි ඔිලේට එක..."

මලී මේ ටිකක් හදනවා. ඔලුව කිරි කෝපි එකක් හරි කිරි
තේ එකක් හරි හදලා දෙන්න ඇයට කියනවා. ඊට පිටතක්
විඳින්නේ ඔලුවයි.

"මේ..ක රස්සෙන්ම බොන්න සර්... කිසිල අඩුවෙයි..."

"ම..ලී..න් මේ එකක් බොන්නකෝ..."

"මේ හදාගන්නවා සර්..."

රස්සෙන් මේ ටිකක් බොන්න කොල්ලටත් ආසයි. ඇය
මේ එකක් හදාගෙන ඇවිත් ඉඳගන්නේ ඔලුවේ ඇඳ අද්දරම
ඇති වුණවෙයි.

08

"ඒ..ර්..ට මේ දවස්වල කොළඹ වැඩත් ඇති.."

මලී කියනවා.

"මේ දවස්වල බිස්නස් එච්චර නෑ මලී... අපිට තිබුණ ගොඩක් ඕඩර්ස් මේ ජී එස් පී එකෙන් පස්සේ කැන්සල් වුනානේ... දැන් අපි හරි අමාරුවෙන් දුවන්නේ..."

සන්තුස කියනවා. දිගන්න බැරි තරමට ඇණවුම් තිබුණ අරලියා ඇපරල් එකට එහෙම වුනේ කොහොමද කියලා මලී හිතාගන්න බෑ.

"ඇ..යි සර් ඒ ඕඩර්ස් මතම අරලියා එක දුවන්නේ..."

කෙල්ල කිවූ දේ සන්තුසට හරියට තේරුම් ගන්න බැරිවුණා.

"කියන්නේ මලී... වෙන කොහොමද ෆැක්ටරියක් දුවන්නද... අපි හැමදාම අපිට ලැබෙන ඕඩර්ස් උඩනේ දිව්වේ..."

"ඒවා නැතිම වෙලා ගියොත් සර්... මං ටී.වී.එකේ දැන් වර්ල්ඩ් මාකට් එකේ චීනේ හොංකොං තායිලන්තය වගේ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

රටවල් ලංකාව එක්ක ලොකු තරඟයක් දෙනවනේ නේද..."

සන්තුසට සුදුම හිතුණා. ඇඟලුම් කර්මාන්තය අද මුහුණ දීලා තියෙන භයානකම අභියෝගයත් එකමයි. චීනය ඉතාමත් තරඟකාරී විදිහට ලෝක වෙළඳ පොළට ඇවිත් ඉන්නවා. ඒ නිසාම ඉතාම විශ්වාසදායි ලෙස තිබූ ඇඟලුම් ඇණවුම් පවා අහිමිව ගියා.

"ම..ලී ඒක දන්නේ කොහොමද... ඇත්තටම වෙලා තියෙන්නේ ඒක තමයි... අපි දැන් කරන්නේ ඉස්සර කරපු ඔඩර්ස් වලින් සියයට විස්සක් විතර... සමහර මාසවල මලී පඩිටික ගෙවාගන්නෙත් හරි අමාරුවෙන්..."

"මං ද..න්..නැ..වා සර්... මේ ළඟදී අපේ මැඩම් ගාව තිබුණ මැගසින් එකක් මම කියෙව්වා... ඒකේ තිබුණේ ලෝකේ ඇඟලුම් වෙළඳපොළ ගැන...එදා ඒක කියවද්දී සර්ව මට මතක්වුණා..."

සන්තුස මලී දෙසම බලාගෙන ඉන්නවා. එදා අසාධාරණ චෝදනාවක් එල්ල කරලා අවලියා එකෙන් ඉවත්කළේ කොච්චර වටිනා සේවිකාවක්ද කියලා අද සන්තුසට හිතෙනවා.

"ම..ලී ඉ..ගෙ..න ගන්න ඇවිත් මෙතනින් දැණුම අරගෙන් කියලා හිතෙන්නේ නැද්ද... මයාට ලෝකේ තිබෙනම සැම්පල් එකක් ගන්නාම ඒක ක්‍රියාට කරන්න පුළුවන්නේ..."

"තැ..න්..කි..යූ සර්... මං හරි අකාමෙන් ඒ පිළිබඳ එකේ ඉගෙනගන්නේ... වෙලාවකට දුකත් හිතෙනවා... ඒත් දැන් මේ කරගෙන යන රස්සාව හොඳයි සර්..."

සන්තුස ඇගෙන් දෙයක් ගන්නේම නෑ. ඇය නෙත් පහළට හිනාවෙලා ආයෙමත් මීම බලාගන්නවා. 'මොකෝද මන්දා මං දිහා බලාගෙන හිනාවෙන්නේ..'

"මොකක්ද මලී අර කියපු කතාව... මටත් ඔඩර්ස් බලාගෙන නම අවලියා එක දුවනවා කියලා... මේක මොකක්ද මලී කියන්නේ..."

ඇයට පුදුම හිතුණා. මෙහෙම අහන්නේ ඇඟලුම් කර්මාන්තය ගැන සකල පල්පුරුද්දක් තියෙන දක්ෂ ව්‍යාපාරිකයෙක්. තමා ඒ ආයතනයෙන් ඉවත්කල සාමාන්‍ය සේවිකාවක්.

"ඇ..යි මලී.."

"අ..නේ නෑ ස..ර් ම..ම.."

"මගේ හොඳ යාළුවෙක් කියලා හිතලා කියන්නකෝ මලී... ඇත්තටම මං හිරවෙලා ඉන්න නිසා අහන්නේ...එරෙන එකේ සීමාවක් තියෙන්නත් ඕනනේ...මං මේ නුවරඑළියේ ආවොත් මේ නුවරඑළියේ මගේ තාත්තා අරන් දාපු ලෑන්ඩ් එකක් තියෙනවා...ඒක බයර් කෙනෙක්ට පෙන්නන්න..."

සන්තුසගේ කතාවෙන් මලීගේ සතුට මිට්ටිමෙන ගියා.
'අනේ ඇයි දේපොළ විකුණන්නේ..'

"එ..පා සර්... සර්ගේ තාත්තා අරන් දාපුවා එහෙම විකුණන්න එපා..දවසක සර්ගේ පුතාට ඒවා දෙන්න එපැයි..."

සන්තුස අසරණව හිම බලාගත්තා.

"මං ආ..යේ මැරිකරන්නේ නෑ මලී..."

ඔහු වේදනාවෙන් කිව්වේ.

"එ..හෙ..ම ඇයි කියන්නේ සර්..."

අරලියා එකෙන් ඉවත්කළ මේ සාමාන්‍ය ඇටින් මෙහින් සේවිකාව එක්ක මේ තරම් බරපතල ජීවිත මාතෘකා කතාකරනවා නේද කියලා සන්තුසට හිතුණේ නෑ. ඔහුට දැනුණේ ඔහුගේ සමීපම මිතුරියක සමග ජීවිතය ගැන කතාකරනවා කියලයි.

"අ..පි ඒවා ගැන පස්සේ කතාකරමුකෝ... ඉතින් මලී මොනවද කරන්නේ..."

ඇයට පුදුමයි.

"නෑ ස..ර් ම..ම මේ ගාමන්ට් ට්‍රේඩ් එකේ යටම කෑලේ හිටපු කෙනෙක්..."

"මම ඒක ඇහුවේ නෑනේ.."

"මං කි..ය..න්..නේ සර් ස..ර් ලෝකල් මා..ක..ට් එක පැත්තකට හැරෙන්න ඕන කියලා... සර්ට මේ ලෝකේ එකේ තියෙන දැනුම එක්ක ඒක ලේසියෙන්ම කරන්න පුළුවන්..සර් තියෙන්නේ එක රටාවක් අල්ලගෙන හොඳ වෙළඳ නාමයක් නිර්මාණය කරලා ලෝකල් මාකට් එකට නිමි ඇඳුම් හදන්න සර්...එහෙම කරලා ලංකාවේ කීර්තිමත් ඇඟලුම් වෙළඳ නාමයක් හදන්න පුළුවන්.."

සන්තුෂ මලී දෙස බලාගෙනම උන්නා. ඒක පුදුම බැල්මක්. ඔහු තමා දෙස බලාගෙන මොනවද හිතනවා කියලා ඇයට දැනෙනවා.

"මං මේ හි..ත..ම..ට කිව්වේ සර්.."

"ඔ..ට ආයේ කියන්න මලී... ලෝකල් මාකට් එකට දන්න හොඳ බ්‍රෑන්ඩ් නේම් එකක් හදන්න... ඒ..ක කරන්න පුළුවන්ද මලී.."

ඔහු උඩරෙන් වගේ ඇහුවා.

"ඇ..යි සර් බැ..රි... දැන් සිග්නේචර් ෂර්ට් තියෙන්නේ.. ලංකාවේ වැදගත් පිරිමි සියයට හැටක් අඳින්නේ ඒ ෂර්ට්නේ.. ජනතාවට සර් එස් එල් අයි අයි ලිනන් කමිස.. ටුලිස්.. කියාලත් ලෝකල් බ්‍රෑන්ඩ් එකක්.."

"ඔ..යා කියන්නේ ඇත්ත තමයි.."

"අපේ ඇඟලුම් ගැන දන්නේ අපිනේ සර්..ලංකාවට ගැළපෙන ෆැෂන්ස් ගැන විදේශ ගෙවැත්තෙවල ඉන්න එක අය දන්නේ නෑ නේ සර්... ගොඩකොටුවල ඉන්න අය දන්නේ නෑනේ.. ස..ර්..ට පුළුවන් එක ලයින් එකක් තෝරගන්න... දැන් සිග්නේචර් කට්ටිය ෂර්ට්ස් තෝරගත්තා වගේ.."

"ඇ..ත්..ත තමයි.."

"ලංකාවේ සර් සාප්පු වැඩි වැහලා... ඒත් දවසගානේ ...න්න ෆැෂන්ස් නෑ... එක එක්කෙනා ගොඩගොඩ වටිනා

ගිහින් අරන් එන ඒවා තමයි තියෙන්නේ..."

සන්තුසගේ පපුවට මොකක්ද සැනසීමක් දැනුණා. ඔහු මේ වෙද්දී ලංකාවේ බැංකු හතරකට මිලියන ගාණක් ණය වෙලා උන්නේ.

"එකපාරම ඒක කරන්න ඕන නෑ සර්... මේ පිටරට ඔඩර්ස් කරන ගමන් හිමිහිට ලංකාවේ මාකට් එක අල්ලන්න ඕන... ඒක රෝටවකට...ම..ට තියෙන්නේ එහෙමයි සර්...ඒකත් කරන්න ඕන සර් මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිස්සු එක්ක..."

සන්තුස පරිස්සමින් අසාගෙන උන්නා.

"මොකක්ද මලී ඒ කතාව... සාමාන්‍ය මිනිස්සු එක්ක කරන්න ඕන කිව්වේ..."

ඇය හිනාවුණා.

"නෑ සර් මේකයි...ගොඩක් බිස්නස් කරන අය දුවන්නේ ලංකාවේ ජනගහණයෙන් සියයට දහයක් වෙච්ච සල්ලි තියෙන මිනිස්සු පස්සේ.. ඒත් සියයට අනූවක් වෙච්ච සාමාන්‍ය ජනතාව පස්සේ යන්නේ නෑ...අර සියයට දහය ඉන්නේ සර්... සල්ලි තියෙන..."

"ඕ..ව්..."

"එයාලට බඩු හදන අය හැමදාම අනාථයි... මොකද මේ සල්ලි තියෙන සියයට දහය ඒක ලංකාවෙන් බඩු ගන්නේ නෑ...එයාලා ඒවා සිංගප්පූරු, හොංකොං ගිහින් ගන්නවා...නිතරම රට යනවනේ...මෙහේ හදන ඒවා ගන්න එන්නේ නෑ...මෙහේ සාප්පුවලට ගොඩවෙන්නේවත් නෑ..."

"ඒ..ත් ම..ලී සාමාන්‍ය අයට එහෙම නිතර ගන්න සල්ලි නෑ..නේ..."

මලී හිනාවුණා.

"එතකොට කොහොමද සර් මෙව් කම්පනි එක ලංකාවේ හොඳම බිස්නස් සමාගම වුණේ... ඇල්ට්‍රා හදන යුනි ලීවර්ස් ලංකාවේ හොඳම සමාගම වුණේ... සල්ලි තියෙන අය කන්නේ

ඇස්ට්‍රා නෙමෙයින්.. කැනෝලා ෆ්ලෝරා සන්ෆ්ලවර් බටර්නේ.. ඇස්ට්‍රා කන්නේ සාමාන්‍ය මිනිස්සු..."

සන්ජූට අදහාගන්න බෑ. තමා ළඟ ඉන්නේ වෙළෙඳ පොළ ගැන මේ තරම් අවබෝධයක් තියෙන කෙල්ලෙක් කියලා මනූට හිතාගන්න බෑ. ටිකකට කලින් තමාට පොලොස් මාළු රස්සා ඉඳි ආප්ප හැටියට මේ කෙල්ලද කියලා මනූට හිතාගන්න බෑ.

"ම..ලී..ට හ..රි දැනුමක්නේ තියෙන්නේ..."

"අ..නේ ඒ..ක සාමාන්‍ය දැනුම නේ ස..ර්.."

"ඒ..ක සාමාන්‍ය දැනුමක් නෙමේ ම..ලී..."

දැන් මනූට නින්ද යන්න දුන්න ඒස්තාගේ බලය බිඳී ගිහින් සන්ජූට පොඩ්ඩක්වත් නිදිමත නෑ.

"ස..ර් ටි..ක..ක් ඇස් පියාගෙන ඇලවෙන්න...නිදිමතත් ඇති.."

"ම..ට.."

"ම.."

මනූ ඇය දෙස බලලා ලස්සනට හිනාවෙනවා.

"පො..ඩ..ඩ..ක්..ව..ත් නිදිමත නෑ ම..ලී..."

"ඉ..සි..න් නිදාගන්න ඉන්ටෙරෙස්ට් එකක් දුන්නානේ සර්.."

සන්ජූ හිනාවුණා. ඒක ව්‍යාපාරිකයෙකුගේ හිනාවක් නොවෙයි. සාමාන්‍ය කොල්ලෙක්ගේ උණුසුම් හිනාවක්.

"ම..ලී..ගේ කතාවට තමා නිදිමත නැතිවුණේ.."

"ස..ර් එහෙම කරන්න බලන්න...ලස්සන ලෝකේ ගමනට වෙළඳ නාමයක් හදන්න..."

ඇය කියනවා.

"කියන්න බලන්න ලේබල් එක කරන්න හොඳ විදියක්.. මං කියන්නේ මාත් ස්ටෝරුම හදලා පැයක් නැහේ..."

"ම..ම සර්.. මං කියන්නේ ලේබල් ගහන්න විතරක් එක

කියලා..."

"කි..ව..වෙ මලී.."

කෙල්ල දෙනෙත් බරකරගෙන හිනාවෙනවා. ඒ සිනහව දෙස ඔහු ලෝබකමින් බලාගෙන ඉන්නවා.

"වි..ස..යි..න් බ..ල..වු..ස..ස් ස..ර්... ගර්ල් කෙනෙක් ජීන්ස් එකක් ඇන්දත් ත්‍රී ක්වාටර් එකක් ඇන්දත් ස්කට් එකක් ඇන්දත් අඳින්නේ බ්ලවුස් එකක්...ටොප් එකක්...ඒත් ලංකාවේ ලස්සන විසයින් බ්ලවුසක් නෑ සර්... ඇත්තටම නෑ...හැඳුවත කඩාගෙන යන බ්ලවුස් එකක් අනුවෙන්නේ කලාතුරකින් සර්..."

සන්තුසට ඇය ගැන කියන්න බැරිතරම් පැහැදීමක් එනවා. මලී ළඟ තියෙන්නේ හරි පිරිසිදු නැවුම් අදහස් කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

"ම..ලී..."

ඔහු කතාකරන්නේ හරි මෘදුවයි.

"ස..ර්..."

"ඇ..පි ම..ලී ත..ව ජලෙන්ට් එකක් බොමුනේ.."

ඔහු තව තේ එකක් ඉල්ලන්නේ මොකක්හරි හේතුවක් නිසා කියලා කෙල්ලට හිතෙනවා.

"මම හදනවා සර්... කීකලයිද..."

"අ..නේ නෑ...කීකල ගියා මලී..."

ඇය හිටරය ගහලා තේ හදනවා. ඇය කෝප්පයට උණු වතුර දමා පසුව ටී බෑග් එකක් දානවා. ටී බෑග් එකකින් හදන තේ වල තියෙන්නේ සම්බර රසයක්. තේ එක හැදී මලීට මොකක්ද සිහිවෙනවා. ඇය දුවලා ගිහින් ඇගේ අත් බෑගය අදිනවා. මලී එතෙන් ගන්නේ තල ගුලි දෙකක්. අද මේ තලගුලි දුන්නේ ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එකේ නිමාලියි. ඒක එහෙමම අත් බෑගයේම දමාගන්නේ හරිය කොටි එකක් එක්ක කන්නයි. කෙල්ල සන්තුසට තේ එක දෙන්නේ තලගුලි දෙකත් එක්කමයි.

"කොහෙන්ද මලී තලගුලි..."

සන්සුන අහනවා.

"ඉතින් කොස්ටෙයොන්ට එහෙම ළමයෙක් ඉන්නවා නම්... මට ඒක දැන් කියන්නකෝ..."

"ආ.ජී.ත් එහෙම කිව්වා..."

"ආ.ජී කිව්වා... මම මේ ළමයින්ගේ ගැන් හොයන්න කැමතියි... ඔයාට පුළුවන් නේද..."

සිනු සිනාසෙනවා. ඇයගේ ඒත් සමහර සිනාසෙනවා.

"ඒක තමයි සර්... එහෙම කියන්න එහෙම එනවා නම්... ඒ.කේ.ත් එක විදිහට පුළුවන්..."

කොල්ලට කියන්න කටට එන්නේ 'දකුම බැල්ල.' කියලා. ඒත් සන්සුන ඒක කියන්නේ නෑ.

"එන්නකෝ මේ එහෙම ඇරගෙන..."

ඒ ඇයි කියලා ඇයට අහන්න හිතෙනවා. එහෙම කියලා ඇයටත් ළඟටම යන්න හිතෙනවා. සිනු මෙච්චර හයියෙන් බයවෙලා විදිහට හිතෙනවා කියලා හිටියා හිතෙනවා.

"ආ.ජී..."

"එලෙන්නට කලබලයි නම් යමුකෝ..."

"ඒ.ජී.ගේ සර්..."

"ඔව්..."

"ඔව් ඔව් ලේබල් කියනවා නේද... මේ ඇ.ජී.ස්.ස.ස් ලේබල්..."

"ඔව්."

"ඒවා සර් මේ හිතන්නේ නෑ. එහෙම කියනවා... කොයින් ආව ඒක දන්නේ නෑ..."

ඒ ලේබල් මොකක්ද කියලා අහන්න සන්සුනට හිතෙනවා.

"ආ.ම ඒ.ජී.ගේ ඇඹුම්වල ලේබල් දන්නේ නෑ මේ. ඇත්ත... මේ ලොකු ලේබල්වලින් අපි ගොඩයන්නේ."

සන්සුන අවංකව කියනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/Freelibrarysl/
Free Library

"මොනවද ඉතින් එහෙම දේවල්..."

කෙල්ල හිනාවෙනවා.

"ඒවා මෙහෙම කියලා කියන්න බෑ සර්... ජීවත්වෙනකොට ඒ වගේ දේවල් උදාවෙනවා...මේ ළඟක ඉඳලා සර් මම හරි දුප්පත් පුංචි දූවෙක්ට උදව් කරනවා ඉගෙන ගන්න... එයාව නර්සරි එකට දාන්න පොත් ලිස්ට් එක අරන් දුන්නෙ මම... එනකොට පොත් බෑග් එක අරන් දුන්නෙ මම... සපත්තු දෙකත් මමයි ගෙනත් දුන්නේ... ඉස්සෙල්ලාම නර්සරි යන දවසේ කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ලව එක්කගෙන ඇවිත් මට වැන්දෙව්වා... මට ඇඬුණා... හැම මාසෙකම මම පඩියෙන් ඒ දූවට මොනවාහරි ඉගෙන ගන්න ඕන දෙයක් අරන් දෙනවා... ඒකෙන් මම හරි සතුටක් ලබනවා..."

සන්තුස බලාගෙනම උන්නා. සාම්පල් ඇගේ වැරැද්දකට අස්කළේ එහෙම කෙල්ලවද කියලා අද සන්තුස හිතනවා. හිතුව දරාගන්න අමාරු පසුතැවීමක් දැනුණා.

"ඒ..තෙ..ම හො..ද ළමයට සාම්පල් ඇගේ වැරැද්දකට අනුකරලා මම අස්කළා...මා..ට සමාවෙන්න මලී..."

සන්තුස හරි වේදනාවෙන් කිව්වා.

"නෑ සර්...එතන ගොඩක් දේවල් වෙනවා...සර් දන්නෙ නෑ... සර් ආයතනයක් පාලනය කරන කෙනෙක්... එතනදී ඉන්නෙ සර්ම නෙමේ...ආයතන ප්‍රධානියෙක්... සර් ඇතුළෙන් හොඳ කෙනෙක් ඉන්නවනේ... අද මේ ඉන්නේ...මම සලකන්නෙ එයාට..."

මලී පැහැදිලිව කියනවා. සන්තුස පොඩි නිවනක් දැනෙනවා. 'මං ඇතුළේ හොඳ මනුස්සයෙක් ඉන්නවා කියලා ඔයා අඳුනාගත්ත එකම ඇති..'

"තෑ..න්..කි..යූ මලී..."

සන්තුස කියනවා. කෙල්ල මුහුණේ ත්‍රීප් එක දෙස බලනවා. ජෙලයින් බිංදු වැටෙන්නේ හෙමින්. ඒ නිසා ඇය මුහුණේ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

ඩමිනේ හතර අහගානවා.. සේලයින් බිංදු වැටෙන වේගය වෙනසින් වෙනවා, සන්තුසට හිල්ලෙනවා.

"ම..ලී.."

"ස..ර්.."

"ඇ..ය මලී ලෝකල් මාකට් එකට ගාමන්ට්ස් කරන්න හිතපු කතාව තියෙන්නේ..."

"ම..ව් සර්..."

"ඒ කතාව මගේ හිතට ලොකු නිදහසක් ගෙනාවනේ.. ම..ට මලී ඒ ගැන තව ටිකක් විස්තර කරන්නකෝ... එතකොට අර අපි එකටින් බ්ලවුස් කාමු කියපු කතාව තියෙන්නේ.. ඒකත් කෝන්නේ..."

මලීගේ හිතට තුනී සතුටක් දැනෙනවා.

"ස..ර් ඒක පටන් ගන්න..සර්ට උදවු වෙනවා.. මය මිස්ෂන් එකක් ගෙවලා පේමන්ට් එකාලේ බලාගෙන ඉන්නවා වගේ ගෙනමින්නේ සර්.. සර්ට ලංකාවේ මාකට් එක හොල්ලන්න පුළුවන්.."

මලී කියනවා. එහෙමම වෙයි කියලා කියන්නේ කොහොමද කියලා අහන්න බලුව තිතෙනවා.

"අරලියා ඇපරල් එකට ගොඩක් සමිතේ තියෙනවා.. ඒත් මට හිතෙන්නේ ඒ සමිතක් අහකේ යනවා කියලා.. ප්‍රයෝජනයක් නැතුව.. මාසෙකට මිස්ෂන් යන්නේ එකයි දෙකයි... ඒත් සේවකයෝ මර ගානකට සර් සැලරිස් ගෙවන්න ඕන.. එහෙම එපා සර්.. මං ගොඩක් දේවල් දන්නවා.. අරලියා එකේ රෙදි රෝල් ගණන් බිම යනවා.. එතකොට නූල් බොබින් ගණන් බිමට යන්නේ.. සේවකයන්ගෙන් මොකක් කරන්නේ මොකද සර්..මැනේජර්ලා සුපවයිසර්ලා දවල්ට ඉන්නේ බීර් එකේ.. එන්නේ හවස අපාට ගතට.. සර් ඒවා දන්නේ නෑ.. මේ ගොන්නොම ගැන හිතලා සර් අලුත් විදිහට වැඩ පටන් ගන්න.. සර්ට ඒක කරන්න පුළුවන්.."

Free Library

සත්පුතට පුදුමත් හිතෙනවා. අරලියා ඇතුලේ එයත් වෙන සම්බර දේවල් ගැන මනු දැනගෙන උන්නේ. ඒත් කරන්න දෙයක් තිබුනේ නැති ඒ තරම මේ කෙල්ලත් දන්නවා.

"මං ටි..කෑ..ක් කනිවෙලා ඉන්නේ මලී..."

"ඇ..ත්..ත සර්... සර් ඒ ඕ කරපු කාමරයකට වෙලා කනිවෙලා ඉන්නේ...සර් ෆැක්ටරියේ වෙන දේවල් දැනගන්නේ වෙටම වරුයෙන්නේ...එකයි මේ මින්නොටම ගේනුව... සර් මාසයක් අරලියා එක වහලා තිබ්බත් කමක් නෑ...දවසක අලුත් ගෝමියක් එක්ක අලුත් විදිහට පටන් ගන්න..."

සත්පුත බලාගෙනම ඉන්නවා. 'කතාකරලාත් එනවද' කියලා අහන්න සත්පුතට හිතෙනවා. ඒත් කෙල්ලට බයයි. 'පස්සේ අහනවා.' මනු හිතනවා.

"මලී මං..ට දුන්න අයිඩියා එක නි..ය..ම හොඳයි... මං හිතුවේ නෑ මට ලෝකල් මාකට් එකට එන්න පුළුවන් කියලා..."

"ලස්සන දෙයක් අරගෙන එන්න පුළුවන් සර්... ලස්සන වෙළඳ නාමයකින්... මං කියන්නේ හැමෝම ඉල්ලගෙන එන එක..."

"මං..ට තේරෙනවා..."

"විසයින් බලපුවහම හොඳ සර්... සර්ට හොඳ මෙට්‍රියල් විකක් ඉම්පෝට් කරගන්න විතරයි තියෙන්නේ... ලස්සන විසයින් පොහොසත් කලාවන්ගානම ලංකාවේ මාකට් එක සර්ගේ අතේ... කෙල්ලෙක්ට වැදගත් විදිහට ඇඳගෙන යන්න බලාපුළු එකක් අද ඇත්තෙම නෑ සර්... මම එක වගකීමෙන් සර්ට කියනවා... ලස්සන වගේ මෙට්‍රියල් විකක් ගේන්න ඕන සර්... ලස්සන කලර්ස් වලින්... ඉන්පස් සර් මම ඇවිත් මෙතනින් ඉගෙන ගන්න තැන සර් වර්ණාවලින් මෙට්‍රියල් වගයක් ගෙනාවා... හරිම ලස්සනයි... මං හිතන්නේ කොළඹ ගාර්මන්ට් වලින්... සර්ට තියෙන්නේ සහයක් තියාගෙන අරගෙන වඩින යන්න... මිලින් පොඩ්ඩක් මෙට්‍රියල් විකක් දාන්න... ඇවිත් හොඳම විසයින් පොහොසතින් ලංකාවේ මාකට් එකට යන්න... විකක් පමිලිසිටිය දුන්නහම සර් ලංකාවම ඇවිත් ඉල්ලනවා...

ඒකයි වෙන්නේ.."

සන්තුෂ තේ උගුරක් බිගෙන බිගෙන යනවා. දැන් මතුට හිතෙන්නේ ඒ වගේ ඩිසයින් මෙටීරියල් තෝරනවානම් කෙල්ලත් ඉන්නම ඕන කියලයි. ඒත් මේ අරලියා එකෙත් අල්කරපු කෙල්ල වගේ යන්න එයිද..? 'මටත් පිස්සු..' සන්තුෂට හිතෙනවා.

"ම..ලී..."

"සර්..."

"මම ඇත්තම කියන්නද මලී..."

"ඔ..ව් සර්..."

"අ..ර..ලි..යා එක මේ දවස්වල යන්නේ ටිකක් පාඩු පිට.."

"මං දැ..න්..නා..වා සර්... එහෙවුණාවිත් එකේ පමෝට් ඉස්සර උන්නේ මාත් එක්ක එකම බෝඩිමේනේ සර්...එයා කියනවා.. බැන්ක්ස් වලට මොරු කියලා ඉවරයක් නෑ කියලා..නැම්පු කියන්නේ සර් ලංකාවේ නෑ කියලලු..."

"ඔ..ම..යි එහෙම කියන්න කියන්නේ..."

සන්තුෂ අසරණව කියනවා.

"නෑ ස..ර්..එහෙම වර්තමානයක ඉඳලා බැංකුවල මැනේජර්ස්ලා සර්ට කෝස් අරගෙන පස්සෙන් එන අනාගතයක් දක්වා සර්ට යන්න පුළුවන්... සර් මේ යන පාර වෙනස් කරන්න... එහෙම තීරණයක් ගන්න සර්..."

සන්තුෂට හිතාගන්න බැරි මොහොතක ඇද මත සිටු මලීගේ සුරත ඇල්ලෙනවා. කෙල්ලගේ පපුව පැලෙන්න වගේ යනවා. 'අනේ ඇයි මේ..'

"ම..ලී..ට පි..න් මේ පා..ර මට පෙන්නුවට... ඇත්තටම පින්.. අද මියාව මෙඩිකල් සෙන්ටර් එකේදී හම්බවුණේ මගේ පිනකට... ඇත්තටම මට එහෙමයි හිතෙන්නේ..."

ඒ කතාවට කෙල්ලගේ ඇස්වල කඳුළු පිරෙනවා.

"ඒ..හෙ..ම කියන්න එපා සර්... ස..ර් ම..ගේ සර්නේ..."

"අ..පි මොනවද මනුස්සකම් ගැන දන්නේ මලී.. මොනවද දන්නේ..."

ඔහු එපමණයි කියන්නේ.

"දැ..න් වෙලාව කීයද ම..ලී..."

"ඒ එකොළහයි සර්... පුටුවක් ඇලවෙනු..නේ..."

"මලීට නිදිමතද..."

කෙල්ල ලස්සනට හිනාවෙනවා.

"ම..ට සර් එහෙම නිදිමත එන්නේ නෑ... අම්මේ බනිනවා... ලයිට් වහලා නිදාගන්න කියලා... මම නවල් කියව කියව ඉන්නවා.. නැත්නම් සිංදු අහනවා..."

"ම..ම සිංදුවක් අහපු දවසක් මතක නෑ..."

"එහෙම ජීවත්වෙන්න එපා සර්... ජීවිතේ ලස්සන පැත්තකුත් තියෙනවනේ... ඒට වෙන් එකක් අයගෙන ඇවිත් කෝපි එකක් බීබී සිංදුවක් අහලා යාළුවෙක්ට කතාකරලා පොඩ්ඩක් ඇස් පියාගෙන ඉඳලා... එහෙම තමයි ඉන්න ඕනා..."

මේ කෙල්ලගෙන් තමා ජීවිතය ඉගෙන ගන්නවා කියලා දැන් සන්තුසට හිතෙනවා. 'ඔයා වගේ කෙල්ලෙක් ළඟ ඉන්නයි තිබ්බේ...' සන්තුසට එහෙමම හිතෙනවා.

"ම..ලී ඒ..වි..තේ ගැ..න මොනවත්ම හි..ත..ලා නැද්ද..."

සන්තුස අහනවා. ඇගේ සිතට අමුත්තක් දැනෙනවා. 'ඇයි එහෙම දේවල් අහන්නේ..'

"කි..ව..වේ ස..ර්..."

"මැරීකරන දවසක්... ගෙදරක්..ඊට පස්සේ ජීවත්වෙන විදිහක්... ඒවගේ දේවල්..."

කෙල්ල බිම බලාගෙන හිනාවෙනවා. ඒ හිනාව හරි නිකැලැල්. පවිත්‍රයි.

"නෑ සර්... එහෙම හිතලා නෑ... අම්මා කියනවා.. මං මලේ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

කියනවා... ඇයි දන්නේ නෑ..."

සන්ජූට මොකක්දෝ බියක් දැනෙනවා.

"මැරේජ් එක ගැන හරි පරිස්සමින් හිතලා බලන්න ඕන සඳු. එතන වැරදුනොත් පස්සේ ජීවිතේ [illegible] පුරා [illegible].. මං වැටුණේ මගේ මැරේජ් එකෙන් පස්සේ... [illegible] වැටුණා..."

කෙල්ල හිත එනවා. ඔහුගේ ජීවිතේ [illegible] [illegible] දේවල් ඇය දන්නවා. [illegible] එකම දන්නවා.

"[illegible] හොඳ මිස් කෙනෙක් දැනගෙන [illegible]... [illegible] [illegible] [illegible] ඉන්න... [illegible] එකෙම හොඳ මිස් කෙනෙක් ඕන.. [illegible] [illegible] අම්මිලාවලටයි.."

කෙල්ල ඇත්තම කියනවා. [illegible] එකෙම [illegible] කියන්න පුළුවන් කෙල්ලෙක් ඉන්නේ [illegible] කියලා සන්ජූ දන්නවා.

"[illegible] [illegible] නෑ කියලා මං දන්නවා මලී.. ජීවිත එක ඇත්තක් [illegible] පස්සේ [illegible] දේවල් [illegible] කරගන්න [illegible] [illegible] මලී. [illegible].."

"නෑ [illegible]... එකෙම [illegible] [illegible] [illegible] කරලා නෑ.. [illegible] නෑ...[illegible] ඉන්නම ඕන අපි [illegible].. නැත්නම් [illegible] [illegible].."

සන්ජූ [illegible] ඉන්නවා. මේ [illegible] [illegible] [illegible] කියලත් [illegible] හිතෙනවා. [illegible] ඇ ජීවිතේ [illegible] [illegible] [illegible] දැනෙන. එක සන්ජූට දැනෙනවා.

"[illegible] හිතන්න [illegible] [illegible] [illegible] ජීවිතේ [illegible] ඇරගන්නම බෑ කියලා.. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] මට [illegible] ඇරගන්නවා [illegible]... [illegible] [illegible] [illegible] ඕන.."

සන්ජූ හිතනවා. [illegible] ජීවිතේ [illegible] [illegible] ඇරෙ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL
Free Library

න්න පුළුවන් කොහොමද කියලා ඇත් ඔහුට හිතෙනවා. මනු බරපතල ලෙස හිතනවා. ඇත්තටම හිතනවා.

"අසාර්ථකවීම කියන්නේ සදාකාලික දෙයක් නෙමේ සර්... ඔය පුංචි පරාජය විශ්වාස කරන්න එපා.. ස..ර් ගොඩක් දිනපු කෙනෙක්... අරලියා එකට මිනිස්සු ඉරිසියා කරපු කාලයක් තිබුණා... සර් දිහා බලලා මිනිස්සු පුල්ලපු කාලයක් තිබුනා... සර්ගේ ෆැක්ටරියේ ඔත්තු බලන්න වෙන ෆැක්ටරිවලින් ගෙවලා මිනිස්සු දමපු කාලයක් තිබුණා... ඒ කාලේ ආයෙත් උදාකරගන්න පුළුවන් සර්... ඒ..ක පුංචි සිහිවිල්ලයි මින..."

මලී පැහැදිලිව කියනවා. සන්තුසගේ හදවතට වෙනස්ම ශක්තියක් දැනෙනවා.

Free Library

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

09

මලී ඔහු දෙස බැලුවා. 'දැන්නම් නිදාගන්න පාටක් නෑ.' ඇයටත් ඒකට ආසයි. කාලෙකින් මෙහෙම කියවන්නේ.

"සර්ට මං කතාවක් කියන්නම්කෝ..."

"හා මලී..."

මලීත් කතා අහන්න හරි ආසයි.

"මං වැඩකරන ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එක තියෙනවනේ සර්..."

"ඔව් මලී.. මං යන්න කලින් එනවා ඒකෙත් කෑම ටිකක් කන්න.."

"එන්න සර්... මේ ලෝකේ තියෙන රසම ජර්මන් කෑම ඒ හදනවා සර්..."

"ඉතින් කතාව කියන්නකෝ..."

ඇය හිනාවෙනවා. 'ළඟට වෙලා කතා කියවකියව ඉන්න තෝරා කෙනෙක් හොයාගන්නානම් හරිනේ.' ඇයට කියන්න හිතෙනවා. ඒත් ලෝකේ ඉන්න ගොඩක් තෝතලට එහෙම ලස්සන කතා කියන්න දන්නේ නෑ.

"පහුගිය මාස තුන හතරේ සර් අපේ බිස්නස් ටිකක් අඩුයි... ලංකාවට එන ගොඩක් ෆොරිනස්ලා සර් හොඳ, මිලක් ගෙවලා රෙස්ටොරන්ට් එකකින් කන්නේ නෑ...එයාලත් බලන්නේ චීප් රෙස්ටොරන්ට් එකකින් කන්න...සමහර ෆොරිනස්ලා මේ ආප්ප කඩවලිනුත් කනවා..."

"ඒක ඇත්ත මලී... යුරෝප්වල ඉන්න සල්ලි තියෙන සුද්දෝ ලංකාවට එන්නේ නෑ..."

"ඔව්... ඒ නිසා අපේ සේල්ස් ටිකක් ඩ්‍රොප් වෙලා තියෙන්නේ සර්... සමහර දවස්වලට එක බිලයි වැටෙන්නේ... අපිත් ගොඩක් වෙලාවට උන්නේ නිකං..."

"ඔව්..."

"ඒත් ඉතින් අපේ මැඩම්ට ගාණක් තිබුණේ නෑ.. සේල්ස් නෑ කියලා පාරේ යන ෆොරිනස්ලව අතින් අල්ලගෙන එක්කන් එන්නත් බැහැනේ සර්... මැඩම් ඉන්ග්ලිෂ් පේපර්ස් දෙකක එකේ ඇඩ්වර්ටයිස්මන්ට්ස් දැම්මත් එක්ක... ඒත් ගොඩක් සේල්ස් අප් වුණේ නෑ.."

"ඉතින්.."

"ඉතින් සර් මේ ළඟදී දවසක් අපේ මැඩම් හවසක කිචන් එකට වෙලා තනියම කේක් එකක් හදන්න ගත්තා... එයා පැය හතරක් විතර ඒකට ගත්තා... මුළු රෙස්ටොරන්ට් එක පුරාම හරි සුවඳ චොකලට් කේක් සුවඳක් පැතිරුණා සර්... කේක් එයා හවස අපි ඔක්කොටම එයා හදපු රසම රස චොකලට් කේක් එකෙන් කෑල්ල කෑල්ල එයාගේ අතින්ම සර්ව් කළා... ඒක සර් මං ජීවිතේ කාපු රසම චොකලට් කේක් කෑල්ල සර්.."

"මා..ත් චොකලට් කේක් කන්න හරි ආසයි."

සන්තුස කියනවා.

"මං සර්ට එකක් අරන් තියන්නම්..."

"ඔව්... කනවා.."

"ඉතින් එයා පස්සේ එයා හදපු චොකලට් කේක් එක ගැන අපිට බ්‍රීෆ් කළා...ඒක සර් ලෝකයේ රසම චොකලට්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrary56/
Free Library

හොටෙල් වලින් සර් අපේ ජර්මන් චොකලට් කේක් එකට දවස ගානේ ඕඩර්ස් එනවා...තව නුවරඑළියේ හොඳ ෆැමිලීස් විස්සක් විතරත් මේ කේක් එකට පිස්සු වැටිලා ඉන්නේ...ඒක කේක් එකක් අපි දෙන්නේ දෙදහස් හාරසීයකට.. ඒක ඒ තරම් වටින කේක් එකක් සර්... එකවුන්ට්ස් කරන්නේ මමනේ සර්... දවසකට අපි සර් ලක්ෂය පන්නලා සේල්ස් ටාගට් එකක් කරනවා.. රෙස්ටොරන්ට් එකේ ආදායම් ඇර...ඒ මේ එක චොකලට් කේක් එකෙන්..."

සන්තුස පුදුමයෙන් බලාගෙන උන්නා. ඔහුට මේ කතාව අදහන්න බෑ.

"රෙස්ටොරන්ට් එකේ සේල්ස් නැති දවස්වල මැඩම් දුක්වුනේ නෑ...එයා බලාගත් අත බලාගෙන උන්නේ නෑ සර්... හරි ලස්සනට හිතාවෙලා උන්නා...ඊස් හවසක එයාගේ හාස්කම එයා කළා...හරි සන්තුනේ...දැන් අපිට ස්ටෝන් මදි සර්.. ඇයි හැමදාම මේ කේක් අඩුවත් අතුරුවත් අපි හදන්න ඕනනේ සර්...ඒක රහස් රෙසිපි එකක්.. කා ළඟවත් ඒක නෑ...මැඩම් ගාව විතරයි තියෙන්නේ... මං ඒකෙන් දෙයක් ඉගෙන ගත්තා සර්..."

"මොකක්ද.."

"අසාර්ථකත්වය තියෙන්නේ අපූ මොරුවත් සර්.. ඒකට ඇබ්බැහිවෙන්න හරකයි... කාගෙන යන්න ඕන සර්.. දවසක හාස්කමක් කරන්න ඕන... එදාට ආයෙත් අර නැතිවෙච්ච දේවල් අපට ලැබෙනවා... බෝනස් එක්කම.. ඒක පුංචි චොකලට් කේක් එකකින් ඒ හාස්කම කළේ.. ඒක තමයි සර් වටින්නේ..."

"මොකක්ද ඒ.."

"ඒ චොකලට් කේක් එකෙන් ඒ හාස්කම කරන්න පුළුවන් කියලා අපේ මැඩම් අදහගෙන උන්න එක...ඒක හිතපු එක... කොහොමද ඒක කළේ.. අපි හැමෝම හිතුවේ ඒකයි.. ඒක තමා සර් එයාගේ විශේෂත්වය... දකින සිහින ඇත්තක් කරන්න පුළුවන් හැමෝටම... මේ හාස්කම කරන්න ඕන..."

මලී මනූගේ අතින් හිස් තේ කෝප්පය ගනිමින් කීවා.

"ම..ලී.."

සන්තුෂ කතාකළේ උගුරෙන් වගෙයි.

"ස..ර්.."

කෝප්පය හෝදන කෙල්ල නැවිලා බැලුවා.

"අ..ප..ට මලී අපේ ඩිසයින් බිල්ඩින් එකෙත් ඒක කරන්න පුළුවන් වෙයි නේද.."

මනූ හරි අභිමානෙන් ඇහුවා. 'ඇයි අපේ කියන්නේ. මම ඩ්‍රයිවර් එකෙක් නැනේ සර්..' ඇයට කියන්න හිතෙනවා.

"පු..ළු..ව..න් සර්... සර් උත්සාහ නැතිවලා එයි. මේ නුවරඑළියේ හෝටල්වලුත් සර්ගේ ඩිසයින් බිල්ඩින් එක තියෙයි... මම ඒක දන්නවා..."

ඇය කියද්දී සන්තුෂට හිනාගන්න බෑ.

"චිකක් දුක් විඳින්න වෙයි සර්. ඒ..ත් කමක් නැහැනේ."

"මං දුක් නොවිඳපු මිනිහෙක් නෙමේ මලී.."

"මං දැ..න්..නා..වා සර්... සර් ඒක කරන්න..."

මනූ බලාගෙන ඉන්නවා. 'ඔයාත් එන්නම ඕන.. මං ඔයාව මගේ ළඟටම ගන්නවා..' සන්තුෂ හිතාගන්නවා. ඒත් මනූට ඒ වගේ දේවල් ගැන අද කතාකරන්න බැයි. කෙල්ල හොඳටම සිරිමෙවත් හිතට හොඳ නෑ. මේ හැදිච්ච හිතම අපතේ යනවා.

"සර් ළඟ ඒක පුංචි දෙයයි කියන්න ඕන.. ලංකාවේ හෝල්වලට පිස්සු වට්ටන්න පුළුවන් ඩිසයින් චිකක්.. ඒක බේරන්න සර් ළඟ තියෙනා හැම ඇඟිලිම ආලෝකය යොදලා න්න සර්... සර්ට ඒක කරන්න පුළුවන්... සර්ට බැරිවෙම කමක් නෑ..."

සන්තුෂට මනූ ගැන හරි ආදරේ අවිශ්වාසයක් දැනුණා. එහෙම දෙයක් හදවතට දැනෙනා පුංචි අවස්ථාව මෙයයි. 'ඒක හිතේ ඇතිකළේ මං අන්සතුරු කෙල්ල... එහෙමම පුංචියක්.' ඒත් දැන් නැවිලා වැඩක් නෑ කියලා මනූ දන්නවා.

10

"ඔයාට නිදිමතද.."

"අ..නේ නෑ මලී...මොන නිදිමතක්ද.."

"එහෙනම් මම තවත් කතාවක් කියන්නම්කෝ.."

සන්තුසට පුදුමත් හිතෙනවා.

"කියමුකෝ..."

මනු ආසාවෙන් කියනවා.

"එක්දාස් නමසිය තිස් ගණන්වල සර්..."

ඇය කතාව පටන් ගන්නේ එහෙමයි. මේ වගේ දේවල් මනු වගේ කෙනෙක් වෙනුවෙන් කිව්වට කමක් නෑ කියලා මලීට හිතෙනවා. නැඳුන් ලී දෙන්නෝන වඩුවෙක්ට. සඳුන් ලී දෙන්නෝන වෙද මහත්තයෙක්ට. අඳුන් දෙන්නෝන රූමතියකට.

"හා.."

සන්තුස හරි ආසාවෙන් ඇය දිහා බලාගෙන හූ මිට කියනවා.

"ඇමෙරිකාවේ තෝන්ටන් පලාතේ කෙනෙක් උන්නා.. හරි සාමාන්‍ය මනුස්සයෙක්.. හාලන්ඩ් සැන්ඩර් කියලා.."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ඉතින් මලී.."

"එයා ළඟ සර් මේ කුකුල් මස් රෙසිපි එකක් තිබුණා.. කුළුබඩු වර්ග එකොළහක් එක්ක මිශ්‍ර කරලා හදන.. හරි රස කුකුල් මස් රෙසිපි එකක් සර්.."

"ඉතින්.."

"එයා මේ රෙසිපි එක ගැන ඒ දවස්වල තිබුන රෙස්ටොරන්ට් වලට කිව්වා.. ගොඩක් දෙනා හාලන්ඩ් ගේ මේ රෙසිපි එක විශ්වාස කළේ නෑ...අනික මේ මනුස්සයා වයස මනුස්සයෙක්...කවුරුවත් එයාව විශ්වාස කළේ නෑ...එයා දිගටම අසාර්ථක වුණා.."

"පස්සේ.."

සන්තුස මලී දෙසම බලාගෙන ඉන්නවා.

"පස්සේ එයා එයාගේ මේ හරි රස කුකුල් මස් රෙසිපි එකෙන් සාර්ථකත්වයට පත්වුණා සර්... පරාජයන් එක්දාස් ගාණකට පස්සේ... ඊට පස්සේ ඇමරිකාවේ කෙන්ටකි පළාතේ අය විතරක් නෙමේ සර් මුළු ඇමරිකාවම එයාගේ මේ රසේ කුකුල් මස් එකට වහ වැටුණා... ඊටත් පස්සේ මුළු ලෝකයටම ඒ කුකුල් මස් කෑල්ලක් කන්නේ නැතුව ඉන්න බැරිවුණා... ඒ හාලන්ඩ් සැන්ඩර් තමා සර් අද මුළු ලෝකේ පුරා අවුට්ලට් දහඅටදහසක් තියෙන කේ එෆ් සී රෙස්ටොරන්ට් චේන් එකේ ෆවුන්ඩර්...එයාගේ කෙන්ටකි ෆ්‍රයිඩ් චිකන් කියන එක නමා කෙටි කරලා කේ එෆ් සී කියලා අරන් තියෙන්නේ.. එයා අසාර්ථකත්වය නිසා පසුබැටවානම් අද කේ එෆ් සී එකක් නෑ.. ඒත් එයා දින්නා සර්... ලස්සනට දින්නා...අද කේ එෆ් සී රෙස්ටොරන්ට් එකේ සංකේතයේ ඉන්න සුදු සීයා එයා තමයි...හාලන්ඩ් සැන්ඩර්..."

සන්තුසට අදහාගන්න බෑ. තමා විසින් වංචාවකට හසුකරලා අස්කළේ මේ තරම් දියුණු අදහස් තියෙන කෙල්ලෙක්වද කියලා එයා හිතුවා. ලංකාවේ හොඳම රිටේල් ආපනශාලේදී තමා ඉගෙන ගන්නේ මොනාවද කියලා සන්තුසට

හිතුණා. ඔහුට ලැජ්ජත් හිතුණා.

"මැ..ලී.."

ඔහු කතාකළේ හරි අමාරුවෙන්.

"ස..ර්.."

"ඔ..යා මැ..ලී මෙ..ච..ච..ර.."

කෙල්ල හිනාවුනා.

"මං ස..ර්..ට නැගිටින්න ඕන නිසා කිව්වේ.."

කෙල්ල කියන්නේ සරලවයි. 'ඔයා මට ජීවිතේ ඇත්ත මොකක්ද කියලා කියලා දුන්නා... සරලත්වයගැන කියලා දුන්නා.. මනුස්සකම කියන්නේ මොකක්ද කියලා කියලා දුන්නා... බිස්නස් කරන්නේ කොහොමද කියලා කියලා දෙනවා... ඇත් ජීවිතේ දිනන සූත්තරේ කියලා දෙනවා... ඔයා කවුද මැලී.. කවුද..' ඔහු අහන්නේ සිතින්. ඔහුට මේ කෙල්ලව අද අඳුනන්න හිතෙනවා. ඇය කොහොමවත් සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක් නොවේ කියලා සන්තුසට හිතෙනවා. ඔහුට කෙල්ල ගැන හරි ලෝභකමක් දැනෙනවා. 'මෙච්චර කාලයකට මේ කෙල්ල මෙහෙම උන්නා පුදුමයි... හොඳ කොල්ලෙක් යන්තම හරි ඇනුණොතම කෙල්ලව උස්සනවා..' සන්තුසට එහෙමත් හිතෙනවා.

"දැ..න් සර් ටිකක් නිදාගන්න... මෙච්චරම ඒ වෙනකල් ඇහැරගෙන ඉන්න හොඳ නෑනේ..."

මැලී හරි කරුණාවෙන් කියනවා. ඊටත් පස්සේ ඇය ඔහුට පොරවා තිබූ බ්ලැන්කට් එක පපුව දක්වාම උස්සනට සකසනවා. පිළිමයක් දෙස බලාගෙන ඉන්නාක් වගේ සන්තුස මැලී දෙසම බලාගෙන ඉන්නවා. ඔහු තමා දෙස බලාගෙනම ඉන්නවා මැලීගේ කම්මුල් අල්පිස්සට දැනෙනවා. 'ඇයි මේ සර්...මේ දුප්පත් කෙල්ලව අල්ලියා එකේදී කීපාරම් දැකලා ඇතිනේ... මොකද මේ බලාගෙන ඉන්නේ..' කෙල්ලට අහන්න හිතෙනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"නෙ..රු..ම..න් ස..ර..ණ..යි සර්... පුටුවක් ඇති, වියැම න්නා.."

ඇය හරි මෘදු ලෙස මනුගේ දෙනෙත් දෙස බලා කිව්වා. සන්තුස අම්මා කෙනෙක් දිහා බලනවා වගේ ආදරෙන් මලී දෙස බලා හිස වැනුවා.

"ම..ලී දැ..න්..ම..ම නිදාගන්නේ නෑ නේද..."

"ම..ම නිදාගන්නේ නෑ ස..ර්... එහෙම මගේ ලෙඩෙක් ළඟ ඉන්නකොට..."

කෙල්ල කිව්වා.

"මා..ව ලෙඩාට අම්මා නේද..."

ඇය හිනාවෙනවා. මේ සීත රාත්‍රියේ ඇගේ සිනාව හරියට උණුසුමක් ගෙන එන සඳුන් දර පන්දමක් වගේ. විකේ හිනාවෙගෙනම ඉන්න කියලා බලාගෙන ඉන්න සන්තුසට හිතෙනවා.

"ම..ම සර් මේ ලයිට් එක නිවනවා... නැත්නම් සර් නිදා ගන්නේ නෑ... ඩිම් ලයිට් එක විතරක් දානවා..."

මලී කිව්වා. සන්තුස ඇඟිලි තුඩුවලින් නළලත පිරිමදි න්නවා.

"ඇ..යි සර්..."

"නෑ ම..ලී..."

"ම..ඒ..ව බයයි වගේද..."

මනු හිනාවුණා. එහෙම ගතියක් මනුට දැනෙනවා.

"මේ සී..ත..ල..ගේ සර්.. සර්ට සෙමක් ඇති..."

"ඒ..ක තමයි මලී... නුවරඑළියට ආවොත් එහෙමයි..."

කොළඹ ග්‍රීෂ්මේ ඉන්න කෙනෙක්ට නුවරඑළියේ මේ තද සීත සැලුව දරාගන්න විසක් අමාරුයි. පිනස වගේ සීයෙන කෙනෙක්ට කොහොමත් අමාරුයි. මලී පුටුවක් අරගෙන මනුගේ ඇඳ අද්දරට එනවා. ඇය මේ මොනවද කරන්න යන්නේ

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/
Free Library

කියලා සන්තුස බලාගෙන ඉන්නවා.

කාමරය පුරා තියෙන්නේ තුනී ආලෝකයක් පමණයි.

"මං..ම සර්ගේ නළල ටිකත් මසාජ් කරන්නම්කෝ... එතකොට නිරවුල්ව ගනිය යයි..."

සන්තුසට හරි පුදුමයක් දැනෙනවා. ඊටත් වඩා ඇයට ඇය ගැන පුදුමයක් දැනෙනවා. 'මොනවද මම මේ කරන්නේ... ඇයි මේ... කවදාවත් පිරිමියෙක්ගේ ඔළුවට අතක් තියලා නෑ... ඒත් දැන් ඔයාගේ හිස පිරිමදින්න යනවා... අනේ මන්දා සර්..' ඇය සිතින් කියනවා.

"ම..ලී පව..."

සන්තුස මුමුණනවා. ඇය අඳුරේම හිනාවෙනවා. 'මං පව් තමයි...' ඇයට ඒ වදන් කියන්න මුවට එනවා. කෙල්ල ඇගේ දිගටි අත්ල ඔහුගේ නළලත වැසෙන්නට තබනවා. සන්තුස හරි ලස්සනට ඇස් පියාගන්නවා. කෙල්ලගේ සිහින් උණුසුම් ඇඟිලිතුඩු ඔහුගේ හිසකේ අතරින් රැවුමට යනවා. මොකක්ද හේතුවක් නිසා ඔහුගේ පිරිමි ළය වෙව්ලන්න වගේ ගන්නවා. මේ පිරිමි ජීවිතය ඇතුළේදී ඔහු ගැහැණු දෙතුන් දෙනෙක් සමඟ තනිවී තිබෙනවා. ඒත් කවදාවත් මේ තරම් සෙනෙහසකින් ගැහැණියක් ඔහුගේ හිස අතගා නෑ. මේ ස්පර්ශය ඇතුළේ මොකක්ද බලගතු දෙයක් තියෙනවා කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

කෙල්ලෙක්ට මේ තරම්ම ආදරයකින් හිසක් අතගාන්න පුළුවන් කියලා ඔහු දැනගෙන උන්නේ නෑ. මේ නැටෙන ඇඟිලිතුඩු අස්සෙන් මොකක්ද ලේ රස්නයක් සන්තුසට දැනෙනවා. ඔහු ඒක අන්තයටම විඳිමිනුයි උන්නේ.

විනාඩි පහකින් විතර සන්තුසගේ දෙනෙත් නොදැනීම පියවෙනවා. ඔහුට සනීප නින්දක් යනවා. ඔහු නිදාගන්නා කියලා දැනගත්තට පස්සෙත් මලී ඔහුගේ හිසින් අත ගත්තේ නෑ. 'පුටුවක් ගොරවනවත් එක්ක නිදාගන්නකොට... පපුවේ සෙම වැඩියි...' ඇයට හිතෙනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

මලීගේ පපුවෙන් මහ සුසුමක් පිටවෙනවා. හදවතට වද දෙන්න අමාරු ගතියක් ඇයට දැනෙනවා. ඇතුලේ මොකක්දෝ ගින්නක් මෙළවෙනවා වගෙයි කෙල්ලට දැනෙන්නේ. හදවත වෙනවා නොවෙච්ච දෙයක් වෙනවා වගෙයි කෙල්ලට තේරෙන්නේ. 'අනේ මම මගේ හිත සන්සුන් කරගෙන අමාරුවෙන් ජීවත්වෙච්ච කෙල්ලෙක්... මිනුවට වඩා මේ දුක දියකරගෙන ජීවත්වෙන්න බෑ...' ඇය තමාටම කියාගන්නවා.

කාමරයේ වූ කුඩා එළියෙන් ඇය ඔහුගේ මුහුණ දෙස අවහිරයකින් තොරව බලාගෙන ඉන්නවා. 'මෙහෙම නිදාගෙන ඉන්නකොට ලොකු සිතුවක්කාරයෙක් කියලා කියන්නවත් බෑ. හරි මනමාල කොල්ලෙක් වගේ... එකක් සිතුවක්කාර ගතියක් ඔයාගේ මූණේ තියෙන්නේ...' ඇය හිතනවා. 'ඔයා ඇත්තටම මගේ කීම අහලා විතරයින් බලපුවක් හඳුන්න පටන් ගත්තේ... ඒක ඔයා කිව්වෙ හරි ආසාවෙන්...' මලී ඔහු දෙස බලාගෙනම හිතනවා.

"එච්චර අමාරුවක් දැන් නෑ වගේ... හෙට උදේ තමන්ටම ඩොක්ටර් බලලා ඒකට කපයි..."

මලීගේ හිතට මොකක්ද දුකකුත් දැනෙනවා.

"ඒකට කපපු ගමන්ම හරි කොළඹ යයි..."

ඒ ගැන විශේෂ දුකක් දැනෙන්නේ ඇයි කියලා මලී හිතනවා. 'හෙට එළිවෙන්නේ ඔයාව ආයෙත් අරලියා වගේ එළි වී කරලා... මම ඒකෙන් අස්සාදු සාමාන්‍ය සේවිකාව කරලා... ඒත් මේ ඒ මොකවද වුණේ...' ඇය හිතනවා. මලී රත්තෙට වතුර වීදුරුවක් අරගෙන ඇවිත් ආයෙත් පුටුවට බරවෙනවා.

"ඔයා නිදාගන්නට පස්සේ හරි සාර්ථකින් ආවේ..."

කෙල්ලට හිතෙනවා. ඇයට නින්ද යන්නේ නෑ. නිදාගන්න කෙල්ල උත්සහ කරන්නෙත් නෑ. ඒත් කුසන් පුටුවට බරවෙලා කෙල්ල යන්තමට ඇස් පියාගන්නවා. නිදිමතකට නොවෙයි හිතට දැනෙන මොකක්ද දෙයක් නිසා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

11

නුවරඑළියට හඳ සීතල පාන්දරක් උදාවෙලා තිබුණා. සාමාන්‍යයෙන් කඳුකරයට වැටීම සීතලක් දැනෙන්නේ මේ වගේ පාන්දරකයි. මලී කුෂන් පුටුවෙන් නැගිටලා විසිවෙනි වතාවටත් ඔහුගේ ඇඳ අද්දරට ආවා. යාන්තම් පාන්දර එළිය රෝහල් කාමරයට වැටිලා තිබුණා. අද හිරු පැවෙවත් නොදැයි කියලා මලීට හිතුණා. සමහර කාලවලට නුවරඑළියට දවස් ගාණක් යනතුරු හිරු පායන්නේ නෑ. ඒ නිසාම මේ සීත කඳුකරයේ ඉන්න අය ඉර දකින්න හරි ආසාවෙන් ඉන්නේ. අලුත් හිරු එළිය පොදකින් නැවෙන්න තියෙනවානම් ඔවුන්ට ඊට වඩා නිවනක් නෑ. ඒ හිරු රශ්මියට කඳුකරයේ මිනිස්සු අසාමාන්‍ය ලෙස ලෝභකමින් ඉන්නේ. ඒ නිසාම කඳුකරයේ මිනිස්සු හැමදාම පතන්නේ ලස්සනට හිරු පායන දවසක් උදාවෙන්න කියලයි.

හිරු රැස් දෝතක තියෙන වටිනාකම දන්නෙත් මේ කඳුකරයේ සීතලෙන් මිදුළුවල මිනිස්සු තමයි.

අද පරිසරයේ තියෙන්නේ පායන පාටක් කියලා මලීට හිතෙනවා. මේ පාන්දර හිමිදිරි ආලෝකය කියන්නේ ලෙ ලෙ

හිරු පිපෙන ආරංචියක් වගෙයි. 'සර් ඇහැරෙන්නේ නෑ වගේ.' ඇයට හිතෙනවා. මලී වෙලාව බැලුවා. උදේ හයට තව විනාඩි දහයයි තියෙන්නේ. ගොඩක් රෑ වෙලා නිදාගත්ත නිසා ඔහුට තව ටිකක් වෙලා නින්ද යයි කියලා ඇයට හිතෙනවා.

"අරලියා එකේ ඉන්න දවස්වලත් මට හොඳට මතකයි.. ඔෆිස් එකට එන්නේ දවල් එකොළහට විතර... එකවුන්ට්ස් එකේ අය ඔයාට කතාකරන්න බලාගෙන ඉන්නවා... හදිස්සියකට ගෙදරට ගත්තත් කියන්නේ සර් තාම නිදි කියලා.."

මලී සිහිකරනවා. ඔහුගේ ජීවිතයේ මොකක්ද පුංචි අවුල් සහගත බවක් තියෙනවා කියලා මලීට හිතෙනවා. 'මං මොකටද ඒක ගැන හිතන්නේ...' ඇය පස්සේ හිතනවා. ඒත් ඊයේ රෑ ඔහු කියූ සමහර දේවල් නිසා මොකක්ද සත හිතවත්කමක් ඇතිවුණා කියලා ඇයට හිතෙනවා.

"ඔයත් ඇහැරුණොතම් කෝපි ටිකක් බොන්න තිබුණා.."

මලී හිතනවා. මුළු රෑම ඇහැරලා ඉඳලා ඇගේත් උදුරකට වෙලිලා තිබුණේ. ඒත් ඇය කෝපි ටිකක්වත් හදාගෙන බිව්වේ නෑ. ඔහුත් ඇහැරුණාට පස්සෙම කෝපි ටිකක් බොන්නයි ඇය හිතුවේ. ඇය නාන කාමරයට ගිහින් උණුසුම් වතුර පොදකින් මූණ තෙමාගෙන එනවා. ඊට පස්සේ රහසින් වගේ හිටරය ගහනවා. රෝහල් කාමරයේ තිර රෙද්ද අතරින් අලුත් දවසක පලවෙනි හිරු කිරණ යන්තමට වගේ එබෙනවා. කෙල්ලට ආස හිතුණා. 'ඇති යන්තම් අද පායනවා..'

තිර රෙද්ද දෙපැත්තට කරලා මේ ඉර එළියට එහෙමම කාමරයට එන්න කියන්න මලීට ආසයි. එහෙම වුණොත් මේ ඇඳ සීතල බවත් තෙතමනයක් සහිත බවත් නැතිවෙලා යයි. 'එපා.. අමාරුත් ඇති.. තව ටිකක් නිදාගත්තදෙන්.' මලී හිතනවා.

"ගුඩ් මෝනිං..."

හෙදියක් කාමරයට එබිලා කියනවා.

"ගුඩ් මෝනිං මිස්.."

"පේෂන්ට් ඇහැරලාද ඉන්නේ.."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/freeLibrary
Free Library

"සා..ම නෑ මි..ස්..."

"ආ... ඇහැරුණාම කියන්න... මොනවත් බොන්න දෙන්න කලින් බ්ලඩ් සාම්පල් එකක් ගන්න තියෙනවා..."

"හා මි..ස්... මම කතාකරන්නම්..."

මලී මනුගේ ඇඳ අද්දර වූ පුටුවට බරවෙනවා. රෑම ඉඳගෙන ඉඳලා ඇගේ කොන්ද දිගේ වේදනාවක් ගින්දරකුත් එනවා. 'සෑහෙන කාලෙකට පස්සේ මෙහෙම රෑ නින්ද නැතුවෙ... ඒකත් ඔයා නිසා..' මනුගේ කෙළ එක පැත්තකට ගැරිලා තිබුණේ. මලී ඒ පියවෙච්ච ඇස් දෙස බලාගෙනම උන්නා.

කෙල්ලට හිනාගන්නවත් බැරිවෙලාවක සන්නුන ඇස් විවරකළා. ඇයට ඇස් අහකට ගන්න කාලයක් තිබුණේ නෑ. 'අනේ ඔයා මොනවා හිතුවද දන්නෙත් නෑ... මටත් පිස්සුනේ.'

"ගු..ඩ් මෝ..නි ස..ර්..."

මලී අමාරුවෙන් වචන එක්කාසු කරගෙන කිව්වා. සන්නුන කිසිවක් නොකියා ඇය දෙස මොහොතක් බලාගෙන උන්නා. කෙල්ලගේ යටිපතුල් දිගේ ඇල්පෙනිති අඩුවල් විසිපන්දහක් විතර පපුවට කඩාගෙන එන්නාක් වගේ වුණා. 'අනේ ඇයි මේ..'

"ගු..ඩ් මෝ..නි ම..ලී..."

සන්නුන ඒක කිව්වේ විනාඩි තුන හතරකට පස්සේ.

"කො..හො..ම..ද සර් අද.."

මනු වෙලිච්ච දෙතොලින් හිනාවුණා. කෙල්ලගේ පපුව ඇලා ගියා වගේ වුණා.

"හො..ඳ..යි මලී... ඒ..ත් ඇගට හොඳ නෑ... මොකද්ද කෙවෙන්නු ගතියක් දැනෙනවා.."

"ම..ට දන්නේ නෑ නේද සර්..."

"ඒ තාමම දන්නේ නෑ ම..ලී... ඒත් පාඩුත් නෑ...තාම ඉවාලා තියෙන බව තේරෙනවා..."

"අ..පි ටිකක් මහොඩම ඇඹුල් සර්..."

"ම..ට ම..ලී උ..දේ..ට..ට..ත් කිරි තේ එකක් ම..හ.. මේ නිබහයි..."

ඇගේ පපුව හැපීගෙන යනවා. හරියට පොඩි ළමයෙක් වගේ කියලා කියද්දී අම්මා කෙනෙක්ව පිවිසෙනවා වගේ.

"උ..දේ මොනවත් බොන්න කලින් බ්ලඩ් සැම්පල් එකක් ගන්න තියෙනවා කිව්වා සර්.. ඒක ගත්තට පස්සේ අපි කිරි තේ එකක් බොමු..."

සන්තුස හිනාවෙනවා.

"ම..ලී ඒ කියාගන්නේ නෑ නේ..."

ඇය බිම බලාගෙන මඳව හිනාවුණා.

"නෑ ස..ර්..."

"මං ද..න්..නා ඒ...ට..."

සන්තුස මිනුගේ වම් අතට සම්බන්ධ කර තිබූ කැනියුලා එක දෙස බලනවා.

"මේ..ක ටිකක් ගලවන්න මලී... ම..ට කැස්සුම සන්නෝනා..."

මලී කැනියුලා එකට සම්බන්ධකර තිබූ සේලයින් බටය ගලවා දමනවා. ඒක කරන හැටි ටිකේ නෙදියක් ඇයට කියලා දුන්නා. පුරා රැයක්ම නොනිදා ඉඳලත් කෙල්ලගේ මුහුණ මේ තරම්ම නැවුම්ව පේන්නේ කොහොමද කියලයි ඔහු හිතුවේ.

"හා..න් ඒ..ම යන්න කලින් අපි අහමුද සර් ඩොක්ටර්ගෙන්.. යූරින් සැම්පල් එකක් ගන්න තියෙනවද දන්නෙත් නැහැනේ..."

මලී දුවගෙන යන්නේ නර්ස් ඩෙස්ක් එකටයි.

"අ..නේ ඔව්.. යූරින් සැම්පල් එකකුත් ගන්න තියෙනවා. ආ මේකට අරන් තියන්න..."

නෙදිය කෙල්ලගේ අතට මුත්‍රා සැම්පලයක් ගන්නට කුඩා බෝතලයක් දෙනවා. 'ඒකට කොහොමද එකතු කරගන්නද ...දා..' ඇය සිනාසෙමින් කියුවා. ඒත් මුත්‍රා සැම්පල් ගන්න

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL
Free Library

කියලා අලියා බෝතලයක් දෙන සිරිතකුත් නැහැනේ කියලා සුදුව ඇයට හිතුණා.

"මේ..න..ට සර් යූරින් සාම්පල් එකකුත් අරන් දෙන්න..."

"ඒ..සේ පො..ඩි මලී..."

"ම... හූට් තමයි..."

කොල්ල සිම බලාගෙන හිනාවෙනවා. 'පහ වසරේ ළමයෙක්ගේ යූරින් සාම්පල් ගන්න හොඳයි.. මේ තව කොල්ලෙක්නේ..' ඔහු කියාට පස්සේ මලී ඔහු හිඳගත්ත ශෝධි එක ළස්සනට සකසනවා. සුදු මෙඩි රෙතේ එක රැල්ලක් නැතිවෙන්න ඇය සකසනවා. ඊටත් පස්සේ කාමරයේ සිර රෙදි ළස්සනට ඇය දෙපසට කරනවා. අලුත් හිරු එළිය අද නැතුවර පාටයි. කොල්ලගේ මූහුණට ඒ හිරු රැස් දෝතක් ළස්සනට වැටෙනවා. කහ පාටින් දිලිසෙන ඒ මූහුණ දෙස තාත කාමරයේ සිට ආ සන්තුස බලාගෙනම ඉන්නවා. ඒ තරමම පිවිතුරු පාට ගැණු මූහුණක් ඔහු මීට පෙර දැක තිබුනේ නැ. කොල්ලෙක්ගේ ළස්සන මෙහෙම රස විඳින්න පුළුවන් කියලත් සන්තුස දැනගෙන උන්නේ නැ. ගැහියෙක්ගෙන් විඳින්න පුළුවන් නිමීත දේවල් ටිකක් විතරයි ඔහු දැනගෙන උන්නේ.

මලී හැරිලා බැලුවා. 'උදේ ඉඳලා මගේ මූණ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා... හරියට පොඩි පොරහැරක් මූණේ යනවා වගේනේ දෙයියනේ...' මලී හිතනවා.

"මේ යූ..රි..න් සා..ම්..ප..ල් එක ම..ලී..."

ඔහු කිසිම ලැජ්ජාවක් නැතිව ඇය අතට යූරින් සාම්පල් එක දෙනවා. කොල්ලට හිනායන්නත් එනවා.

"මේ බ..ල..න්..න සර් ඒකේ තියෙන යෙලෝ පාට... ඇග කොච්චර උණු ඇත්ද..."

කොල්ල ඔහුගේ යූරින් සාම්පල් එක අතට අරන් කියනවා.

"දුන්න බෙහෙත්වලට වෙන්න ඇති මලී..."

"ම... අපි කෝතටත් නැතිලි ගෙයියක් බොලු සර් දවල්වෙලා... මෙච්චරම කහ පාටට යූරින් පාස්වෙන්න

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/Freelibrarysc/
Free Library

ඇය කවරටත් මොනවද වෙලා කියලයි ඇයට හිතෙන්නේ. එත් හිතන්න තරම් දෙයක් වුණෙත් නෑ.

"ම..ලී එනවා නේද.."

ඔහු අහන්නේ හරි බයකින්. 'නෝනි කියලා මගේ වචනේ අහන්නේ..'

"එ..න..වා සර්.. මැඩම්ගෙන් නිවාඩුවකුත් ඉල්ලගෙන සර්ට කෑමත් අරගෙන එන්නම්.."

"ඉ..ක්..ම..න..ට එන්න හොඳේ.."

ඒ වචන අස්සෙත් මොනවද ඇහෙනවා වගේ කියලා කෙල්ලට හිතෙනවා. 'විකාර මටත්. මොනවා ඇහෙන්නද..' ඇය සසුව හිනාවා.

"කිරි බත් මුට්ටක් අරන් එන්නම්.. මං අම්මට කියලා කියන්නේ උදේ.."

සන්දුන හිනාවෙනවා. ඔහු මොනවද කියන්න වගේ හරි හදනවා.

"ඈ..යි සර්.."

"නෑ ම..ලී..ඩොක්ටර් ඇවිත් අනේයි.."

මලී හිනාවෙනවා. 'වෙලාවකට පොඩි එකෙක් වගේනේ කතාව..'

"මං දුවලා එනවා සර්.. බ්‍රී වීල් එකේ යන්නේ..එතකොට එනවා.. පත්තරයක් අරන් එන්නද සර්... ඩේලි මිරර් එකනේ බලන්නේ නේද.."

"ප..ත්..තු..ර එපා මලී.. ඔයා එන්නකෝ.."

'මං පත්තරේ වගේ කියවනවනේ..' ඇය සසුව හිනාවා මලී යන්න ලෑස්තිවුණා. ඇය අත වැනුවේ කරට දෙගෙන ඔහු ළඟට ආවා. යන්න බැරි ගතියක් දැනෙන්නේ ඇයි කියලා මේ තේරෙන්නේ නෑ. 'ඒක මාර වැඩක්නේ.'

"ඇඳටම වෙලා ඉන්න සර්.."

"ම.."

"ඇත්තටම මට වෙන් එකක් දැනෙන්න බෑ සර්.. සීතලයිනේ.. මං කෝපිකම දාලා.. මං අලුත් සරමකුයි ටී ෂර්ට් එකකුයි අරන් එන්නම්..."

සන්තුස සිස වෙනවා. ඒත් කෙල්ල යන්නේ නෑ.

"මොකක් එක සර්..."

මලී ඔහුගේ ජංගම දුරකථනය ළඟට දෙනවා.

"ඒක පැත්තකින් තියන්න මලී.. එන කරදරයක් එන්නේ ඕකෙන්... වහලම තියන්න..."

කෙල්ල හිනාවෙනවා. ජංගමයෙන් ඒක තේරුම් ගන්නේ කලාතුරකින්. ලෝකයත් එක්ක හැම වෙලාවෙම සම්බන්ධවෙලා ඉන්නෝන කියලයි ජංගම තියෙන්නේ. ගෙදර ඉන්න ගැනි එක්ක දවස් ගාණකින් සම්බන්ධ නොවෙන ජංගම ජංගම දුරකථනය මගින් ලෝකය එක්කම සම්බන්ධ වෙනවා. සන්තුසයෙන් සන්තුස අප්සෙට් වෙනවා.

"මලී මහින් දුවලා එන්න.."

කෙල්ල නොයාම ඉන්නකොට සන්තුස කියනවා.

"ම.. මියු සරණයි සර්... දුවලා එන්නම්... එන ගමන් සර්ගේ කාර් එකත් බලාගෙන එන්නම්... අඳුනන අයියා කෙනෙක් ඉන්නවා සර්.. එයාට කියලා වෙහිකල් එක හොස්පිටල් එකට අරගෙනම එන්නද..."

"එතකොට මලී පරක්කුවෙයි..."

"මාව එච්චර මහතවෙන්නේ නැහේ.." ඇයට අහන්න සිතුණා.

"මං ඉක්මනට අරන් එන්නම්..."

මලී යන්නේ යන්නමට වගේ ඔහුගේ හැකිලුණ එක ගැටී වෙනත් අනාගතෙනමයි. මොකක්ද හේතුවක් නිසා ඇයට දොර ළඟදී ආපහු මෙල්ලෙනවා. සන්තුස ඉන්නේ පිටුපා යන කෙල්ල දිහා බලාගෙනමයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

12

මලී රෝහලෙන් ගියාට පස්සේ මනු පසුවට අතක් තියාගන්නවා.

"ජීවිතේ පළමුවෙනි වතාවට පසුව දන්න ගන්නේ... හරියට වම් පැත්ත රිදෙන්නේ..."

සන්තුසට හිතෙනවා. මේ රිදිල්ල ඉන්නේ ගැස්ට්‍රයිටිස් නිසා නෙමේ කියලා මනු හොඳට දන්නවා. මේ වෙන අසනීපයක්. 'කවදාවත් ඒ අසනීපේ මෙච්චර දරුණු විදිහට ඇවිත් නෑ... කෙල්ල එන්න උන්න එක ඒකට මෙහෙමනම්..' මනු හිතනවා.

කොහොමත් ජීවිතය ගැන බරපතල තීරණයක් ගන්න ඕන කියලා අද සන්තුසට අද හිතෙනවා. ඒක මනු ගෙවුණු ඒ ටිකේ හිතපු දෙයක්.

"ම..යා මලී ජීවිතේ මැජික් එකක් වගේ... හරි හදිස්සියෙන් හම්බවුනේ.."

සන්තුස හිතුවා. ඔහුගේ හිතට කවදාවත් කෙල්ලෙක් ගැන ඇතිනොවූ සැඩ තෘෂ්ණාවක් ඇතිවෙනවා. ඒක සාමාන්‍ය ලෝබකමක් නොවේ කියලා සන්තුස දන්නවා.

Web: downloadsfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"අදහස් හොඳයි මගේ රිකට් නයයි... ඊට පස්සේ මට නොලුම යන්නෙන්න... එහෙම වුනොත් ආයේ මම කොහොමද ඔයාව හම්බවෙන්නේ.."

සන්තුස හිතුවා. නුවරඑළියෙන් යන්න කලින් ඇයත් සමඟ දවසක් දෙකක් මෙහෙම කතාකරමින් ඉන්න සන්තුසට ආසයි. 'කෙල්ල මලයි මේ මොකද කියලා... මාව අක්කරු අර්ලියා එකේ සර් මේ මොකාටද එන්නේ කියලා මලි මලයි... නිහුස්සකමට මට හිතිවුනේ...' සන්තුසට එහෙමත් හිතෙනවා.

ඒත් ශ්‍රී විලරගේ ඇයකට ගෙදරට දුවලා එන්න බිය කෙල්ලගේ පසුව දන්නේ කොහොමද කියලා සන්තුස දැනගෙන උන්නේ නෑ. මිත දිගට ඇය හිතේ පසුව ඇවිලෙද්දී 'මෙන් හොඳ දෙයක් නෙමේ දෙයියනේ... මගේ පුංචි ලෝකේ ඔබ හරි හැකමිල්ලේ උන්නේ...' ඇය හිතුවා. අර්ලියා ඇහැල් එකෙන් ඉවත්කළාට පස්සේ ඇයට ජීවිතය මේ හැටිවත් ගළපාගන්න විතක් අමාරු දෙයක් වුණා. එකක් ඇඟලුම් කලාව කියන්නේ ඇය හරි ආසාවෙන් ඉගෙන ගන්න දේ. අනික පුංචි හරි රැකියාවකට හදවත පුරුදුවුණාට පස්සේ එකෙන් ගැලවෙන එක දුක්කර දෙයක්. ඒ නැම තුනුරු තුනුරු හැකිමක්ම දරාගෙනයි මලි ආයෙත් නුවරඑළියට ඇවිත් හිත හදාගෙන ජීවත්වෙන්න අධිෂ්ඨානගත්තේ. ජර්මන් අවන්හලේ රැකියාවට වඩා පුරුදුවෙන්න ඇයට කාලයක් ගියා. ඇඟලුම් කර්මාන්තයක් අවන්හල් ව්‍යාපාරයක් කියන්නේ අහසට පොළොව වගේ දෙයක්. ඒත් හිතේ තිබුන අවසාන ධෛර්යයක් එකතු කරලා මලි අලුත් රැකියාවට පේවෙන්නේ.

ඊටත් පස්සෙන් පුතු කෙල්ල එක හැකමිලියක ජීවන රටාවක් හදාගන්නවා. ඒක හරි අහිංසක පුංචි ජීවිත පොඩ්ඩක්. ලොකු කලබලයක් තිබුණේ නෑ. වගේම දිලිසෙන සිහිනත් තිබුණෙත් නෑ. සීතල පාන්දරක සෝ කැල්ලක් ඇඳගෙන කඳුපොළු පාර දිගේ රස්සාවට එන කෙල්ල හවස් වරුවේ අඳුරින් සීතල වෙන නගරය මැද්දෙන් පටට පාරවට එනවා. [illegible] දුම්බිලට ඇය එන ගමන් නුවරඑළිය මාතට එකට

Free Library

යනවා. ගිහින් උයන්න මොනවාහරි ගන්නවා. පඩි දවසට වගේ කෙල්ල නුවරඑළිය ෆුඩ් සිටියට ගිහින් මස මාළු සමන් ටිකක් ගන්නවා.

එහෙම ගෙදර යන ඇය අම්මත් එක්ක පැයක් විතර කියවනවා. පස්සේ කෝපි එකක් හදාගෙන ඇවිත් ගේ දොරකඩ පඩියට වෙලා කඳපොළ කඳු දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. ඇතැම් දවසක එහෙම ඉන්නකොට ඇය ඇගේ කුඩා සී ඩී ප්ලේයරයට සීඩී එකක් දාගෙන අහනවා. ජීවිතේ හෙට මොනවා වෙයිද අනිද්දා මොනවා වෙයිද ලබන සතියේ කවුරු බලන්න එයිද කියලා හිතන්න දෙයක් නෑ. එහෙම විශේෂ දෙයක් වෙන්නේ නැති ජීවිතයක් මැද්දේ ඇය හරි සාමකාමී විදිහටයි උන්නේ. කෙනෙක්ට කියනවානම් එහෙම ජීවිතයක් පට්ට පාළුයි කියලා ඇය ඒ පාළුවටත් ආදරය කළා.

කාලාන්තරයකට පස්සේ එහෙම දෙයක් වුණානම් ඒ ටිකේ හවස් වරුවේ නුවරඑළිය මෙඩිකල් සෙන්ටර් එකේදී අලියා ඇපරල් හී සර්ව දැක්කට පස්සෙයි. ඒ මොහොතේ සිට මේ මොහොත දක්වා ගෙවී ගියේ පැය දොළහක කාලයක් පමණයි. ඒත් ඒ පැය දොළහක කාලය තුළ ජීවිතයේ ගෙවුණු දොළොස් වසරක කාලය තුළ සිදුනොවූ තරම් දෙයක් වූ බවක් මලීට දැනෙනවා. මේ දැනෙන හැඟීමට පවා කෙල්ල බයයි.

"ඔ..යා..ව සනීප වුණාට පස්සේ වේප්පමින් කොළඹ යවනවා... එච්චරයි... සමහරවිට මේ වැලිමඩ පාරේ කිලෝ මීටර් පහක් හයක් යද්දිම ඔයාට සර් මේ කෙල්ලව අමතකවෙලා යනවා... එහෙමයි..."

මලීට හිතෙනවා. ඒත් ඔහු මේ නුවරඑළියේ සිටින තුරු ඔහුව බලාගන්න එක තමාගේ යුතුකම කියලා කෙල්ලට හිතෙනවා. එහෙම යුතුකමක් තමාට කවුද බාරදුන්නේ කියලා ඇයටම තේරෙන්නේ නෑ. 'ඕනාවට වඩා හිතනවා...ඒකයි සේරම...' ඇය පස්සේ ඇයගේම හිතට දොස් කිවා.

"මොකද පුතේ වුණේ..."

අම්මා ෆෝනුව කෙල්ලගේ අතකින් අල්ලාගෙනමයි, මලී අපස්සා හිනාවුණා.

"ඔ..ඔව් සර් අ..මි..මේ.. අල්ලියා එකේ සර්.. සන්තෝෂ සර්.."

"එ..ශා..අ, මේ හොස්පිට්ල් එකේ ඉන්නේ... ඔයාට අප්සෙට් වුණේ."

මලී හිත වතාතා. අම්මාට හුඹියක් දැනෙන්නේ නෑ. කෙල්ල කඩුව, කියන්න මේ අම්මා දන්නවා.

"සතුරන්ට උනත් මිනිරුවන එක බිසෝක්නේ... ඔයා කට්ටු දේ නෑ.. මේ කඳුකරේ කවුරුවත් නැතුව ඇති.."

"ඔ..ව් අම්මේ... ඇරත් විකෙත් අම්මාරුයි... කොළඹ යන්න එකත් අවරානම් කිව්වා... එකයි මම උන්නේ... ඔයාගේ මෙසෙලේ වින අලුත් කරගන්න ඕනේ... එකත් පැටිවුණා.."

මලී කියනවා.

"එක නමින් නෑ...අද රෝහාලට යන්නේ නැද්ද පුතේ.."

"ඔ..ඔ නිවාඩු දාලා අම්මේ... සමන්ටෙට අද සර්ගේ විසේ තමයි... මම යන ගමන් ලිව් ෆෝම් එකත් දාගෙනම යනවා.."

අම්මා හිත වතාතා. කොහොමත් කෙල්ලට කියන්නේ සාමාන්‍ය සමිඳුණ නොවන බව මේ අම්මා දන්නවා. 'දුන් නෑකෝනවා ඇති කෙල්ල කොහොම කෙල්ලෙක්ද කියලා තවම... එහෙම කෙල්ලගෙන් අන්කාරෙන් අන්කරලා කොළඹ එවලාම... කොච්චර දුකෙක්ද උන්නේ ඒ දවස්වල... බලාගන්න අත කියාගෙන උන්නා තෙයාකම...නැවත් නෑ බිරිඳ නෑ..' අම්මා කියනවා.

"අ..මි..මා.."

"පු..තේ.."

"ඔ..ඔ නාගන්න යනවා... එසේ කිරිබත් විකක් හදලා දෙන්න අම්මේ... කොච්චර කිරිබත් දාන්නේ නැතුව කට්ට ගෙවෙයාලයක් එක්ක... මම ඇවිත් එකක් ගෙනාවා.. එකත් හදලා දෙන්න.."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"ම්... රතු කැකුළු තියෙන්නේ පුතේ... කාර් නැනේ..."

"කමක් නෑ... දවල්ට කෑම ටිකක් හදලා අන්කල් අපේ එවන්න ඕන ත්‍රී වීල් එකේ... මම මෙහෙමම යනවා..."

"ම්... අම්මනක්කා ඇවිත් උන්නා ඊ... ගැනිත් ඉන්නේ තනියමනේ..."

"ඒක හොඳයි... මං හවස ඇවිත් යන්න එනවා..."

මලී කියනවා. කෙල්ල එහෙමම ඕපාලේම නාගන්න යනවා. ඒක පහසු දෙයක් නොවෙයි. ඒත් අද එච්චරම ඕපා උදේ නෑ. ඒ පායපු නිසා කියලා මලීට හිතුණා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL/
Free Library

13

සන්තුසට ලොකු සනීපයක් දැනෙන්නේ නෑ. ඒත් ඊයේ තරම් මරණීය වේදනාවක් අද නෑ. ඒත් ලොකු කෙවෙන්තු ගතියක් ඔහුට දැනෙනවා. සමහරවිට ඒ මේ හොඳ හැටිවෙන්න ඇති කියලයි ඔහුට හිතෙන්නේ. කොහොමත් සන්තුසට කොළඹ යන්න හදිස්සියක් තිබුණේ නෑ. අරලිය ඇපරල් එක තමා උන්නත් නැතත් දුවන්නේ එකම විදිහට කියලා සන්තුස දන්නවා.

"අරලියා ඇපරල් එක දැන් ගොඩගන්න ලස්සන සැලසුමක් තියෙනවා... ඒ නිසා මේ දවස්වල ඔහොම්ම ගියාදෙන්... කොළඹ ගිහින් ගන්න ගොඩක් තීරණ තියෙනවා."

සන්තුසට ඒවා දැන්මම හිතන්න දුකයි. ඒවා හිතනවට වඩා ඒ තීරණ කෙනෙක් එක්ක ගන්න ඔහුට හිතෙනවා.

"කවුරුහරි ඇහුවානම් මට හිනාවෙයි... මමම අස්සරු සාමාන්‍ය සේවිකාවක් කියන දේ අහලා ව්‍යාපාරික ජීවිතේ වැදගත්ම තීරණ ගන්නවා කියලා... මේ නුවරඑළියේ රෙස්ටොරන්ට් එකක වැඩකරන සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක්... දුප්පත් කෙල්ලෙක්... ඒත් ඒ කෙල්ල ඊයේ රෑ මගේ ජීවිතයම වෙනස්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

නෑ... ඒ කතාව කවුරුවත් දැනගන්න ඕන නෑ.. මායි කෙල්ලයි විතරක් දැනගත්තාම ඇති..."

ඇය තාමත් නෑ. දැන් තමයිටත් කිව්වයි කියලා සන්තුෂ දන්නවා. ඒවිතේ කිසිම කෙනෙක් නැතුව කවදාවත් මෙතෙක් පාරවන්නම් ඇතිලා නෑ. ඒ බව සන්තුෂට දැවීම විශ්වාසයි. 'ඒ දවස්වල පිටුම් මාස ගණනේ සිංගප්පූරු යනවා... දුබායි යනවා.. ඒත් මට ගාණක්වත් නෑ.. යනවා දන්නෙත් නෑ එනවා දන්නෙත් නෑ... ඒත් අද..කෙල්ල ගිහින් පැය දෙකයි හොයුනේ..' මනු මේ ලස්විලි හඳුනාගන්නවා.

රෝහලෙන් දෙන උදේ තැම්බ් කෑමවේ කන්න ගොස් සිටුණා. එහි තල පාටට බුරු ඉඳි ආප්ප කිහිපයක් සමඟ දියර හොදි දෙකක් තියෙනවා සන්තුෂ දැක්කා. කන්න නැතුව උන්නත් එහෙම කන්න බෑ කියලා මනුට සිතුණා.

"කෙල්ල කිව්වේ කිරිබත් ගේනවා කියලා.."

කිරිබත් කන්න මෙච්චර කාලෙකට ආවේ නැති පෙරේතකමින් සන්තුෂට ඇවිත් තිබුණේ. පසුගිය කාලයේ එහෙම කෑමක් බීමක් කන්නවත් ලොකු පෙරේතකමක් මනුට තිබුණේ නෑ. ඒත් ජීවත්වෙන කෙනෙකුට එහෙම පෙරේතකම් ලෝබකම් තණ්හාවන් ආසාවන් තිතාකම් තියෙන්න ඕනා. ජීවිතය ලස්සන වෙන්නේ එවිටයි. සියල්ල අත්හැරිය පසු ජීවිතය හිස්වෙනවා.

අද ඒත් මලී තමා ළඟ ඉඳී කියලා ලොකු විශ්වාසයක් මනුට තියෙනවා. එහෙම ඉන්නවානම් ගොඩක් දේවල් කියවන්න පුළුවන්. ඊයේ තාමත් මොකුවත් අද නැති නිසා සම්හරවිට ටිකක් ඒ වෙනුවෙන් කතාකරමින් ඉන්න පුළුවන්.

"අරලියා එක මම ගොඩක් වෙනස් කරනවා... අලුත් සැලසුමකට අලුතින්ම පටන් ගන්නවා... ඒවා ගැන කෙල්ල මෙතනට වෙලා කියවද්දී ඒක හොයාගන්න දැන් ලුවගෙන යන්න හිතෙනවා... එහෙම කවුරුවත් කියලා නෑ.. හැමෝම කියන්නේ හින තවත් අධෛර්යට පත්වෙන කතායි...කාරමෝ

දෙන්නෙක්ම හිටියා අරලියා එක විකුණලා දාලා වෙන බිස්නස් එකක් ගැන හිතපන් සන්තුසා කියලා...ඒත් මේ කෙල්ල..."

මේ සියල්ලටම පෙර ජීවිතය ගැන පුංචි තීරණයක් ගන්න සන්තුසට හිතෙනවා. ඔහු තවම ඒ ගැන එක පිලිවෙලකට හිතලා නෑ. එහෙම හිතන්න ඕන කියලා අද ඔහුට හිතෙනවා.

"මොකක්හරි ලොකු වෙනසක් ජීවිතේට ඕන... මේ යන්නේ එච්චර හොඳ විදිහකට නෙමේ..."

ඒකත් ඔහුට හිතුණේ ඇය කිවූ පසුවයි. "නෑ සර්... එහෙම ධර්මයක් කවුරුවත් දේශනා කරලා නෑ.. කවුරුවත් නෑ.. සිහියෙන් ඉන්නම ඕන අපි වැලුණොමයි... නැත්නම් කවදාහෝ නම වැටෙනවා... කොහොත් හිතන්න තරකයි සර් එයාට ජීවිතේ දොර ඇරගන්නම බෑ කියලා.. යතුරු තැරැල්ලේ තියෙන අවසාන යතුරෙන් හරි දොර ඇරෙනවා සර්... ටිකක් ඉවසීමෙන් ඉන්නයි ඕන.." ඇය මේවා කියද්දී ඔහු අසාගෙන උන්නේ හෙරණියකගේ බණ ටිකක් අහනවා වගේ නිස්කලංකවයි. එච්චර දෙයක් කාටවත් කියන්න සාමාන්‍ය කෙල්ලෙකුට බෑ කියලා සන්තුස දන්නවා. ඇය කිව්වේ මේ දේවල් පමණක් නොවෙයි. සන්තුසට ඇගේ වචන තාමත් දෝංකාර දී ඇහෙනවා. "එහෙම ජීවත්වෙන්න එපා සර්... ජීවිතේ ලස්සන හැන්නකුත් තියෙනවනේ... ඊට වොශ් එකක් දාගෙන ඇවිත් කෝපි එකක් බිබී සිංදුවක් අහලා යාළුවෙක්ට කතාකරලා පොඩ්ඩක් ඇස් පියාගෙන ඉඳලා... එහෙම තමයි ඉන්න ඕන.."

එක දෙයක් දැන් සන්තුස දන්නවා. මේ කෙල්ල හොඳ චරිතවෝර්ථුවකින් හදපු වටිනා පරිපූර්ණ එකක් වගේ. හැම ගැහැනියක් තුළම මේ ගුණය නෑ...ඒක සන්තුස අත්දැකීමෙන් දැකලා තියෙනවා. බොහෝ ගෑනුන් ළඟ තියෙන්නේ ටිකක් කාල මිනිස්කමක් සමග මුළුමු කොරොම්බල් ගෑනුකමක් විතරයි. ඒත් ඇත්ත ගෑනුකම කියන්නේ ඒකට නෙමේ කියලා ඊයේ රාත්‍රියේ ඔහු තේරුම් ගත්තා.

"මං හෙල්ලිලා ගියේ ඒකට..."

සන්තුස අවංකව හිනනවා.

"ඇඟ උඩ නැගලා පිහිටිකලෙන් දගලපු ගෑණු නිසාවත් මාට එකට මොනවත් වුණේ නෑ...ඒත් මේ කෙල්ල යන්නට ඉඩවට අත තියාගෙන උන්නා විතරයි... පුදුම මලක්..."

ඔහු එච්චරයි හිතුවේ.

"මේ අප්පිරිය බිස්නස් ජීවිතෙන් මිදිලා ලස්සන වැදගත් සාර්ථක ව්‍යාපාරික ජීවිතයක් හදාගන්න ඕන... ඊට එක ළදයක් මගේ ජීවිතේ වෙන්නත් ඕන... බලමුකෝ..."

සන්තුස දැස් පියාගෙන වගේ හිනනවා. 'ඉක්මනට එන්නකෝ කෙල්ලේ..' ඔහු මලිට සිහින් කියනවා. 'මය නැක්ටරියේ අලා තියෙන ඒන් එකේ සිංදුවක් යනවා. මම දැන ගැනීමේ අරමුණ දිවා රෑයේ... මනපේ නැවේ නැවේ වැදී ගා විලාසේ කියලා... මං හිතන්නේ නිරංජලා සරෝජිනී කියන්නේ ඒක අහන් ඉන්නකොට දවසක් මට හිතා... එහෙම වැලී ගෑවා වගේ ඇනෙන්න ලෙඩක්ද කියලා... නැතුව එහෙම කෙනෙක් දකින්න රුදාවක් එන්නෙ නැතේ... ඒත් දැන් දන්නවා ඒ කතාව ඇත්ත කියලා... අද මට හිතෙන්නේ වැලි ගෑවා වගේ නෙමේ ගල් ගැහුවා වගේ... දනවා නෙමේ පිච්චෙනවා... කෝ මේ කෙල්ල...' සන්තුස හිනනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

14

මලී එන්නේ සුදු මල් අත්තක් වගේ සුදු පාටටයි. ඇය සියල්ලම කරගෙන නමයාමාරට විනාඩියක් තියෙද්දී එනවා. මේ වෙලාවට එන්නත් කෙල්ල කොච්චර පාරවල් දිගේ දිව්වද කියලා ඔහු දන්නේ නෑ. ඒත් ඇයට එහෙම කරන්න පුළුවන්. කෙල්ල හරි හුරතල්. ඒත් ඕනවට වඩා නැලවෙන්නේ නෑ. බොහෝ යුවතියන් විකාරයක් කෝලමක් වෙන්නේ ඇඹි හුරතලයක් නෑ. හරිම රළුයි. ඒත් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයටත් වඩා නැලවෙන්න යනවා.

කළු ටයිට් ස්කට් එකට සුදු අත් දිග කමිසය ඇඳලා ඒක වැලමිට දක්වා නවාගෙන උන් යුවතියගෙන් අද එන්නේ ඊයේ සාරිය ඇඳගෙන ඉන්නා විට ආ පෙනුමට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් පෙනුමක්. ඇත්තම කියනවානම් ගොඩක් ලාබාල පෙනුමක්. උදේ පාන්දර ඕය ගමන්ම නාපු නිසා ඇය ඇගේ කොට වරලස කඩාගෙනයි ආවේ. තෙත කොණ්ඩයක් නැවුම් මුහුණත් මේ සීතල උදෑසනේ යුවතියට ඒ පෙනුම ලබාදුන්නා.

කොරිඩෝව දිගේ දුවගෙන ආ මලී නර්ස් ඩෙස්ක් එක ළඟ ටිකකට නතරවුණා.

Free Library
Webdownloadbooksfree-storyblogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

"හොයාගෙන ආවද මිස්..."

"නවම නෑ.. අද එද්දී දහය විතර වෙයි.. හස්සාව හොයනවා මිස්ව...ඉවලා යන්න.. අපෙනුත් ඇහුවා ආවද කියලා..අපිත් මේ කතාවුණේ ඒකයි.."

හෙදිය කියද්දී මලිට හිනාවයි. 'අනේ ඇයි මට වෙලාවම හොයන්නේ.. මං කවුද සර්..' මලී සිහින් හඬින්.

ලූටතිය කොරිඩෝව දිගේ දුවගෙන වගේ ඇවිදගෙන ගිහින් කාමරයට ඇතුල්වුණා. දොර වීටය වෙද්දීම ඔහු ඇහුවා. 'බලාගෙන ඉඳලා තමයි..'

සන්තුසගේ මුහුණ පුරා වෙනස්ම හිනාවක් ඇවිදගෙන යනවා. ඔහු මෙතුවක් නොදැකපු කෙනෙක් දෙස බලාගෙන ඉන්නාක් වගේ කෙල්ල දෙස බලාගෙන උන්නා. 'මොකෝම බලාගෙන ඉන්නේ...' මලී ඇසුවා.

"එ..න්..න ලූ..ට..ට..ස් ලේට් වුණා සර්...නා එ..ස ස්ටාර්ට් වුණේ නැතේ... මේ බැටරි එක සීතලට වාත් බැහැලා.."

කෙල්ල කියනවා. සන්තුස හිනාවෙනවා. ඔහුට මේ කිසිවක් අසන්න ඕනකමක් නෑ. 'මෙහෙම කැදර විදිහට ගැණු ළමයෙක් දිහා බලන්නගත් නරකයි... මොනවා හිතනවා ඇද්ද මං ගැන...ගැණියෙක් දැකලා නෑ වගේනේ.' එත් ඇස් දුවන්නේම ඇය දෙසටයි.

"ඉ..සි..න් ම..ලී.."

"පස්සෙ වෙන වෙහිකල් එකකට හෙට් කරලා ස්ටාර්ට් කරලා අරන් ආවා සර්... මං ආවේ මේ සර්ගේ වාහනේ. දූන් පහල තියෙනවා සර්... එහෙමම සර්ගේ නා එකකාවම රෙස්ටොරන්ට් එකටත් ගිහින් මැඩම්ටත් කියලා තිබ්බුවනුත් දාගෙන සර්ට ඇඳුම් දෙක තුනකුත් අරගෙනමයි ආවේ.. ඒකයි පරක්කු වුණේ.."

"ඒ..ක නමයි මං ඇහුවා ඇයි මෙච්චර පරක්කු කියලා.."

"අ..නේ සර් බඩගින්නෙත් ඉන්න ඇත්තේ. අපි කමු සර්.."

Web: downloadfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

මලී කිච්චෙන් ගෙනාපු ප්ලේට් මේසේ උඩ තියන ගමන්.

"වො..ෂ් එකක් දාගන්නවද සර් දැන්මම.."

"දා..ගෙ..න..ම කන්නම් ම..ලී.."

"ඒක නමයි සර්..මං මුල් එකකුයි ටූත් පේස්ට් එකකුයි ගෙනාවා...මේ..ක වොෂ් එකක් දාලා අඳින්න හොඳයි නේද සර්..."

මලී පෙන්නුවේ තද නිල් පැහැගත් කොටින් සරමකුත් ලා දම් පැහැගත් අත්කොට කමිසයකුත්. සන්තුස ඒදෙස බොහොමක් බලාගෙන උන්නා. ඇඟලුම් ක්ෂේත්‍රයේ ඇඳුම් ලං දහස් ගණනක් අතගා ඇඳුමක ලස්සනක් සන්තුසට දැනෙන්නේ නෑ. ඒත් මලී ගෙනාපු මේ සරමත් කමිසයත් දෙස විශේෂයෙන් බලාගන්නේ ඇයි කියලා ඔහුටම තේරෙන්නේ නෑ.

"ක..මි..ස් නැ..ද්..ද සර්...එක තොප් එකයි ඇරලා තිබුණේ..."

සන්තුස හිනාවුණා. 'වෙලාවකට හිනාවෙනවා හරි අහිංසක පාටයි..' ඇයට හිතෙනවා.

"ඒක හරි ලස්සනයි මලී...ම..ට ඇඳුමක ලස්සනක් පෙනිලාම නෑ කාලෙකින්..."

"ඇඳුම් අතගාලම නේද සර්..."

"ම...ම..ලී අ..ද ලස්සනයි...මේ වයිට් ෂර්ට් එක මලී..."

"ම..ට සර්..."

"නෑ කොහෙන්ද ගත්තේ..."

ඒකටනම් කෙල්ල ලස්සනට හිනාවුණා.

"ඇයි මලී..."

"ඒ..ක සර් මම විගෝන් රෙදි අරන් මැහුවේ... මෙහෙම කමිසයකට ආසාවෙන් උන්නේ... හැමදාම සාප්පුවකට ගියාම බලනවා.. ඒත් නෑ...පස්සේ ගෙනල්ලා මහගත්තා..."

"ම..යා කොහොමහරි පැටින් මෙකාර්නේ... අද හරි

Web: downloadbookfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ලස්සනයි..."

මලී හිනාවුණා. ඇගේ හිතටත් මොකක්ද සතුටක් ඇ දැනෙනවා.

"ආ සර්... මේ ආයුර්වේද බෝඩ් වගේ කොස්... ඒක යන්න... උදේන්ම නාන්න එපා.. දවල්වෙලා නාමු සර්..."

"ඇග ටිකක් හොඳගන්නත් මූ වගේ මලී... පිළිවෙළයිනේ..."

"ඒ සීතල යනවා සර්..."

සන්ධ්‍යා යන්නේ ඇය දෙස තවත් වරක් බලලයි. ඔහු නාන කාමරයට ගියාට පස්සේ මලී පපුවට අතක් තියාගත්තා. 'එතන දනවා..' එපමණයි ඇයට හිතෙන්නේ.

*** *** *** *** *** ***

මලී කැකුළු කිරිබත් ටික ගොනාවේ පුංචි කෙසෙල් දල්ලක එතාගෙනමයි. ඔහු එහෙම ආසවෙයි කියලා ඇයට හිතුණා. අම්මා කට්ට සම්බෝල ටික රතට දෙහි ඇඹුල් යාමින් දලා හදලා කියලා තිබුණා.

"මෙහෙම මේ පුටුවේ ඉඳගන්න සර්... ඇඳුම් වෙලා ඉන්න අමාරුයිනේ..."

"ඒක තමයි..."

ඔහු ඒ සරමටයි අත් කොට කමිසයටයි හරි ලස්සනයි කියලා මලීට හිතුණා.

"ස..ර්..ට පර්පල් බ්ලූ කලර් ලස්සනයි..."

ඇය කිව්වේ තරමක් වියකින්. 'ඔතනට වැඩියි යනවා මාත් ඇත්...' පස්සේ කෙල්ලට හිතුණා. 'වෙලාවකට අමතකවෙනවා මේ අරලියා ඇපරල් එකේ බොස් කියලා..මා වස එම ඩීනේ...අපි ඔයාගේ කාමරේට ඇතුල් වෙන්නේ මෑණුම් ගන්න බලාගෙන...අලි මළුව නේ...'

"ම..ට..ත් හිතුණා මලී... මලීට හොඳට තෝරන්න පුළුවන්..."

'මම පැටන් මොකද්දෝ..' ඇයට කියන්න හිතෙනවා.

"කන්න සර්... මම මුලකට බෙදාගෙන ආවේ... කෙසෙල් කොළයකුත් දලා...අම්මට ගිය ගමන්ම ඕඩර් එක දුන්නා..."

සන්තුස පිරාගෙන ගත්තේ දෝතින්මයි. මෙච්චර ආසාවෙන් කන්න කෑම පෙනේ අතට ගත්ත දවසක් ගැන මනුගේ මතකයේ නෑ.

"අම්මගේ කිරිබත් හරි සුවඳයි මලී..."

"අ..ම්..මා රහට හදනවා සර්... මේ කට්ට සම්බෝල කන්න සර්... මම පැණි කරියකුත් තියලා හදවගෙන ආවා...උදේ පාන්දර විතන් නෑ..."

මලී තුවා ප්ලාස්ටික් බෝල් එකක දමාගෙන ආ පැණි කරියෙන් ටිකක් මනුට දමනවා.

"පැණි කරිත් රහයිනේ මලී.. මේ කෑවමයි."

"ක..ර් කාලා නෑ..."

"නෑනේ මලී..."

"අ..නේ.. අපිනම් සර් සතියකට දවසක් දෙකක් කනවානම්යි... මෙහෙට මුහුදු මාළු හම්බවෙන්නේ අඩුවෙන්නේ සර්... ඉතින් අපි කන්නේ පැණි තමයි..."

මනු කන දෙස කෙල්ල බලාගෙන උන්නේ පපුව දාගෙන යද්දියි. 'මේක පුදුම කැත්තුමක් වෙලාගෙන්..ඔයා ගියාට පස්සේ හරි ජපෙලිස්ට් කෙනෙක්ට පෙන්නන්න වෙයි වගේ.' පපුව ඇයට හිතුණා.

"ම..ලී කෑ..වේ නෑ..නේ..."

කෙල්ල හිනාවුණා.

"මගේ මුලත් තියෙනවා සර්..."

"ඇත් කමුකෝ ඉතින්..."

Web:downloadbooksfree-story.blogspot.com/
Free Library

"හා සර්..."

කෙල්ලක් ඇගේ මිල අරගෙන පුංචි සුදුවට ආවා. ඔහු ඇඳගෙන උන් කුෂන් සැටියේ අඩ සිඳුණේ ඇය ඉඳගත්තේ නෑ.

"අ..න් මෙතනට එන්න මලී..."

ඇය එහෙම ආවේ නෑ.

"ස..ර්..ට කට කට්ට සම්බෝල ටිකක් දෙන්නද..."

"හා මලී..."

ඇය සිනාසුණා. 'පුදුම පෙරේතයෙක්නේ.'

"හැබැයි සර් මගේ එකෙන් නම් දෙන්න වෙන්නේ."

"ඒක මොකක්ද මලී.. ඔයාගේ අතින් ටිකේ ඒ නාව එකේ..."

'ඒකත් ඇත්ත.. එහෙමත් දේවල් පුළු නෑ..' පසුව ඇයට හිතුණා. මලී ඇගේ පිරිසක් පුළේ තිබූ කට්ට සම්බෝලයෙන් භාගයක්ම මිනුගේ මුළට දානවා. ඇය ඒක කරන්නේ හරි ගෞරවයෙන්. 'මෙහෙම කරන්න හොඳ නෑ.. මයා හරි දීප්තයක් තියෙන ගරු කටුලුව නොනෙස්.. ඒ මොනවා කරන්නද... එහෙම වෙනවා.' මලී හිතන්නේ පසුවේ වම පසින් ඉඳිකටු තුඩක් ඇනෙන්නාක් මෙදු වේදනාවක් එදීම.

"ඒ..ක නම් මලී රසම...මම මෙච්චර රසට කට්ට සම්බෝල කාලා නැහැනේ..."

මලී හිනාවෙනවා.

"අ..ම්..මා උම්බලකඩ එහෙම කොටලා දලා සර් හදන්නේ... සමහර දවස්වලට මම අම්මට කියලා බතුයි කට්ට සම්බෝලයි පිරිතොඩියි හදාගෙන කනවා..."

"එහෙම රසයිද..."

"හරිම රසයි සර්..."

ජීවිතේ රසවත් බොහෝ දේ නම් රස විඳලා නැහැ සිංහලා දින් සන්තුසට ගිනෙනවා. 'රහයි කියලා ජීවිතේ ලංකරගන්න

ගොඩක් දේවල් මෙලෝ රහස් නෑ කියලා පස්සෙ තිබුණා.. සන්තුසට අද ඒ ඇත්ත වැටහෙනවා.

"අම්මා දවල්ට කෑම ටිකක් හදලා එවයි සර්.. මං කිව්වා සර්ට මෙහෙම ගැස්ට්‍රයිටිස් ඇවිත් තියෙන්නේ කියලා.. අම්මා දන්නවා බඩ ඇවිල්ලක් එන්නෙ නැති විදිහට කෑම ටිකක් හදන්න..."

සන්තුස අසරණව බලනවා.

"අ..ම්..මා මලීට කෑගහන්නත් ඇති... ඔ..යා..ව අස්කරපු සර් නේද කියලා... ඇ..ත්..ත..නේ..."

සන්තුස කියනවා. මලී සිනාසෙනවා.

"අ..පේ අම්මා එහෙම නෑ සර්... මං කවුද කියලා අම්මා දන්නවා..."

යන්න කලින් පුළුවන් උනොත් කෙල්ලගේ ගෙදරට ටිකක් ගොඩවෙලා එනවා කියලා සන්තුස හිතාගත්තා. එහෙ යන්නම ඕන කියලා ඔහු දැන් හිතනවා.

"ම..ලී..."

සන්තුස කතාකරන්නේ මෘදු හඬකින්.

"ස..ර්..."

ඔහු මොනවද කියන්න ගිහින් ඒක ගිලගෙන වගේ කෙල්ල දෙස බලාගෙන උන්නා.

"රෙස්ටොරන්ට් එකේ ජර්මන් මැඩම් මොනවත් කිව්වේ නෑ මලී..."

'ඔයා අහන්න ගියේ ඒක නෙමෙ සර්... වෙන දෙයක්.' මලීට ඒක ඇහෙනවා.

"අ..නේ නෑ සර්... මං නිවාඩු අරන්ම නෑනේ... මැඩම් ඒක දන්නවා... මං සර්ට තේ එක්ක කන්න මැඩම්ගේ චොකලට් [illegible] පීසස් දෙකක් අරගෙනයි ආවේ... කාලා බලන්නකෝ

සන්තුස හිනාවෙනවා. ඒ හෝටලේට ගෙස් කාඩ්ස් ගන්නම ඕන කියලා මනූට හිතෙනවා. ඇය ඊයේ ඒ අවන්හලේ ජර්මන් මැඩම්ගේ හෝටලේට ගෙස්ට් එකක් කතාව සන්තුසට කිව්වා.

"ස..ර් කොළඹට කතාකළේ නෑ.. ෆැක්ටරි එකේ මොනවා වෙලාද දන්නේ නැහේ...සර්ට එකවුන්ට්ස් එකේ ලොකු වැඩ ගොඩයනාවක් ඇති.."

මලී කියද්දී මනූ දෙනෙත් පියවා මත්කරගන්නවා. 'කොළඹ ෆැක්ටරි එකේ දේවල් කතාකරනවා ආස නැත්තේ ඇයි.. ඔයාගේ බිස්නස් එකනේ ඒ...තමන්ගේ දේවල් වගකරගන්න තරකයිනේ...මෙහෙම වෙන්න එච්චරම එකක ප්‍රශ්නයක්ද.'

'ක..තා..ක..ර..න්..න එපා මලී.. ඇත්තටම හොයනවා ඇති නවයි.. ඇයි බැන්ක් වලින් පැයෙන් පැය කතාකරනවනේ.. එකවුන්ට්ස් ඔක්කොගෙම ම වි යන්නේ.. මැනුවලින් එකවුන්ට්ස් බ්‍රාන්ච් එකට කතාකරනවා උන් ටික මරු සන්න යනවා.. මෙහෙම ෆෝන් එකත් ඕෆ් කරගෙන ඉන්නකොට හරි සනීපයි.."

Free Library

මලීට දුකයි. 'එහෙම ව්‍යාපාර කරන්න බැහැනේ සර්.. ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නයි ඕන.. ඒත් ඔයා හරි කියලත් හිතෙනවා.. කොහොම නිවුන රෙලියා එකක්ද..' මලීට හිතෙනවා.

'ම..ම ඒ ස..ර්..ට කියපු දේවල් හිතලා නැ..නේ..'

කෙල්ල හරි දුකෙන් කියන්නේ. මෙහෙම කියන්න තමාට අයිතියක් නෑ කියලා ඇය දන්නවා. 'ඒත් මං දැන් ඔයාගේ සේවිකාවක් නෙමෙයිනේ.. මට කියන්න පුළුවන්.'

සන්තුස මලී දෙස බලන්නේ ටිකක් ගැඹුරු බැල්මකින්. 'අමන් තරන වුණාද දන්නෙත් නෑ..'

'ම..ලී හිතන්නේ මම එහෙම හිතුවේ නෑ කියලද.. ම..'

මනූ අහනවා. කෙල්ල අසරණව හිනාවෙනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"නෑ මලී... මම හිතුවෙම ඒ ගැන විතරයි... ඔයා මාව ගොඩක් වෙනස් කළා... එක තැන් පල්වෙච්ච මගේ හිතට අලුතින් හිතන්න පාරක් දුන්නා... මම ඒ පාරේ යනකොට ප්‍රශ්න හිතුවා මලී... ගොඩක්...වෙනස් වෙන්නෝන...වෙනස් කරන්න ඕන...එක තැනක ඉඳලා පටන් ගන්නෝන..."

කෙල්ලට හරි සතුටුයි.

"මේ ප්‍රශ්න සර්... ඒවා එච්චරම හිතන්න එපා... එයාලට හිනාවෙලා මුහුණ දෙන්න...සර් හිතන්නේ බෑන්ක් එකට කතාකොරගෙන ඉන්න එක ප්‍රශ්නෙට විසඳුමක් කියලද... නෑ සර්... සර්ට පුළුවන්නම් දැන්මම බෑන්ක් එකේ මැනේජර්ට කතාකරන්න... ටිකක් සරලව කතාකරන්න... ප්‍රශ්නේ ගැන බෑන්ක් එක දැනුවත් කරන්න... සමහරවිට එයාලා සර්ට වෙලාව දෙයි... ඒ නැතත් බෑන්ක් එකට සර් ගැන විශ්වාසයක් එනවා... අඩුම ගාණේ සර් කතාකළා නේද කියලා... තව ටික දවසක් දෙන්න කියලා ඉල්ලන්න සර්... සර් බෑන්ක් එකේ හොඳම කස්ටමර් කෙනෙක්නේ... සර් ටිකක් හිරවෙච්ච වෙලාවේ එයාලා සර්ට එහෙමම කරදර කරන එකක් නෑ... එයාලා දන්නවා අරලියා එක වැටෙනවා වගේම නැගිටිනවා කියලත්. එයාලා සර්ව තේරුම් ගනී... මං කියන්නේ කතාකරන්න සර්... මෙහෙම සැඟවිලා ඉන්නකොට ටිකක් හොඳ නෑ... එයාලගේ විශ්වාසේ බිඳෙනවා...ප්‍රශ්න එනවා...ඒත් විශ්වාසේ නැතිකරගන්න එපා...ඒකයි වැදගත් වෙන්නේ..."

මලී මෘදුව කියනවා. සන්තුස බලාගෙනම ඉන්නවා. බැංකුවේ ප්‍රශ්න ගැන හිරවෙලා තිබුන සන්තුසගේ හිතට නිදහසක්ද සැනසීමක් දැනෙනවා. ඊටත් පස්සේ ඔහු වෙලාව බලනවා.

"ම..ලී..."

"සර්..."

"වෙලාව කීයද මලී..."

"දහයයි විස්සයි සර්...ඇයි සර්..."

Webdownloadbooksfree-story.blogspot.com/
www.facebook.com/freelibrarysl/
Free Library

"මැ..ට මේ ෆෝන් එක දෙන්න ලු.."

ඇයට පුදුමයි. 'අනේ දෙවියනේ එහෙම මිට්ටා ඔයා ඇත්තම මැණික් එකට කතාකරන්නද යන්නේ.. ඔයා කොල්ලෙක්නේ මේ..' ඇයට හිතෙනවා. ඒත් කෙල්ල පේනවට ෆෝන් එක අරන් දෙනවා.

"ස..ර්..."

"ඉන්නකෝ දරුවෝ ටිකක්.."

ඇය තොල්පට තදකරගෙන මිටියා ගෙනයා. 'කොයි ඔමි ඒකේ නෙමෙ... කියන දේ අහනවා...ඒක හොඳ නැතිව ඉකෙත්... ගැණියෙක් උනත් කියන්නේ ඇත්ත නම් පිළිගෙන් ඒක අහන්න ඕන... එහෙම නෙන පිළිගෙන් ලෙඩියෙක් වෙන්නෙ නෑ...' මලීට එහෙමයි හිතෙන්නේ.

"ම..ට මැනේජර්ව අන්න...මං සන්තුස කෙනෙක්.."

මලීගේ පපුවට මොකක්ද වෙනවා. 'ඔයා මේ දන්න කෙල්ලව එච්චරම විශ්වාස කරනවද...'

"හෙ..ලෝ..."

බැංකුවේ කළමණාකරු ඇමතුම ගන්නවා.

"ගුඩ් මෝනිං මිස්ටර් වෙරගොඩ... මං සන්තුස..."

සන්තුස කියනවා.

"ම..යි ගෝඩ් සන්තුස... ගුඩ් මෝනිං ගුඩ් මෝනිං... අපි සන්තුසව කන්ටැක් කරගන්න දිගටම ට්‍රයි කළානේ... ෆැක්ටරියෙන් කියන්නේ සර් සිංගප්පූර් ගිහින් කියලා... අපි සන්තුස අපිට කතාකළේවත් නැත්තේ..."

බැංකුවේ කළමණාකරු දිගටම කියාගෙන ගියා.

"මි..ස්..ට..ර් වෙරගොඩ මං සිංගප්පූර් ගියා නෙමේ... ඇත්තටම මට මිස්ටර් වෙරගොඩට කතාකරන්න ඕනකමක් තිබුණා... ඒත් මිස්ටර් වෙරගොඩ දැන් මම මේ ඉන්නේ හොස්පිටලයිස් කරලා... ම..ට...දැයි ටිකක් සනීපයක් දැනුනේ...මම ගොඩක් කිට්ටුකල් හිටියේ මිස්ටර් වෙරගොඩ..."

Web: downloadsfree-sinhalabooks.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

සන්තුස ගැන කතාවෙලා ඉන්න තැනත් මනුෂ්‍යයෝ රෝගය තැනත් කියනවා.

"අ..ශ..ම සොරි සන්තුස.. එක්ස්ට්‍රීමලි සොරි... ආයේ මං දන්නේ නෑ...මට හෙට මිරිස් එකෙත් ටිකක් ලොඩ කරනවා සන්තුස.. ඒකයි මම යන්නේ.. ඕවර් ටූ මිලියන් ඔව් දෙකක් යන්නේ එකවුන්ට්ස් දෙකක.. අනික් එවලත් මට නේ.. මාව ටිකක් හිරකරලා තියෙන්නේ.. ඒ අතරේ කවුන් වෙන්න ඇවිත්.. මට මයාට කතාකරගන්නත් විදිහක් නෑ.. ඒකනේ. වෙන්න් දෙකක් රිටන් කරන්නත් වුණා...මයා කතාකලානම් මට මොනවාහරි කරන්න තිබුණා...අපිට කතාකරලා බේරාගන්න බැරිද සන්තුස...මැන්ක් එකත් එක දන්නවා...මේ එකවුන්ට්ස් සන්තුසගේ සාක්කි ඉන්න කාලේ වටේ ගන්න එවනේ...අනික් කතාකරපු නැති නිසා මට මොනවත් කරගන්න බැරිවුණේ...එත් මොනවා කරන්නද මයා අසනීපවෙලානේ හිටියේ.."

මලී ටිකකට කලින් කියපු කතාව ඇත්ත කියලා දැන් සන්තුසට හිතෙනවා. මීට දවස් දෙක තුනකට කලින් මැතුවට කතාකලානම් මේ ප්‍රශ්නේ නෑ.

"මං වෙනුවෙන් මොනවද මිස්ටර් වේරගොඩ කරන්න පුළුවන්... මාවත් ටිකක් හිරවෙලා ඉන්නේ... දන්නවනේ බිස්නස් හොඳත් නැතිවුණානේ...අපි අලුත් බිස්නස් කොන්සෙප්ට් එකකින් එන්න ඉන්නේ... එතකල් ටිකක් අපිට උදව් කරන්න..."

"අනේ මං සන්තුසට උදව් නොකර ඉන්නේ නෑ.. මයා අපිට ඉන්න හොඳම කස්ටමර්ලා දෙනාගෙන් කෙනෙක්...මෙහෙම කරන්න සන්තුස.."

මැතුවේ කළමණාකරු මතුට මුමියක් කියනවා.

"එක හොඳයි මිස්ටර් වේරගොඩ... ඒ එකවුන්ට් එක සීරෝ කරන්න.. මම ආවාම ලෙටර්ස් දෙන්නම්... මයා කරන්න එක.. අනික් එකවුන්ට් දෙකට ටූ හන්ඩ්‍රඩ් තවුසන්ඩ් මම දාන්නම්

කෙල්ලගේ හිනාව පහළටම වෙරෙනවා.

"ඕ..හේ කියාගෙන උන්න තරමම ප්‍රශ්නයක් නෑ, මැ..ඩ.. දූට අවුලක් වෙලා තියෙන්නේ... ඒකත් දැන් හරි... මගේ හිත හරි සැනසීමක් දැනෙනවා... ෆෝන් එක ඔන් කරන්න බෑ උන්නේ..ඔයා කිව්වා වගේ යකා ඒතරම්ම කළු නෑ.."

ඔහු ඇස්වලම කියනවා.

"ස..ර්..ට මේ එක්කොම ප්‍රශ්න විසඳගන්න පුළුවන් සර්.."

"ඔ..ව්.. එක දෙයක් වෙන්නෙපා..."

ඔහුගේ බැල්ම තියුණුයි. ඒත් දැන්මම කෙල්ලට [illegible] එක තේරුමක් නැති දෙයක්.

"මො..න..ක්..ද සර්..."

"මං පස්සේ කියන්නම්...බැංකුවේ මැනේජර් හරි හොඳ මනුස්සයෙක්.."

"සර් කොළඹ ගියාම එයාට පොඩි ට්‍රීට් එකක් දෙන්න.. හැම මැනේජර් කෙනෙක්ම එහෙම බුරුලක් දෙන්නේ නැහැ. සර් නිසා ඔය දෙන්නේ... ඒකට සලකන්න සර්...එයා සර්ව තේරුම් ගත්තා...ඒක වටිනවා..."

"ඇත්ත... මගෙන් පුදුකම් ගොඩක් ඉෂ්ටවෙන්නේ නෑ.. මට සම්භාර දේවල් මතක් කරන්න කෙනෙක් නෑ... ඒ..ක..යි ඇ..ත්..ත කතාව..."

මලී කෙල පොදක් ගිලිනවා. 'ඒක ඇයි මං දිහා බලාගෙන කියන්නේ..'

"ඇ..ත් සර් මිස්ටර් වේරගොඩට පොරොන්දු වුණාගේ දෙ වෙන්න කලින් එකවුන්ට් දෙකට ලක්ෂ දෙක ගානේ දානවා කිව්වා... ඒ..ක කරන්න ඕන නේද සර්..."

සන්තුෂ ලස්සනට හිනාවෙනවා.

"ඇ..යි සර්.."

'මට ඒවිගේම මතක් කරලා දෙන්න උඹ ටිකාරක් ළඟ

දන්නම්... දෙක වෙන්න කලින්... ඒක කරන්න පුළුවන්..."

මලී සියල්ල අසාගෙන උන්නා. 'දැන් මූණ පුරාවම ඇහැපිලි පාටයි..' ඇයට හිතුණා.

"ආ හරි... ඒ වෙන් දෙක විතන් කරන්න කමක් නෑ... මං කතාකරලා කියන්නම් ඒක... වේමන්ටයිස් තැන් ලෙවන් දෙන්න පුළුවන්... නැති... මං ආපු ගමන් වි වි මිගේ එකට ගමන දන්නම්... එතකොට මිස්ටර් වෙරගොඩත් මෙහිලගෙන් දෙද..."

"එහෙනම් සන්තුස... මොකද එකපාර ගැජිටුවිටින් ආවේ..."

"අපි ඉතින් වෙලාවකට කන්නෙත් බොන්නෙත් නැහැනේ මිස්ටර් වෙරගොඩ..."

"ඒ පැත්තත් බලන්නෙපා සන්තුස.. මිස්ටර් කලාට වැඩේ නැතෙත් අපි වැටිලා..."

"ඇත්ත මිස්ටර් වෙරගොඩ... දැන් හිතනවා.. මං මිස්ටර් වෙරගොඩ කියපු විදිහටම කරන්නම්... අපි හරියට විතන් හම්බවෙනුකෝ මිස්ටර් වෙරගොඩ..."

"එහෙනම් සන්තුස... කාලෙකින් මට සන්තුස එක්ක කතාකරන්න ලැබුණෙත් නැහැනේ..."

"මං ආපු ගමන්ම යන්නම්.. තැන්කියු මිස්ටර් වෙරගොඩ...තැන්කියු සෝ මච්..."

"හොඳයි... රෙස්ට් එකේ ඉන්න.. වෙලාවට කන්න..."

"එහෙනම් දැන් වෙලාවට කරනවා..."

සන්තුස ඇමතුම විසන්ධිකරලා බලන්නේ මලී දෙසයි. ඇය අහිංසකව හිනාවුණා. 'ඔයා මට හොඳින් දේවල් කියලා දෙනවා... ඒ වගේම මාව හොඳින් දේවල්වලින් නිදහස් කරනවා..'

"ම..ලී..."

"ස..ර්..."

"තැ..න්..කි..යු සෝ ම..ච්..."

උන්නොත් ඇති..' ඔහුට හිතාගියේ ඒ නිසයි.

"නෑ මලී... දැන් කරනවා ඒක.."

සන්තුස ඔහුගේ කාර්යාලයේ සේවකයෙකුට කතාකරලා ඒක කරනවා.

"ම..ලී..."

"ස..ර්..."

"මො..න..වා..න..රි මොකුත්තෝ.."

ඇයට හරි ලස්සන හිනාවක් යනවා. ඒ හිනාව දෙස ඔහුත් බලාගෙන ඉන්නවා.

"ඇයි මලී..."

"ස..ර්..ට දැන් විකක් සැනසීමයි නේද.."

"විකක් නෙමෙ ලමයෝ ගොඩක්.. මං හිතුවා මිස්ටර් වේරගොඩ මාව කයි කියලා.. එහෙමත් නෑ.."

"හිතන තරම් යක්කු නෑ නෑ සර්.. පුංචි කැක්කුමකින් ප්‍රශ්න දිහා බැලුවාම හරි.. වූ..ට එකකින්.."

මේ සරල ජීවන දර්ශනය කෙල්ල ළගේ ඇදෙන ඉගෙන ගන්න ඔහුට ආසයි.

"කෝ..පි වුවටත් මොලු සර්.. නෑ.."

සන්තුස හිස වනනවා. 'මයා කෝප් සර් වෙලාවකට..' ඇය හිතන්නේ කෝපි හදන්න යන්නමයි.

15

"ඔ..ය ගමන් සර් ගෙදරටත් වුවටත් කතාකලානම් හරිනේ... මේ කවුරුහරි අරන් ගිහින්ද දන්නෙත් නෑනේ.. වැඩකරන අය සර් නැතිවෙලාවට කොහේ යනවද දන්නෙත් නෑනේ.. සර් බලන්නේ නෑ කියලා දැනගත්තාම එයාලා අපාලේ යනවනේ..."

තෙල්ල කියන ඒ දේත් කරනවා කියලා සන්තුසට හිතෙනවා.

"කවදාවත් ගෙදරට කෝල් එකක් අරන් නෑ මලී.."

"මේ ස..ර්..ගේ ගෙදරට..."

"ම්..."

"ඇ..යි සර් ඒ... සර්ගේ ගෙදරනේ... මේ ලෝකේ සර්ට කොහේ නැතිවුණත් ගෙදරනේ තියෙන්නේ... ඒක ටිකක් හොයලා බලන්නෝනා...ඒක සර්ගෙනේ...තමන්ගේ ගෙදර තියෙන්නේ තමන්ගේ හාට් එක වගේ දෙයක්නේ සර්..."

සන්තුසට පුදුමයි. 'මේ ලෝකේ මට තියන්න තියෙන්නේ එතකනේ.. ඇන්තනේ... මගේ ගෙදරනේ.. ඒක කාගෙවත් දේ නෙමෙනේ..' සන්තුස හිතනවා.

මනු ඇමතුමක් ගන්නවා ඇය බලාගෙන ඉන්නවා. 'කියන ... දේ කරනවා..'

Web: downloadbooksfree-storybolg.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

සන්තුස ඇමතුමක් අරගෙන විනාඩි පහක් විතර ඉන්නවා. ඒත් කිසිවෙක් දුරකථනය ඔසවන්නේ නෑ.

"ඇ..යි සර්..."

"ගෙදර වැඩට තුන්දෙනෙක් ඉන්නවා මලී. එක්කෙනෙක්වත් ෆෝන් එක ආන්සර් කරන්නේ නෑ..."

තෙල්ලට සිල්ලෙනවා.

සන්තුස ආයෙත් ගන්නවා. එවර මනු විනාඩි දහයක් විතර අල්ලාගෙන ඉන්නවා.

"කෝල් එකක් ගත්තාම මලී ගෙදර ෆෝන් තුනක් එකපාර රින්ග් වෙනවා.. උඩ යට මගේ කාමරේ..."

ඇයට දුකයි. 'ගෙදර හොඳ කෙනෙක් ඉන්නෙනැත්තේ මහත්තයෝ... ඒකනේ පිළිවෙල...'

"අපි තව ටිකක් බලමු සර්..."

සන්තුස යළිත් ගන්නවා.

"නෑ මලී... බලමු ඩ්‍රයිවරට අරන්..."

සන්තුස මනුගේ රියදුරුගේ ජංගම දුරකථනයට ගන්නවා.

"ස..ර්.."

"විකුම්පාල කොහෙද ඉන්නේ දැන්..."

මනු අහනවා.

"මං සර් මේ ස..ර්..."

"මං කියන දේට උත්තර දෙනවා විකුම්පාල...කොහෙද ඉන්නේ..."

"මං ස..ර් මේ ගෙ..ව..ල් ළඟ සර්..."

"ඇයි ගෙවල් ළඟ... විකුම්පාලට ගෙදරනේ ඉන්න කියන්නේ... මං කියලා තියෙනවනේ..."

සන්තුස ටිකක් තදින් කියනවා. 'ජෝන්නි ලෙන් දැන් ආයෙත් ගැස් වැඩිවෙනවා..' ඇයට බයත් හිතෙනවා.

"හොටල් ළඟ තියන්නේ කොහෙද..."

"මේ සර් මේ ළඟ සර්... ජේන මාතේ..."

"ම්... මං කව විනාඩි පහකින් ගන්නවා... විජිතට ගිහින් ෆෝන් එක දෙනවා..."

"මේ වි..ජි..ත..ට..ද සර්..."

"ඇ..යි වික්‍රමපාල විජිතද දන්නේ නැද්ද... විජිතා විජිතා කියන්නේ..."

කෙල්ල මූව හදාකරගන්නවා. ඒත් මේ වගේ දුක්බර සන්ධ්‍යාකට හිනාවෙන්න හොඳ නෑ කියලා ඇයට පලුව හිතෙනවා.

"මේ වි..ජි..ත නංගි හදිස්සියේ වෙ..ලා ගමේ විතස් ගියා සර්... ම..ට කිව්වා ස..ර්..ට කියලා යන්න කියලා... කා..නා..ක..ළේ නෑ..ද්..ද සර්..."

මහුට බැලෙන්නේ මලී දෙසයි. 'කෙල්ල කියන්නේ ඇත්ත..'

"ගමේ විතස් යන්නේ කොහොමද වික්‍රමපාල... එයාගේ ගේ වැළිමඩගේ...ඒක විතස්යූ.. හරි..ම්..ං ඒක විජිතා එක්ක බේරගන්නම්... වික්‍රමපාල ගිහින් පද්මට ෆෝන් එක දෙනවකෝ..."

වික්‍රමපාල කතාකරන්නේ නෑ.

"ඇයි මොකද වික්‍රමපාල.."

"නෑ සර් මේ..."

"ඇ..යි.."

"නෑ සර්.., පද්මා නංගිත් හදිස්සි ලෙඩෙක් බලලා එන්නම් කියලා ජාතික රෝහලට ගියා සර්... දැන් එයි... නැයෙක්ද කොහෙද..."

සන්තුසට හිල්මලනවා.

"වික්‍රමපාල නංගිලා ටිකට ඔක්කොම යවලා තමුසෙත්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL/
Free Library

ගෙදර නෑ... මොනවද මිනිහෝ කරන්නේ.."

කෙල්ලවත් හීල්ලෙනවා.

"මං දැන්මම යනවා සර්..."

"කෙල්ලෙන්නෙ නෑ ගෙදරින්... මං පැයෙන් පැය කෝල් කරනවා ගෙදර ෆෝන් එකට... හරිද...ආන්සර් කරන්න.. ලමයට විජිතාට කියනවා හෙට උදේ ගෙදර ඇවිත් ඉන්න කියලා... හරිද..."

"මං කියනවා සර්..."

"ගෙදර යතුර කාලගෙද..."

"මේ මං ළඟ සර්..."

"ගේ වහලා තනියෙන් රෝන්දේ..."

"නෑ සර් මේ යනවා..."

සන්තුස දුරකථනය තියන්නේ කලකිරීමෙන්.

"මූ..න් ඔක්කොම කරන්නේ මොනෑ මලී.. ම..ගේ ගෙදර ආයාලේ ගිහින්..."

මනු වේදනාවෙන් කියනවා.

"ඒ..වා එච්චරම ප්‍රශ්න නෙමේ සර්.. අනිත් දවසේ සර් කොහේ හිටියත් මේ ළඟ ඉන්නවා වගේ කතාකරන්න හොඳට...එයාලා දන්නවා සර් කතාකරන්නේ නෑ කියලා..."

"ම්... මේ ඔ..ක්..කො..ම ක..නි ම..ම කොහොමද කරන්නේ මලී..."

ඒ කතාව හරි වේදනාබර කතාවක්. කෙල්ලගේත් දෙනෙත් බරවෙනවා. 'ඒකට කරන්න තිත එක දෙයයි සර්.. ජීවිතේ භාගයක් කෙනෙක් එක්ක බෙදාගන්නම වෙනවා.. හොඳම කෙනෙක්නම් ඔයාගේ මුළු බරම එයා ගනී.. ඔයාට හරි සැහැල්ලුවක් දැනෙයි...' ඒත් මේ ටික මනුට කියන්න ඇයට ශක්තියක් නෑ.

"වූ..ට..ට..ක් ජී..වි..තේ පි..ලි..වෙ..ල..ක් හ..දා..ග..න්..න

බලන්න සර්... අපරාදෙනේ ජීවිතේ..."

ඇය අමාරුවෙන් කියනවා.

"මො..ක..ක්..ද මලිවෙල.."

ඔහු අහනවා.

"ඒ..වි..සේ සා..ර් ලූ..ල් එ..ක..ම තෙනෙක්ට බ..ල..න්..න ආ..ව..යි.."

"එතකොට..."

"නෑ මේ මා..ග..ය..ක් තා..ට..ක් තෙ..තෙ..ක් එන්න වෙලා හිතෙන්නනේ.."

ඔහු හිනාවෙනවා.

"ඒ..හෙ..ම එකපාරක් කළා මලී...මට එයා බලාගන්න ඕනේ කොහොම වෙනත් එකනමාරක් විතර බලාගන්න පුළුං. අන්තිමට එයා මගේ හිමිබ ගානෙන් අරන් ගියේ..."

ඔහු කියනවා. මලී බිම බලාගන්නවා.

"ඒ..ක් ම..ලී කියන ක..තා..ව ඇ..ත්..ත..."

"පැ..ට..ලි..ලි පු..ට..ට..ක් ලෙ..හා..ග..න්..න බි..හ තේ..ද සර්.."

ඔහු කෙල්ල දෙස බලාගෙනම ඉන්නවා.

"හැම ගෑනියෙක්ම පැටලිලි ලෙහන්න දන්නේ නෑ මලී.. තවත් පටලන්නනම් හොඳට දන්නවා..."

ඇය බිම බලාගෙන හිස වනනවා. ඔහුගේ දෙනෙත් තියෙන්නේ කෙල්ලගේ මුහුණ මතමයි. 'අනේ දෙවි හාමුදුරුවනේ මෙහෙම බලන්න එපා... පපුවත් එන්න පිරවෙනවා..' ඇයට කෑ ගහලා කියන්න හිතෙනවා.

"ඩො..ක්..ට..ර් ඇවිත් සර්..."

මලී අමාරුවෙන් කියනවා. සන්තුස හිනාවෙලා වෛද්‍යවරයා දෙස බලනවා.

Web:downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB:www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

16

සන්තුසගේ ටිකට් කපන්නට නියමිතව තිබුණේ සෙනසුරාදා උදෑසනයි. ඔහු දින තුනක් මේ සාත්තුනිවාසයේ ප්‍රතිකාර ගත්තා. රෝහල ප්‍රතිකාර කළේ තුවාල වූ ඔළු වටයි. ඒත් ඔහුගේ තුවාල වූ හදවතට ප්‍රතිකාර කරන්නට වුනේ ළඟ උන්න කෙල්ලටයි.

සිකුරාදා හවස ප්‍රධාන වෛද්‍යවරයා යළිත් සන්තුසව පරීක්ෂා කළා. ඔහුගේ ගැස්ට්‍රයිටිස් රෝගයට මාස තුනක බෙහෙත් කෝස් එකක් වෛද්‍යවරයා නියම කළා. මේ අතරවාරයේ ගැස්ට්‍රයිටිස් අමාරුව යළි යළිත් මේ තරම අසාධ්‍ය තරමට එනවානම් කොළඹ පෞද්ගලික රෝහලකින් කරගත යුතුමයි කියලා වෛද්‍ය පරීක්ෂණ කිහිපයක් වෛද්‍යවරයා නියම කළා.

"මේ ටෙස්ට් ටික කරන්න කලින් ආයෙත් පොඩ්ඩක් ගැස්ට්‍රෝලොජිස්ට් කෙනෙක්ට හරි ජෙනරල් ෆිසිෂියන්ස් පෙන්නන්න සන්තුස..ඔයේ... මෙහේ එනවානම් මට පෙන්නන්න පුළුවන්... ඔයා කොළඹින් ඩොක්ටර් කෙනෙක්ට පෙන්නනවානම් ඩොක්ටර් චන්දිම ටී මෙල්ට පෙන්නන්න.. ඩොක්ටර් ඔයාව සනීප කරයි..."

"හොඳයි ඩොක්ටර්..."

"මං කියපු විදිහට කෑම ටික ගන්න... මිල්ක් ෆුඩ්ස් හොඳට ගන්න එපා... සොෆ්ට් ෆුඩ්ස් එහෙකොට හරියට ෆුඩ්ස් පුළුවන් තරම් ඇවොයිඩ් කරන්න... හොඳම දේ සන්තුස රතු කැකුළු බත් ටිකක් සහ එක රසට හදපු එළවළු දෙක තුනකුයි ෆිෂ් කරියකුයි එක්ක..."

වෛද්‍යවරයා මේ ටික කියද්දී සන්තුෂ්ට බැලෙන්නේ මලී දිහායි. ඇගේ මූණෙ තුනී හිනාවක් ඇඳෙනවා. 'ඒවම නම්... මලු බත් ටිකක් කන්න බෑ...කිරි හොද්දයි ඉල්ලන්නේ... ඊයේ කෑල්ලක් මැදලා කන්න හරි ආසයි කියලා දවල්ත් කිව්වා...' කොල්ලට දුකයි. කන්න ආසම අයට ඒවා කන්න ලැබෙන්නේ නෑ.

"හොඳ රසට වෙජිටබල් සුප් හදලා දෙයි..."

වෛද්‍යවරයා කියද්දී මලීගේ දෙතොල් සිනාවට හැරවෙනවා. "අනේ ඇයි දූත්ව්ත් කියන්නේ නැත්තේ මම වයින් පොළෝ කියලා...මම මේ සංකටු කොල්ලෙන්නේ සර්...ලැජ්ජ නැද්ද මොනම අහන්න..."

"කොච්චර මොන්ද සන්තුස...බලන්න අද ලන්ච් එකට මම කැවේ පොඩි ෆිෂ් තියෙන්නේ... මොනවද ඒකට කියන්නේ අා පරා පැටව්... ඒ පරා පැටව් කිරි මාළු කරියකුයි කැරට් බන්ද් ටෙම්පර් කරියකුයි ගෝවා කොළ මැල්ලුමකුයි... තෝ ටේස්ට්එකේ සන්තුෂ්..."

මනු හිතාවෙනවා. කොල්ලා කවදාවත් ගෝවා කොළ මැල්ලුම් කාලා නෑ. කැරට් වලටනම් මනු ආසයි. ඒත් පුංචි කාලේ කැවට පස්සේ රස කැරට් කරියක් කාලම නෑ. වෛද්‍යවරයා මලී දෙස බලනවා.

"හස්බන්ඩ්ට කෑම හදනකොට ටිකක් පරිස්සමින් හදන්න... අපි නම් දන්නේ නෑ කොලන්ස්වල මොන වගේ වුනිඩ් තියෙනවද කියලා... එහෙම නැතිවෙන්නාත් පුළුවන්... ඒත් [illegible]ම ජේන් එකක් ආවේ මොනවා හරි තියෙන්නත්

Webdownloadbook-free-story.blogspot.com/
Free Library

පූජාවන්.. අපි ඒක බලමු.. ඒ නිසා දැනට පරිස්සමින් ඉන්න ... ප්‍රින්සස් සන්තුෂ් නැංගෙව්ව..'

ඔහු බිම බලාගෙන හිනාවෙනවා. 'මං හිතුවා හොඳාවා...හිනාවෙන්නේ ඒකනේ..'

'ඔ..හේ අද ඉඳලා හෙටම යන්න.. ඒක හොඳටම හොඳයි...'

'හො..ඳ..යි ඩොක්ටර්.. තෑන්ක්ස් සෝ මච්..'

සන්තුෂ් වෛද්‍යවරයාගේ දෑතම අල්ලාගෙන කියනවා.

'කොළඹ එන වෙලාවක මට කතාකරන්න ඩොක්ටර්.. අපේ ගෙදර ඉන්න පුළුවන්..'

ඔහු කියන්නේ හරි සමීපවයි.

'ඒක හොඳයි... මම කොළඹ යැවෙනවා අඩුයි සන්තුෂ...මේ ඊළඟ කාලවලට අපි ඇවිත් වෙලා..'

වෛද්‍යවරයා යන්නේ එහෙම කියලයි. සන්තුෂ් මලී දෙස බලනවා. 'කෙල්ල හිතන්නේ ඇයි ඩොක්ටර් දැම සිංදුවින් එක එහෙම නොමේ කියලා කිව්වේ නැත්තේ කියලා..'

'මං ස..ර්...'

ඇය මොනවද අහන්න යනවා.

'අ..නේ මලී...ගෙදර ලූවන්නද..'

'ඉතින් මම නැවතුම් ඉන්නයා.. හෙට හොහොමත් සර් කොළඹ මම මේ නුවරඑළියෙන්..'

'ම..ම හිතුවේ සර් යි..යි..න් නැ..ම වී..ස..න්.'

ඔහු කෙල්ලට කියන්න යන දේ කියන්න දෙන්නේ නෑ. 'සනීපවෙලත් මාව නියාගන්නේ මොකටද.. ඉන් එහෙම අසාධ්‍ය නැහේ දෙයියනේ..'

'අ..මී..මා නැම ටික එවයි මලී.. උදේන් කියගේ.. අපි ඒ ඉමු...අම්මට කෝල් එකක් අරන් කියන්නකෝ නාම සර්ට අමාරුයි කියලා...'

ඇයගේ මුවගට තුනී මඳහසක් ඇඳෙනවා. 'ඔයා මියාට පස්සේ දුරින් මගේ දෙපාට මොනවද පෙන්නේ සර්.. එක ගිහාන්ගේ නැහේ.. කෙල්ලෙක් මෙහෙම කොල්ලෙක්ට කඩි යන ඉන්නකොට ඒ කෙල්ලගේ පසුව සාමාන්‍ය කන්ඩායක් යටිතේ නැගෙන්නේ නැහේ..' ඇයට මේවා කියන්න බෑ හිතන්න පමණයි පුළුවන්.

"මං දැ..න්..නැ..ම සර්.. අම්මා මූ විල් එකේ කෑ..ම දෙවු.. මං හි..තු..වේ මේ.."

"මොකවත් එපා...අපි ඉමු.."

"ම්.."

කොල්ල දෙන්නෙක් රෝහල් කාමරය පුරා එහෙට මෙහෙට ඇවිදගෙන යනවා. 'මෙක දැවිල්ලක් වගේ.. ඔයාගේ මගේ දැවිල්ල දැන් නෑ...ඒ පාර මගේ පපුවේ දැවිල්ලක් පටන් අරන්.' ඇයට හිතෙනවා.

"දැ..න් සර් ඩොක්ටර් කියපු විදිහට ඉන්නෙපා..මූට්ෂන්ස් බෑ.. කිරි තේ බෑ..බයිලි පුඩි බෑ.."

සන්තුෂ හිනාවෙලාගෙනම බලනවා.

"ඩොක්ටර් මට එළවළු කන්න කිව්වේ අනිත් වගේ කොට තලා දෙනවානම්නේ..මේ අපේ කට්ටිය හදන කෑම කටේ තියන්න බෑ මලී..උන් කොටා හදන්නෙත් කෝස් අලා."

'මොකක්ද ඒ කතාවේ තේරුම...' ඇය කියුවා.

"ගොඩක් දේවල් හිතන්න වෙනවා මලී... ලෙඩේ නැත විතරක්ම නෙමේ..."

"මො..න දේ ක..ර..න්..නා..ත් සනීපෙන් ඉන්න ඕන සර්.."

"සනීපේ කියන්නේ මලී ඇඟේ සනීපේ විතරක් නෙමෙයිනේ... මලී කිව්වේ..හවසට ගෙදර ගිහින් වෙන් එකත් අඹගෙන තේ එකක් බීලා සිංදුවක් අහලා ඉන්න මන.."

'ඔයාට මං කියපු වාක්‍ය මිට්ත් මතකයිනේ...' මලීගේ ඇස් බැබලෙනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrary
Free Library

"ඒ..හෙ..ම ඉ..න්..න සර්.."

"ජීවිතේ හිස් තැන් වැඩියි මලී.."

"පි..ල් ල..න් ද බ..ලා..න්..න්..ස් සර්.. හරිම මං හැලලෙම කලවන්.."

"හොඳින් දේවල් කරන්නෙහොතනේ මලී.. අරලිගා එක [illegible] ගන්න ඕන..අලුත් ඕස්තාස් එකක් වගේ ගන්නෙතෙ..මේ [illegible] ප්‍රශ්න විසඳගන්න ඕන..මං ඇත [illegible] ඕන... අනාගතයක් ගැන හිතන්න ඕන..[illegible] ඇඳගෙන කෙළිකිලා සිටි අලුත් ඉන්නෙතෙ.. මලී [illegible] හිරකළා.."

කොල්ලා ඇත්තම කියනවා. කෙනෙක් ජීවිතේ තියෙන රික්තය විත පොත්පුවට [illegible] එකෙම පිරවිල්ලක් එනවා. [illegible] වියෙන්ම පේන්න ගන්නේ ඒ හිස් තැන් ටිකයි. ඒකයි ඇත්තම කතාව.

"අ..නේ මං සර්.."

"තරහකට කිව්වා නෙමේ එහෙම.. මෙච්චර මිලැක්ස්ස් තියෙනවා කියලා මමවත් දැනගෙන උන්නේ නෑ.."

"ස..ර් ඒ..හෙ..ම හිස් කෙනෙක් නෙමේ.. මං කිව්වේ.. මේ ග..ට..න ජීවිතේ නි..සා..නේ.."

"ඇ...ත්..ත..."

"පාරක් නැත්නම් සර් අ..පි..ට නිතං ඉන්න බෑ සර්. පාරක් හදාගන්න හරි වෙනවනේ.."

"ඒ..ක..නේ... දැන් පාරවලුත් කපන්නලු.."

ඔහු කතාකරන්නේ සාමාන්‍ය විදිහට නෙමේ. 'මේ මොකද මූනේ එකපාරම... මාව තියාගන්නේ මෙච්චා කියවන්නද... වරි.' ඇයට හිතෙනවා.

"ම..ම ස..ර්..."

"මේ හැමදේම තනියම කරන්න බෑ කියලා පේන්නේ නැද්ද මලී.."

Web: downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

'ඇයි ඒක මගෙන් අහන්නේ... අ..ම මොනවා කියලා කරන්නද.. මේ ළයා අස්සාරු දුප්පත් කෙල්ල මොනවා කරන්නද..' ඇයට මෙහෙම අහන්න පුළුවන්. ඒත් අර හැමදෙයක්ම කියලා දැන් මෙහෙම කියන එක සාධාරණ නෑ මලී ඒක දන්නවා. ප්‍රශ්න කියලා දෙනවානම් උත්තරත් කියලා දෙන්නම වෙනවා.

"ඔ..ව් සර්..දන්නවා...මං සර්ට කි..ව..වේ... ජීවිතේ මා..ෆ..ය..ක් හොයන් එන්න බෙදාගන්න වෙනවා කියලා.. ඒ..යා මය මරෙන් බාගයක් ගන්නවා කියලා... ස..ම..හ..ර වි බාගයක් නෙමේ ස..ර්... අන්තිමට ගනී... ස..ර්..ට හොඳින් ආදරේ කරන කෙනෙක්..."

ඔය ටික කියද්දී සන්තුස කෙල්ල දෙස බලාගෙනම ඉන්නවා. ඇගේ දෙතොල් හිරිවැටිගෙන යනවා.

"දැ..න් ම..ලී..."

"ස..ර්..."

"ම..ය ජීවිතේ බාගයක් බෙදාගන්න කෙනා ඉන්නේ..."

"ඔ..ව් සර්..."

"ඒ..යා..ට හම්බවුණොත්..."

"හා සර්..."

"ම..ට කියන්නේ මලී ගාවට එක්කගෙන එන්න කියලද.. එම බාරගන්න ඕන බාගේ මෙ..න්..න. මේ කෙල්ලගෙන් අහලා දැනගනින් කියලා... ම... තවසට තේ හදන හැටි... සිංදුව දන හැටි... ප්‍රශ්නයක් ආවාම මූණ දෙන හැටි... ඩොක්ටර් මට කන්න කිව්ව හැටි... එතකොට ජීවිතේ නැගිටින හැටි...විකයින් තිලවුසස් හදන හැටි... වයිනා ගොවැන්සෝ පිහින් මෙට්ටියල් තෝරන හැටි...එළියට ගියාම ගෙදරට කෝල් කරතර ඒවා බලන හැටි... මේ ම..ස්..කො..ම මලී... එයාට කියලා දෙන්න ඕනනේ...නැ..තු..ට ඒ මළ හෝන්තුව මොනවත් දන්නේ නෑ..නේ... ඇවිත් මෙ..කා..හා මැනියෝ රවුන්ඩ් එක වගේ නැති

හැංගී ඉඳීමෙන්... නේද..."

මලීට වෙව්ලනවා වගේ. ඇයට කතාකරගන්න බෑ. ඔහු කියන දේවල්වලට ඇයට සිනා යන්නේ නෑ. ඒක කොහොමවත් සිනාවෙන්න දෙයක් නොවේ. ඔහු කියන්නේ සැබෑ ඇත්ත කියලා ඇය දන්නවා. 'ඔයා මං කියපු හැමදෙයක්ම සුදුම විදිහට ගිහලා... මේ දැන් ඉන්නේ අප්‍රේල් එකේ එම වී සන්තුෂ අසාධාරණ නොවේ... කොල්ලෙක්... ඒක තමයි ඇත්ත...ඒත් ඉ.ඉ..' මලී දුවිට හිතනවා.

"ඒ...යා ස..ර් මේ..."

"එවට උත්තර නෑ මලී... උත්තරේ මිනත් නෑ මට... හැමෝටම කාලෙට කියන්න පුළුවන් ඇති... ඒත් ආලෙට කියන්න බෑ..."

සන්තුෂ ඒක ලස්සනට කියනවා. මලී දෙතොල් තෙමනවා. හරි පුදුමයක්. දැන් ඉන්නේ ජීවිතේ ගැන හොඳින් ලස්සනට හිතන කොල්ලෙක්. 'කිවිය කතාවේ ලස්සන...හැමෝටම කාලෙට කියන්න පුළුවන්...ඒත් ආලෙට කියන්න බෑ.. මේ කාගේ වචනද..."

"නේ..ද..."

"ම... ඒ..ක..ග..යි සර්..."

මලී බිඳුණු හඬින් කියනවා. ඔහු උන් ගහලා හොයනවා.

"ස..ර්..ට සීතලයි.. මේ ජැකට් එක දාගන්.."

ඇය හදිස්සියේම කියලා ඔහුගේ ජැකට් එක ගෙන දෙනවා. 'ජීවිතේට මීත කවුද කියලා ඔයා තත්පරෙන් හැස්ටරේ මට ගන්න කරලාම පෙන්නනවා...ඒක හාස්කමක් වගේ...' සන්තුෂ හිතනවා.

"කෝපි ටිකක් දෙන්නද සර්..සීතලෙන් ඉන්නේ..."

"මොකෝ..ඉ ම..ලී.. දවල් වෙනකල් කෝප් නැත්නම් මැරෙනේ..."

ඔහු ඒකට හරි ආසයි. කොල්ලා ඒගේ බොතලේට තොල් ඒකත් ලෙවකනවා ඇය දැක්කා. ඒ බොතලේට ජෙල් එකක් ඒ උඩින් දැමූ බොතලේට ගොස් එකක් ඒ තරම් රසයි කියලා ඇයත් දන්නවා.

"ම..ම සර්ට ගෙට යන්න කලින් තව බොතලේට ජෙල් එකක් මැඩම්ගෙන් අරන් දෙන්නම් සර්..."

මලී කිව්වා.

"මා..ත් එක්කම යන් මලී.. ම..ට ඒ රෙස්ටොරන්ට් එකට යන්න ආසයි..."

"උ..දෙ..න්..ම යන්නේ නෑ සර්..."

මලී ඇහුවා. ඇය කියුවේ ගෙට ටිකට කපලු ගමන් ඔහු එහෙමම කොළඹ යයි කියලයි.

"උ..දේ..ම ය..න්..නේ නෑ ම..ලී..."

"ඉතින් හවස් වෙ..ලා ගියාම සර් මා..නේ.. මේ පාරවල් විල ගෙට මිස්ට් එකක් ඇති..."

"ම..ම ටිකක් දවල්වෙලා යනවා... මලීගේ ගෙදරටත් ටිකක් යන්නෝනනේ... අ..ම්..ම..ට..ත් ටිකක් මිලලම යන්නෝන.. වෙල් කියන් නැම හඳ හද එව්වද..."

මලී හිතාගෙනවා. 'ඔයා මනුස්සකම් දන්න කොල්ලෙක්.. එහෙම නැති කොල්ලෙක්ම නෙමේ... අරලියා එයත් එම් වීම නෙමේ ඔයා දැන්.'

"අ..ම්..මා ආසවෙයි සර්..."

සන්තුස ගොඩක් දේවල් හිතාගෙන උන්නේ.

17

"ම..ලී..."

"ස..ර්..."

"ම..ය බ්ලවුස් එක මලී..."

කෙල්ල හිනාවෙනවා. අද දවල් මේක ඇන්ද වෙලාවේ ඉඳලා ඔහු මේක දිහා බල බල ඉන්නවා ඇය දැක්කා.

"මේ..ක සර්...ඇයි..."

"නෑ... ලස්සන ඩිසයින් බ්ලවුස් එකක්නේ.. එදා ඇන්ද සෑ බ්ලවුස් එකත් එහෙමයි.. මලී මහගත්තා කිව්වේ.."

"මේ..ක සර් මේ පා..ර..ණ සා..රි..ය..ක්.. දවසක් කම්මැලිකමට පරණ සාරියක් කපලා ම..ම මැහුවේ.. මේ රෝ..ස පාටට ආස නිසා... සාරියේ පොටට තිබුණ ෆ්ලෝරල් පැටන් එක කපලා තමා මේ නෙක් එකටයි ස්ලීව්ස්වලටයි දැම්මේ..."

සන්තුසට පුදුම නෑ. ඇය කොහොමත් පැටන් මේකර් කෙනෙක්. ලංකාවේ කෙල්ලන්ගේ හද ගැස්මට ගොඩක් සමීප මෝස්තර නිර්මාණ ඇහැක් මලීට තිබුණා.

"ම..ලී ලස්සනට සිම්පල් පැටන් හදනවා..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ඒ..ක එච්චර දෙයක් නෙමෙ සර්..."

"හා.. ඒක ලොකු දෙයක් තමයි...මලී සිරිපාල විසින් මිලුලුපස් හදන්නෙන නිගලා..."

"ඔ..ව් සර්..."

"මං ආස මේ වගේ සිම්පල් මිලුලුපස් හදන්න.."

කෙල්ලගේ නුවන් බැබලෙනවා. 'ඔයා හරි හැකර් ඇතින්' ඇයට හිතෙනවා.

"ශෝර්ට් කරන්නෙත සර් ලංකාවේ සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක්, ලේඩිස්ලව... එයාලටයි තිරත්තුකාත් තියෙන්නේ..."

"ඒ..ක තමයි... මම ඒක කොහොමහරි කරනවා මලී..."

"සර්ව කරන්නම පුළුවන්..."

"ම..ව.. එක දෙයක් වෙන්නෙන.."

"මො..ක..ක්..ද සර්..."

සන්තුෂ කතාකරන්නේ නෑ. මිනු ඔහුගේම අත දෙක බලාගෙන කල්පනා කරනවා. 'මොනවද අහගෙන හිතනවා ඒ සර්..'

"කොහොස්ගේ හදවත පැහැර ගන්න එක ලේසි නෑ.."

මිනු තනිවම වගේ කියවනවා.

"ඇ..ත්..ත සර්... ඒකට සර් කොහොස්ගේ මතකය දීගේ ගන්න වෙනවා... මෙමයි ලේන් එක දීගේ..."

ඇය කියන්නේ ටිකක් බරපතල අලෙවිකරණ කාරණයක්

"ම..ට තේරෙන්නේ නෑ ම..ලී..."

"ඇ..ත් සර් කාලෙක ලංකාවේ හරියට තිබුණා ලිපොල කියලා දෙයක්... බබාලා හම්බවෙන අම්මලාට දුන්නේ.. ගර්භනී අම්මාවරුන්ගෙයි කිරි දෙන අම්මාවරුන්ගෙයි පෝෂණය වෙනුවෙන්... යුනෙස්කෝ එකෙන් දුන්නේ... ආණ්ඩුවේ ක්ලිනික් වලින් බෙදුවේ..."

"මං කා..ලා තියෙනවා මලී.. හරිම රසයි... ඉස්සර කාපු

මතකයක් තියෙනවා...ඒත් පස්සේ කාලෙක ඒවා අමතක වුණේ.."

"ඔ..ව් සර්... ආණ්ඩු වෙනස්වුණා... ප්‍රතිපත්ති වෙනස්වුණා.. ඒත් හැමෝගෙම ළමා කාලේ රහට කාපු රසක් දිවේ ඉතිරිවෙලා තියෙන මතකයක් තියෙනවා... ඒකේ රස මතකයි හැමෝටම.. ඒත් එක්කම මතක්වෙන ළමා කාලයක් හැමෝටම තියෙනවා.."

"ඔ..ව් මලී.."

"ත්‍රිපෝෂ රස දිගේ මතක මාවතක් තියෙනවනේ සර්.. මෙමරි ලේන් එකක්... නේද..."

"ම්... මම ගුලි අරන් විතර කනවා... ඒක නම් රසයිනේ මලී..."

"ඔ..ව් සර්... ලංකාවේ කම්පැනි එකක් මේ මතක මාවත දිගේ ගියා...මොන මතක මාවත දිගේද.."

"ත්‍රිපෝෂ කාපු මතක මාවත දිගේ.."

"ඔ..ව් සර්.. එයාලා හිතුවේ නෑ සර් විරයරුලින් කන්සෙප්ට් එකක් ගන්න.. එයාලට ලේසියෙන්ම කෝන් ෆ්ලේක්ස් හදන්න තිබුණා... නැත්නම් චීට් බාර් හදන්න තිබුණා...ඒත් එයාලා ඒක කළේ නෑ... ගියා අර මතක මාවත දිගේ... ගිහින් දෙයක් හොයන් ආවා..එතන ඉන්න ඇත්තේ මාකටින් අප්පච්චිලා...ඒකයි එහෙම කළේ.."

"මො..ක..ක්..ද මලී හොයාගත්තේ.."

"මතක මාවත දිගේ ගිහින් සර් හොයාගත්තා හැමෝගෙම මතකයේ තියෙන ත්‍රිපෝෂ රස ගැන... එයාලා පස්සේ ඒ මතකය අරගෙන හැදුවා අලුත් ප්‍රොඩක්ට් එකක්... ඒකට අද කියන්නේ සම්පෝෂ කියලනේ සර්.."

"මේ ම..ක්..ව්..ලා ගහන්නේ.."

"ම්... කෝටි ගණන් ලංකාවට දානවා... හැමවෙලාවෙම මතක මාවත දිගේ ගිහින් ගන්න දේ සාර්ථකයි... ප්‍රොඩක්ට් එකක් දෙන්නෝන සර් මෙතනට..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

මලී කියන්නෙත් ඇගේ පලුවට අහක් කියලයි.

"ඇ..ත්..ත තමයි... ගෙනත් කන්නෝත සමහරු..."

ඔහු අහිංසකව කියනවා.

"ම..ට මෙහෙත් වුනේ නෑ... අම්මා රසට හදනවා..."

සන්ධ්‍යා බලාගෙනම ඉන්නවා.

"ම..ලී මේවා දන්නේ කොහොමද..."

ඇය හිනාවෙනවා.

"ම..ම නිකං ඉන්න වෙලාවට හිතනවා සර්..."

"ම..ම එහෙම හිතලා නෑ..නේ..."

"සැ..ල්..ල..නා න..මා සර් ප..ස්..සේ දවස සැලැල්ලනා වෙන්නේ... ආ..සා..ල්..ල න..මි..යි සර් පස්සේ වෙලාවන සැලැල්ල වෙන්නේ..."

සන්ධ්‍යා බලාගෙනම ඉන්නවා. ඔහුට මේ කෙල්ලව දරා ගන්න බෑ. 'එහෙම කෙල්ලව අරලියා එකෙන් අයින් කලානේ.'

"ම..ට නම් දුකයි..."

"ඇ..යි සර්..."

"එ..හෙ..ම කෙල්ලව මම අරලියා එකෙන් අයින් කලානේ..."

"අ..නේ ඒක මොකද්ද සර්... අපි දැන් ඒවා අමතක කරලානේ ඉන්නේ..."

"ඇත්තටම අමතක කලාද..."

"ම... සිද්ධ වෙච්ච හැමදේම හොඳට වුණා කියලා සර් මම හිතන්නේ..."

ඇය කියනවා. 'මටත් එහෙම හිතන්න ආසයි.'

"මා..ත් එහෙම හිතන්නේනා..."

"සර්ට දිනන්න පුළුවන් සර්..."

"ලේසි නෑ මලී ඒක... මොනවා නම් වෙනස්ම දෙයක්

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/freebooksdownload
Free Library

පොස්ගොඩිනොත්...”

මහු අසරණව කියනවා.

“ඇලුම් කියමනක් තියෙනවා සර්..”

“ම..”

“චතුරස් ධජ් පොට මේස් වාගෙම ඔ... සර් දේ ද ම.. වාගේහලි...”.

කෙල්ල කිරිගෙම ජයග්‍රාහකයන් වෙනස් දේවල් කරන්නේ නැ... හැබැයි දේවල් වෙනස් විදිහට කරනවා කියලා.

“ඒකයි රහස සර්... සර් එහෙම කරන්න...සර්ට පුළුවන්...සර් දිනනවා...”

මේ සියල්ල ගැන අදලා කියලා දෙන කෙල්ලට මෙතෙක් මහා දෙමන්න දෙන්න බෑ කියලා සත්පුරාට හිතෙනවා. ජීවිතය ගැන ගන්න තීරණයෙන් තුල් නොයවා ගන්න ඕන කියලා එයාට හිතෙනවා. 'එහෙම නැතුව මේ කඩිනමුලුණු ජීවිතේ ගොඩය න්න බෑ..' ඒක සත්පුරාට තේරුනයි. මේ කෙල්ලව පුදුමවලිකයෙනි හමාට මුණ ගැසුනුවේ ඒකට කියලා දැන් සත්පුර දණවටන දන්නවා.

“ආ සර් කෝපි..”

මලී දෝතින්ම කෝපි එක එයාට දෙනවා. සත්පුර කිහුළු දෙනොතින් මලී දෙස බලනවා.

“ඇ..යි සර්..”

‘එපුව ධිනියන්නාටෙත් දෙටියෙන් එහෙම බලදී..’ කෙල්ලට හිතෙනවා.

“ම..ට එක දෙයක් කියන්න ම..ලී..”

“මො..ක..ක්..ද සර්..”

මලීගේ පපුව වෙව්ලනවා. ‘මොනාවද මයා අහන්න යන්නේ... දුරසක් මාව බයකරනවාතේ සර් මයා.’

“මො..කා..ක විතක් ඉදගන්නාහෝ..”

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
Free Library
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

මනු ආයෙත් කියනවා. තොල්ල එහෙමම කරනවා.

"මේක මලී..."

සන්තුෂ දෙයක් කියන්න යද්දීම රෝහල් කාමරයට කෙනෙක් එනවා. ඒ එන්නේ පුද්ගලික රෝහලේ ප්‍රධාන හෙදියයි.

"හෙට සර්ගේ ඩිස්චාජ් එක දෙන්න කියලා ඩොක්ටර් කිව්වා... මොනවත් පේන්ස් නෑ නේද සර්..."

සන්තුෂ හිනාවෙනවා.

"නෑ සි..ස්..ට..ර්..."

'වෙන පේන් එකක්නම් තියෙනවා දැන්... ඒකට බෙහෙත් මෙහේ නෑ..' මනුට කියන්න හිතෙන්නේ එහෙමයි.

"එහෙනම් උදේ ඩිස්චාජ් එක දානවා සර්..."

මලී බිම බලාගෙන සිනාසෙනවා.

"මෙ..ඩි..සි..න් ටිකත් මෙහෙන්ම දා..න්..න සිස්ටර්..."

මලී කියනවා. කොළඹ ගියාට පස්සේ මනුට ඒවා මතක්වෙන්නේ නෑ.

"මෙඩිසින් ටිකක් වැඩිපුර තියෙනවා... මේ මිස්ට එක ත්‍රී සර්ලම දෙන්නම්..."

'අනේ දෙයියනේ මම එයා ළඟ නැතේ ඒවා දෙන්න..' මලීට හිතෙනවා. ඒත් මොනවා කියලා කියන්නද..?

"මේ දෙ..න මෙඩිසින් වෙලාවට ගන්න සර්... ගැස්ට්‍රයිටිස්වලට ට්‍රීට් කරනකොට එහෙමයි... වෙලාවට බෙහෙත් ටික වැරෙන්න ඕන... නැත්නම් හොඳ නෑ... වෙන ලෙඩක් වගේ නෙමෙයි... ඩොක්ටර් කිව්වෙ කොලන්වල මොන විදිහේ තුවාල තියෙනවද දන්නේ නෑ කියලා..."

"තු..වා..ල ඇ..ති මලී.. මට ඒක දැනෙනවා..."

"ඒකට බයවෙන්න එපා සර්... දැන් ට්‍රීට්මන්ට් තියෙනවා.. කොළඹ ගියාම හොඳ ගැස්ට්‍රෝලොජිස්ට් කෙනෙක් මීට

Webdownloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/freelibrary96/
Free Library

හෙමි...

මේ සියල්ලම ඔහුට තනිවම කරගන්න බෑ කියලත් මලී දන්නවා. 'ඒකට අනින් මොනවද කරන්නේ... ඔයාට ජීවිතේම වෙනස් කරගන්න බැරිවෙයි...' ඇය සිතුවා. ඔහු හෙට එන්නට පෙර මොනවද කියන්න ඕනා කියලා ඇය දන්නවා. 'ඔයත් හිතනවා එහෙම කියන්න යද්දී...'

"අ..ද සීතල වැඩියිනේ මලී..."

"ඩි..සැ..ම් සර්... මේ දවස් එහෙමයි... ඩිසැම්බර් ළංවෙලානේ සර්..."

"ම... වින්ටර් එකනේ නේද..."

ඇය සිනාසෙනවා. මේ සීතලට ජීවිතයට අමුතු දෙයක් සිහිගන්වන සුබ නිමිත්තක් වගේ කියලයි ඔහුට හිතෙන්නේ. 'මේ ගමන්ම දෙයක් කතාකරන්න බැරිවෙයි... තෙරුව මං දැක මොනවා හිතයිද... ඕනින් ආපයන්න එනවා.' කන්තුක එහෙමම හිතනවා.

18

සන්තුස උදේ නැගිටිද්දී මලී ඔහුගේ ඩිස්චාජ් එකට සියල්ල සූදානම් කරලයි තිබුණේ. ඔහුට ඇඳගෙන යන්න ඇඳුමක් සූදානම් කරලා ඇය සියල්ල අස්කරලත් තිබුණා. මලී ඔහුගේ බෑගයේ තිබූ ඩෙනිම් කලිසමත් සුදු පොප්ලින් වර්ගයේ ටී ෂර්ට් එකත් සැටිය මතින් දමා තිබුණා. ඒ උඩම ඔහුට අඳින්න යට කලිසමකුත් දමා තිබුණා. මේ සියල්ල සන්තුස දැක්කා. 'ජීවිතය කලාවක්..' ඔහු එපමණයි සිතුවේ. ඒත් ඒ කලාව මේ හුදෙකලාවේ විඳින්න බෑ.. එකත් ඇත්ත.

"ගු..ඩ් මෝ..නිං සර්..."

කෙල්ල ඊයේ රෑ ඇහැ පියෙව්වේ ටිකයි කියලා සන්තුස දන්නවා. මොකද ගොඩක් කතාකලා. එහෙම නොනිදා ඉඳලත් මේ උදෑසනේ ඇය ඉන්නේ මේ කඳුකරයේ මේ දැන් පිපුණ කානේෂන් මලක් වගේ. මේ යෞවනයද නැත්නම් කෙල්ලගේ හැටිද කියලා සන්තුස ගුණවර්ධනට තේරෙන්නේ නෑ.

"ගු..ඩ් මෝ..නිං මලී..."

සන්තුස සිනාබරව ඇය දෙස බැලුවා.

"ම..ලී ඔක්කොම ලෑස්ති කරලා..."

"උ..දේ අ..පි යනවනේ සර් ඉතින්..."

Web: downloadbooksfree.story.blogspot.com/
Free Library
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

දුකත් ඒකම තමයි. මේ පුංචි හෝටල් කාමරයේ පුංචි පුංචි ගොඩ වැටිලා තිබුණෙ. ඒවා අරගෙන තනියම කොළඹ යන්නේ කොහොමද..? කරන්න අමාරු වෙයි.

"උදේටම වෑන් එකක් දාගන්න සර්.. කොටි ගොඩක් තත් එකේ.. එතකොට ඔය ලෙඩ ගතියත් යනවා.. මං කෝල් කරන්න ඩ්‍රයිවර් එකෙකුත් හිම්බම සර්.."

ඔහුගේ මුහුණ පුරා යන්තමට දුක වැටිලා තිබුණා. ඒත ලස්සන නෑ. 'මියාට ලස්සන පුල් ෂේව් කරලයි.'

"ඒ..වා කොහෙන්ද..."

"ශ්..ෂ මේ එතකොට ඩ්‍රයිවර් ගෙනාවා සර්.. ෂේවින් කිට් එකකුත් ඇති..."

සන්තුස බලාගෙනම ඉන්නවා. 'ඉතින් බලාගෙන ඉන්නවා..'

"වෑන් එකක් අරන් ගේ ටිකක් බලා අපි යන් සර්.. ස..ර් එනවා කිව්ව නි..සා මම අම්මට කිව්වා ලොක්කාට ලෑස්ති කරන්න කියලා.. සර් එනවා කියලා.."

සන්තුසට අද දුක්බර දවසක්. 'තමිත් නෑ.. මම කෙල්ලට කතාකරනවා..' ඔහු එහෙම හිතාගන්නවා.

"ව..තු..ර සීතලද මලී..."

"අ..නේ හොට් වෝටර් තියෙනවා සර්.. නාගන්න.."

සන්තුසට බැලෙන්නේ ලස්සනට ලුවි හිත කියා ඇති ඔහුගේ ඇඳුම් ටික දෙසයි.

"ස්..වි..ට..ර් එ..ක..ත..ම මලී අරන් යනවා..."

කෙල්ල මිහිරි ලෙස සිනාසුනා. 'අනේ ගාමන්ට් ෆැක්ටරියක්ම තියෙන මියාට මොනාද මගේ දුප්පත් ස්වීටර් කෑල්ල.. වින්ටර් සිව්ල්ව්ප් කොච්චර මහනවද එතේ.' ඇයට කියන්න හිතෙනවා.

ඔහු නාන කාමරයට යන දෙස ඇය බලාගෙන උන්නේ තොල් පට තදකරගෙනයි. පසුව හැරගෙන එයේ මොනාද්ද දෙයක් එනවා ඇයට දැනෙනවා. 'පිස්සුනේ මටත්..' ඇය පසුව

web.downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

කියනවා. මේ එන දැවිල්ල එච්චර හොඳ එකක් නෙමෙ කියලා ඇය දන්නවා. මලී සන්තුසට කේක් එකක් හදන්න ගන්නේ දහසක් දේවල් සිතමිනුයි. 'මයා අද නමය දහය වෙද්දී යනවා. ඊට පස්සේ මටත් නොහිතුනත් වගේ කියයි... අනේ මන්ද... මගේ සන්තුන් අභිංසක ජීවිතේ..මලානිට...' ඇය කියනවා. දහසක් නොපැහැදිලි අභිමතර හා නැති බැරිකම් මැද්දේ ජීවිතය මෙහෙම සන්තුන්ව කියාගෙන යන්නේ හරිම අමාරුවෙන්. එහෙම කරන්නේ අවුල් වෙන්න බැරි නිසා. එහෙම ජීවත්වෙද්දි මහ සැපක් කියලා දෙයක් නැතත් ලොකු දුකක් නෑ කියලා මලී අතුරිය කාලයේ අවබෝධකරගත්තා. වඩාත් වටින්නේ සිතේ සැනසීම කියලා ඇය දන්නවා. 'මයා නිසා එකත් දැන් නැතිවෙලා ගිහින්... අදින් පස්සේ හිමින් හිමින් මගේ පුරුදු ජීවිතයට එනවා...'

ඒත් ජීවිතය පෙරවන්නේ නැවතුමක් මෙහෙමද..? ඒ ප්‍රශ්නයට නැවතුමක් වගේ අදත් ඇයට උත්තර නෑ. 'කොහොමත් ජීවිතයට එයි.. ඒත් කවුද... ඇයි නොන්නේ...මෙච්චර වෙලා මොනවද කරන්නේ..' ඇය ඇගේ හිස අත නැඹුරු දෙවියන්ගෙන් අහනවා. උත්තර නෑ. කාමින් නෑ.

සන්තුස පැය බාගයක් පමණ උණු වතුරින් නානවා. කොහොමත් මේ වගේ සීතල පාන්දරක උණු වතුරින් නාද්දි හරි සනීපයක් එනවා. හොට් වෝටර් බාත් එක කියන්නේ මේ ලෝකයේ තියෙන සනීපම දේවල් වලින් එකක්. ඒත් සීතල දැනෙන්නේ බාත් එකෙන් පිටතට ආවාට පස්සෙයි. උණු වතුර යට ඉන්නකල් ඒ සීතල දැනෙන්නේ නෑ. සමට එන උණුසුම නිසා. සන්තුස ඇය ලස්සනට මැදලා තිබූ වෙනිමෙන් සුදු ටී ෂර්ට් එකක් ඇඳගන්නවා. මනු රැවුල කැපූ නිසා මුහුණට අලුත් ලාබාල පෙනුමක් ඇවිත් තිබුණා. නාන කාමරයේ වූ කැඩපතින් මනු මුහුණ බැලුවා. සන්තුසට තමාගෙන්ම මොකද්ද අලුත්කමක් දැනෙනවා. ඒක කියන්න තේරෙන්නේ නෑ.

මනු එද්දි මලී තේත් හදාගෙන බලාගෙන උන්නා. මනුගේ මුහුණ දැන් කුඩා පිරිමි ළමයෙක්ගේ වගෙයි. 'අද වෙනදටත්

www.downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/freeslibrarysc/
Free Library

බය උනානෙයි.. වූටිවත් කොට්ටුත් එළියෙන්..." මලී කියනවා.

"ඇ..යි මලී..."

ඇය බලද්දී ඔහු ඇහුවා. කෝප්ප පත්තරේ කියන දේ හෙලා මොනාද කියුවා කියලා සන්දුන දන්නෙවා.

"හ්..නෑ සර්..."

"කියන්නකෝ මලී.."

"හ්..නෑ සර්.. ඉ..න් ලෙඩ ගාටත් නෑ කියලා කිවුවේ.."

මලී ඔහුගේ කරලෝල්ලට ඔහු අතට දුන්නා. සන්දුන එය ගැළඳගත්තා.

"මේ වූටිවත් බොනු සර්.."

ඔහුත් දැන් මේ කෝපි රසිකයෙක්.

"අද පායනවා වගේ නේද මලී.."

"ම..ව සර්.. හොඳ සන්ෂයින් එක. මේ කන පාටට තියෙන්නේ ඒකනේ.."

"ම... මලීට නේ."

"මේ මොනාවා සර්.."

දෙන්නාම මේ අරගෙන බිව්වා.

"ස..ර්..ට කොළඹට යද්දී දවල්වෙයි.. මෙන් උණුව ගන්න සර්.."

ඔහු සිනාසෙනවා.

"ම..ලී අද පෙම් එකට යනවද.."

"අ..ද ය..න්..නේ නෑ ස..ර්.."

"මේ ලෙවෙනුවට නිං රහලා හරියට නිදාගත්තෙත් නැගේ නේද මලී.. අද දවසම නිදාගන්න.."

"එ..හෙ..ම නිදුමට නැහැ සර්.. මම කවදාවත් දවල්ට නිදාගෙන නෑ..."

ඒක හොඳ ගුණයක් කියලා ඔහුට හිතුණා. සන්දුන එක වෙලාවක මලී දෙසම බලාගෙන උන්නා. එහෙම බලාගෙන ඉන්න බැරි ගතියක් ඔහුට දැනුනේ. මලී හදිස්සියේම වගේ

දෙනෙත් එසැව්වා. ඇය දැක්කේ තමා දෙසම බලාගෙන ඉන්න සන්තුසාගේ දෙනෙතයි. ඇගේ දෙපාත්තලයේ සිට සීතලවීගෙන ගියා. 'මොනවද හිතන්නේ..' ඇයට හිතාගන්න බැහැ.

"ස..ර්.."

ඔහු ලැජ්ජාවෙන් බිම බලාගත්තා.

"ම..ලී..ගේ ෆෝ..න් එක ඕ..ෆ් කරනවද මලී.."

සන්තුස ඇහුවා.

"මේ..ක.. එහෙම නෑ සර්... සමහර දවල්වලට මැඩම් කතාකරලා එක එක දේවල් අහනවා... එතුමන්ටත් ගැන.. ඒ නිසා මන් එකේ තියාගන්නේ... ඇයි සර් එහෙම ඇහුවේ.."

"නෑ ම..ම ගි..හි..න් ගන්නවා..."

කෙල්ල ඒකටනම් හිනාවුණා.

"ඇ..යි හිනාවුණේ..."

"ස..ර්..ට කොළඹ ගියාට පස්සේ මට කතාකරන්න වෙන්නේ නෑ... කොච්චර වැඩද...ආ..යේ කවදාහරි නුවරඑළියේ එන දවසක මගින් කතාකරන්න සර්... ම..ම අම්මට කියලා සර්ට කෑම ටිකක් හදලා තියන්නම්..."

කෙල්ල එහෙමම කිව්වා. සන්තුසට දුක හිතුණා.

"ම..ම එහෙම මලීව අමතක කරන්නේ නෑ..."

'මතක තියාගන්නේ ඇයි ඉතින් මේ දුප්පත් කෙල්ලව..' ඇයට අහන්න හිතෙනවා.

"මං ඒ වු..ණා..ට ස..ර්..ට කෝ..ල් එකක් දෙන්නම්කෝ.. සැ..ප ස..නී..ප අහන්න... පුළුවන්කමක් තිබුණොත් සර් ආන්සර් කරන්නකෝ..."

ඔහු හිනාවුණා.

"මලී එහෙම හිතනවනේ..."

'එහෙනම් කොහොමද හිතන්නේනා කියලා කියන්න.' කෙල්ලගේ ඇස් කියන්නේ ඒ කතාවයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ඔහු සිනාසුනා.

"අ..නේ අත වන වන මලීගේ ගෙදරට යන්න බලනෙ..
අම්මා බලයි මේ මොන නැනැදිච්ච සර් කෙනෙක්ද කියලා..
මොනවාහරි අරන් යන් ගෙදරට.."

ඔහු කියද්දී මලී තුන් සිතම කියලා වගේ හිනාවුණා.

"අ..නේ අපේ අම්මා එහෙම හිතන්නේ නෑ සර්..
යන්නකෝ.. මොනවාවත් ඕන නෑ.."

"එහෙම බෑ මලී.. යමු.."

සන්නුක කීයේ බහින්නමයි.

"නා..ම විපත් කරලත් නෑ..අ..න් සර්..කෝ නවත්තන්න.."

එ වචන විත ඇයගෙන් පිටවෙද්දී සන්නුකට තුන් එකට දෙයක් කරන්න දෙයක් තිබුනේ නෑ. 'තැතිගෙන්ම එහෙම සමාන්ඩින් වොයිස් එකකුත් තියෙන්න ඕන.. විශේෂයෙන් අපි වගේ ගාල කඩාගන්න සිටම් එක්ක ජීවත්වෙනකොට..' සන්නුකට හිතුණා.

"නා..ර..ක වැඩනේ.. මට වෙල් කීයක් කන්න දුන්නද.."

"ඉ..කි..න් සර් මට අවුරුදු කීයක් වයි දුන්නද.. මොනාද දුන්නද..."

කොල්ලත් එක්ක කතාකරලා දිනන්න බෑ.

"හ..රි යන්නකෝ එහෙනම්.. නැමැයි මම අම්මට කියනවා මලීගේ.."

කොල්ල කෙල්ලට නදකරගන්නවා. 'වෙලාවකට කෝටි එකෙක් වගේ..'

"මෙ..කා..කි..න් සර්.."

ඇය ඉහළට හෝටලයේ වටාවුම ලගදී කියනවා. කඳුපොල පාරට යන පිවිසුම තියෙන්නේ එතනින් උඩයි.

"ඉතින් උදේට මෙහෙම පයින් එනවා.."

"ඔ..ව සර්.. පාර දිගට තියෙන දේවල් බල බල එනවා.. එහෙම මෝක් ඉතින්... සමහර දවස්වලට වහුමෙම විතක් යනවා.."

"ආ..යි..."

කෙල්ල හිනාවෙනවා.

"ආ..යි මලී.."

"උ..ණු..වෙ..න් තෝ..සෙ..යක් ගෙ..න්..න.."

ඈය අහිංසකව ලැජ්ජාවෙන් කියනවා. සන්තුෂ් මලීගෙ නම් ඉන්නවා.

"වටුමේ තෝසේ එක රසද.."

ඔහුත් අහනවා.

"හැම තැනම තෝසේ සර්.. එක තැනක් තියෙනවා.. එතන තෝසේ හරිම රසයි.. තෝසේ සම්බෝලත් රසයි.. සාම්බාරු එකත් රසයි... මං උඳු වඩේ එකතුත් කන්නං.. උණුම උණුයි..."

"හා... වෙලාසන දන්නවානම් තෝසයක් ගෙනත් කනවා මලී..."

"අ..නේ.. සර් කන්න ආසද.."

"මගේ ස්කූල් කාලේ ප්‍රියතම කෑම.. අස්සට තුන් මුල්ලේ තිබුණා මරු තෝසේ පොයින්ට් එකක්.. අපි හවසට කනවාම තමයි..."

"අ..ඩ..රා..දේ.. මට මතක් වුණේ නෑ නේ සර්..."

ඈය දුකෙන් කියනවා.

"හවසටත් මම ඇවිත් වඩේ අරන් යනවා මිරිස් සම්බෝල එක්ක... ගෙදර ගිහින් අම්මත් එක්ක කනවා තේ එකක් හදාගෙන... එහෙම රසයි සර්..."

සන්තුෂට වෙලාවකට කෙල්ල ගැන පුදුමයි. 'මේක පුදුම මිණියෙක්...' ඔහු එහෙමයි හිතන්නේ.

"මෙ..නා..නි..න් උ..ඩ..ට සර්..."

කෙල්ල කඳු ඉහත්තාවට යන පාර පෙන්වනවා. ඒ පාර ටිකක් පල්ලයි. ඒත් දෙපස කඳුකර මල් පිරිලා. කහ පාට මලක් එන කඳුකර මල් පඳුරු පාර දෙපසම අයිති කරගෙන උන්නේ. ඒ මල් ගස් අතරින් වැටුණු කඳුකර පාර දිගේ උඩට යද්දී

සන්තුසට නිකමට බැලුනේ ඇය දෙසයි.

"කොහේ නැතත් මලී... ෆිල්ම් එකක සූට් එකකට හොඳයි..."

"ඉතින් සර් ෆිල්ම් එකක් ප්‍රොඩියුස් කරන්න... මේ පාරේ සූට් කරන්න එන්න..."

"ෆි..ල්..ම් හෙම මලී කොට අසිද්ධ වෙද්දී මට කරන්න වෙන්නේ..."

මිනු එහෙම කියද්දී ඇයට දුකයි.

"සැ..ර් කි..ව්..වේ ඒ ඔක්කොම..."

"ම්.. අද ඉඳලා හිතනවා... මල්ලූකෝ අපි ගොඩ ආවොත්..."

"ආ..වො..ත් කි..ය..න්..න එපා සර්... සර්ට සර්ව විශ්වාස වෙන්නම ඕන..."

එක ඇත්ත කියලා සන්තුසත් දන්නවා. තමන්ට තමන් ගැන විශ්වාසයක් නැත්නම් වෙන කෙනෙක් කොහොමද විශ්වාස කරන්නේ.

"මේ..ක..නි..න් උඩට සර්... පා..ර පටුයි... යන්න පුළුවන්ද දන්නේ නෑ..."

මලී කිව්වේ තරමක සැකයකින්.

"වෙහිකල් එකක් ඇවිත් නැද්ද මලී..."

කොල්ල බිම බලාගෙන සිනාසීමට ගිය වැනුවා.

"න්..නෑ සර්... මේ අපේ ගෙදරට අමුත්තෙක් එනවාමයි."

ඇය කිව්වේ හස්තිමත්වයි.

"ඒ අ..මු..ත්..තා..ත් එන්නේ අත වන වනා... ඔයා හරිම හාස්‍යයි මලී..."

සන්තුස කිව්වේ දුකකින්.

"ඒ..ක කමක් නෑ සර්... සර් ගිනවන්තකමක් අරන් එන්නේ... වෙන නැධි මොකටද ඉතින්..."

ඒ කතාව හරි පුදුම කතාවක් කියලා සන්තුසට හිතෙනවා. "ඔව්.. ගිනවන්තකමත් ලොකු වස්තුවක් තමා..." පසුව මිනු

හිනාවක.

"මේ ගේ ම..ලී.."

ඒක හරි පුංචි ගේ පොඩ්ඩක්. ඒත් හරි සිරියාවයි. තුරා වන්න වටේටම මල්. මල් මැදයි තියෙන සිටුවෝ. අයින් තියෙනු සිටින දෙස සන්තුෂ බලාගෙනම උන්නා. 'මේ පුංචි ගෙදර උන්න කෙල්ලගෙන් මම අත්කළේ රස්සාවෙන් නිකමට ඉවරකරලා තියෙන්නේ... උන්ම විශ්වාස කාසිපල් ඇන්නුවාහම මේක කෙල්ල හදාගෙන... මොනාද මම කළේ...' සන්තුෂගේ සිත කැලැලින් පිරී ගියා.

"උ..ස්..සා..හ ගේ පො..ඩි..ඩ..ක්..ගේ මලී. දවසක් ඉන්නත් හිතෙනවා..."

"ඉ..කි..න් ඉන්නාකෝ සර්... අපි හොඳට සලකන්නම්..."

ඇය කියන්නේ හරි සන්තෝෂයකින්.

"අප්පච්චි ඉන්න දවස්වල හදන්න ගත්තේ. අතරමග වැඩ නැවතුණා.. මං..ට..න් ඉවරකරගන්න බැරිවුණා සර්..."

"කා..ර..ණු රස්සාවෙනුත් මම අයින් කළානේ..."

සන්තු දුක්බරව කිව්වා.

"ඒ..ක කළේ සර් නොවෙයි... මම දන්නවා... ඒ වැඩ සර් ග න්න එපා... සර් එහෙම කෙනෙක් නොවෙයි..."

කෙල්ල විශ්වාසයෙන් කිව්වා. සන්තුෂගේ පපුවට ඒ වචන නිවනක් ගෙනාවා.

"මහිමු සර්... අම්මා තුන්වියේ ඇත්තේ..."

සන්තුෂ මැද්දේ විශාල දාස් පෙතියා මල් දෙපස සිටවූ පොරව පාර මැදයි. නිවසට පිවිසෙන්න ඉතා ගිය ඒ තුරා මාවත දෙපසම දාස් පෙතියා මල් සිටවා තිබුණා. එය හරි අපූරු ලදයාන අලංකාරයක්. උදෑසන පුරම අව් වල්ල ඒ පුරා පිනි වැටුණු මල් කොට සුන්දරව වැටී තිබුණා. දාස් පෙතියා මල් පාත්තියට එහායින් තිබුණේ රෝස පාට මල් පිපුණු අවපෙතියා මල් යායක්. සන්තුෂ ඒ පාට අවපෙතියා මල් දැක්කෙත් අදයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

20

"එ..න්..න සර්..."

කෙල්ල හරි ශක්තියකින් කතාකළා. සන්තුසට බැලුණේ දහස් පෙතියා මල් සහ රාජපොහොට්ටු මල් ගස් වලින් වටකර තනා තිබූ පහන් පැළ දෙසයි. එහි වැඩ සිටි බුදු පිළිම වහන්සේ තමා දෙසම බලාගෙන ඉන්නවා වගෙයි සන්තුසට හිතුණේ. 'මම කරපු ඒ පවට අද මම වන්දි ගෙවනවා බුදු හාමුදුරුවනේ..' ඔහු කිව්වේ සැදැහැසිතින්.

"අ..ම්..මේ..."

කෙල්ල සාලයේ ඉදගෙනම කෑ ගැහුවා. සාලයේ තුවා කැබිනෙට්ටුව මත මලීගේ සුන්දර ඡායාරූපයක් තිබුණා. ඇය උන්නේ පාසල් ගවුම පිටින්. සන්තුස එදෙස බලාගෙනම උන්නා. කෙල්ලට ලැජ්ජයි.

"අ..ම්..මේ එ..න්..න..කෝ..."

"මේ එනවා මැ..ණි..කා.."

සන්තුස හිනාවෙනවා. 'මැණිකම තමයි මේ..' කරුණාවර අම්මා කෙනෙක් සාලයට ආවා. ඔහුව දැකලා ඇය

Webdownloadsfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

සුහදාකාර නිහතමානීකමකින් පිළිගත්තා. එතරම් මනුස්සකමක් මහී අම්මා පොහොසත්තුන්ගේ ඇස්වල දැකලා නැහැ.

"මේ අ..පේ සර් අම්මේ.."

"අ..නේ.. දැන් සනීපයිද මහත්තයෝ.."

ඇය අහද්දී සන්නුනගේ පපුවම ඇකිළී ගියා.

"ඔ..ව අම්මේ.. දැන් සනීපයි.. මලී නිසා සනීප වුණේ.. මේ අම්මටත් ටිකක් කියලා යන්න ආවා.."

සන්නුන ඇය ළඟ පහත් වී ඇයට වඳින්නයි ගියේ. එතකොට අම්මා ඔහුව නැගිට්ටෙව්වා.

"අ..නේ මහත්තයෝ.. ආශීර්වාද කරනවා.."

කෙල්ලගේ පපුව දන්න ගත්තා. "මං දැනගෙන උන්නා ඔයා එහෙම කොල්ලෙක් කියලා.."

"දැ..න් එහෙම අසනීප පාටක් නෑ මහත්තයාගේ.. පුතේ කෑම ටික ලෑස්ති කරලා තියෙන්නේ.. මහත්තයාට බඩගිනියි ඇති.."

අම්මා කියද්දී ඇය සන්නුන දෙස බැලුවා.

"ම..ට මොනවත් අරන් එන්නවත් දුන්නේ නෑ අම්මේ.."

සන්නුන සිනාවේ වැරදිකාර බවින් මිදෙන්නයි.

"අ..නේ එහෙම මොනවත් මොකටද මහත්තයෝ.. යන් කෑම ටිකක් කාලා ඉන්න.. මහත්තයා මේ ගෙදරට ආපු එකම අපට ලොකු ගෞරවයක්නේ.."

සන්නුනට මලී දෙස බැලුණා. මේ පුංචි ගෙදරේ දුප්පත් නිස්කලංක බව තමාගේ මන්දිරයේවත් දකින්නට නෑ කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

"යන් සර්... බඩගිනි ඇතිනේ.. කිහිලට බඩගිනි එනවා.."

පුංචි කෑම මේසය තිබුණේ එක් පැත්තකින් මිදුලට විවෘත වූ තැනකයි.

"මේ..ක මලී මේ එක පැත්තකින් මිදුල් කරලා තියෙන්නේ..."

www.downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

කෙල්ල හිනාවෙලා අම්මා දෙස බලනවා.

"කෑදු ජෝන්නාගේ මහත්තයෝ... එයාගේ වැඩ... මිත්තියක් තිබුණා... ඒක කඩලා දැම්මා.. කෑදු දිහා බල බල ඉන්නොත්ත කියලා මිත්තිය කැඩුවා..."

ඇයට තියෙන්නේ හරි පුදුම සිහිවිලි කියලා තෙල්ට දැන් හිතෙනවා.

"ඒ..ක අලුත් ආකිටෙක්ට කලාවේ ෆීචර් එකක් මලී.."

"ක..දු දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට හරි ලස්සනයිනේ සර්.. මේ මල් මෙයි හැදුවේ..."

කපරාරු නොකළ ගඩොල් බිත්ති තුනකින් වටවූ කෑම කෑල්ලේ එක පැත්තකින් පේන්නේ මලුත් ඉන් එහාමේ හද්දොළ කඳු යායන් පමණයි.

"ඉඳගන්න සර්.."

කෙල්ල කෑම මේසය වටා තිබූ සුදු රෙදි කව ඉවත් කළා. අම්මා අද ලස්සනට කෑම මේසය දාලා කියලා කෙල්ලට හිතෙනවා.

"අ..ම්..මා ඉදි ආප්ප හදලා තියෙන්නේ සර්... මේ කාල් පිටි ඉදි ආප්ප... ගෙදරමයි අපි හදන්නේ..."

"මේ ගොඩක් හදලනේ මලී අම්මා..."

කෙල්ල හිනාවෙනවා.

"අම්මා එහෙමයි සර්..."

අම්මා මේ දැන් ඔාපු කිරි හොද්ද සුදු දීසියකට දාගෙන ආවා. කෑම කෑල්ල පුරාම පැතිරෙන්නේ කිරි හොදි සුවඳයි.

"කිරි හොද්ද හරි සුවඳයිනේ අම්මේ..."

මෙහෙම කියන්නේ අර්ලියා එකේ සර්ද කියලා අම්මාට හිතාගන්න බෑ. කෙල්ල අර්ලියා එකේ සර් කියලා වෙන කෙනෙක්ව ගෙනල්ලද...?

"අ..ම්..මා මමලට එකක්.."

කෙල්ල රහසින් වගේ කියනවා

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ඈ..නේ මේ අහගන්න මලී... මේ පොලොන් තියෙන්නේ... අම්මා මාළුත් හදලා තියෙනවනේ..."

මලී මුව තදකරගන්නවා.

"එ..යා..ට මහත්තයා ඉඳි ආප්ප කනවානම් පිස්සු වගේලු එකත් මගෙනමයි... එයා ගිහින්නේ අනිත් දවසේ එහෙමයි කියලා..."

අම්මා කියන්නේ හිනාවෙලයි.

"අ..න්..න..හෝ ඉතින්..."

සන්තුස හිනාවෙනවා. මලී ඔහුට ඉඳි ආප්ප දෙනවා.

"ඈ..ද සර් විස්කෝත් එක්ක අනේ කනු. මේ ඉඳි ආප්පෙත් අඩුවෙයත් නෑ... ෆයිබර් රයිස් නෙමෙයිනේ..."

"ත..හ..වා මලී... මේ කිරි හොද්ද ඇත්තටම තත්තමයි තියෙන්නේ..."

"එච්චරම ආසද සර් කිරි හොදි කන්න..."

ඇය හිනාවෙලා අහනවා. ඔහු ප්‍රවීණ දෙස බලාගෙන තමයි උන්නා. කොල්ලගේ දෙපා ගණ නැතිවෙන යනවා. 'ඇ නුවරඑළියෙන් මම යන්නේ නෑ... කිරණියත් අරන් තමා යන්නේ... කොළඹ මිනිස් හිත පටලැවු කරගෙන ආපේ එන්න බෑ... මෙහෙටම වෙලා ඉන්නවා.' සන්තුස හිතමයි හිතනවා. ඒත් කොහේ කියලා ඉන්නද..? 'මේ නුවරඑළියේ එහෙම ඉන්න තැන්ද නැත්තේ... කිරණියත් අරන් ගියාම හිතට හරි සනීපයි...' ඇය රහසින් වගේ ඔහු දෙස බැලුවා. 'දාහෙන මොනවද හිතනවා..' එක අහනාට සර්ට හිතන්න දේවල්ද නැත්තේ කියලා මලී පසුව හිතනවා. ඒත් මේ මූනුණ හරි අමුතුයි.

"හ..ව කිරි හොදි ටිකක් ඔන මලී..."

"මේ දානවා සර්..."

සන්තුස මොනවද කියන්න ඕනින් හිනාවුණා. ඔහු දෙනත් කියන්න ගියා කියලා මලීත් දන්නවා.

"ඈ..යි සර්..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"මේ පෙරේතයාට සමාවෙන්නකෝ මලී... ඔබ හොද්ද හරිම රසයි... ඒකයි."

පසුව ඕ පයක් ඇවුණද කියලයි ඇය හිතන්නේ.

"අම්මගේ මේ කිරි හොද්දට මාත් හරි ආසයි සර්... මං කිව්වේ අම්මට කියලා මේක හදාගෙන ලුණු මිරිසත් එක්ක උණු මත් කනවා කියලා..."

"මටනම් ලුණු මිරිස් ඕනෙත් නෑ මලී..."

මේ කියන පැත්තේම අම්මත් කුස්සි කැල්ලේ ඉඳගෙන අහගෙන ඉන්නේ. 'එච්චර ලොකු නැහැන ඉන්න කෙනෙක් මෙහෙම කතාකරනවා අහන්නත් පුදුමයි... ගමේ ගොඩ දරුවෙක් වගේ කතාකරන්නේ.' ඒත් අරලියා ඇපරල් එකේ බොස් එහෙම මුරුල් කෙනෙක් නොවේ කියලා අම්මා දන්නවා. ඇත්ත කතාවත් ඒකයි. ඒත් මේ නුවරඑළිය නර්සින් හෝම් එකේ උන් දින තුනට කෙනෙක් හොල්ලව වෙනස් කරලා. ඒකයි ඇත්ත කතාව.

අම්මා හරි ඉක්මනින් බිත්තර ඔම්ලට් එක අරගෙන එනවා.

"මේ..ක මහත්තයාට අන්න මැණිකෙ..."

අම්මා බිත්තර ඔම්ලට් දෙක ගෙනත් තියලා කියනවා. සන්තුස අම්මා දෙස බලන්නේ කෘතවේදීවයි.

"කිරි හොද්ද හරි රසයි අම්මේ..."

"මහත්තයා ටිකක් යනමින් කන්න... කොළඹ යන පාරේ කියට කන්න වෙයිද දන්නේ නැහැනේ..."

"ඔ..ව් අම්මේ... මේ ටිකත් වැඩිපුර කනවා... මට හොස්පිටල් එකේදී කන්න දුන්නෙත් නැහැනේ..."

ඔහු කියද්දී කෙල්ල මූව හදකරගන්නවා.

"අ..නේ..."

අම්මත් සන්තුසගේ කතාවට පෝර දානවා.

"කි..රි තේ එකක්වත් බිව්වේ නෑ අම්මේ..."

කෙල්ලට දුක නැහැ. ඇයට පුදුම මේ ඉන්නේ අරලියා ඇපරල් එකේ එම ඩී නිසයි. 'වෙලාවකට ඔයා හරිම සාමාන්‍ය

කොල්ලෙක් වගේ... එහෙම වුණොත් මොනවාහරි හිතන්නේ හිතුණා...' පසුව ඇයටම ඔය හිතුණා. 'එයා සමීපයෙන්ම ඇයි හැබැයි දැන් ලෙඩවෙන්නේ...'

"එයාටත් හරියන්න අද කන්නලතම් වෙන්නෑ..."ට

"මේ...ක එක්ක රසයින් මලී ඉඳි ආප්ප... හිට හොඳට ඉඳි ආප්පයි සම්බෝලයි..."

"ඒ...හෙ...ම රසයි තමා සර්..."

ඇය ජීවිතයේ ගලපා දෙන බොහෝ දේ රසයි කියලා මලී දැන් දන්නවා. 'මං කෙටියට රහක් නැති ජීවිතයක්... අනුයි එපා කියන්නේ... මෙලෝ රහක් නෑ...' හැබැයි මලී ඉතිං ජීවිතය රස වෙන්නේ නෑ. එහෙයි ඇත්ත. එයා ලස්සනට ගලපන්න ඕනා. ඒත් බොහෝ දෙනෙක්ට රසකම ගලපන්න තේරෙන්නේ නෑ.

"මො...න...ව...ත්...ම අමාරුවක් නෑ නේද සර්... මිලෝ මීටර් දෙසිය ගාණක් ඩ්‍රයිව් කරන් යන්නත් ඕනනේ. මෙ...හෙ...න් ඩ්‍රයිවර් කෙනෙක් එක්කගෙන ගියොත්. ඒ...ම අර අයියට කතාකරන්නද..."

මලී අහනවා. 'කෙල්ලට කොයි මාව තනියම යන්න.'

"ඔම්බිට යන්න පුළුවන් මලී... දැන් කාලා යමක් ආවෙත්..."

ඇය පුංචි සුසුමක් හෙළනවා. එය සන්සුනට දැනෙනවා.

කාලා අවසන් වෙද්දීම වාගේ අම්මා කෝපිත් හදාගෙන එනවා. ඇය කන තාට පුංචි අඩු කෝප්පයේ මතුව කෝපි දෙන්නේ හරි ගෞරවයෙන්.

"මලී තමා අම්මගේ කෝපි බොන්න පුරුදු කළේ..."

"එ...යා දවසකට කෝපි කෝප්ප හතර පහක් බොනවා මහත්තයෝ... මන එයාත් ඇවිත් කෝපි හදාගන්නවා..."

"මේ ම...හ ඒ...ට..."

"ම්... මේ පීනලත් එක්කගෙන් මහත්තයෝ..."

කොහොම වුනත් කෝපිවල තියෙන්නේ හදවත උණුසුම්

පාන රසයක් තියෙන ඇත් සත්තුසත් දන්නවා. මලී මිනිස් මනුසේ මෙගෙන් මැරේ එක අරන් එනවා. ඒ ළඟ මුදලි කාලෙන් පසුව ගන්න තියෙන මොහොත් ඒක ඇය තෝරනවා. 'කෝද මුහින් පොහොසත් මොකද දන්නේ නෑ..' ඇය හිතනවා. 'එයා මම ඇයි වැදෙවන්නේ..'

"මේ මෙ..න්..න සර් මෙනක ඇනිවම මොන්තෝන.. මේ පුදු කටු කොළ... මේ..න.."

"හා මලී..."

පසුව ඇය පුදු කටු දියරයක් ගෙන කුඩා සර් එකෙට දීලා පසුව දෙනවා. මිනු ඒක මොන්තෙන් කට ඇතුළේ කරලා නයි. එය ලෙස්සුයිටිස් ඇනිවම වලක්වන ඇනටි ඇසිඩ දියරයක් කෙලින්ම ආමාශය මත ක්‍රියා කරන බෙහෙතක්.

"මේ..න සර් බොම්පරත්... ඒක දවල්ට බොන්න එපා.."

"හා මලී.."

"සැර් බලාගත්තොත් නෑනේ හරියට... මම මේ ලියලන් තියෙන්නේ..."

"හා.."

'ඔයාට සර් අද මොනවා වෙලාද... හා හා ගගා ඉන්නේ වෙන කල්පනාවක ඉන්නේ..' මලී හිතනවා. පැයකට පමණ පසුවයි යන්තම යන්න ලැස්සිවෙන්නේ. මලීගේ පසුව අලුතින් ඇමෙන්න ගන්නවා. 'ආයේ කවදා දකින්න වෙයිද දන්නේ නෑ..' ඇය හිතනවා. 'ඇයි අප්ලියා එකේ එම වී නැමිදුම් උබට බලන්න එයි කියලද හිතන් ඉන්නේ... පිස්සී..' එකෙම කියන්නේ ඇගේ සිතයි.

"ම..ම අම්මේ යන්න කියලා.."

මිනු අම්මගේ අත්දෙක අල්ලලාම කියනවා.

"හොඳයි මහත්තයෝ... තුණුරුවන් සරණයි... ආයේ නුවරවලියේ එන වෙලාවක කෙල්ලට කතාකරලා එන්න.. අපි නැම වීකස් හදාගෙන ඉන්නම්..."

"හො..ඳ..යි අම්මේ... මට නැමදේම මතකයි... මගෙන්

webdownloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarysc/

අතීතයේදි වරදක් වුණා... මලිනම මට ඒකට සමාව දෙන්න... අම්මෙත් මට සමාව දෙන්න... ඒ..ක මගේ ජීවිතේ මගේ අතින් වෙච්ච නරකම දෙයක් අම්මෙ..."

සන්තුස මේ ටික කියන්න ගලාගෙන එන්නේ අම්මගේ ඇසක් නොව මලීගේත් ඇස් තෙත් වෙනවා.

"අ..නේ මේ මොනවද මහත්තයා කියන්නේ... දන්නවද මහත්තයෝ අපි... කොම්පැනියෙ කොච්චර ඉන්න මිනිස්සු... අපි ඒවා දන්නවා... කෙල්ල කවදාවත් මහත්තයා ගැන එහෙම වරදක් කියලා නෑ... මගේ දෙයියම්පාලා..."

ඔහු ඇය දෙස බලනවා. මලී අමාරුවෙන් සිනාසෙනවා. 'ඇයි මලියෝ ඇස් අඬලා..' ඔහුට අහන්න හිතෙනවා.

"ම..ලී මා..ත් එක්ක කතාව එන්නකෝ... මේ ටික යන්න ඉතින් නෑ පාරක්..."

"ය..න් සර්..."

කෙල්ල ඔහුත් සමගම එනවා. පාරට හැරෙන තැනදී සන්තුස නවත්වනවා.

"ම..ලී.."

කෙල්ලගේ හිත කඩාගෙන වැටෙනවා.

"ස..ර්..."

"හැ..ම..දේ..ක..ට..ම.."

ඔහු කියන්න යන දේ ඇය වළක්වනවා.

"හා..යි ස..ර්.. පරිස්සමින් යන්නකෝ..ම.."

ඔහු ලොකු හුස්මක් පපුවට ගන්නවා.

"හොඳයි පී..න්.. මාව වෙනස් මිනිහෙක් කළාට... මේ යන්නේ නුවරඑළියට ආපු සන්තුස නෙමේ..."

"ඒක මාත් දන්නවා සර්." ඇයට කියන්න හිතෙනවා.

"ගොඩක් දේවල් හිතන්න තියෙනවා... එක දෙයක් විශේෂයෙන් හිතන්න තියෙනවා..."

"මො..ක..ක්..ද සර්.."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"ම..ම ලේට ගත්තම ලේ... ම..."

කෙල්ල හිස වනනවා.

"මං යනවා.."

"ගු..ඩ් නයිට් සර්.. පරිස්සමින් හොඳේ..."

ඇය වාහනයේ දොර හිමිහිට විවර කරනවා. පසුව හදිස්සියේම වාහනයෙන් බැහැලා ඔහු ඉන්න පැත්තෙන් ඇවිත් දොර අරිනවා. සන්තෝසෙට කිසිවක් කියාගන්න බෑ. කෙල්ල සොහ්වෙලා ඔහුගේ දෙපා අල්ලලා වඳිනවා.

"අ..නේ පිස්සු කෙල්ල.."

ඇය ලස්සනට හිනාවෙනවා.

"මෙහෙන් තියෙන්නේ සති දෙකකට.. ක්‍රිස්ට්මස් එක ඇතුලේ තියෙනවා සර්.."

ඔහු ඇය කියන මේ දේවල් එතරම්ම ගණනකට ගන්නේ නෑ. 'ඇයි ඒ..' ඇයට තේරෙන්නේ නෑ. කෙල්ල ඔහුගේ වාහනය කඳුකොළ නුවරඑළිය පාරේ හොයාගෙන යනතුරු බලාගෙන ඉන්නවා. ඇගේ දෙනෙත් පලාගෙන වගේ බෝල කඳුලක් ගලාගෙන එනවා. 'ඇයි දන්නේ නෑ සර්... ඒත් හිතෙනවා මයා... නෑ ඕන නෑ... එහෙම හිතන්න එපා පිස්සු.' කෙල්ල හිතෙන්න ගිය දේ පවා හිතෙන් මකා දමනවා. ඇය පලු කඳු පාර දිගේ උඩට එන්නේ ඔහුව නුවරඑළිය මෙඩිකල් සෙන්ටර් එකේදී දුටු මොහොතේ සිට වූ හැමදෙයක්ම සිහිකරමින්.

"ආ..පේ මයාව කවදා දකින්න ලැබෙයිද දන්නේ නෑ. අපරාදේ අපි මෙච්චර සමීප වුනේ... මයා අහසේ තරුවක්නේ. අපි ඉතින් මහ පොළොවේ බිං කටුරු මල්නේ සර්..."

කෙල්ල හිතනවා. මෙහෙදී ඇය දෙනෙත් පියාගන්නවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

21

වෙලාව උදෑසන එකොළහයි. කඳපොළ පාරේ සිට ආ සන්තුස ග්‍රෑන්ඩ් විටාරාව වටරවුම ළඟින් දුන්නේ නුවරඑළිය නගරය දෙසටයි. ඔහු කොළඹ යනවානම් එතනින් උඩටයි යන්න ඕනේ. ඒ වැලිමඩ පාරටයි. කොළඹ දක්වා දිවෙන පහසුම මාර්ගය වැටී තියෙන්නේ මේ වැලිමඩ පාරෙනුයි. ඒත් මොකක්ද හේතුවක් නිසා ඔහු නුවරඑළිය ටවුම දෙසට වාහනය දමනවා.

නුවරඑළිය සුපර් මාර්කට් එක අසල වාහනය ටිකකට නවත්වාගන්නා සන්තුස ටික වෙලාවක් එහෙම ඉන්නවා. ඊටත් පසුව ඔහු ඇස් පියාගන්නවා. ඔහු ඉතාම බරපතල ලෙස දෙයක් ගැන හිතනවා. 'ජීවිතේ බරපතල දේවල් ගැන එහෙම හිතන්න ඕන නෑ.. ඊට වඩා බරපතල තීරණ ගන්න මම බියවුණේ නෑ...' ඔහු හිතනවා.

ඊටත් පසුව ඔහු ඔහුගේ ජංගම දුරකථනය ගන්නවා. ඔහුගේ දුරකථනයේ ෆෝන් බුක් එකේ ඇති අංකයක් ඔහු ගන්නවා. ඒ නුවරඑළියේ මවුන්ට් ගාඩින්ස් හොලිඩේ හවුස් එකේ අංකයයි. එය නුවරඑළියේ ඇති ඉතාමත්ම සුන්දර නිවාඩු නිවස්නයක්. එසේම තරු පන්තියේ සත්කාර සමග පවත්වාගෙන යන නිවාඩු නිවසක්. අක්කරයක් පමණ වූ මල්

Web: downloadfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

beside you... to protect you...

මෝස්තර

Life is a pattern

සුජීව ප්‍රසන්න ආරච්චි

සීතල [illegible]

www.facebook.com/SujeewaPrasannaarachchi

ISBN 978-955-1975-29-6

Published by
MADHARA BOOKS
P.O. Box 70, Nugegoda, Sri Lanka.
e-mail : madarabooks@yahoo.com

madhara books

Rs. 420/=

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

සන්තුස දිග හුස්මක් පසුවට ගන්නවා. ඊටත් පසු ඔහු නුවරඑළියේ ඇති හොඳම හිම ඇඳුම් සාප්පුවකට ගොඩවෙනවා. කෙල්ලට ඇඳුමක් ගන්න හිතාගෙන. ඒත් කෙල්ලගේ ලස්සනට ගැළපෙන එක ඇඳුමක්වත් ඔහුට හොයාගන්න බැරිවෙනවා. 'කෙල්ල කිව්වේ ඇත්තේ.. ලංකාවේ සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක්ට අඳින්න ලස්සන ඇඳුමක් ලංකාවේ නෑ..' ඇගේ දැණුම ගැන ඔහුට පුදුමත් හිතෙනවා. ඒත් ඔහු ඇය වෙනුවෙන් ලස්සන ස්වීටරයක් ගන්නවා. එක ළා පැහැයත් කෝපි පාටත් මුසුකළ තරමක් වටිනා ස්වීටරයක්. ඒ ගමන්ම සන්තුස ඔහුටත් ස්වීටරයක් ගන්නවා. සැහැල්ලු කලිසමක් ගන්නවා.

නුවරඑළිය නගරයට මේ දවස්වල තද සීතලක් නෑ. එන්නේ තුනී සීතලක් විතරයි. සීතල එන්නේ හවසට කියලා ඔහු දන්නවා. ඔහු පුවත්පත් කිහිපයකුත් අරගෙනම නිවාඩු නිවස්නයට එනවා. වෙනදා වාගේම එය මලින් පිරීගොස් ඉතාමත්ම සුන්දරව තිබෙනවා. මේ නිවාඩු නිවස්නයට ඇතුළුවූ පසුව කාටවුරුවත් තමා ඉන්නේ ලංකාවේ නුවරඑළියේ කියා අමුත්තෙක්ට හිතෙන්නේ නෑ. හිතෙන්නේ මේ ඉන්නේ ලන්ඩනයේ බංගලාවක කියලයි. එහි ගෘහ නිර්මාණ කලාවත් එයේ අලංකරණයත් ඒ තරම්ම හැඩයි.

සන්තුසට ඉතාමත්ම අලංකාර කාමරයක් ලැබෙනවා. එය ලාවට පැහැගත් කාපට් එකක් ඇති සුන්දර නිදන කාමරයක්. එහි එක පැත්තකින් ඇති රවුම් මේසය මත සුන්දර තද පාට මල් කලඹක් තබා තිබුණා. එය තබන්නට ඇත්තේ මේ දැන් ටිකකට කලින් කියලා ඔහුට හිතුණේ මල් මත වූ පිනි දැකලයි. සන්තුස කාමරයේ ජනේලය ගාවින් එහා දෙසම බලාගෙන උන්නා. ඔහුගේ නෙතට හසුවූයේ එක සුන්දර සායනමන් මලක්. ඒ මල හදවතේ පිපෙමින් තිබූ හැඟීමකට පාට දුන්නා කියලා ඔහුට හිතුණා.

"ඔයා දැන් මොනවා කරනවා ඇත්ද මලී... මොනවා

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

හිනාවෙනවා ඇත්ද... එව... මං දැන් යනවා කියලා හිතන් ඇති.."

මනු එහෙම හිතන තත්පරයේදීම මලී සන්තුසට පේනවා. සන්තුසගේ හදවතට කියාගන්න බැරි සතුටක් දැනෙනවා. 'ඇයි එහෙම බලන්නේ.. මං ගෑනු දැකලා නැති මිනිහෙක් නොවෙයිනේ..' මනුට හිතෙනවා.

"ම..ලී.."

සන්තුස කතාකරන්නේ හදවතම අතට අරන් වගේ.

"ස..ර් ම..ග නේද.."

"ඔ..ව් මලී.."

"ඔ..ෆි..සි..ට ය..න්..න සර්.. ගොඩක් ප්‍රමාද කරන්න එපා.."

"හ..රි මලී.. මොනවද කරන්නේ.."

"මැද ස..ර්.."

"ඔ..ව් මලී.."

"ම..ම සර් මේ රෙස්ටොරන්ට් එකට ටිකක් යන්න ඇදාන්නවා.. මැඩම් කිව්වා පැයකට ඇවිත් යන්න කියලා.. ඇන්ටින් වැඩ වගයක් තියෙනවා කියලා... මේ යන්න කියලා.."

"ඔයින් දැන්මම එනවද ඉතින්.."

සන්තුස අහනවා.

"දෙ..ක..ට තු..න..ට විතර එනවා සර්.. අද එහෙම ලොකු වැඩක් නෑ... හෙට ඉඳලම යනවා..."

"ම.. ෆෝන් එක ඕෆ් කරන්නේ නෑ නේද.."

'ඇයි ඒක මගින් මනට අහන්නේ..' මලී හිතනවා.

"න්..නෑ ස..ර්.. ඇයි.."

"නෑ ම..ලී.. පොන්නක් ගැන අහගන්නයි ඉන්නේ මලී විතරනේ..."

මනු කියනවා.

web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrary.lk/

"මං ෆෝන් එකේ තියාගෙනම ඉන්නම් සර්... පරිස්සමින් යන්න... යන්නම් හරි බඩගින්නක් ආවොත් මඟින් නවත්වලා ටී එකක් බොන්න සර්... බඩගින්නේ යන්නෙපා."

"හා ම..ලී... කෑම බඩ පිරිලනේ..."

"මම ගන්නම් මලී..."

මලීට අඬුන්නක් දැනෙනවා. 'මහ යනවා කියලා හිතෙන්නේ නෑනේ.. වාහනේක සද්දයක් ආවේ නෑනේ..' ඈට හිතෙනවා. 'සමහරවිට මහ නවත්තලා කතාකරන්න ඇති. ඈ... නරනේ...' පසුව ඈය හිතනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

22

වෙලාව දහල් දෙකයි. දැන් නුවරඑළියේ තිබූ තද සීත, වළිය පහව ගිහින්. ඒ වෙනුවට තුනී මන්දාරමක් ඇවිත්. ඒක වහින එකක් නෑ කියලා සන්තෝසට හිතෙනවා. උදේ තිබුණු නැති සීතලක් දැන් දැන් ඔහුට දැනෙනවා. ඔහු දවල් ලන්ච් එක ගත්තේ හොලිඩේ හෝම් එකේ අවන්හලට ගිහිල්ලයි. සාමාන්‍ය වෙජිටබල් කරි දෙකක් සලාදයක් හා මාළු කරියක් සමග ඔහු බත් ටිකක් කෑවා. 'මලීගේ අම්මාගෙන් බත් ටිකක් කන්නයි හිතෙන්නේ ගිහින්..' දවල්ට කද්දි සන්තෝසට හිතුණා.

ඔහු කාමරයට වෙලා බොහෝ දේවල් ගැන කල්පනා කළා. එක දෙයක් ගැන මේ තරම්ම කල්පනා කළ අවස්ථාවක් ඔහුගේ ජීවිතයේ තවත් නෑ. මොන පැත්තකින් හිතුවත් සන්තෝසට හිතෙන්නේ එකම එක දෙයයි.

"මං..ට ඔයාව ඕන මලී... ගොඩක් ඕන... සාමාන්‍ය විදිහට නෙමේ... අසාමාන්‍ය විදිහට ඕන... හරිම ළඟින් තියාගන්න ඕන... මං සිංහල භාෂාව ගොඩක් දන්න කෙනෙක් නෙමේ... ඒත් එක දෙයක් මට අමු සිංහලෙන් කියන්න පුළුවන්... මට ඔයාව කසාද බඳින්න ඕන... මගේ ගෑණි කරගන්න ඕන... මගේ බබාලගේ අම්මා වෙන්නෝන ඔයා විතරයි..."

Wdownloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL/

ඒ සිරකඩෙයෙන් මනුවම හෙල්ලි යනවා. ටිකක් පස්සේ මනු කාමරයේ දිග ජනේලයෙන් සුන්දර උයන දෙස බලාගෙන නම් ඉන්නවා. හුවරෙලියට අනී හොඳයක් වැඩෙනවා. ඒක වැස්සක්ම නොවේ. මල් කුණිනයක්. ඒකත් හරි ලස්සනයි කියලා සන්ධ්‍යාට හිතෙනවා.

වෙලාව දැන් අනයි. හෙල්ල වර්මන් හවස්වලට බින්ත් අතට සිටවෙනවා කියලා ඇය කිව්වා.

'කියන දෙයක් අතට කලින් කියන්න ඕන.. හෙල්ල හෙද ලියාව පස්සේ ආවේ හෙන්න ගන්න බෑ..'

සන්ධ්‍යාට හිතෙනවා. ඒක ගෑණු ළමයෙකුට එතරම් හොඳ දෙයක් නොවෙයි. මනු නිවාඩු නිවස්නයේ සිටන් එයාට කතාකරලා කෝපි එකක් ගෙන්වාගන්නවා.

'සා..ර් ඩිනර් මොනවද ගන්නේ..'

'මම මීන් ආවමම කියන්නම්..'

'සිකත් සර්.. අවුලි කියන්න සර්.. අද ගෙම්පුන් කරල් හතරක් අන්නවා.. ඉවරක් වීකක් වැඩිය..'

සන්ධ්‍යා හිනාවුණා. 'හා..හී..හු..ජ්.. ආශයක් යන්නත් ආසයි..' මනු තනිවම කියාගන්නවා. මනු කෝපි එකක් උගෙන බොනවා. මෙතන හෙල්ල උන්නානම් මීට වඩා රසට කෝපි එක හදයි කියලා මනු දන්නවා. එකට මිනී හිටි දාන ගානක් තියෙනවා.

මනු ජයගම දුරකථනයක් අතට ගෙන ඉඳගන්නවා. මෙක ජීවිතය සම්බන්ධ බරපතලම ඇමතුම කියලා මනුට හිතෙනවා.

හෙල්ලගේ දුරකථනය සමඟ මනුගේ ඇමතුම වේගයෙන් සම්බන්ධවෙනවා. සන්ධ්‍යා පසුවට ටිකක් අත තියාගන්නවා. එතන ටිකක් අද උගේ ඉඳලා තනිවනවා.

'සා..ර්..'

මලී කතාකරන්නේ මෘදු කරුණාබර හඩකින්. ඒ ආමන්ත්‍රණයට මනු ආසයි. 'ලොම මොකොත් කතාකරනවා වගේ

ඇහෙන්නේ.'

"මැ..ලී රෙස්ටොරන්ට් එකේද..."

"මැ..ට ස..ර්... අන් වැඩ ඉවරයි...මේ එන්න කියලා... වුට වැස්සකුත් ඇවිත්තේ සර්..."

"ඒ..ක..නේ එක පොඩ්ඩක් මලී..."

"මැ..යි කොයි හරියෙද ස..ර් ඉන්නේ..."

සන්තුස හිනාවුණා.

"ස..ර්..."

කෙල්ලට අර අමුත්ත ආයේ දැනෙනවා.

"මලී..."

"මැ..ට වෙහිකල් එකේ සද්දේ එන්නේ නැ..නේ ස..ර්. සර් නවත්තගෙනද කතා කරන්නේ..."

"නැ මලී... මැ..ම මග තොටේ ඉන්නේ..."

කෙල්ල කොළ පොඩ්ඩක් හිලිනවා.

"එ..හෙ..නා..ම සර්..."

"මැ..ම ම..ලී නා..ම ඉන්නේ නුවරඑළියේ දරුවෝ..."

"මේ නා..ම නු..ව..ර..එ..ළි..යේ... ඇයි සර්..අර ලැන්ඩ් එක දෙන්නේ නෑ කිව්වනේ... ඒකේ වැ..ඩ..ට..."

"නෑ මලී... ඔයා ඒක දෙන්න එපා කිව්වනේ... මම දෙන්නේ නෑ...කාලෙක ඒකේ පොඩි හොලිඩේ හෝම් එකක් හදනවා..."

සන්තුස ඇත්තටම එහෙම හිතාගත්තේ පෙරදා රෑයේයි. ඉන් ඔහු මේ නුවරඑළියට අතිශයින් ආදරය කරන කෙනෙක්.

"ස..ර්..."

"මං මලී අද නුවරඑළියෙන් යන්නේ නැ..."

කෙල්ලට මේ මොනවත් හිතාගන්න බැ.

"මැ..ට තේරෙන්නේ නෑ සර්... ට වැ..ඩ..ක් තියේද

සර් කරන්න.."

"ම..ලොකු වැ..ඩ..ක් තියෙනවා මලී.. ඉතිහාසගත වෙනවා වැඩක්."

"අ..ශේ සර් කි..ය..න්..නෙ..පැ..ලී.. එහෙනම් මම සර්ට අපේ ගෙදර ඩිනර් එකක් ලෑස්ති කරනවා සර්.."

"මං ද..න්..නෑ..වා මලී.. එන් මලී.."

"ඇ..යි සර්.."

"මට අද නුවරඑළියේ නතරවෙලා ඩිනර් එකක් ගන්න වෙන වුණා..."

කෙල්ල ආයෙත් පුදුමට අහන් සිටියාය.

"ඇ..ස..න්..න.. මේ නුවරඑළියේ නතරවෙලා.. කොළඹ වැඩ ගොඩක්නේ සර්.."

"ඒ හැම වැඩකටම වඩා වැදගත් වැඩක් මට නුවරඑළියේ තියෙනවා මලී.. ලොකු වැඩක්.."

"හා ස..ර්.. ඒ..ක්.."

"ම..ම වැඩක් කිව්වොත් කරනවද මලී.."

"හා සර්.. කියන්න..දවල්ට මෙහෙත් විත කිව්වද දන්නෙත් නෑ.."

"කිව්වා මලී.. සනීපෙන් ඉන්නෝනනේ.."

'ඇයි මේ සර්.. මොකද මේ..' ඇයට තේරුණේ නෑ.

"ම..ම නුවරඑළියේ හෝලිඩේ හෝම් එකක නතරවෙලා ඉන්නේ.."

"මේ නුවරඑළියේ.."

"ම.."

"කො..හෙ..ද ස..ර්.."

"ලුතර ගාඩින් හෝලිඩේ හෝම් එකේ.."

"අ..ර ල..ස්..ස..න හෝලිඩේ හෝ..ම් එක සර්..

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ඉ..ස්..ස..ර..හ ලස්සන ලෝරන්ස් පොත්වල එකක් තියෙන්නේ.."

"ම.. එහෙත් නමුයි.."

"අ..නේ පුදුමයි.. ඇයි සර් මේ මි..ටේ තැන්නේ ක..ක..ර..පු..නේ.."

"මං කිව්වනේ මට ලොකු වැඩක් කියලා දෙ..වො.."

"ඒ..ක..නේ නේ..ද සර්.."

මලී පසුවට ආයෙත් අහත් කියාගන්නා. 'ඇයි ඉතින් මං වෙව්ලන්නේ.'

"මලී.."

"ස..ර්.."

"ඊ..යේ පෙ..රේ..දා රෑ..ව..ල මා..ත් එක්ක මලී උන්නේ හරිකින් හොඳ ට..නේ.."

"ඔ..ව සර්.."

"මා..ව විශ්වාස ක..ර..ලා ම..ලී..ට පුළුවන් අද මා..ත් එ..ක්..ක ඉන්න පුළුවන්ද... ම..ට වී..නා..ක් ක..තා..ක..ර..න්..න ඕ..න ම..ලී.."

කෙල්ලට දැන් හොඳටම ගැහෙනවා. 'අනේ මේ ඇයි.'

"මං එ..ක්..ක සර්.."

"ම.."

"අ..ර ල..ව..න් ග..න්..න කි..ව්..ව මේ වි..ස..යි..න් ම..ල..ලු..ප් බි..ස්..න..ස් එ..ක ගැන කතාකරන්න නේද සර්.."

"න්..නෑ.. මලී.."

"එහෙනම් සර්.."

කෙල්ල කෙළ පොදක් ගිලිනවා. ඇයට හරිම අමාරුයි.

"ඊ..වී..ලේ ගැ..න වී..නා..ක් සිරියස් කතාකරන්න මලී.."

"ඊ..වී..නා..ය ගැ..න මේ මා එ..ක්..ක ස..ර්.."

"එනවද කියන්න ළමයෝ...අම්මා අනයිද.."

"මං අ..ම්..මා..ට කියලම දු..ව..ලා එන්නම් ස..ර්.."

"ම..ට අදත් ටිකක් අමාරුයි කියන්නකෝ ලී.."

"ම... එ..හෙ..ම තමා කියන්න වෙන්නේ සර්.."

"කමක් නෑ..එනවද.."

"ම් එ..න..වා...මං ස..ර් ස..ඟ වෙ..ද..දී ආ..වා..ම ඇති."

"ම.. ඇති...තු..න්..න බලාගෙන එන්න හොඳේ."

"හා ස..ර්... මං ත්‍රී වීල් එ..ක..ක් අරන් එන්නම් සර්."

"මං එන්නද නැත්නම්.."

"එ..පා සර්...මං එන්නම්.. සර් විවේකයෙන් ඉන්න.. දු..ව..ල් ලන්ච් එක මොනවද ග..ත්..තේ සර්."

"බත් කෑවා...මෙහේ දුන්නා.. හොඳයි ඒක..වේලාවල් එන්න නැතේ.. ෆිෂ් කරියකුයි."

"ම්..මං හො..ට..ල..ට ෆෝ..න් එකකුත් අරන්ම එ..න්..න..ම් සර්ට.."

"ගේන්නකෝ...රෑට කන්න කෝපි ටිකී."

'එච්චර එකෙන් කතාවක්ද කියන්න යන්නේ ඔයා.' ඇයට හිනාගන්න බෑ. කතාකරන්නෙත් බෑ. 'අනේ මන්දා..මේ ඇයි කියලා.. මාව වෙව්ලනවා සර්.'

"මං කියනවා ලී... දු..ව..ව..ත් ඇලවෙලා ඉන්නවා."

"හා සර්... ඇලවෙලා ඉන්න.."

ඇය දුරකථනය විසන්ධි කරලා මොහොතට ඇස් පියාගන්නවා. 'අනේ දෙවියනේ මොනවද මේ වෙන්න යන්නේ.. ඔයා යනකොට මට මොනත්ද දැනුණා සර්.. ඇයි මේ මට එන්න කියන්නේ... ඇරන් වුරා රැයක්..' පිරිමියෙක් ලුවනියකට රැස් ඉන්න ආරාධනා කරන එකේ බරපතල දෙයක් තියෙනවා. ඒක කොහොමටවත් සාමාන්‍ය දෙයක් නොවෙයි. 'හොස්පිටල් ඒක එකේ හිටියේ ඒක අනම්බියෙන් වෙච්ච නිසා කියපුකෝ..ඒත් මේ දැන් හෝටලේට එන්න කියන්නේ...ඒක අනම්බියන්

හොඳමයිනේ සර්...' ඇය හිතනවා.

"ඒ..ත් මං එනවා... ම..ගේ පසුවටත් ඔයා මොනවද කලා ගියේ සර්... අද දවසම ඉන්න බැරුව උන්නේ... ඒ..ත් ඔයා අරලියා එකේ සර්නේ... ඇයි මට ඒකම මතක්වෙන්නේ.. මාව සර් අස්කරලා අපු අරලියා ඇපරල් එකේ රෑම වීකේ දෙයියනේ... එයානේ අද කිරි කොඳි ගහ වගේ දාගෙන ඉඳී ආප්ප කෑවේ අපේ පුංචි කෑම මේසේ වාඩිවෙලා."

කෙල්ල ඇගේ අත් මැගය දමාගන්නවා. පසුව ඇය ස්ටෝර් රූම් කෝට් එකත් අරන් කිරිත් එකට මිහිත් ඒක බාරලා ඉවාකලට කේක් එකක් ගන්නවා.

"අද ඇවිදින්න බෑ මට.. මාව වෙව්ලනවා වගේ. කොයි වෙලාවක හරි මාව වැටෙයි මහ පාර මැද්දේ.."

ඇයට එහෙමම හිතෙනවා.

"ඔයා මොනවද අද මට කියන්න යන්නේ සර්."

ඒක හිතන්න බෑ. මේ තරම් බයක් ගන්න දෙයක් නොවෙන්නත් පුළුවන්නේ කියලා මලීට හිතෙනවා. ඒත් මතු කතාකරපු විදිහ යුවතියගේ හදවතට ගෙන ආවේ අසාමාන්‍ය හැඟීමක්. 'ඔයා පහුණු දවස් වලත් එහෙමයි කතාකළේ.. අද ඒක වැඩියි සර්...'

මලී පාරට ඇවිත් ත්‍රී වීල් එකක් කතාකරගන්නවා. මේ දෙපා වෙව්ලන විදිහට කොයිවෙලාවක හරි මහපාර මැද කඩාගෙන වැටෙයි කියලයි ඇයට හිතෙන්නේ. 'ඔයාගේ අරලිය එකෙන් මාව අස්කරපු දවසේවත් මාව මෙහෙම වෙව්ලුවේ නෑ සර්... ඒත් ඇයි අද..'

ඒක පැයක්වත් පැන්නකට වෙලා ඇස් පියාගෙන ඉඳලා යන්න තිබුණානම් හොඳයි කියලත් කෙල්ලට හිතෙනවා. ඒ තරමටම පසුව අසාමාන්‍ය ලෙස දැනෙනවා. 'මං සාමාන්‍ය කෙල්ලෙක්නේ සර්.... අපිට මහප්‍රාණ දේවල් දරාගන්න බෑ.. කොහොමත් ඔයා නුවරඑළියේ නොගියේ සාමාන්‍ය හේතුවක් නිසා වෙන්න බෑ...' මලී මහ දිගට හිතනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

නුවරඑළියට ආපු හොඳයක් වැස්සකින් මිදුණා. එක අඳ වැස්සෙකුත් නොවෙයි. මේ වගේ මල් අනීත වැහි නුවරඑළියේ පොට හරි පුරුදුයි. සීත ළමයට මුළු ආපද සිතයක් වගේ බට්ටුණොත් නම්නොත් රතිතාවා. ආතාගේ තාගනවා. සීතල පනා දරාගන්න අමාරු. නෙදර මිනිස් උණු වතුර විතකින් ඇත වගේ නොදිගන්න සීත කියලා ඇයට හිතෙනවා.

"අ..ම්..මෝ..ට නොහොතාම කියන්නද මන්ද.. රටක් තිබ්බ මේ ඇටි කියලා.. මට්ත කරන්න දෙයක් නෑ.. රටට ආවාම කියලා තමයි මට යන්න වෙන්නේ.."

මලී හිතනවා. 'අනේ අප්පච්චි ඉන්න තැනක ඉඳලා කෙයි ලුව දිහා එකක් බලන්න.. මේ මොනවා වෙන්න යනවද කියලා මට තේරුමක් නෑ.. ඔයා උන්නානම් හොඳයිනේ මිදුණා..' කෙල්ල මැව්ව අප්පච්චිට කියනවා. ලොකුවෙන ඉන්න අමාරුම දෙයක් ආවාම කෙල්ල අප්පච්චි එක්ක කතාකරන සිරිතක් තියෙනවා. අද්ත් එහෙම දවසක්.

"ජීවිතේ ගැන මරපාල තීරණයක් ගන්න කියලා ඇටි නුවරඑළියේ නතරවුණේ.. එත් ඇටි ඒ ගැන කතාකරන්න පටන් ගන්න කියන්නේ... මේ සාමාන්‍ය කෙල්ල කොහොමද කියන්නේ ඔයා වගේ උසස් පන්තියේ කොල්ලෙක්ගේ ජීවිත සහකාරී සම්බන්ධවෙන්නේ.. ඒක හරි අස්වාභාවිකයිනේ.."

මලී හිතනවා. මේ මහා සීතලෙත් ඇයගේ ලලාට දිගේ දහඩිය ගලනවා. යට ඇඳුම පවා තෙතට් මිනින් තියෙන්නේ ඒ ඉතා දහඩියෙන් කියලා ඇය දන්නවා.

"ඔයාව මම ඇත්තටම සතුට කරලනේ ලෙඩියනේ.. අන් බලන්නකෝ.. ඔයා මාව අසනීපකරලා.. මට ලෙඩ කරන්නේ කවුද දැන් සනීපවෙන්න.."

කෙල්ල හිතන්නේ හරි අසරණවෙයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

23

වෙලාව හවස හතරයි තිහයි. නුවරඑළියට උදාවෙමින් තිබුණේ තරමක් මන්දාරම් සැන්දෑවක්. ටිකක් සීතල වැඩියි. මලී රජගේ වතුර ටිකකින් ඇඟ සෝදාගෙන ආවේ දැන් ටිකකට කලින්. අඳින්නේ මොකක්ද කියලා ඇයට හිතාගන්න සෑහෙන වෙලාවක් ගියා. අන්තිමට ඇය ඇන්දේ ඇගේ කළු ස්කට් එකයි තද දම් පාට ඉංග්‍රිලිෂ් රෝසස් වැටිච්ච ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් එකයි. මේ ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් එක මලීමයි මහගත්තේ. මේ ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් මෙටීරියල් එක ඇයට ලැබුණේ ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එකේ මැඩම්ගෙන්. මැඩම් කිව්වේ ඒක ගොඩක් පරණ මෙටීරියල් එකක් කියලයි. බ්ලවුස් මෙටීරියල් එකේ වෙල්වට් ගතිය ඒයට ලොකු වටිනාකමක් ගෙන ආවා. මලී ඒ බ්ලවුස් මෙටීරියල් එක අරන් ඇවිත් ඒකට කළු වියෝල් කෑල්ලක් මිශ්‍ර කරලා ලස්සන බ්ලවුස් එකක් මහගත්තා. ඒත් ඇය ඒක කොහේටවත් ඇන්දේ නෑ. ඒ තරමට විශේෂ ගමනක් ඇයට යෙදුණේ නෑ. වැළමිට ළඟින් ටිකක් පහළට වෙන්න අත යෙදූ බ්ලවුස් එක මෙච්චරම ලස්සනට තියෙයි කියලා ඇයත් හිතුවේ නැහැ. 'මං ඉතින් පැටින් මේකර්නේ...' ඇයම පසුව

Web: www.downloadfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

23

වෙලාව හවස හතරයි තිහයි. නුවරඑළියට උදාවෙමින් තිබුණේ තරමක් මන්දාරම් සැන්දෑවක්. ටිකක් සීතල වැඩියි. මලී රස්නේ වතුර ටිකකින් ඇඟ සෝදාගෙන ආවේ දැන් ටිකකට කලින්. අඳින්නේ මොකක්ද කියලා ඇයට හිතාගන්න හැකෙන වෙලාවක් ගියා. අන්තිමට ඇය ඇන්දේ ඇගේ කළු ස්කර්ට් එකයි සුදු දම් පාට ඉන්ග්‍රිලිෂ් රෝසස් වැටිච්ච ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් එකයි. මේ ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් එක මලීමයි මහගත්තේ. මේ ෆ්ලෝරල් බ්ලවුස් මෙටීරියල් එක ඇයට ලැබුණේ ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එකේ මැඩම්ගෙන්. මැඩම් කිව්වේ ඒක ගොඩක් පරණ මෙටීරියල් එකක් කියලයි. බ්ලවුස් මෙටීරියල් එකේ වෙල්වට් ගතිය එයට ලොකු වටිනාකමක් ගෙන ආවා. මලී ඒ බ්ලවුස් මෙටීරියල් එක අරන් ඇවිත් එකට කළු චිෆෝන් කෑල්ලක් මිශ්‍ර කරලා ලස්සන බ්ලවුස් එකක් මහගත්තා. ඒත් ඇය ඒක කොහේටවත් ඇන්දේ නෑ. ඒ තරම්ම විශේෂ ගමනක් ඇයට යෙදුණේ නෑ. වැලමිට ළඟින් ටිකක් පහළට වෙන්න අත දිගු බ්ලවුස් එක මෙච්චරම ලස්සනට තියෙයි කියලා ඇයවත් හිතුවේ නැහැ. 'මං ඉතින් පැටින් මේකර්නේ...' ඇයම පසුව

හිතාගත්තා. 'ඔයාට සර් මං කිව්වේ මේ වගේ විකයින් මල්ලියක් දෙන්න කියලා... ලස්සන පැටින් එකක් තියෙන හාමුත් නයි ගැහෙමල් මල්ලියක්..'

"ඇ..යි අම්මේ ස..ර් එහෙම කතාකරන්න එන්න කියන්නේ..."

මලී අහන්නේ අම්මගෙන්. දුවෙන් වෙන කාගෙන් අහන්නද..?

"මහත්තයාමනේ දන්නේ පුතේ.. මිනිස් බලන්නකෝ.. ඔයා දවස් තුනක්ම හිටියනේ මහත්තයා එක්ක..අද කියලා මොකෝ..."

"අ..නේ එහෙම නෑ.. එයා හොඳින් හැදිච්ච කොල්ලෙක්.."

"ම්... එහෙම පාටක් නෑ තමයි.."

අම්මටත් මොනවද දැනෙනවා. 'දුව දීගෙ අරින්න හැකෙ ඉදලා බලන්න දුලගේ අප්පච්චි..' අම්මා සාල තැල්ලට ඇවිත් මැරිච්ච දුලගේ අප්පච්චිගේ පින්තූරේ දිහා බලාගෙන කියනවා.

"අද ඔයා ලස්සනයි.."

"මේ මං මහපු බ්ලවුස් එකනේ අම්මා.."

"ම්... ඒක හැඩයි.."

ඇය අම්මට දණ ගහලා වඳිනවා.

"ම්.. තෙරුවන් සරණයි.. බුදු පහනත් මම ලෑස්තිකළා.."

මලී ගිහින් බුදු පහන දල්වනවා. 'හිමින් දෙයක් ඉල්ලුවා මියක් මම ඔබ වහන්සේ ළඟට ඇවිත් ඉල්ලීමක් කළේම නැනේ බුදු හාමුදුරුවනේ.. නේද..' කොල්ල බුදු හාමුදුරුවෝ එක්ක කතාත් කරනවා. 'ඔබ වහන්සේ මේ අපට වඩා අපේ ජීවිත ගැන දන්න කෙනානේ... නේද.. හිතෙන දෙයක් කරන්න අපේ බුදු හාමුදුරුවනේ...' කොල්ල අසරණව කියනවා. බුදු පිළිමයේ කරුණා දෙනෙත් ඇය දෙසට මහා කාරුණිකව යොමුවෙලා තියෙනවා.

"ම..ම යනවා අපේ අම්මේ..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

මලී අසරණ හඬකින් කියනවා.

"කොහොමත් පරක්කුයි.. පරිස්සමින් යන්න..."

මලී හිත වනනවා. 'ජීවිතේ සමහරදේවල් වෙද්දී කොහොම පරිස්සම් වෙන්නත් බෑ අපේ අම්මේ..' මලී එහෙමත් හිතනවා. කෙල්ල ශ්‍රී විලරයට ගොඩවෙන්නේ අම්මා දෙස තවත් වරක් බලලයි.

"මා..පු..ත්..ට ගාවින් කොලීමෙට් හවුස් එක අන්කල් දන්නවා නේද..."

මලී ශ්‍රී විලරයේ රියදුරුගෙන් විමසුවා.

"ඔ..ව් මිස් දන්නවා... උඩින කැම්ප් පාරේ..."

"එ..ත..න..ට යන්නෙපා... ටවුමෙන් යන්..."

මොනවාහරි කට අරන් යන්න තියෙනවා වගේ ඇයට හිතෙනවා. ඒත් මොනවද කියලා ඇයට මතක්වෙන්නේ නෑ. 'හිත පුරවත් ඇහිරිලා තියෙන්නේ සර්... පිච්ච මලට පිනිකත් බරවන වෙලාවල් තියෙනවනේ...'

ශ්‍රී විලරය නුවරඑළිය ටවුමට ලඟාවෙනවා. මේ මන්දාරම් හැන්දෑවේ ටවුම පුරා තියෙන්නේ සීතල කලබලයක්. අද නුවරඑළියට සංචාරකයන් ටිකක් වැඩිපුර ආව දවසක්. හැමෝම ටවුමට ලඟාවෙන්නේ මේ වගේ වෙලාවටයි. ඒ හැමෝම මේ වෙලාවට ටවුමේ ඇවිදිනවා. මේ සීතල කලබලය විඳගන්න වගේ.

"ඒක මතක්වෙන්නේ නෑ අනේ... මන්නොතේ යනවා..."

ඇය ඇයටම කියාගන්නවා. ඇයට නුවරඑළිය ෆ්ලවර් ෂොප් එක දෙස බැලෙන්නේ නිකම්ම වගේ. හෙට පාන්දර කොළඹට යවන කලුසාර මල් ගොඩ රැසක්ම එහි තබා තිබුණා. මේ මල් කපන්න ඇත්තේ අද දවල් වගේ වෙන්න ඇති කියලා මලීට හිතුණා. ඒතරම්ම නැවුම් බවක් එහි තිබුණේ.

"අන්කල් මට මේ මල් ටිකක් ගන්න ඕන... පොඩ්ඩක් නතර කරන්නකෝ..."

Web: downloadfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

ආදරවන්තයින්ගේ දිනයට ආදරවන්තයාට දෙන්න ගෙනියන මල් බන්ච් එකක් වගේනේ..' මලීට හිතෙනවා.

එත්කල මල්වල අග කොටස් ඔහු මල් කපන කතුරෙන් ලස්සනට කපනවා. ඊටත් පසු එය සිහින් කම්බියකින් බැඳ මල් පොලිතීන් එකකින් ඔතනවා. අවසානයට රතු රිබන් එකක් අරන් මල් කළඹ බඳිනවා. ආයෙ ලස්සන නිර්මාණයක් කියලා මලීට හිතෙනවා. ඔහු සැබෑ මල් කරුවෙක්.

"අ..යි..යා ඒක ලස්සනට හැදුවා...හරිම ෂේප්..."

මලී කියනවා. කොල්ලගේ මූහුණේ මල් පිපෙනවා.

"ම්...කාටවත් කරන්නේ නැති දෙයක් කළේ..."

"මං දන්නවා... කීයද අයියේ..."

"ම්... නංගිට ගාණක් කියන්නත් බෑ..."

'මොකද මට ගාණක් කියන්න බැරි...' කොල්ල මූව හදාරගෙන හිතනවා.

"හයසීයක් දෙන්නකෝ..."

මෙක ඒ ගාණට දෙන්න බෑ කියලා මලී දන්නවා. 'රුපියල් දෙදාහක විතර මල් දැම්මනේ..' ඒත් කොල්ල ඔහු ඉල්ලූ ගාණ දෙනවා.

"තැන්කියු සෝ මච් අයියේ..."

"ආ..යෙ..න් එන්නකෝ මල් ගන්න..."

"හා... එනවාමයි... යන්නම් අයියේ..."

කොල්ලා හිනාවෙනවා. ඇය මල් කළඹ පපුවටම තියාගෙන ඇවිත් ත්‍රී වීලරයට ගොඩවෙනවා. 'මල් බන්ච් එක ලොකු වැඩියි...' ඇයට හිතෙනවා. ඒත් මල්වලට ආස නැත්තේ කවුද...? ලොකු මල් කළඹ මඩොක්කුවේ තියාගත්තාම ඒකෙන්ම කෙල්ලගේ පොඩි උකුල වැසිගෙන යනවා. දහවල් කැපූ ක්‍රිසැන්තිමම් මල් වලින් එන්නේ හැලුම් කඳුකර මල් සුවඳක්. ඒ සුවඳ වෙනස් එකක්. ඇතැම් යුරෝපීය සුවඳ විලවුන්වලින් එන්නෙත් මේ සුවඳමයි.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"ඔයා මේ මල් මන්ච එක දැකලා මොනවා හිතයිද දන්නෙත් නෑ...අනේ මන්දා මාජ් කරන වැඩ...ඒත් මල් විකප් අරන් යන එක වරදක් නෙමෙයිනේ සර්...මාත් ඉතින් මලිකාගෙන්..."

මලී ඇයගේ හිතත් එක්ක පොඩි තර්කයක් කරනවා.

"මෙතනින් උඩට නේද අන්කල්..."

මවුන්ට් ගාඩින් නිවාඩු නිවස්නයට හැරෙන පාර ළඟදී මලී ශ්‍රී විලරගේ රියැදුරුට කිව්වා. එය විශාල කඳුකර පසින් පේවලින් සෙවණ වූ ලස්සන කඳු පාරක්. දැන් පරිසරයේ තියෙන්නේ අඳුර වැටෙන්න ඔන්න මෙන්න වැනි අඳුරක්. වේලාව පහයි දහයයි. ඒත් පරිසරය හයට හතට ඇති අඳුරට ඇවිත්. මේ මන්දාරම හට විකසින් ලොකු වැස්සකට හැරෙන්නත් පුළුවන්. 'වහිනවානම් වැහැපුදෙන්..' ඇයට හිතෙනවා. ඒත් ඇයට සුළුම මේ සීතල කඳුකර වැස්සේ අද ඔහුත් තනියත් ලස්සන හෝටල් කාමරයක තනිවෙන නිසයි. 'ඒක පහුණු දවස් වගේ අපි හෝටිට්ල් කාමරේක තනියම උන්නා වගේ නෙමේ කියලා මම දන්නවා සර්...අරක අනම්මනත්...සර්ළි වෙච්ච දෙයක්...මේක එහෙම නෙමෙයිනේ...අපොයින්ට් එකක්නේ සර්...' මලී හිතනවා.

මවුන්ට් ගාඩින් නිවාඩු නිවස්නයේ සුන්දර උයන මැද වූ නිදහස් මං තීරුවේ ශ්‍රී විලරය නවතිනවා. ඒ මිදුල හදලා තිබුනේ හනරක් කළුගල් ප්ලේටයි. ඇයට නිකමට වගේ වටපිට බැලෙනවා. ඒ ගැන ආපේ හිතන්න දෙයක් නෑ. ඔහු අද නවතින්න තෝරාගෙන තියෙන්නේ මේ කඳුකරයේ තියෙන ලස්සනම නිවාඩු නිවස්නයයි. 'ඒවගේ දෙවිලුත් ඔයා කරනවා..' ඇයට හිතෙනවා.

"මං එහෙනම් යන්නම් මිස්..."

"හොඳයි අන්කල්... එන්න හිතාවුනොත් මම කතාකරන්නම්..."

'කවිද දන්නේ එහෙම ඒම එන්න වෙයිද කියලා..' සමහර

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

දේවල් ගැන අනාවැකි කියන්න බෑ. දෛවය කියලා දෙයකුත් තියෙනවනේ.

"හොඳමයි..."

පූර්ණිය ඇගේ ලට්ට ලොට්ට ටික පරිස්සමින් ගත්තා. මල් බන්ච් එක පසුවට අත් මාරු කළා. තව පොඩි එල්ලාගෙන යන ලස්සන බෑග් එකක් ඇය අරන් ආවා. එහි තියෙන්නේ ඇගේ ඇඳුම් දෙකක්. වෙනමම චොකලට් කේක් එක.

හෝටලයේ කළමණාකරු ඇයව සිනාවකින් පිළිගත්තා.

"මී.ස්.ට.ර් සන්තුස රයවර්ටන ඉ..න්..නේ.."

"ආ එන්න මිස්.. සර් කිව්වා මිස් එයි කියලා.. එන්න පරක්කුවුණා නේද මිස්.."

කළමනාකරු කියද්දි ඇයට පුදුමත් හිතෙනවා. 'මයා මැනේජර්ටත් කිව්වද අද මං එනවා කියලා...' ඒක සාමාන්‍ය දෙයක් නොවෙයි. ඔහු උස ඒවින් අත්තක ඉන්න වටිනා කුරුල්ලෙක් වගේ. තමා බිං කුමරු වගේ.

"මං ඕඩර් ගන්නේ මොනවද කියලත් සර්ගෙන් ඇහුවා.. සර් කිව්වේ මිස් ආවාමම අහලා කියන්නම් කියලයි.."

කෙල්ලගේ පපුව පෙරළෙනවා. 'මොනවද දෙවියනේ මයා මේ කරන්නේ... මං මයාගේ නෝනා නොවෙමිනේ මෙතනෙයේ..'

"මිස්ට ලස්සන ෆ්ලවර්ස් ටිකක් ගෙන්නවලා තියෙන්නේ.."

"ආ ඔ..ව..මේ වට්ටමෙන් ගන්නා.."

"මී කවුලත්තවත් වෙන්න ඇති.."

"ම.."

කෙල්ලට කතාකරගන්න බැහැ. කළමණාකරු ඇයව එක්කාගෙන යන්නේ නිවාඩු නිවස්නයේ අලංකාර පෝටිකෝව මැදින්. එය දෙපස කැඩපත් අල්ලා මැදින් රතු පුලොර්මිය කාපට් දමා ඒ මැද කැලි මැහෝගනී කනප්පු මත මල් බඳුන් තබා තිබූ අලංකාර පෝටිකෝවක්. එයටම සම්බන්ධ වූ වැරැන්ඩාවක්.

කළමණාකරු එක් කාමරයක් ළඟ නතරවෙනවා.

"මේ රූම් එක මිස්..."

"හා තැ..න්..කි..යූ..."

යුවතිය ලොකු හුස්මක් ගන්නවා. ඊටත් පසු එක මැද් එහෙත් බිම තියලා දොරේ සවිකර තිබූ ස්විච් එක ඔබා ලයිට් එක සද්ද කරනවා. පසුව ඇය තොල්පට තදකරලා මුදාහරිනවා. එහෙම කළාම පපුවේ අලුතින් එකතුවූ අභිරේක සුසුම් නිවෙනවා. ඒ තරමට තෙල්ලමේ පපුව ඇද පිරකරනවා.

"දැන් මට හාට් අටෑක් එකක් එනවා සර්... එච්චර ලොකු පපුවක් නෙමේ මට තියෙන්නේ... මහා මාව අද හොස්පිටල් එක්කගෙන යන්නයි වෙන්නේ..."

24

සන්තුස ඇවිත් පරිස්සමින් දොර විවර කරනවා. මේ ඇවිත් ඉන්නේ මලී කියලා ඔහු දන්නවා. ඔහු ඇගේ ඡායාවක් වගේ ජනේලයෙන් දුටුවා. විවර කළ දොර මැද කෙල්ල උන්නේ කඳුකර මල් කළඹින් තුරුල් කරගෙනයි. ඒ දර්ශනය සන්තුසට දරාගන්නට අමාරුම එකක් වුණා. එකදිගට කටුක හිමපාත සෘතු ගණනාවක් පසුකළ සන්තුස ජයවර්ධනට මේ සල් කළඹ සිහිගන්වන්නේ ළඟ ළඟ එන වසන්තයක්. 'මයා මලුත් අරන් ඇවිත්...හරිම සුබයි... සුබම සුබයි..' සන්තුසට හිතෙනවා. 'අනේ ඇයි මෙහෙම බලාගෙන ඉන්නේ... සමාකරන්න සර්..' කෙල්ල සිහින් කියනවා.

"ගු..ඩ් ඊ..ව්..නිං ස..ර්..."

"ගුඩ් ඊව්නිං ම..ලී...එ..න්..න..."

ඇය සන්තුන්ව කාමරයට එනවා.

"මේ ෆ්..ල..ව..ර්..ස් මලී..."

"මං ස..ර්..ට ගෙ..නා..වේ...මේ හවස කපපු ෆ්‍රෙෂ් ෆ්ලවර්ස්..."

ඇය දෝතින්ම එය දෙන්නේ ඔහු දෙස බලාගෙනමයි.

"තැ..න්..කි..යු සෝ මැ..ච්.."

"වෙ..ල්..ක..ම් ස..ර්.."

ඇය මෘදුව කියනවා.

ඔහු එය ගන්නේ මලී යන්තමට වැළඳගන්නා සේන්. යුවතියගේ වතින් එන මෘදු සුවඳ මේ සීත මන්දාරම් පැන්දුවේ මුහුණේ යෞවනය මත්වන් කරනවා.

"අ..ද මල්වලට වඩා මලී ල..ස්..ස..න..යි..නේ.."

ඇය කියනවා. කොල්ල පාසල් සිසුවියන් වගේ සිනාසෙනවා. ඒ සිනාව දෙස සන්තුෂ අනුමානෙවූ ලෝකනයකින් බලාගෙන ඉන්නවා.

"මේ මං බුක් කරපු කාමරේ මලී.."

ඇය අමාරුවෙන් කාමරය පුරා දෙනෙත් යවනවා.

"හා..යි ලස්සනයි සර්..හනිමූන් රූම් එකක් වගේ.."

"වගේ නෙමෙ... අද මට දුන්නේ හැන්සලෙටෝව හනිමූන් රූම් එකක් තමයි.."

යුවතිය ඇගේ සිහින් තොල්වට හැකුරුවගෙන බලනවා. 'ඒ ඇයි..' ඇයට තේරෙන්නේ නෑ.

"අ..ම්..මා..ට කිව්වද.."

"ඔ..ව් සර්..මෙහෙට එනවා කියලාමයි ආවේ..ම..ට බෑ..නේ බො..රු..වු..ක් කරන්න.."

ඒ සැනෙකදී ඔහුට සන්තුෂ ගැලුණා.

"ඒ..ක හොඳයි.."

කාමරේ ඔහු ඉන්නේ මල් ගෙත්ව එක දෑතින්ම දරාගෙනයි.

"ඒ..ක මොකට තියන්න සර්... දෙන්න.."

"අ..ඒකත් අමතක වුණා.."

ඇය මීම බලාගෙන සිනාසුණා. 'අද මොනවද වෙලා වගේ..වයින් වුවටත්වත් බීලද දන්නෙත් නෑ..මේසෙට්ට ගේයක් කියන්නේ...' ඇයට හිතෙනවා.

"ල..ස්..ස..න බ්ලවුස් එකක්නේ... ඒකත් මලී මහපු එකක්ද..."

"ඔ..ව් සර්... රෙස්ටොරන්ට් එකේ මැවම් දාන්න මෙටීරියල් එකකින් මැහුවේ..."

"ඒකනේ... යුරෝපියන් මෙටීරියල් එකක් නමයි... ඔයා ලස්සනට ඒක මික්ස් කරලා..."

කොල්ල තාමත් ඉන්නේ හිටගෙනයි.

"අ..ද ම..ලී ටි..ක..ක් ඉ..න්..න බ..ලා..ගෙ..න නේද ආවේ..."

සන්තුස අමාරුවෙන් අහනවා.

"ඔ..ව් ස..ර්.. මං අම්මට කියලා ආ..වේ..."

"ඉ..ද..ග..න්..න..කෝ... මං කෝපි ඔඩර් කරන්නම්..."

මලූ ඉන්නේ තරමක් කැළඹුණු බවකින් කියලා මලීට හිතෙනවා. ලුවනියන් ඇගේ නොසන්සුන් පසුව සන්සුන්කරා ගන්න උත්සහ කළා. 'මේ සීතලේ දාඩියත් දානවා සර්...'

"අ..ං..ට කෝපි පොට් එකකුයි අර තවන සර්ව් කරපු බටර් කේක් ස්ලයිස් දෙකකුයි එවන්න..."

සන්තුස කියනවා. 'තවන කේකුත් කාලා...ඔයා සතුටින් ඉන්නවා වගේ...'

"මං වෙනකොට කේකුත් ගෙනාවා සර්ට..."

"අපි ඒක රෑට කමු මලී..."

"හ..ව..ස..ත් කේ..ක් කෑ..ව..ද..."

මලී මඳුව අහනවා. සන්තුස හොරපාටට හිනාවෙනවා.

"ඒ..ක කෑල්ලක් කෑවා...කෝපි ටිකක් එක්ක... දැ..න් මෙහෙන් මොකාවෙත් මලී..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

ඇය බිම බලාගෙන සිනාසුණා. 'අද මොනවද වෙලා වගේ..වයින් වූට්ටක්වත් බිලද දන්නෙත් නෑ..මත්වෙච්ච ගතියක් තියෙන්නේ...' ඇයට හිතෙනවා.

'ල..ස්..ස..න බ්ලවුස් එකක්නේ... ඒකත් මලී මහපු එකක්ද...'

'ඔ..ව් සර්... රෙස්ටොරන්ට් එකේ මැඩම් දුන්න මෙටීරියල් එකකින් මැහුවෙ...'

'ඒකනේ... යුරෝපියන් මෙටීරියල් එකක් තමයි... ඔයා ලස්සනට ඒක මික්ස් කරලා...'

කෙල්ල තාමත් ඉන්නේ සිටගෙනයි.

'අ..ද ම..ලී වි..ශ..ෂ ඉ..න්..න බ..ලා..ගෙ..න නේද ආවෙ...'

සන්තුෂ අමාරුවෙන් අහනවා.

'ඔ..ව් ස..ර්.. මං අම්මට කියලා ආ..වෙ...'

'ඉ..ද..ග..න්..න..කෝ... මං කෝපි ඕඩර් කරන්නම්...'

ඔහු ඉන්නේ තරමක් කැළඹුණු බවකින් කියලා මලීට හිතෙනවා. යුවතියත් ඇගේ නොසන්සුන් බව සන්සුන්කරගන්න උත්සාහ කළා. 'මේ සීතලේ අයිස් දානවා සර්...'

'අ..ප..ට කෝපි පොට් එකකුයි අර හවස සර්ව් කරපු බටර් කේක් ජෙලිස් දෙකකුයි එවන්න...'

සන්තුෂ කියනවා. 'හවස කේකුත් කාලා...ඔයා සතුටින් ඉන්නවා වගේ...'

'මං චොකලට් කේකුත් ගෙනාවා සර්ට...'

'අපි ඒක ඊට කමු මලී...'

'හ..වි..ස..ත් කේ..ක් නැ..වි..ද...'

මලී මඳුව අහනවා. සන්තුෂ හොරපාටට සිනාසෙනවා.

'ඒ..ක කෑල්ලක් කැවා...කෝපි ටිකක් එක්ක... දැ..න් මොකොත් මොනවනේ මලී...'

ඇය මම බලාගෙන සිනාසුණා. 'අද මොනවද වෙලා වගේ. වයින් ප්‍රමාණවත් බීලද දන්නෙත් නෑ...මත්වෙච්ච ගතියක් තියෙන්නෙත්...' ඇයට හිතෙනවා.

'ල..ස්..ස..න මල්ටුප් එකක්නේ... ඒකත් මලී මහලු ඒකක්ද...'

'ඔ..ව සර්... රෙස්ටොරන්ට් එකේ මැඩම් දුන්න බෝතලේ ඒකකින් මැනුවේ...'

'ඒකනේ... යුරෝපියන් බෝතලේ එකක් තමයි... මහා ලස්සනට ඒක මික්ස් කරලා...'

කෙල්ල තාමත් ඉන්නේ සිටගෙනයි.

'ඇ..ද ම..ලී ටි..ක..ක් ඉ..න්..න ම..ලා..ගෙ..න ගේද පාටේ...'

සන්ජුන අමාරුවෙන් අහනවා.

'ඔ..ව ස..ර්.. මං අම්මට කියලා ආ..වේ...'

'ඉ..ද..ග..න්..න..කෝ... මං කෝපි ඕඩර් කරන්නම්...'

ඔහු ඉන්නේ තරමක් නැවුම්ණු මටකින් කියලා මලීට හිතෙනවා. ප්‍රවීසියන් ඇගේ කොසාන්ලුන් පසුව සන්ජුන්තරය ජන උත්සහ කලා. 'මේ සීතලේ දුවියක් දනවා සර්...'

'අ..ර..ට කොෆී කෝප් එකකුයි අර හවස පර්ට් කරපු බර් කෝක් ප්ලේට් දෙකකුයි එවන්න...'

සන්ජුන කියනවා. 'හවස කේතුත් කාලා...මිනා කතුරින් ඉන්නවා වගේ.'

'මං වෙනදාට කේතුත් කෑවා සර්...'

'අපි ඒක ඒට කපු මලී...'

'හ..ව..ස..ත් කේ..ක් කෑ..ව..ද...'

මලී මැදුව අහනවා. සන්ජුන කොතනාටට හිනාවෙනවා.

'එ..ක හැරල්ලන් නෑවා...කෝපි ටිකක් එක්ක... දැන් මොනෙන් මොකාවනේ මලී...'

ඇය තොල්පට මුව තුළට ගෙන සිනාසෙනවා. සන්නුත ජයවර්ධන ඒ සිනහව දෙස අසීමාන ලෝභකමකින් බලාගෙන ඉන්නවා. මේ සිනහව ජීවිතයේ බොහෝ දුක් වේදනාවන් වෙනසකර පිටාවක් අමතකකර දමන මනුස්සයක් වගේ කියලයි ඔහුට හිතෙන්නේ. මේ ජීවන කතාවේ එවන් සුව දායක සිහිදීනක සන්නුත ජයවර්ධන දැකලා නැහැ. ගැහැණියක්ගේ සිනහවක..රස්නෙට පිටවෙන සුසුමක එවන් වේදනා නාසකයක් තියෙනවා කියලා ඔහු විශ්වාස කළෙත් නෑ. එක ප්‍රමාණ ඔහු හිතුවේ ගැහැණියක් මේ ලෝකයට බර ඇත්තේ සිහින ගෙවීම කාරණාවක් විතරයි කියලයි.

"ඉඳගන්නකෝ මලී..."

යුවතිය මඳුව සිනාසෙනවා. ඇය කාමරයේ වූ පුටු කුසන් සුවුවකට බරවුණා. එකි ඉඳගනිද්දි යුවතියගේ කෙටි සායෙන් ඇගේ දෙපා තරමක් නිරාවරණය වෙනවා. සන්නුත එදෙස බලන්නේ හොරැහින් වගෙයි. 'ලස්සනයි..' ඔහුට සිතෙනවා. ඇ අනුරාගය පවා නදුවනට දනෙන්නේ අභිංසක නදුවනට කියලා සන්නුතට සිතෙනවා. ඒත් මේතුවක් දවසකට එය නදුවනට ගෙන ආවේ සිහිනම ආවේගයක් වගෙයි. 'ඇඳගෙන ආවානම් දැන් ඉතින් ඒ දුක විඳපන්..' කෙල්ල නිරාවරණය වූ දෙපා අතින් වසාගෙන කියුවා.

"ඉ..නි..න් මලී..."

ඔහු ඇය ඉදිරියේම තිබූ කුසන් පුටුවේ වාඩිවෙනවා. කෙල්ල දෙපා ඇලකරනවා. එහෙම නොවෙන්න ඔහුට කවත් දෙවල් පේන්න ගන්නවා. 'සර් උනත් මේ හොර කොල්ලෙක්..' මලී හිතනවා.

"මං හි..තු..වේ සර් ගියා කියලා..."

සන්නුත සිනාසෙනවා. දැන් හින විතක් සන්සුන්.

"යෑ..න්..න හිතුනෙම නැහැ මලී.. පලුමට වෙලා ඇයත් විතර උන්නා..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ප..ස්..සේ..."

ඔහු බලාගෙනම ඉන්නවා. කෙල්ලගේ පපුව පිරකරන්නේ එච්චරයි.

"ම..ට හිතුණා ජර්මන් රෙස්ටොරන්ට් එක හොයාගෙන ඇවිත් මලීවත් දාගෙනම යන්න..."

'එහෙම ආවත් මේ කෙල්ල එයි කියා එක්ක...' ඇයට හිතුණා.

"ඒත් පස්සේ හිතුණා නෑ කොහේහරි නැවතිලාම මලීව ගන්නවා කියලා..."

ඇයි නුවරඑළියෙන් හොයා නතරවුණේ කියලා ඔහුට දැන් කියන්න වෙනවා.

"ම..ට ම..ලී එක්ක ටිකක් නිස්කලංකයේ කතාකරන්න ඕනවුණා..."

"මං ආ..ව..නේ සර්..."

"මං ඒකට හොඳක් ගරු කරනවා..."

සන්තුන කිව්වේ අවංකවමයි. මේ වගේ තැනකට එන්න කියලා පිරිමියෙක් කිව්වාම ඒක යුවතියකට ලේසි දෙයක් නොවන බව ඔහු දන්නවා.

"ම..ම මලී නිකං ඉන්න ගමන් මගේ පාර්වෙන්ට් හරිය කතාකළා... මුස්ලිම් කොල්ලෙක්... ෆිලිප් එලප් එච්චරින් එතේ ඉන්නේ.... මාත් එක්ක එකට ඉගෙන ගත්තේ..."

"හා සර්..."

"ම..ම ආ..ර විකයින් බිල්ටුප් කතාව තිකමට කොල්ලගෙන් ඇහුවා... කොල්ලත් ගත් කටටම කිව්වේ කාටත් සන්තුයා කියලා... දාන තැනක් ගන්න පුළුවන්ලු... පිටවිත් පවා ඒ තැටිහරි එකට ඇඳුම් එන්නේ අඩුවෙන් කියලා කියන්නේ... ඒ එන විකයින් මලී කිව්වා වගේ මේ රටේ සාමාන්‍ය කොල්ලෙක්ට ඇඳගෙන යන්න අමාරු වෙලු... ටිකක් හරි ලැජ්ජ යන්නේ කිංග

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
Free Library
www.facebook.com/FreeLibrarySC/

ඒපුරු පැටිත්තලු...”

“ඒ..වා සර් විතක් නොවෙයි... මරුල්වල එහෙම තියෙන්නේ...”

සන්තුසට පුදුම හැඟ,

“විනෝද කිරිවෙන් ඒ කතාවමයි මලී... විතක් අඩු නොවෙයි එකට ලස්සන බ්ලවුස් එකක් දෙන්නලු මිනා...”

මලී ඒ මුහුණ දෙසම බලාගෙන ඉන්නවා. ‘මියා මට මේ ඒ එන්න කිරිමෙට විසයින් බ්ලවුස් ගැන කතාකරන්න නොවේ කියලා මම දන්නවා...’ ඇය සිතනවා.

“කරන්නේ එකම කියලා මම හිතාගත්තා... මලී පෙන්නලු පාර හරි කිස්කලංකයි...”

මිනු නැගෙව්දිව කිව්වා.

“මං මලී ඒවිතේ ලේසි ලේසි තීරණ අරගෙන අමාරුවෙන් ජීවත්වුනේ... ඒ..ත් ඒක හරිම දේ නෙමේ... අමාරු තීරණ විතක් අමාරුවෙන් හරි අරගෙන ලේසියෙන් ජීවත්වෙන්නයි ඕන...”

සන්තුස කතාකළේ විතක් වෙනස් විදිහට. මලී බලාගෙන හාම උන්නා. ‘මියා පොඩ්ඩ සිතලා...මෙච්චරම හිතන්න ගත්තේ ඇයි... පොඩි දර්ශනයක් වගේ හිතට එන විදිහට...’ ඇය සිතුවා. පිරිමියෙක් එහෙම හිතන්න ගත්තේ කළාතුරකින්. ඇත්තටම ජීවත්වෙන්න මේ කියලා දර්ශනයක් නෑ. එක් ජීවත්වෙද්දී අපට දර්ශනයක් පේන්න ගන්නවා. එතයි ඇත්ත. ‘ඔක්කොම හරි දර්ශනයක් පේන්න ගත්තේ ඇයි මහත්තයෝ... මේ හැමදේම අස්සේ මට පේන්න ගත්තේ ඇයි කියන එකයි ලොකුම ප්‍රශ්නේ.’ මලීට තාමත් හිතාගන්න බැහැ.

“ස..රි..ට හිතල නෑ අද...”

මිනු ඉන්නේ ටී ෂර්ට් එකක් පමණක් ඇඳගෙනයි. සන්තුස ලස්සනට හිනාවුණා

“අද එහෙම හිතලත් නැත්තේ...”

“එළියේ ගොඩක් සීතලයි නේ... ඔනින්නත් වෙලේනේ...අද

ටෙම්පරේචර් එක ටෙන් ඩිග්‍රීස්වලටත් වඩා වැඩිලා ඇති..."

"ම..ගේ අද හදවත උණුවුණා..."

ඒ කතාව පුදුමාකාර කතාවක්. මලී මිම වලාගෙන හිනාවුණා.

"ඇ..ද කෙල්ලගේ එක් රෑ එ..ක වෙලා ට..ගේ..ගේ..."

සන්ජුක සිව්වේ ඇත්තටමයි. ඊයේත් පෙරේදත් විටත් කලින් දවසෙත් කෙල්ල හොඳින් කතාකලා. එත් අද නෑ. ශනු අරම කියද්දී මලීට ලැජ්ජත් ගියුණා. 'මම මිනාවටත් වඩා කියවලා වගේ.'

"ම..ම එහෙම නෑ ස..ර්..."

"ඒ කට කෑවේ හෝ..ත් ළමයෝ.."

ශනු සිව්වේ වෙනස් හිනාවක්තමයින්. 'එහෙම කියනවානම් කියවන්නම් එක දිගට..දැන් මය කට විකක් එහෙන්න කියනකල්..මම එහෙමයි..' ඇය සිනින් සිව්වා.

"අ..ගේ අම්මත් කියනවා..."

කෙල්ල හිනාවෙලා කියනවා.

"මොකක්ද..."

"ඉන්නකොට කණක් ඇහිලා ඉන්න නෑ හියාම එක පාරයි කියලා..."

"කතාව ඇත්ත..."

"ස..ර්..ට..ත් පී..ගේ පෙරේදා කණක් ඇහිලා ඉන්න නැතුව ඇති... ඒ..ක..ගේ නේ..ද.."

සන්ජුක හරි ලජ්ජාවට හිනාවුණා.

"ස..ච්..රු..ව..ත් එහෙම මලී මගේ හිතත් එක්ක කතාකරලා නෑ..නේ.. හොඳින් අප කියවන්නේ මේ දවස්වල ඇහෙන සිංදු වගේ... මිනෙක් සිටින්නේ නෑ..."

'මගේ කතාව එතකොට..' ඇයට අහන්න හිතෙනවා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

කරනවා. මේ සියල්ල ඔහු බලාගෙනයි ඉන්නේ.

"ගැස්ට්‍රයිටිස් ති..යෙ..න නිසානේ එහෙමම කන්න හොඳ නෑ කියන්නේ... මේ බටර් කේක් වලටත් බේකින් පවුඩර් දාලා තියෙන්නේ... ෆර්මනන්ට් තියෙන කෑම ගොඩක් කන්න හොඳ නෑ සර්... බඩේදිත් පිපෙනවා... පාන් බනිස් කේක් බිස්කට් වගේ..."

සන්තූසත් ඒක දන්නවා.

"මං කේ..ක් කන්නේ නෑ... කෝපි එකක් විතරක් බොන්නේ..."

දැන් දුක කෙල්ලටයි.

"ඇ..ද පො..ඩි කෑල්ලක් කමු... අපි ළඟ මොනත් තියෙනවනේ..."

"මගේ කර්තුන් මං ළඟ ඉන්නවනේ... අමාරුවක් වුණොත්..."

ඒක හරි පුදුම කතාවක්.

"ම..."

ඇය දෙන්නේ කේක් පීරිසියේ තිබූ පොඩිම කේක් කෑල්ල අරගෙනයි. මේ රසකිලාගැනීමට ඔහු හරි ආසයි. ඊයේ තිබුණොත් ඒ හිස් තැනයි. දැන් ඒක පුරවන්න කාලය ඇවිත්.

"පි..නා..ර මොනාවද මලී ගන්නේ... මගෙන් ඇහුවා... මට එන්නේ නෑ... මම කිව්වා මිස් ආවාම කියන්නම් කියලා..."

"ම..ට මැ..නේ..ජ..රු..ත් කිව්වා එනකොට සර්..."

ඇය කියන්නේ මඳුර සිනාවෙලයි. ඒ සිනාමුසු මුව කමල දෙස ඔහු ලෝභකමින් බලාගෙන ඉන්නවා. එකම එක සිංදුවක පද පමණක් සන්තූසගේ හිතේ තියෙනවා... 'මම දෙතොල් පෙති ලිහී... පිපිණු නසරල් විලේ... හද දියව ගලායයි දුග ලමින් සැලී සැලී... එවන් සුව පෙර නොවිඳි අත් සිතම සලිතවෙයි... සසර සැරි සරණ තෙක් මම මගේ... මම මගේ.' ඒක වික්ටර්ගේ

කරනවා. මේ සියල්ල ඔහු බලාගෙනයි ඉන්නේ.

"ගැස්ට්‍රයිටිස් ති..යෙ..න නිසානේ එහෙමම කන්න හොඳ නෑ කියන්නේ...මේ බටර් කේක් වලටත් බේකින් පවුඩර් දාලා තියෙන්නේ... ෆර්මන්ට් තියෙන කෑම ගොඩක් කන්න හොඳ නෑ සර්... බඩේදිත් පිපෙනවා... පාන් බනිස් කේක් බිස්කට් වගේ..."

සන්තුසත් ඒක දන්නවා.

"මං කේ..ක් කන්නේ නෑ... කෝපි එකක් විතරක් බොන්නේ..."

දැන් දුක හොල්ලවයි.

"අ..ද පො..ඩි කෑල්ලක් කමු... අපි ළඟ මෙහෙත් තියෙනවනේ..."

"මගේ සර්ලුත් මං ළඟ ඉන්නවනේ... අමාරුවක් වුණොත්..."

ඒක හරි සුළුම කතාවක්.

"ම..."

ඇය දෙන්නේ කේක් පිටිසියේ තිබූ පොඩිම කේක් කෑල්ල අරගෙනයි. මේ රසබලාගැනීමට ඔහු හරි ආසයි. ජීවිතේ තිබුණොත් ඒ හිස් නැතයි. දැන් ඒක පුරවන්න කාලය ඇවිත්.

"ඩි..නැ..ර් මොනවද මේ ගන්නේ... මගෙන් ඇහුවා... මට එන්නේ නෑ... මම කිව්වා මිස් ආවාම කියන්නම් කියලා..."

"ම..ට මැ..නේ.ජ..රු..ත් කිව්වා එනකොට සර්..."

ඇය කියන්නේ මෘදුව ගීතාවෙලයි. ඒ ගීතයට මුව කමල දෙස ඔහු ලෝබකමින් බලාගෙන ඉන්නවා. එකම එක සිංදුවක පද පමණක් සන්තුසගේ හිතේ තියෙනවා... 'මහ දෙනෝ පෙති ලිහී... පිපිණු හසරැල් විලේ... හද දියට ගලායයි දල ලමින් සැලී සැලී... එවන් සුව පෙර නොවිඳි තුන් සිතම සලිතයි... සසර පැරි සරණ තොස් මට මගේ... මහ මගේ.' එක පිරිසුරිගේ

ගීතයක්. ඒ ගීතය මේ තරම්ම ලස්සනට ගීතේ ගිලුනේ කොහොමද කියලා අදටත් සන්සුන දන්නේ නෑ.

"ඉ..දි ආ..ප්..ප වගේ දෙයක් කමු ද..ර්.."

"ම..මත් කන්නත් බෑ තමයි මලී.."

"එතන් කරි එක්ක සර්.."

ඈය කියද්දී මනු හිනාවෙනවා.

"උදේ අම්මගේ කිරි හොද්ද තමා හෝක්.."

"මං උ..දේ..ට අම්මට කියන්නද හදන්න කියලා.."

"අ..පි බලමුකෝ.."

මනු මොනවා හිතාගෙන ඉන්නවද කියලා හොයාම ගන්න බෑ.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

25

"ස..ර්..."

මලී කතාකළේ බිම ඇණ තියාගෙන ඉදගෙනම දෝතින් ඔහුගේ කෝපි එක දෙන ගමන්.

"මං ද..න්..නා..වා මලී... මලීට මොනවත් හිතාගන්න බැහැ... සනීපවුණානම් ගෙදර යන්න ඕන... එහෙම නොයා මෙහෙම නැවතිලා ඒ මදිවට මලීවත් ගෙන්න ගත්තා..."

"මං එ..හෙ..ම හිතුවේ නෑ..නේ සර්... මං කියන්න ගියේ ම..ම අ..ම්..ම..ට මොනවද උදේට කියන්නේ කියලා..."

මලී බිම බලාගෙන ඇහුවේ.

"ම..ම එනවා මලී ගෙදර..."

"ආ..යෙ..ත් එනවා..."

"ම්... ඊට කලින් අපි දෙන්නට තියෙනවනේ පොඩි කතාවක් මලී..."

'ඉතින් කියන දෙයක් කියලා අන්නකෝ... එතකොට මෙහෙම පසුව ඇවිලෙන්නේ නැනේ සර්..' තෙල්ලට හිතෙන්නේ එහෙම කියන්නයි. තව පැයක් දෙකක් මෙහෙමම

Web: downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

උන්නොත් තමාට ලොකු හෘදයාබාධයක් හැදෙනවා කියලා ඇය දන්නවා. විශේෂයෙන්ම ඒ පැත්තයි. ඒක විඳවන්නම හොඳම, එක විදිහක ඇවිල්ලක්.

සන්ධ්‍යාගේ දුරකථනයට ඇමතුමක් ආවේ එවිටයි. මලී එය අරගෙන ඔහුට දෙන්නම දුන්නා.

"ඔයාට කෝල් එකක්... කවුද..."

සන්ධ්‍යාට එකවර හිතාගන්න බැරිවුණා.

"හලෝ..."

ඔහු ඇමතුම සම්බන්ධකරගත්තා.

"පොඩි පුතා මම..."

"ලොක් ආන්ටි... ඉතින් කොහොමද..."

කතාකරන්නේ ඔහුගේ නෑ කෙනෙක් කියලයි ඇයට හිතුණේ.

"අ...නේ නෑ ඇන්ටි... මේ නුවරඑළියේ ඉන්නේ... පොඩි නිවාඩුවක් ගන්නවා ඇන්ටි..."

කෙල්ල මූව හඳුනාගත්තා. 'කොහෙද නිවාඩුව... මොරුවෙන් දවස් තුනක් උන්නේ...

"මෙහෙයි ඇන්ටි... එන්න කියලා තමයි උන්නේ... එත් පොඩි පොඩි ප්‍රශ්න වගයක් තිබුණා... ඉතින් කොහොමද ඇන්ටි ජීවිතේ..."

ඔහු අද ඉන්නේ ටිකක් පැහැදිලුවෙන් කියලා මලීට හිතෙනවා.

"නෑ ඇන්ටි... මෙහෙයි... මගේ ලයිෆ් එකේ ලොකු තීරණයක් ගන්න මම ඉන්නේ... ඒක අරගෙන මිසක් මම ලංකාවෙන් පිටවෙන්නේ නෑ...ඔ.වි... සමාවෙන්න...තව මම එනවා... තව ආසයි එහෙම ඇවිත් ටිකක් ඇවිදලා එන්න..."

'මොකක්ද ඔයා ජීවිතේ ගන්න යන එච්චරම වැදගත් තීරණය... මොන වුනත් එයාගෙන් මට වැඩක් නැතේ... එත් ඇයි

එහෙනම් ඔයා මාව මෙතන තියාගෙන ඉන්නේ..' මලී සන්තුෂ්ට වෙන්න උත්සාහ කළා. ලොකු මානසික පීඩනයක් නෑ. ඒත් හද ගැස්මක් තියෙනවා. ලියුමක් එනතුරු බලාගෙන ඉන්න කෙනෙකුට පාන් කාරයාගේ බෙල් එකක් වෙලාවකට ලියුං මහත්තයාගේ බෙල් එක වගේ ඇහෙන්නේ.

"එහෙම හිතන්නකෝ ඇන්ටි... එහෙම වුනොත් මම මේ දෙසැම්බර් නිවාඩුවට එනවා... ම්... හරි... මං කතාකරනවා..."

'ඔයා මෙහෙම එක චිත්‍රයකට හිතන්න ගත්තේ හොස්පිටල් එකේ හිටපු දවස්වල මම කියපු දේවල් නිසාද...' මලීට කියාගන්න බැහැ. තමන් මනුස්සයෙකුගේ ජීවිතය වෙනස් කරගන්න වචනයක් හරි තමාට කියන්න පුළුවන් වුණා කියලත් මලී දන්නවා. වඩාත්ම වැදගත් දේ තමා ඒවා කියපු එක නොවෙයි. ඔහු ඒවා අහපු එකයි.

"මගේ අම්මගේ යාළුවෙක් කතාකළේ... මට හරි ආදරෙයි... දැන් ඉන්නේ මෙල්බර්න්වල... ඔස්ට්‍රේලියාවේ... එයා තනියම එහේ ඉන්නේ... මට එන්නලු... වතාවක් මම හිඟින් මාසයක් හිටියා එහේ... හොඳ ඇන්ටි."

"ඈ..ර්..ට එහෙම කියාම හොඳයි... නිවාඩුවක් අරන් එන්න පුළුවන්නම් හොඳ... මේ පස්සෙනාම අමතක කරලා..."

මලී කිව්වා.

"මං..ට මේ ටී..ෂේ පෙරේදා එක ළමයෙක් දී..ග ලෙස්වර් එකක් දීලා කිව්වේ ප්‍රශ්න අමතක කරනවට වඩා ඒවට උත්තර හොයලා සැනසීමෙන් ඉන්න එකයි වටින්නේ කියලා..."

මලී දෙතොල්වට තදකරගෙන හිම බලාගත්තා. ඔහු මට කියන්නේ ටීයේ බැංකුවේ ප්‍රශ්නයට තමා කිව්ව දේවල් කියලා ඇය දන්නවා

"ම..ම එ..හෙ..ම..."

කියන්න ගිය දේ කෙල්ලම ගිලගත්තා.

"ඈ..න් මම අදහන්නේ ඒක තමයි... මම දැන් ප්‍රශ්න වලින්

ඇහැලා දුවන්නේ නෑ... සන්තුෂ ප්‍රශ්නවලට මුහුණදෙනවා... එතකොට තමයි සැනසීම... ඒ මෙයාගේ කමට රත්තරන් ඇත්ත මින..."

'ඉතින් දාන්නකෝ.' ඇයට කියන්න හිතෙනවා කවටකමට.

"මේ කොළඹ යන්න ගිය මම කොළඹ යන්නේ නැතුව නුවරඑළියේ නතරවුණොත් එහෙයි... ප්‍රශ්නයක් විසඳගෙනම යන්න..."

ඒ ප්‍රශ්නේ මොකක්ද කියලා ඇයට හිතාගන්න බෑ.

"ඒ..කා..යි මලී මම එන්න කිව්වේ විතරක්..."

"හා..රි සැ..ර් මම ආවේනේ..."

"ඒකට මම හොඳක් ස්තූති කරනවා... එයි කියලා ලොකු විශ්වාසයකුත් මට තිබුණා... හැබෝ ඇත්තම එහෙම විශ්වාසයක් නෑ..."

ඔහු අද කියන දේවල් විතක් තමයි කියලා මලීට හිතෙනවා. අසාමාන්‍ය ලෙස තමයි. නුවරඑළියට ලස්සන සීතල රැස් රහසින්ම වගේ උදාවෙලා තිබුණේ. මේ රාත්‍රියේ නුවරඑළියේ උෂ්ණත්වය අංශක නමයයි දශමයි. ඒක හැද සීතලක්. සන්තුෂ කාමරයේ දෙතැනක වූ විදුලි පහන් දැල්වුණා. එකක් මේසය මත තියෙන ටේබල් ලැම්ප් එක. අනිත් එක ඇඳ දෙපැත්තේ ඇති චිමිනි හැටියේ විදුලි පහන් පුහුලය. කාමරය ලස්සන දැන් කියලා ඇයට හිතුණා.

"මේ..ක මලී පරවෙයිද උදේට..."

ඇය මිහිරි ලෙස හිනාවුණා.

"ම..ල් පරවෙනවා සර් කොහොමත්..."

"පරවෙනොවන මලුත් තියෙනවා මලී..."

එහෙම කියලා ඔහු ඇය දෙස බලන්නේ මේ ඉන්නේ එහෙම මලක් කියලා හොයියයි. මලීගේ දෙනෙත් බරවෙනවා.

"වේ..ස්..ප් එකක් දාගන්නකෝ මලී..."

"සැර දාගන්න... මං හිමීට දාගන්නම්..."

"ම... බොයිස් එකත් දාගන්න වෙයි වගේ නේ..."

"ඒකත් හිතලයි සර්..."

ඔහු නැගිටලා ඇවිත් කෙල්ලගේ උරහිසකට මෘදුව පුරා තැලුවා. කෙල්ලගේ ඒ පැත්තම හිරිවැටිලා වගේ ගියා.

"දවස් තුනක් මම ඔයා කියන දේවල් අහගෙන උන්නා... අද ඒ මලී මම කියන දේ අහගෙන ඉන්න ඕන..."

ඔහු කිව්වේ කරුණාවෙකින්. කෙල්ල හිස වැනුවා. හදවත ඩොං ඩොං ගානවා.

"මම වොෂ් එකක් දාලා එන්නම්..."

මලී නාන කාමරයට යන සන්තුස දෙස බලාගෙනම උන්නා. මේ දෙවෝගත රාත්‍රිය කොහොම ගෙවෙයිද...? ඇයට හිතාගන්න බැහැ. මලී හිටපු තිරයේ කාමරයේ ජනේලයෙන් ඈත පිදුරුතලාගල කන්ද දෙසම බලාගෙන උන්නා. කන්ද මත පිහිටි රූපවාහිනී හා විදුලි සංදේශ කුළුණු නොවන්නට මේ පිදුරුතලාගල කන්ද කියා හඳුනාගන්න මේ රටේ බෑ. පිටත තියෙන්නේ අමිහිත සීතලක් කියලා මලීට තේරෙනවා. යන්තම් පොදයක් වගෙත් එළියේ යනවා වගේ. සමහරවිට ඒ පොදයක්ම නොවෙයි. මල් තුහිනයක්, මෘදු හිම වැස්සක්. නුවරඑළියට එහෙම මල් තුහිනයක් වැටෙන්න සීසන් එකක් කියලා නැහැ.

අද දෙවෝගත රැස් කියලා යන්තමට වගේ මලීට දැනෙනවා. අද වගේ දවසක දෛවය ලියවෙන්නේ කාගෙද...? තමාගේද සන්තුස සර්ගෙද...? නැත්නම් දෙන්නගේමද...? 'ඔයා මාව අද මෙහෙම ගෙන්න ගන්න මරපතල හේතුවක් තියෙන්න ඕනෙනේ සර්... තව පැයකින් නැත්නම් දෙකකින් ඒක ඔයාට කියන්නම වෙනවා... මොකද මේ රාත්‍රිය එච්චරම දිග නෑ... හරි ඉක්මනට හෝරාවන් ගෙවෙන්නේ... තනියම ඉන්නකොට වගේ නෙමේ... දෙන්නෙක් ඉන්නකොට... රාත්‍රිය බලාගෙන ඉද්දී ගෙවීගෙන යනවා...'

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

'පවී දාගෙන කල්පනාව..' නාන කාමරයේ ෆුල් බී හෝල් එකෙන් මලී දෙස බලන සන්දුන හිතනවා. 'මොනව අද වගේ දවසක වුනාවත් පිළිවුවට කමක් නෑ මලී... අදින් පස්සෙනේ හැමදේම තියෙන්නේ... මට ඕට පස්සේ ජීවිතේ ගැන තනියම හිතන්න ඕන නෑ...ඒකයි ලස්සනම දේ.. අලංකාරම දේ..හැමදේම තියෙන්නේ ඔයාගේ අතේ...' සන්දු නාන කාමරයේ වේවලමින් හිතනවා.

'දෙන්නෙක් ඉන්නකොට ජීවිතේ ගැන හිතන්න දෙයක් නෑ... ඒත් කතාකරන්න දේවල් තියෙනවා... මම හරි ආසයි ජීවිතේ ගැන කතාකරන්න... එහෙම කතාකරන්න මේ ලෝ ඉන්න හොඳම ගෑණි ඔයා මලී...' සන්දුන අද පැහැදිලිව හිතනවා.

Web: downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySL/
Free Library

26

රාත්‍රිය ගෙවීගෙන යනකොට සන්තුසාට බයයි. ලෝබයි. මේ රාත්‍රිය කොච්චර වටිනවද කියලා දන්නේ මනුයි. නාන කාමරයේ ටයිල් මතට වතුර බිංදු වැටෙන හඬ මනු අසාගෙන ඉන්නේ ගීතයක් අහනවා වගේ සමාධියකින්. කෙල්ලට තමාට තරම්ම සීතල නෑ කියලා මනු දන්නවා. ලීලාට මේ සීතල පුරුදුයි. ඇය කොහොමත් මේ වෙලාවට ඇඟ ටිකක් සෝදාගන්නවා. එහෙම නැත්නම් කෙල්ලට නින්ද යන්නේ නෑ.

රෝස පාට කොටින් ඒ ඇඳුම ඇඳලා ඒ උඩින් මෙරූන් පාට ස්වීටර් එක දාගත්තාම හරි ලස්සනයි. කෙල්ල නාන කාමරයේ වූ කැඩපතින් ඇගේම මුහුණ දෙස බලනවා. 'ආයේ මේ එනකොට මගේ ජීවන කතාව වෙනස්වෙලා තියෙයිද දන්නේ නෑ...' ඇය කියන්නේ ඇගේම රුවටයි. 'කවදාහරි කොහොමහරි කාත් එක්කහරි මේ ජීවන කතාවේ පරිච්ඡේදයක් ලියන්න වෙනවා මලියෝ...' කැඩපතේ උන් මලී කියනවා. 'තේරෙන්නේ නෑ සර් මොනවා කියන්න යනවද කියලා... ඒත් ඒක බරපතල දෙයක්... ඇවිත් කියන්නම්කෝ...' ඇය පපුව ටිකක් අතගාගන්නවා. රිදෙන්නේ එහි වම පසයි.

Velvetbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

නාන කාමරයෙන් එන සුවඳිය දෙස සන්තුස ලෝබකමින් බලාගෙන ඉන්නවා. ඔහු අනාත්තට ගැඹුරු රූප දැකපු කෙනෙක්. එත් ගැඹුරු පිළිමයක් දකින්නේ ජීවිතේ පළමු වරටයි. අදාන්තට පුරවන් ගැඹුරු පිළිමයක් පිරිමියෙක්ගේ හදවත මත ඇඳෙන්නේ කලාතුරකින්. මේ වගේ රූපයක් කියලා සන්තුසට තේරෙනවා.

"මං කැමති තෙත්තුවා මලී..."

කෙල්ල ලජ්ජාවට හිනාවෙනවා. 'කාලා නිදාගනු සර් පොඩ්ඩෙන.. එක නිදාපන්..' කෙල්ලට කියන්න හිතෙනවා. හිතිච්ච දේ නිසාම ඇයට හිනායනවා.

"ඈ..යි මලී හිනාවුනේ..."

"න්..නෑ සර්..."

"කි..ය..න්..න..කෝ..."

ඔහු ආයාචනය කරනවා.

"කා..ලා නි..දා..ග..නු කි..ය..ලා කි..ය..න්..න හිතේ..."

කෙල්ල ඇත්තම කියනවා. සන්තුස හිම බලාගෙන හිනාවෙනවා.

"ආ..යේ අද වගේ දවසක් මගේ ජීවිතේ එන්නේ නෑ මලී.. ළමයට ඇහැරලා ඉන්නම වෙනවා..."

"හා..රි සර්..මම ඉන්නවා.. පිහිටවන්නේ කලේ..."

කෙල්ල කියන්නේ හරි සැහැල්ලුවෙන්.

"මං සර්ට බෙදන්නම්..."

ඇය ඉඳි ආප්ප ලජ්ජාව බෙදනවා. මේ වගේ උණුසුම් රතු ඉඳි ආප්ප විකක් නොවෙන්නට අද කනවා මෙහි. ඇය ඉඳි ආප්ප උඩින් විකක් කරි දාලා පරිප්පුත් බෙදලා පොල් සම්බෝලත් දාලා ඔහුට දෝතින්ම ගෙනත් දෙනවා. නිවාඩු නිවස්නයේ වෙන්ගේ පරිප්පු ගෙඩිපරාලුව හරි සුවඳයි කියලා මලීට හිතෙනවා.

කෙල්ලට අද මොවත් කන්න බෑ. කොහොමත් ඇය

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

කන්නේ ටිකයි. ඊකත් සැරි එක්ක රතු ඉඳි ආප්ප හරි රසයි. ඒත් එහෙමම කන්න තරම් දෙන්නටම අද කිවනක් නෑ. දෙන්නම කන්නේ ටිකයි.

දැන් හරි සන්සුන්. එළියේ පොදයක් වැටෙනවා කියලා දෙන්නටම ඇහෙනවා. 'වැටිච්චදෙන්..' මනුට හිතෙනවා. දැන් කාමරයේ දැල්වෙන්නේ බෙඩ් ලයිට් දෙක විතරයි. ඒක හරි ලස්සනයි. හරියට ඉටිපන්දම් දහයක පමණ එළියකට සමානයි. ඒ එළියට මලීගේ මුහුණ සන්සුන දකින්නේ වෙනස්ම සුන්දරත්වයකින්. සන්සුන ඇවිත් ඉඳගන්නේ කාමරයේ පැරණි උළුන තබා ඇති තැන මිටි තුනේ පුටුවෙයි. කාමරයේ සීමට දමා ඇති කාපට් එක නිසා එතන හරි සනීපයි. මලී එතන බිම ඉඳගන්නවා. පැරණි උළුනේ ගින්නියට මැලුණොම එතන හරි සනීපයි. ඉස්සර සුද්ද ඉන්න කාලේ මේ උළුන දල්වන්න ඇති කියලා ඇයට හිතෙනවා. එහෙම දල්වාගෙනම ඉන්න හිටුණොතම් වෙනස් අත්දැකීමක්.

"ඉස්සර මලී සුද්දයි සුද්දියි මේකත් පත්තු කරගෙන මෙතනට වෙලා වයින් බිබී කතාකරකර ඉන්න ඇති... නේද..."

මනු අහද්දී මලීට පුදුමයි.

"ම..ට..ත් මේ දැන් හිතුණේ ඒකයි සර්... මම මේ ඉන්න තැන ලස්සන එංගලන්තේ සුදු කෙල්ලෙක් ඉන්න ඇති..."

"ම..ලී..ත් ඒ වගේ තමයි ඉතින්..."

ඇය සිනාවක් සමග බිම බලාගන්නවා. ස්වීටරය අතරින් පුටනියගේ පපුවේ පුංචි පඩකයක් පේනවා. මනුට ඇසිවෙන්නේ කරුණා රසයක්. එහෙම රසයක් තියෙනවා. ඒක අදයි සන්සුසට දැනෙන්නේ.

"අ..නේ දෙයියනේ සර් බොහොම ටික...ඒකත් අමතක වුණා..."

කෙල්ලගේ කතාවට සන්සුන බයත් වෙනවා.

"මං බයත් වුණා..."

Web:downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

කන්නේ විතරයි. බිත්තර හරි එක්ක රතු ඉඳි ආප්ප හරි රසයි. ඒත් එහෙමම කන්න තරම් දෙන්නාටම අද නිවනක් නෑ. දෙන්නම කන්නේ විතරයි.

දැන් හරි සන්සුන්. එළියේ පොදයක් වැටෙනවා කියලා දෙන්නාටම ඇහෙනවා. 'වැටිච්චදෙන්..' ඔහුට හිතෙනවා. දැන් කාමරයේ දැල්වෙන්නේ බෙඩ් ලයිට් දෙක විතරයි. ඒක හරි ලස්සනයි. හරියට ඉටිපන්දම් දහයක පමණ එළියකට සමානයි. ඒ එළියට මලීගේ මුහුණ සන්තුස දකින්නේ වෙනදාට සුන්දරත්වයකින්. සන්තුස ඇවිත් ඉඳගන්නේ කාමරයේ පැරණි උඳුන තබා ඇති තැන මිට් අසල් පුටුවේයි. කාමරයේ බිමට දමා ඇති කාපට් එක නිසා එතන හරි සනීපයි. මලී එතන බිම ඉඳගන්නවා. පැරණි උඳුනේ මින්නියට බිරවුණාම එතන හරි සනීපයි. ඉස්සර සුද්දා ඉන්න කාලේ මේ උඳුන දල්වන්න ඇති කියලා ඇයට හිතෙනවා. එහෙම දල්වාගෙනම ඉන්න හිමුණාම වෙනස් අත්දැකීමක්.

"ඉස්සර මලී සුද්දයි සුද්දියි මේකත් පත්තු කරගෙන මෙතනට වෙලා වයින් බිබී කතාකරකර ඉන්න ඇති... නේද..."

ඔහු අහද්දී මලීට පුදුමයි.

"ම..ට..ත් මේ දැන් හිතුණේ ඒකයි සර්... මම මේ ඉන්න තැන ලස්සන එංගලන්තේ සුදු කෙල්ලෙක් ඉන්න ඇති..."

"ම..ලී..ත් ඒ වගේ තමයි ඉතින්..."

ඇය සිනාවක් සමග බිම බලාගන්නවා. ජීවිතය අතරින් සුවතියගේ පලුවේ පුංචි පදාසයක් ජේනවා. ඔහුට ඇහිවෙන්නේ කරුණා රසයක්. එහෙම රසයක් තියෙනවා. ඒක අදයි සන්තුසට දැනෙන්නේ.

"අ..නේ දෙයියනේ සර් බොහොම විකා...ඒකත් අමතක වුණා..."

කෙල්ලගේ කතාවට සන්තුස බයත් වෙනවා.

"මං බයත් වුණා..."

මනු කිව්වා.

"කා..ලු ගමන් ඒක බොන්නෝන සර්... නැත්නම් මේ ඒ අමාරුවක් ආවොත්..."

මලී බෙහෙත් ටික තෝරගෙන එනවා. ඒකට ඇයට වැඩි වෙලාවක් යන්නේ නෑ. 'ජීවිතේ නොවෙස් දේවල් තියෙනවා මතක් කරගන්න...නැතිදේම මටම මතක තියාගන්න බැරිවෙයි...' මනු හිතනවා. මලී මද රස්නෙට ඇති වතුර වීදුරුවක් සමග බෙහෙත් පෙති ටික අරගෙන එනවා. පසුව කෙල්ල ඇවිත් ඇගේ සුදු අත්ල සන්සුනට පානවා. බෙහෙත් පෙති ටික තියෙන්නේ ඒ අත්ල මතයි. මනු බෙහෙත් පෙති ටික නොගෙන ඇගේ අහිංසක සුවා අත්ල දෙස බලාගෙනම උන්නා. කෙල්ලට ලැජ්ජයි.

"බො..න්..න සර්..."

මනු හිම බලාගෙන හිනාවුණා.

"ඇ..යි සර් හිනාවුණේ..."

මලී ඇහුවා.

"නෑ ම..ලී... තත වසරේ ළමයෙක්ගේ අතක් වගේ."

කෙල්ලා ඇත්තම කියනවා. කෙල්ලගේ දෙතුවන් ලස්සනට හිමට බරවෙනවා. 'ඒක තමයි... එහෙම ළමයිව මේ මහ ඒ කාමරවලට දාගෙන ඉන්නේ. නරක වැඩනේ.' කෙල්ලට කියන්න හිතෙනවා.

මලී ඇවිත් හිමිහිට ඉඳගන්නවා. 'දැන් මයාට කියන්නම වෙනවා...' ඇයට හිතෙනවා.

"ඒ දනයත් මුණු නේද මලී..."

"ඒ..කා..නේ සර්..."

"අපි අසනීප කියාගෙනත් ඒ දෙක වෙනකල් උන්නේ... නේද..."

එදා මනු කතාකළේ නෑ. කතාකළේ තමයි. එක දිගට පැය තානරක් පමණ කතා කියු දේවල් මනු නිසලව අසාගෙන උන්නා.

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

පිරිමියෙක් එහෙම කරන්නේ කලාතුරකින්. "ස'ර් එහෙම නොව, මිස් කෙනෙක් දවසක ලැබෙයි... සර් ළඟටම වෙලා ඉන්න... සර්ට එහෙම නොව, මිස් කෙනෙක් ඕන... වැ..ඩ වූ..ට..ට..ක් අම්මිමෙලයි..." කොල්ල එදා කියපුවා අද සන්තුසට දෝංකාර දී ඇහෙනවා.

"සිහියෙන් ඉන්නම ඕන අපි වැටුණොතෙයි... නැත්නම් කඩාගෙනම වැටෙනවා.. කෙනෙක් හිතන්න හැකියි සර් එයාට ජීවිතේ දොර ඇරගන්නම බෑ කියලා.. යතුරු තැරැල්ලේ තියෙන අවසාන යතුරෙන් හරි දොර ඇරෙනවා සර්... විකප් ඉවසීමෙන් ඉන්නයි ඕන.. අසාර්ථකවීම කියන්නේ සදාකාලික දෙයක් නෙමේ සර්... ඔය පුංචි පරාජය විශ්වාස කරන්න එපා.. ස..ර් ගොඩක් දිනපු කෙනෙක්... අරලියා එකට මිනිස්සු ඉරිසියා කරපු කාලයක් තිබුණා... සර් දිහා බලලා මිනිස්සු හුල්ලපු කාලයක් තිබුනා... සර්ගේ ෆැක්ටරියේ ඔත්තු බලන්න වෙන ෆැක්ටරිස්වලින් ගෙවලා මිනිස්සු දම්පු කාලයක් තිබුණා... ඒ කාලේ ආයෙත් උදාකරගන්න පුළුවන් සර්... එ..ක පුංචි සිහිවිල්ලයි ඕන..."

මේ දේවල් එදා නොකියන්න තමාගේ ජීවිතය තවමත් තියෙන්නේ අඳුරු අගුපිල්ලක කියලා සන්තුසට හිතෙනවා.

27

"ම..ලී..."

සන්තුස මාලූව කතාව පටන් ගන්නවා. මලී ඔහුගේ දෙපා පාමුල ඉඳගෙන බ්ලැන්කට් එකෙන් දෙපා වසාගන්නවා. නැත්නම් සීතලයි. ඇය ඒ බ්ලැන්කට් එකේ කොණකින්ම ඔහුගේ දෙපාත් වසනවා. මේ ලෝකයේ කිසිම පිරිමියෙක්ගේ දෙපා දෙස ඇය මේ තරම් ලෙංට බලලා නෑ. 'හරි අහිංසකයි..' ඇයට එහෙමම හිතෙනවා.

"ම..ගේ ජීවිතේ මලී නැතිවෙලාද නැවතිලාද කියලා මම දන්නේ නෑ...එ..ක දෙයක් විතරක් දන්නවා...මේ නුවරඑළියට එනකල් මම ජීවත්වෙලා නෑ කියලා..."

ඔහු හරි නැත්පත්ව කතාකරන්නේ. තෙනෙත් තමන්ගේ ජීවිතේ ගැන එහෙම එකපාරක් කතාකරන්න ඕන. එකපාරක් හොඳ සිහියෙන් කතාකරන්න ඕන.

"ම..ට දැන් මලී ජීවිතේ පටන් ගන්නයි ඕන... හරි ආසයි අලුතෙන් ජීවිතේ ගැන හිතන්න... හ..රි..ම ආසයි..."

ඔහු බැබලෙන දෙනෙත්වලින් කෙල්ල දෙස බලනවා.

Web: downloadbooksfreestory.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"ස..ර්..."

"ඉන්නකෝ දරුවෝ ටිකක්.. මොකෝ අද කතාකරන්නේ..."

ඔහු කියනවා. කෙල්ල හිස වනනවා.

"ම..ට මේ ජීවිතේ අලුතින් පටන් ගන්න පුරුදු කාලේ මලී.. හොස්පිටල් එකේ හිටපු දවස්වල..."

ඔහු කාතරවෙදිව කියනවා.

"ජීවිතේ එහෙම ආයේ පටන් ගන්න පුළුවන් කියලා හිතපු මිනිහෙක් නෙමෙ මම මලී... ඇත්තම කියනවානම් මම ජීවිතේ අත්ඇරලා දාපු කෙනෙක්...ගිවප් කරපු කෙනෙක්..."

ඔහු අවංකව කියනවා.

සන්තුස අද කතාකරන්නේ අවංකවයි. ජීවිතේ කවදාවත් මේ තරම්ම හදවතට එකගව කතාකරලා නෑ කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

"මිනිහෙක්ට එයාගේ ලව් ස්ටෝරි එක දෙතුන් පාරක් ලියන්න බෑ කියලා මුලින් මම හිතාගෙන හිටියේ.. හරියන්න හරි වරදින්න හරි එකපාරයි... ඒත් මම වැරදියි... ලව් ස්ටෝරි එක එහෙම ආයෙත් ලියන්න පුළුවන්..."

මලී හිස වනනවා. ඔහු කතාකරන්න එපා කියලයි කෙල්ලට කියලා තියෙන්නේ.

"පුංචි කාලේ අපි කියන්නේ කිරි කිරි දෙයක් කියලා.. අලුත්ම දෙයක්.."

ඇය හිස වනනවා.

"මටත් ආසයි මලී එහෙම කිරි කිරි ලව් ස්ටෝරියක් ලියන්න... මගේ ජීවිතේ..."

"ස..ර්..ට පුළුවන් සර්..."

සන්තුස හිස වනනවා.

"එක දෙයක් මගේ ජීවිතේ වෙනවානම් විතරක්.."

ඔහු වෙනස්ම ලෙස කෙල්ල දෙස බලනවා. ඇගේ පපුව

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/
Free Library

"ඔ..ව්..."

"ඉස්සෙල්ලා දවසේ වගේ... මෙයි අද කතාකරන්නේ..."

ඔහු කියනවා. කෙල්ල හිස වනනවා.

"ම්..ට මේ ජීවිතේ අලුතින් පටන් ගන්න පුළුවන් කාල් මලී... හොස්පිටල් එකේ හිටපු දවස්වල..."

ඔහු සතුටෙන් කියනවා.

"ජීවිතේ එහෙම ආයේ පටන් ගන්න පුළුවන් කියලා හිතපු මිනිහෙක් නෙමේ මම මලී... ඇත්තම කියනවානම් මම ජීවිතේ අන්දැරලා දාපු කෙනෙක්... තිරේ කරපු කෙනෙක්..."

ඔහු අවංකව කියනවා.

සන්ධ්‍යා අද කතාකරන්නේ අවංකවයි. ජීවිතේ කවදාවත් මේ තරම් හදවතට එකඟව කතාකරලා නෑ කියලා ඔහුට හිතෙනවා.

"මිනිහෙක්ට එයාගේ ලයිෆ් ස්ටෝරි එක දෙතුන් පාරක් ලියන්න බෑ කියලා තමයි මම හිතාගෙන හිටියේ... කවියන්න හරි වෙනස්කරන්න හරි එකයි... ඒත් මම වැරදියි... ලයිෆ් ස්ටෝරි එක එහෙම ආයෙත් ලියන්න පුළුවන්..."

මලී හිස වනනවා. ඔහු කතාකරන්නේ එයා කියලයි කෙල්ලට කියලා තේරෙන්නේ.

"පුංචි කාලේ අපි කියන්නේ කිරි කිරි දෙයක් කියලා... අලුත්ම දෙයක්..."

ඇය හිස වනනවා.

"මටත් ආසයි මලී එහෙම කිරි කිරි ලයිෆ් ස්ටෝරියක් ලියන්න... මගේ ජීවිතේ..."

"ඔ..ව්..ව් පුළුවන් සර්..."

සන්ධ්‍යා හිස වනනවා.

"ඒක දෙයක් මගේ ජීවිතේ වෙනවානම් විතරක්..."

ඔහු වෙනදාම ලෙස කෙල්ල දෙස බලනවා. ඇගේ පපුව

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

අඳුරින් ඔතාලවෙලා යනවා. පිරිමියෙක් එතරම්ම හාදුකාගෙන ලෙස යුවතියක් දෙස බලන්නේ ජීවිත කාලයේ එක්වරයි. දෙවියන් මේ බැල්ම පිරිමි ඇස්දෙකකට දෙන්නේ එක්වරයි. එය සදාකාලයටමයි. මලී මනුගේ ඇස්වලින් ඇස් ගන්නේ නෑ. එහෙම කරන්න තරම් ශක්තියක් ගැහැණු ඇස් දෙකක් ඇයට තිබුණෙ. මේ ඇස්වල ඇති පිරිමිදු දයාබර බැල්ම ඉතාම ප්‍රේමා බැල්මක් කැල්මක් කියලා කෙල්ල දන්නවා. එවන් බැල්මකින් පිරිමියෙක් තමා දෙස බලාගෙන සිටිද්දී අනෙක බලාගන්නේ කොච්චර ගැහියෙක් වෙනවයි කියලත් ඇය දන්නවා. එක හරියට ගඟක් හරහට ලගට එන තාන්දුරක එදෙක හොඳලා ඉන්නවා වගේ.

"මො..නා..ත්..ද සා..ර් ජී..වි..තේ වෙ..න්..නෝ..නා.."

වචන පිටවෙන්නේ කොඳුරන්නෙක් වගේ. සන්තුහ ඉතාමත්ම සන්තුශ්ට මොහොතක්ම සන්තුෂ්ට වෙන්වෙලා කෙල්ලගේ අතක් අල්ලාගන්නවා. ඇගේ අත මේ තරුකර සීතලේදීත් උණුසුම්. මනුගේ අත්ලට ඇයගේ අත්ලේ රත්නාය දැනිච දැනෙනවා. සීතලේ සිතෙන්නා නෑ. උණුසුමයි සිතේ. සතුට හිතෙනවා.

මලී නිශ්සොල්මන්ව බලාගෙන ඉන්නවා. දෛවය හෝ දෙවියන් ජීවිතය මත නාට්‍යමක් කරන්න පටන්ගන්නවා කියලා ඇයට යන්තමට දැනෙනවා. එක වෙලාවක් එනවා. ඒ වෙලාවට පුළුවන් පෙරහැරේ යන්න කෙනෙකි. පෙරහැර යන දෙස බලාගෙන ඉන්නයි. මේ එවන් මොහොතක්. ඒ මොහොතට කළ යුත්තේ තාරාගෙන ජීවිත පටුන කරින එක නොවෙයි. සන්තුෂ්ට දෛවයේ නිර්මාණාත්මක මොහොතක් දරාගැනීමයි.

"ම..ලී.."

"ස..ර්.."

"මොකක්ද දන්නවද මගේ ජීවිතේ වෙන්න ඕන.."

"ම..."

"ම..යා ම..ගේ ජී..වි..තේ ඉ..න්..න ඕ..න.. සදාටම..

හැමදාම..."

සන්තුස පැහැදිලි සිංහල වචනවලින් එය කියලා දානවා. ඊටත් පස්සේ මනු මනුගේ අත්ලේ සිරවූ කෙල්ලගේ අතේ පිට අත්ල මෘදුව පිරිමදිනවා. කෙල්ලගේ දෙනෙත් පලාගෙන මෙන් දිග කඳුළු පාරවල් ගලාගෙන යනවා. ඇය ඇස් මහරවන්නේ තෙතමනයට එකට ඇලුණ ඇස් පියන් පත් අමාරුවෙන් විදාහරිමින්.

"ම..ම සර්..."

"ම...පුළුවන්කමක් තියෙනවානම් ජීවිතේ මේ ඉතුරු කාලය මාත් එක්ක ජීවත්වෙමු... හැමදේම එකට කරන්න මම ආසයි... ඔයා එක්ක...මේ කතාකරන්නේ පොඩ්ඩක් හිතලා මලී... මම හිතලා ජීවත්වෙච්ච මිනිහෙක් නෙමේ... හිත හිත ජීවත්වෙන්න ආස මිනිහෙකුත් නෙමේ...ජීවත්වෙලා ගිහින්න ආසත් නෑ... ඒ..ත් ඔයා එක්ක එකට ජීවත්වෙන්න කැමතියි...ඔන්ලි විත් යූ මලී..."

මනු අද හරි පැහැදිලිව කතාකරන්නේ. මලීට පුදුම නැහැ. මේ මොහොතේ ඇගේ හදවතේ සාමාන්‍ය තත්වය ඇයට නෑ. ලෝකය නතරවෙලා තියෙන්නේ.

"ම...ම ස..ර් හරි දුෂ්ඨ කෙල්ලෙක්..."

මනු හිනාවෙනවා.

"මේ හිස් ගැඹුරු ගොඩවල් අතරේ ඔයා කොච්චර පෝසත්ද කියලා ඔයා මට ඔප්පු කරලා පෙන්නුවා මලී... අපි අතර තියෙන්නේ එච්චර හොඳ අතීතයක් නෙමේ... එහෙම වුණා කියලා..."

"මේ මොනවද කියන්නේ..."

මනු හිනාවුණා.

"ම..ම එක හීනයක් දැක්කා මලී... මට ඒක සැබෑකරගන්න ඕන..."

මනු සන්තුෂ්ටයි කිව්වෙ.

"ඒ මි..නේ මා..ත් උ..න්..නා..ද ස..ර්.."

ඇය ඇසුවා. මේ මොහොතේ කෙල්ල ඔහුගේ දෙපා ළඟම දණ ගසාගෙන උන්නේ.

"ම..යා විතරයි උන්නේ මලී... ම..ලී මගේ ජීවිතේ ළඟින් අරන් පැළකළා. දැන් ඒ පැළේ මතුර පොදක් ආත්ත කොතනක් නැති කාන්තාරයක දාලා යන්න නම් එපා...මම ඔයාගෙ න් මැණිකෙට ඉල්ලන්නේ...කාගෙන්වත් මම එහෙම දෙයක් ඉල්ලලා නෑ...ඩයිනා ඩිවෝස් එක ඉල්ලපු වෙලාවේ මම ඔහේ කියලා සයින් කළා...මම එහෙමයි..එත් අ..ද..."

ඇය ඇස් එහෙළුවා. තවමත් ඇස් තෙත්වෙලා.

"ම..ම කවදාවත් ආදරේ කරලා නෑ සර්... කරනවානම් ඒ එක පාරයි... ඒ..ක මගේ ජීවිතේ අවසාන හැඟීමයි... ම..ට එහෙමයි...ඒකයි ආදරේ කළේ නැත්තේ..."

ඇය කිව්වා.

"ම..ලී හිතනවද මේ සන්තූස සර් ආදරේ කරලා ඇති කියලා...ම.."

ඇය නැතැයි කියන්නාක් මෙන් හිස සැලුවා.

"ස..ර් එහෙම කරලා නෑ.. ම..ම දන්නවා..."

"ආ..ස..යි ඒත් ආදරේ කරන්න...කොයි කොල්ලෙක් වගේ....ඒත් දැන් මට හිස් දෙයක් මලී..."

සන්තූස කිව්වේ අවංකවමයි.

"ම..ගේ යෝජනාව ම..ලී..."

කෙල්ල හරි සන්තූස්ව ඔහුගේ දෙදණ මතට දාගෙනම නැඹුරුවා. ඊටත් පස්සේ දණ ගාගෙනම තව ටිකක් ළඟට ආවා.

"ම..ට ඒ..ක දෙයක් විතරක් කියන්න තව... මගේ සන්තූස ස..ර්..."

ඇය ඒ ඇස් දෙස බලාගෙනම ඇසුවා.

"කි..ය..න්..න..."

"මා..ට මා..ගේ ස..න්..තු..ෂ..ය පෙ..න්..නු..ම හන්න දැනෙද... මේ රෑ..යි..යේ..ය..ම..."

ඇය හරි සෙමින් ලෙස ඇහුවේ. පිටිපස්සෙන් වගේ ගන්නම ගන්න කොලොංගින්ම ආදරේ කරන්නේ නැතුව ඉන්න පුළුවන්.

"ඉ..යි..න් ය..හි..න්..නේ මං... කවුරුවත් නැත්තේ නැති වෙලාවේ කියන්න වුණේ..."

මනු පැහැදිලිව කිව්වා.

"ඒ..කො..ම ගන්න දෙකක්ම නම් ස..ර්... මං හරි ආදරෙන් මගේ ස්වප්න මු..ලා..ශ..න්..තා..ම..මගේ සිරුරින් හොඳම.. එ..යා..ගේ ම..හා..ලා වගේ..."

ඇය මනුගේ මූණ දෙස බලාගෙනමයි කිව්වේ. සන්ඳුනට කොල්ලගේ අත් වෙව්ලනවා හිතලා දැනෙනවා.

"මා..ගේ හොඳ කො..ල්..ල..ට ආත් ඉඳලා විඳින්නවන්න පුළුවන්..."

මනු කිසිවක් වෙනුවෙන්. වෙන් පස්සේ සන්ඳුන කොල්ලගේ උරහිස් වලින් අල්ලාගෙන ඇයව නැගිට්ටෙව්වා. සන්ඳුන ඇයව පසුවට ගත්තේ මේ ලෝකයේ ඇති වටිනාම දේ අතට ගන්නා ලෙසයි. මනුගේ ශරීර රත්නයෙන් දැනෙන අවංකකම ඇයව ඇවිට දැනුණා.

"ම..ලී..."

"ස..ර්..."

"මා..ට හැමදේම අද ලැබුණා..."

මනු කිව්වේ කොල්ලගේ හිස් මුදුන සිඹගනිමින්. ඒ වෙනකොට සන්ඳුන කවදාවත් මුවහියාගේ හිසක් සිඹගෙන තිබුණේ නෑ. ඒ ඇරෙන්න අන් හැම නැකතම මනු ඉදල් කරලා තිබුණා.

"ස..ර්..."

"කියන්න මලී..."

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/
FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/

"මා..ට එච්චරම වටිනවද..."

"ම...ඒකනේ මේ නගරෙවලා මෙහෙ අරගෙනම යන්න උන්නේ... එච්චරම වටින නිසානේ..."

"මිනිස්සු හිනාවෙයි නේ..ද සර්..."

ඇයට ඒ සිය හිතුණා.

"මිනිස්සු හැමදාම හිනාවුණා මලී... හැමදාම... ඒත් කවදාවත් හිනාවුණේ නැත්තේ මමයි..."

ඔහු පැහැදිලිව කතාකළා. ජීවිතේ මුලම වරට විවාහයෙකුගේ පතුවක පුරුද ගලවාගන්නා පුරුෂයෙකුගේ හදවතේ ඇතිවෙන හැඟීම් ගණන් කරන්නට අමාරුයි.

"ම..ම මගේ කෙල්ලව මැරි කරන්නේ ලොකු වෙඩින් එකක් අරන්... මට ඉන්නේ කොච්චර ලස්සන වයිෆ් කෙනෙක්ද කියලා මේ ලෝකෙටම මට කියන්න ඕන... එහෙම කෙනෙක් උස්සන් සිහින් තියාගෙන ඉන්න මම ආස නැ..."

මලීට පුදුමත් හිතුණා.

"ම..ට මගේ සන්තෝසට විතරක් ඇති..."

මලී කිව්වේ රහසින් වගේ ඔහුගේ පපුව සිපගෙනයි.

"මේ මොහොතේ ඉඳලා පුළුවන්ද මගේ වයිෆ් විදිහටම හිතන්න... ම... මේ මගේ මහත්තයා කියලා... ම..ආයේ වෙඩින් ගන්නකල් ඉන්න බැ මලී...එක හරි..ඒත් මට මේ මොහොතේ ඉඳලා ජීවිතේ පටන් ගන්න ඕන...ජීවිතේ කොච්චර දවස් අපෙන් ගියානේ...හිතන්න පුළුවන්ද මම ඔයාගේ මහත්තයා කියලා..මේ දැන් ඉඳලා...එච්චි නැ..."

ඔහු ඇහුවා. ඇයට මඳ සිනාවක් ගියා.

"එ..හ..කො..ට මහත්තයා මගෙන් මැණික් අහනවා..."

කෙල්ල හරි අවංකවයි කතාකළේ.

"එ..හ..කො..ට මමත් දැනගන්නවා මගේ වයිෆ්ම තමයි කියලා..."

සන්සුන කිව්වා. ඔහු සිනාසෙමින්ම ඇගේ මුහුණ දෝතින් ගත්තා. පුංචි මුහුණ ඔහුගේ දෝත මැද්දේ නැතිවී තිබුනා. තෙල්ලගේ ඇස්වලින් නිකම් ආ කඳුළක් ඔහුගේ ඇඟිලිතුඩු අතරින් ගලාගෙන ගියා.

"හැ..ම..දේ..ම මේ මූ..ණේ තියෙනවා..."

"හැ..ම..දේ..ම මේ දුප්පත් මූණේ නෑ ස..රි..."

"මට පේනවා... මගේ ජීවිතේම..."

"සත්තයි..."

"ම... සත්තයි...මන් මයි අයිස්..."

තුරුරැළියට මින් පොදයක් වැටෙමින් තිබුණා. අලුත් ආදරවන්තයෝ ඒ කිසිවක් අහගෙන උන්නේ නෑ. සන්සුන වචන් මෘදු ලෙස තෙල්ලගේ මුහුණට එබුණා. මේ ජීවිතයේ ලැබෙන ප්‍රථම හාදුව ගන්න මොහොතේ ඇස් පියාගන්න ඇයට සිතුනේ නැහැ. ඔහු ඉතාම ආදරෙන් තෙල්ලගේ නළලත මත ඔහුගේ දෙතොල් තැබුවා.

මලී සන්සුනේ... වචන් සන්සුනේ ඒ හාදුව විඳගත්තා. ජීවිතය වෙනස් ගත්තේ එදාට පස්සේ.

නිමි.

සුජීව ප්‍රසන්න ආරච්චි ලියූ අලුත්ම නවකතාව...

ආනන්ද රාජා පෙමින්

න ව ක තා ව

දැන් පිටවුණා.

දෙතෙන්

නිමිනා

හන්තානේ කතාව

අලුත්ම මුද්‍රණ අගෝස්තු 1 වෙනිදා පිටවෙනවා...

Web: downloadbooksfree-story.blogspot.com/

FB: www.facebook.com/FreeLibrarySC/